

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 201

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 55
27 iulie 2012

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc ⁽¹⁾ 60**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor 107**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 651/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind emiterea de monede euro 135**

Rectificări

- ★ **Rectificare la Regulamentul (UE) Nr. 1235/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind modificarea, în ceea ce privește farmacovigilența medicamentelor de uz uman, a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente și a Regulamentului (CE) nr. 1394/2007 privind medicamentele pentru terapie avansată (JO L 348, 31.12.2010) 138**

Preț: 7 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 648/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 4 iulie 2012

privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) La solicitarea Comisiei, un raport a fost publicat la 25 februarie 2009 de un grup la nivel înalt prezidat de Jacques de Larosière și a ajuns la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere al sectorului financiar al Uniunii pentru a se reduce riscul și gravitatea unor viitoare crize financiare și a recomandat reformarea în profunzime a structurii de supraveghere a sectorului respectiv, inclusiv crearea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, câte una pentru sectorul bancar, sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale și sectorul valorilor mobiliare și piețelor, precum și a unui consiliu european pentru risc sistemic.

(2) Comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 intitulată „Stimularea redresării economice europene” a propus consolidarea cadrului de reglementare al Uniunii în sectorul serviciilor financiare. În Comunicarea sa din 3 iulie 2009 intitulată „Asigurarea unor piețe eficiente, sigure și solide pentru instrumentele financiare derivate”, Comisia a evaluat rolul instrumentelor derivate în criza financiară, iar în Comunicarea sa din 20 octombrie 2009 intitulată „Asigurarea unor piețe eficiente, sigure și solide pentru instrumentele financiare derivate: acțiuni strategice viitoare”, Comisia a prezentat acțiunile pe care intenționează să le întreprindă pentru a reduce riscurile asociate instrumentelor financiare derivate.

(3) La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat trei propuneri de regulamente de înființare a Sistemului european de supraveghere financiară, inclusiv a trei autorități europene de supraveghere (AES) pentru a contribui la aplicarea coerentă a legislației Uniunii și la stabilirea unor standarde și practici de reglementare și supraveghere comune și de înaltă calitate. AES includ Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) (AEAPO), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. AES au un rol crucial în menținerea stabilității sectorului financiar. Este, prin urmare, esențial să se asigure în mod continuu că activitatea lor constituie o înaltă prioritate politică și că autoritățile respective dispun de resurse adecvate.

⁽¹⁾ JO C 57, 23.2.2011, p. 1

⁽²⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 44.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 29 martie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 iulie 2012.

⁽⁴⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽⁵⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

⁽⁶⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

- (4) Instrumentele financiare derivate extrabursiere (denumite în continuare „contractele derivate extrabursiere”) nu prezintă transparență, deoarece sunt contracte negociate în regim privat, iar informațiile referitoare la acestea sunt, de obicei, disponibile numai pentru părțile contractante. Aceste instrumente creează o rețea complexă de interdependențe, care face dificilă identificarea naturii și amplitudinii riscurilor implicate. Criza financiară a demonstrat că aceste caracteristici sporesc nesiguranța în perioade dificile pentru piață și, în consecință, pun în pericol stabilitatea financiară. Prezentul regulament prevede condiții care să conducă la atenuarea riscurilor și la creșterea transparenței contractelor derivate.
- (5) La summitul de la Pittsburgh din 26 septembrie 2009, liderii G20 au convenit ca toate contractele standardizate derivate extrabursiere să fie compensate printr-o contraparte centrală (CPC) până la sfârșitul anului 2012 și ca aceste contracte să fie raportate către registre centrale de tranzacții. În iunie 2010 la Toronto, liderii G20 și-au reafirmat angajamentul în această direcție și s-au angajat, de asemenea, să accelereze aplicarea unor măsuri stricte pentru îmbunătățirea transparenței și a supravegherii legale a contractelor derivate extrabursiere în mod consecvent la nivel internațional și nediscriminatoriu.
- (6) Comisia va supraveghea îndeplinirea acestor angajamente și va depune eforturi pentru a se asigura că ele sunt puse în aplicare în mod similar și de partenerii internaționali ai Uniunii. Comisia ar trebui să coopereze cu autoritățile țărilor terțe în vederea explorării unor soluții de sprijin reciproc pentru a asigura coerența dintre prezentul regulament și cerințele instituite de țări terțe, evitând astfel eventualele suprapuneri în această privință. Comisia ar trebui să monitorizeze, cu sprijinul AEVMP, aplicarea principiilor prevăzute în prezentul regulament la nivel internațional și să prezinte Parlamentului European și Consiliului rapoarte cu privire la aceasta. Pentru a evita eventualele cerințe care conduc la suprapuneri sau eventualele cerințe conflictuale, Comisia ar putea adopta decizii privind echivalența cadrului juridic, de supraveghere și de executare din țări terțe, dacă sunt întrunite o serie de condiții. Evaluarea care stă la baza unei astfel de decizii nu ar trebui să aducă atingere dreptului unei CPC stabilite într-o țară terță și recunoscută de AEVMP de a oferi servicii de compensare membrilor compensatori sau locurilor de tranzacționare stabilite în Uniune, deoarece decizia de recunoaștere ar trebui să fie independentă de această evaluare. În mod similar, nici decizia de echivalare, nici evaluarea nu ar trebui să aducă atingere dreptului unui registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță și recunoscut de AEVMP de a furniza servicii entităților stabilite în Uniune.
- (7) În ceea ce privește recunoașterea unor CPC din țări terțe și în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii în temeiul Acordului de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, inclusiv al Acordului General privind Comerțul cu Servicii, deciziile care stabilesc că regimurile juridice ale țărilor terțe sunt echivalente cu regimul juridic al Uniunii ar trebui adoptate doar în cazul în care regimul juridic al țării terțe prevede un sistem echivalent real pentru recunoașterea CPC autorizate în baza unor regimuri juridice străine, în conformitate cu obiectivele generale de reglementare și standardele stabilite de G20 în septembrie 2009 pentru îmbunătățirea transparenței pe piețele instrumentelor financiare derivate, atenuarea riscului sistemic și protecția împotriva abuzului de piață. Un astfel de sistem ar trebui considerat echivalent în cazul în care garantează faptul că rezultatul substanțial al regimului de reglementare aplicabil este similar cerințelor Uniunii și ar trebui considerat eficace în cazul în care aceste norme sunt aplicate consecvent.
- (8) Este corespunzător și necesar în acest context, date fiind caracteristicile piețelor instrumentelor financiare derivate și funcționarea CPC, să se verifice echivalența reală a sistemelor de reglementare străine în atingerea obiectivelor și standardelor G20 pentru a îmbunătăți transparența piețelor instrumentelor financiare derivate, a atenua riscul sistemic și a proteja împotriva abuzului de piață. Situația foarte specială a CPC impune ca dispozițiile referitoare la țările terțe să fie organizate și să funcționeze în conformitate cu mecanismele specifice acestor entități structurale ale pieței. De aceea, această abordare nu constituie un precedent pentru alte acte cu putere de lege.
- (9) În concluziile sale din 2 decembrie 2009, Consiliul European a fost de acord că este necesar să se îmbunătățească considerabil atenuarea riscului de contraparte și că este important să se amelioreze transparența, eficiența și integritatea tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate. Rezoluția Parlamentului European din 15 iunie 2010 privind „Instrumentele financiare derivate: acțiuni strategice viitoare” a subliniat necesitatea compensării și raportării obligatorii a contractelor derivate extrabursiere.
- (10) AEVMP ar trebui să acționeze în baza normelor prezentului regulament protejând stabilitatea piețelor financiare în situații de urgență, asigurând aplicarea coerentă a normelor Uniunii de către autoritățile naționale de supraveghere și soluționând divergențele dintre acestea. AEVMP are, de asemenea, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, și are un rol central în autorizarea și monitorizarea CPC și a registrelor centrale de tranzacții.
- (11) Una dintre misiunile fundamentale care urmează să fie îndeplinite prin intermediul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) este promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți. În acest sens, membrii SEBC îndeplinesc funcția de monitorizare prin asigurarea eficienței și a bunei funcționări ale sistemelor de compensare și de plăți, inclusiv ale CPC. Membrii SEBC sunt astfel implicați îndeaproape în autorizarea și monitorizarea constantă a CPC, recunoașterea CPC din țări terțe și aprobarea acordurilor de interoperabilitate. În plus, aceștia sunt implicați îndeaproape în adoptarea standardelor tehnice de reglementare, precum și a liniilor directoare și a recomandărilor. Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilităților Băncii

Centrale Europene (BCE) și ale băncilor centrale naționale (BCN) de a asigura eficiența și buna funcționare a sistemelor de compensare și de plăți din Uniune și în relațiile cu alte țări. Prin urmare și pentru a preveni eventuala instituire a unui set de norme paralele, AEVMP și SEBC ar trebui să coopereze îndeaproape în elaborarea proiectelor de standarde tehnice relevante. Mai mult, accesul BCE și BCN la informații este esențial în îndeplinirea sarcinilor acestora legate de supravegherea sistemelor de compensare și de plăți, precum și de funcțiile de bancă centrală emitentă.

- (12) Sunt necesare norme uniforme pentru contractele derivate enumerate la punctele 4-10 în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾.
- (13) Stimulentele menite să promoveze utilizarea CPC s-au dovedit a fi insuficiente pentru a garanta compensarea efectivă la nivel central a contractelor derivate extrabursiere standardizate. Prin urmare, sunt necesare cerințe obligatorii privind compensarea prin CPC a contractelor derivate extrabursiere care pot fi compensate la nivel central.
- (14) Este posibil ca statele membre să adopte măsuri naționale diferite, fapt care ar putea crea obstacole pentru buna funcționare a pieței interne și ar fi în detrimentul participanților pe piață și al stabilității financiare. Aplicarea uniformă în Uniune a obligației de compensare este necesară și pentru a se asigura un nivel înalt de protecție a investitorilor și pentru a se crea condiții de concurență echitabile pentru participanții pe piață.
- (15) Pentru a putea garanta că obligația de compensare reduce riscul sistemic, este necesar un proces de identificare a claselor de instrumente financiare derivate care ar trebui să intre sub incidența acestei obligații. Acest proces ar trebui să țină cont de faptul că nu toate contractele derivate extrabursiere compensate prin CPC pot fi considerate eligibile pentru compensare obligatorie prin CPC.
- (16) Prezentul regulament stabilește criteriile pentru a determina dacă diferitelor clase de contracte derivate extrabursiere ar trebui să li se aplice sau nu o obligație de compensare. Pe baza proiectelor de standarde tehnice de reglementare elaborate de AEVMP, Comisia ar trebui să decidă dacă unei clase de contracte derivate extrabursiere i se aplică o obligație de compensare și data de la care produce efecte obligația de compensare, inclusiv, atunci când este cazul, introducerea treptată a acestei obligații și scadența minimă rămasă a contractelor încheiate sau novate înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare, în conformitate cu prezentul regulament. Introducerea treptată a obligației

de compensare ar putea fi realizată prin stabilirea tipurilor de participanți pe piață care trebuie să îndeplinească obligația de compensare. Pentru a determina clasele de contracte derivate extrabursiere care urmează să fie supuse obligației de compensare, AEVMP ar trebui să țină seama de natura specifică a contractelor derivate extrabursiere care sunt încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate.

- (17) Pentru a determina clasele de contracte derivate extrabursiere care urmează să facă obiectul obligației de compensare, AEVMP ar trebui să țină seama, de asemenea, de alte aspecte relevante, în primul rând de interconectarea dintre contrapărțile care utilizează clasele respective de contracte derivate extrabursiere și de impactul asupra nivelului de risc de contraparte, precum și să promoveze condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, în conformitate cu articolul 1 alineatul (5) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (18) În cazul în care AEVMP a identificat un produs derivat extrabursier ca fiind standardizat și eligibil pentru compensare, dar nicio CPC nu dorește să compenseze respectivul produs, AEVMP ar trebui să cerceteze care este motivul.
- (19) Pentru a determina clasele de contracte derivate extrabursiere care urmează să facă obiectul obligației de compensare, ar trebui avută în vedere în mod adecvat natura specifică a claselor relevante de contracte derivate extrabursiere. Riscul predominant pentru tranzacțiile cu unele clase de contracte derivate extrabursiere poate fi legat de riscul de plată, care este abordat prin măsuri de infrastructură separate și care poate distinge anumite clase de contracte derivate extrabursiere (de exemplu, contractele privind cursul de schimb) de alte clase. Compensarea CPC contracarează în special riscul de contraparte și poate să nu reprezinte soluția optimă pentru a face față riscului de plată. Regimul pentru astfel de contracte ar trebui să se bazeze, în special, pe convergența internațională preliminară și recunoașterea reciprocă a infrastructurii relevante.
- (20) Pentru a se asigura aplicarea uniformă și coerentă a prezentului regulament și condiții de concurență echitabile pentru participanții la piață, în cazul în care o clasă de contracte derivate extrabursiere este desemnată ca făcând obiectul obligației de compensare, respectiva obligație ar trebui să se aplice, de asemenea, tuturor contractelor care aparțin acestei clase de contracte derivate extrabursiere încheiate la data la care AEVMP primește notificarea unei autorizații a unei CPC în scopul obligației de compensare sau după această dată, dar înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare, cu condiția ca respectivele contracte să aibă o scadență rămasă peste minimumul determinat de Comisie.

⁽¹⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

- (21) Pentru a decide dacă o clasă de contracte derivate extrabursiere ar trebui să fie supusă obligației de compensare, AEVMP ar trebui să vizeze reducerea riscului sistemic. În acest sens, ar trebui luați în considerare în cadrul evaluării factori precum nivelul de standardizare contractuală și operațională a contractelor, volumul și lichiditatea clasei relevante de contracte derivate extrabursiere, precum și disponibilitatea unor informații obiective, fiabile și general acceptate privind prețurile cu privire la clasa relevantă de contracte derivate extrabursiere.
- (22) Pentru ca un contract derivat extrabursier să fie compensat, ambele părți la contract trebuie să facă obiectul unei obligații de compensare sau să fie de acord. Excepțiile de la obligația de compensare ar trebui să fie cât mai restrictive, deoarece ele pot reduce eficiența acestei obligații, precum și avantajele compensării prin CPC și pot conduce la situații de arbitraj de reglementare între grupuri de participanți pe piață.
- (23) În vederea promovării stabilității financiare în Uniune, s-ar putea dovedi necesar ca tranzacțiile încheiate de entități stabilite în țări terțe să fie, de asemenea, supuse obligațiilor de compensare și celor referitoare la tehnicile de atenuare a riscului, cu condiția ca aceste tranzacții să aibă un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau în cazul în care aceste obligații sunt necesare sau adecvate pentru a preveni eludarea oricăror dispoziții ale prezentului regulament.
- (24) Contractele derivate extrabursiere care nu sunt considerate eligibile pentru a fi compensate prin CPC implică un risc de contraparte și operațional și, prin urmare, ar trebui instituite reguli de gestionare a acestui risc. Pentru a reduce riscul de contraparte, participanții pe piață care fac obiectul obligației de compensare ar trebui să dispună de proceduri de gestionare a riscurilor care impun schimbul de garanții prompt, corect și segregat corespunzător. Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare care specifică respectivele proceduri de gestionare a riscurilor, AEVMP ar trebui să țină seama de propunerile organismelor internaționale de standardizare cu privire la cerințele de marjă pentru instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central. Atunci când elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru stabilirea măsurilor necesare pentru schimburile corecte și adecvate de garanții în vederea gestionării riscurilor asociate tranzacțiilor necompensate, AEVMP ar trebui să țină seama în mod adecvat de impedimentele cu care se confruntă emitenții de obligațiuni sau coșurile de garanții pentru a oferi garanții în mai multe jurisdicții din Uniune. AEVMP ar trebui să țină seama, de asemenea, de faptul că creanțele preferențiale acordate contrapărților emitente de obligațiuni garantate asupra activelor emitentului de obligațiuni garantate oferă o protecție echivalentă împotriva riscului de contraparte.
- (25) Regulile referitoare la compensarea contractelor derivate extrabursiere, raportarea privind tranzacțiile cu instrumente financiare derivate și tehnicile de reducere a riscului pentru contractele derivate extrabursiere necompensate prin CPC ar trebui să se aplice contrapărților financiare, și anume întreprinderilor de investiții autorizate în conformitate cu Directiva 2004/39/CE, instituțiilor de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾, întreprinderilor de asigurare autorizate în conformitate cu Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare directă, alta decât asigurarea de viață ⁽²⁾, întreprinderilor de asigurare autorizate în conformitate cu Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață ⁽³⁾, întreprinderilor de reasigurare autorizate în conformitate cu Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea ⁽⁴⁾, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și, după caz, societăților de administrare ale acestora, autorizați în conformitate cu Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽⁵⁾, instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul definiției din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale ⁽⁶⁾ și fondurilor de investiții alternative gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative ⁽⁷⁾.
- (26) Entitățile care gestionează sisteme de pensii, al căror scop principal îl reprezintă acordarea unor prestații la pensie, de obicei sub forma unor plăți pe viață, dar și sub forma unor plăți pe o perioadă determinată sau a unei sume forfetare, își reduc de obicei la minimum valoarea alocată sub formă de numerar pentru a obține o eficiență și un randament maxime pentru deținătorii de polițe. Prin urmare, dacă li se solicită unor astfel de entități să compenseze la nivel central contractele derivate extrabursiere, acest lucru ar necesita renunțarea la o proporție semnificativă din activele lor în schimbul fondurilor bănești pentru a respecta cerințele de marjă actuale ale CPC. Pentru a evita un impact negativ probabil pe care o astfel de cerință l-ar avea asupra veniturilor la pensie ale viitorilor pensionari, obligația de compensare ar trebui să se aplice sistemelor de pensii numai după ce CPC

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 228, 16.8.1973, p. 3.

⁽³⁾ JO L 345, 19.12.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 323, 9.12.2005, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽⁶⁾ JO L 235, 23.9.2003, p. 10.

⁽⁷⁾ JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

elaborează o soluție tehnică adecvată pentru transferul de garanții nemonetare ca marje de variație care să răspundă acestei probleme. O astfel de soluție tehnică ar trebui să țină seama de rolul special al sistemelor de pensii și să evite efectele adverse semnificative asupra pensionarilor. Pe parcursul unei perioade de tranziție, contractele derivate extrabursiere încheiate pentru a reduce riscurile investiționale direct legate de solvabilitatea financiară a sistemelor de pensii ar trebui să fie supuse nu numai unei obligații de raportare, ci și unor cerințe de instituire a unor garanții bilaterale. Cu toate acestea, obiectivul ultim îl reprezintă compensarea centrală, de îndată ce devine fezabilă.

(27) Este important să se garanteze că numai entitățile și regimurile îndreptățite obțin tratamentul special, precum și să se țină seama de diversitatea sistemelor de pensii din cadrul Uniunii, asigurându-se totodată condiții de concurență echitabile pentru toate sistemele de pensii. În consecință, derogarea temporară ar trebui să se aplice instituțiilor de furnizare de pensii ocupaționale înregistrate în conformitate cu Directiva 2003/41/CE, inclusiv oricărei entități autorizate care este responsabilă de gestionarea unei astfel de instituții și care acționează în numele acesteia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din directiva menționată, precum și oricăror entități juridice constituite în scopuri de investiții de către astfel de instituții, care acționează exclusiv în interesul acestora, și activităților de furnizare de pensii ocupaționale efectuate de instituțiile menționate la articolul 3 din Directiva 2003/41/CE.

(28) Derogarea temporară ar trebui să se aplice și activităților de furnizare de pensii ocupaționale efectuate de întreprinderile de asigurare de viață cu condiția ca toate activele și pasivele corespunzătoare să fie delimitate, gestionate și organizate separat, fără nicio posibilitate de transfer. Aceasta ar trebui să se aplice, de asemenea, oricăror alte entități care funcționează numai la nivel național sau regimuri care sunt furnizate în principal pe teritoriul unui singur stat membru, ambele autorizate și supravegheate, numai cu condiția ca ambele să fie recunoscute de dreptul intern și ca scopul lor principal să îl reprezinte acordarea de prestații la pensie. Entitățile și regimurile menționate în prezentul considerent ar trebui să facă obiectul deciziei autorității competente relevante, iar pentru a asigura consecvența, a elimina eventuale nonconformități și a evita abuzurile, ar trebui să facă obiectul avizului AEVMP, în consultare cu AEAPO. Aceasta ar putea include entități și regimuri care nu sunt neapărat legate de programul de pensii al unui angajator, dar care au, cu toate acestea, scopul principal de a oferi venituri la pensie, pe bază obligatorie sau voluntară. Printre exemple s-ar putea număra persoane juridice care gestionează sisteme de pensii care funcționează pe baza principiului de finanțare prin capitalizare în temeiul dreptului intern, cu condiția ca investițiile realizate de acestea să fie în conformitate cu principiul „persoanei prudente”, iar sistemele de pensii să fie subscrise în mod direct de persoane, acestea putând fi, de asemenea, oferite de asiguratori de viață. Exceptarea în cazul sistemelor de pensii la care persoanele subscriu în

mod direct nu ar trebui să se refere la contractele derivate extrabursiere legate de alte produse de asigurare de viață ale asiguratorului, care nu au scopul principal de a oferi un venit la pensie.

Alte exemple ar putea fi activitățile de furnizare de pensii ale întreprinderilor de asigurare care fac obiectul Directivei 2002/83/CE, cu condiția ca toate activele corespunzătoare activităților să fie incluse într-un registru special, în conformitate cu anexa la Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare ⁽¹⁾, precum și regimurile de furnizare de pensii ocupaționale ale întreprinderilor de asigurare bazate pe contracte colective. Instituțiile înființate în scopul despăgubirii membrilor unor sisteme de pensii în cazul unei situații de neîndeplinire a obligațiilor ar trebui, de asemenea, considerate sisteme de pensii în sensul prezentului regulament.

(29) Dacă este cazul, regulile aplicabile contrapărților financiare ar trebui să se aplice și contrapărților nefinanciare. Este cunoscut faptul că contrapărțile nefinanciare utilizează contractele derivate extrabursiere pentru a se acoperi împotriva riscurilor comerciale legate direct de activitățile lor de finanțare a trezoreriei. În consecință, pentru a stabili dacă o contraparte nefinanciară ar trebui sau nu să facă obiectul obligației de compensare, ar trebui analizat scopul în care contrapartida nefinanciară respectivă utilizează contracte derivate extrabursiere, precum și amploarea expunerilor pe care aceasta le are în cadrul instrumentelor respective. Pentru a se asigura că instituțiile nefinanciare au posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la pragurile de compensare, AEVMP ar trebui să organizeze, atunci când elaborează standardele tehnice de reglementare relevante, o consultare publică, asigurând participarea instituțiilor nefinanciare. AEVMP ar trebui să consulte, de asemenea, toate autoritățile competente relevante, de exemplu Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru a garanta că sunt pe deplin luate în considerare caracteristicile sectoarelor respective. Mai mult, până la 17 august 2015, Comisia ar trebui să evalueze importanța sistemică a tranzacțiilor societăților nefinanciare cu contracte derivate extrabursiere în diferite sectoare, inclusiv în sectorul energetic.

(30) Atunci când se stabilește dacă un contract derivat extrabursier reduce riscurile direct legate de activitățile comerciale sau de trezorerie ale unei contrapărți nefinanciare, se ține seama în mod adecvat de strategiile globale de acoperire și de atenuare a riscului ale contrapărții nefinanciare respective. În special, ar trebui să se analizeze dacă un contract derivat extrabursier este adecvat din punct de vedere economic pentru reducerea riscurilor în funcționarea și gestionarea unei contrapărți

⁽¹⁾ JO L 110, 20.4.2001, p. 28.

nefinanciare, atunci când riscurile sunt legate de fluctuații ale ratelor dobânzilor, ale ratelor cursului de schimb, ale ratei inflației sau ale prețurilor produselor de bază.

- (31) Pragul de compensare reprezintă un element foarte important pentru toate contrapărțile nefinanciare. Atunci când se stabilește pragul de compensare, ar trebui să se țină seama de relevanța sistemică a sumei pozițiilor și expunerilor nete pentru fiecare contraparte și pentru fiecare clasă de contracte derivate extrabursiere. În acest sens, ar trebui să se depună eforturi adecvate pentru a recunoaște metodele de atenuare a riscurilor utilizate de contrapărțile nefinanciare în contextul activităților lor normale.
- (32) Membrii SEBC și alte organisme ale statelor membre care îndeplinesc funcții similare, alte organisme publice ale Uniunii însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia, precum și Banca Reglementelor Internaționale ar trebui să fie excluși din domeniul de aplicare a prezentului regulament pentru a se evita limitarea competențelor lor de a-și îndeplini sarcinile de interes comun.
- (33) Deoarece nu toți participanții pe piață care fac obiectul obligației de compensare pot deveni membri compensatori ai CPC, aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a accesa CPC în calitate de clienți sau clienți indirecti, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.
- (34) Introducerea unei obligații de compensare și procesul de stabilire a CPC care pot fi utilizate pentru îndeplinirea acestei obligații pot conduce la denaturări neintenționate ale concurenței pe piața instrumentelor financiare derivate extrabursiere. De exemplu, o CPC poate refuza să compenseze tranzacții executate în anumite locuri de tranzacționare deoarece CPC este deținută de un loc de tranzacționare concurent. Pentru a se evita astfel de practici discriminatorii, CPC ar trebui să accepte să compenseze tranzacții executate în diferite locuri de tranzacționare, în măsura în care aceste locuri de tranzacționare respectă cerințele operaționale și tehnice stabilite de CPC, fără referire la documentația contractuală în baza căreia părțile au încheiat respectiva tranzacție cu instrumente financiare derivate extrabursiere, cu condiția ca respectivele documente să respecte standardele de piață. Locurile de tranzacționare ar trebui să furnizeze CPC informații privind tranzacțiile în mod transparent și nediscriminatoriu. Dreptul de acces al unei CPC la un loc de tranzacționare ar trebui să permită modalități prin care mai multe CPC să utilizeze informații privind tranzacțiile obținute din partea aceluiași loc de tranzacționare. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui însă să conducă la interoperabilitate pentru compensarea instrumentelor financiare derivate sau la fragmentarea lichidității.
- (35) Prezentul regulament nu ar trebui să blocheze accesul echitabil și deschis între locurile de tranzacționare și

CPC de pe piața internă, sub rezerva condițiilor stipulate în prezentul regulament și în standardele tehnice de reglementare elaborate de AEVMP și adoptate de Comisie. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze atent evoluția pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere și, acolo unde este necesar, să intervină pentru a împiedica apariția denaturărilor concurenței pe piața internă cu scopul de a asigura condiții de concurență echitabilă pe piețele financiare.

- (36) În anumite domenii legate de serviciile financiare și tranzacționarea de contracte derivate, pot exista și drepturi de proprietate comercială și intelectuală. În cazurile în care aceste drepturi de proprietate sunt asociate unor produse sau servicii care au ajuns să fie utilizate ca standarde industriale sau care produc efecte asupra acestor standarde industriale, ar trebui să fie disponibile licențe în condiții proporționate, echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.
- (37) Pentru a putea fi identificate clasele de contracte derivate extrabursiere care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare, pragurile și contrapărțile nefinanciare cu relevanță sistemică sunt necesare date fiabile. Prin urmare, în scopuri de reglementare, este important să se stabilească la nivelul Uniunii o cerință uniformă de raportare a datelor referitoare la instrumentele derivate. Totodată, se impune o obligație de raportare retrospectivă, cât mai cuprinzătoare, atât pentru contrapărțile financiare, cât și pentru cele nefinanciare, pentru a furniza date comparative, inclusiv AEVMP și autorităților competente relevante.
- (38) O tranzacție intragrup reprezintă o tranzacție între două întreprinderi care sunt incluse integral în aceeași consolidare și fac obiectul unor proceduri centralizate și adecvate de evaluare, măsurare și control ale riscurilor. Acestea fac parte din același regim de protecție instituțională ca cel menționat la articolul 80 alineatul (8) din Directiva 2006/48/CE sau, în cazul instituțiilor de credit afiliate aceluiași organism central, ca cel menționat la articolul 3 alineatul (1) din respectiva directivă, ambele fiind instituții de credit sau una este instituție de credit și cealaltă este organism central. Contractele derivate extrabursiere pot fi recunoscute în cadrul grupurilor financiare sau nefinanciare, precum și în cadrul grupurilor compuse din întreprinderi atât financiare, cât și nefinanciare, iar dacă un astfel de contract este considerat o tranzacție intragrup în ceea ce privește o contraparte, atunci acesta ar trebui să fie considerat o tranzacție intragrup și în ceea ce privește cealaltă contraparte la respectivul contract. Este recunoscut faptul că tranzacțiile intragrup pot fi necesare pentru agregarea riscurilor în cadrul unei structuri de grup și că riscurile intragrup sunt, prin urmare, specifice. Deoarece eficiența proceselor intragrup de gestionare a riscurilor ar putea fi limitată dacă aceste tranzacții sunt supuse obligației de compensare, exceptarea tranzacțiilor intragrup de la obligația de compensare ar putea fi benefică, cu condiția ca această exceptare să nu sporească riscul sistemic. În consecință, compensarea

printr-o CPC a acestor tranzacții ar trebui înlocuită cu un schimb adecvat de garanții, atunci când acest lucru este oportun pentru atenuarea riscului de contraparte intragrup.

(39) Cu toate acestea, anumite tranzacții intragrup ar putea fi exceptate, în unele cazuri în temeiul deciziei autorităților competente, de la obligația de constituire a unor garanții, cu condiția ca procedurile acestora de gestionare a riscurilor să fie suficient de judicioase și solide și să fie adecvate nivelului de complexitate al tranzacției și să nu existe impedimente pentru transferul prompt de fonduri proprii sau pentru rambursarea de pasive între contrapărți. Aceste criterii, precum și procedurile care ar trebui urmate de contrapărți și de autoritățile competente relevante atunci când se aplică excepțiile ar trebui specificate în standarde tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu regulamentele relevante de instituire a AES. Înainte de elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, AES ar trebui să pregătească o analiză a impactului potențial al acestora asupra pieței interne, precum și asupra participanților pe piețele financiare, în special asupra operațiilor și structurii grupurilor în cauză. Toate standardele tehnice aplicabile garanțiilor schimbate în tranzacții intragrup, inclusiv criteriile care stau la baza excepției, ar trebui să ia în considerare caracteristicile predominante ale tranzacțiilor respective și diferențele existente între contrapărțile financiare și nefinanciare, precum și scopurile și metodele acestora de utilizare a instrumentelor financiare derivate.

(40) Ar trebui să se aibă în vedere includerea contrapărților în aceeași consolidare cel puțin atunci când ele sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu Directiva 83/349/CEE a Consiliului⁽¹⁾ sau cu standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, în conformitate cu principiile contabile general acceptate ale unei țări terțe considerate a fi echivalente cu IFRS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei⁽³⁾ (sau cu standardele contabile ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1569/2007) sau atunci când ambele sunt supuse aceleiași supravegheri consolidate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾ sau, în cazul

unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, aceleiași supravegheri consolidate din partea autorității competente din țara terță, considerată echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute la articolul 143 din Directiva 2006/48/CE sau la articolul 2 din Directiva 2006/49/CE.

(41) Este important ca participanții pe piață să raporteze către registrele centrale de tranzacții toate datele referitoare la contractele derivate la care participă. Astfel, informațiile referitoare la riscurile inerente piețelor instrumentelor derivate vor fi centralizate și vor putea fi consultate cu ușurință, printre altele, de AEVMP, de autoritățile competente relevante, de Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și de băncile centrale relevante din cadrul SEBC.

(42) Furnizarea de servicii de registru central de tranzacții este caracterizată prin economii de scară, care pot constitui un obstacol pentru concurența în acest domeniu. Totodată, instituirea unei cerințe de raportare cuprinzătoare pentru participanții pe piață poate crește valoarea informațiilor păstrate de registrele centrale de tranzacții și pentru părți terțe care furnizează servicii auxiliare cum ar fi confirmarea tranzacțiilor, corelarea ordinelor în vederea executării tranzacțiilor (*trade matching*), administrarea evenimentelor de credit, reconcilierea de portofolii sau comprimarea acestora. Este oportun să se asigure că condițiile de concurență echitabile în sectorul post-tranzacționare la nivel general nu sunt compromise de un eventual monopol natural în prestarea de servicii de registru central de tranzacții. În consecință, ar trebui instituită obligația ca registrele centrale de tranzacții să ofere acces la informațiile păstrate în registru în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, sub rezerva măsurilor de precauție necesare în domeniul protecției datelor.

(43) Pentru a oferi o imagine de ansamblu clară a pieței și pentru a evalua riscul sistemic, atât contractele derivate compensate prin CPC, cât și cele necompensate prin CPC ar trebui să fie raportate către registrele centrale de tranzacții.

(44) AES ar trebui să dispună de resursele corespunzătoare pentru a-și îndeplini cu eficacitate sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(45) Contrapărțile și CPC care încheie, modifică sau încetează un contract derivat ar trebui să asigure raportarea detaliilor privind respectivul contract către un registru central de tranzacții. Raportarea privind contractul ar trebui să poată fi delegată către o altă entitate. O entitate sau salariații săi care raportează detaliile referitoare la un contract derivat către un registru central de tranzacții în numele unei contrapărți, conform prezentului regulament, nu ar trebui să încalce nicio restricție cu privire la divulgarea informațiilor. Atunci când elaborează

(1) A șaptea Directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate (JO L 193, 18.7.1983, p. 1).

(2) Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

(3) Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 340, 22.12.2007, p. 66).

(4) Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

proiectele de standarde tehnice de reglementare privind raportarea, AEVMP ar trebui să țină seama de progresele înregistrate în ceea ce privește crearea unui identificator unic de contract și elaborarea listei cu datele care trebuie raportate incluse în tabelul 1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei ⁽¹⁾ de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE și să se consulte cu alte autorități relevante, cum ar fi Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic.

- (46) Ținând seama de principiile prevăzute în Comunicarea Comisiei privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare și de actele cu putere de lege ale Uniunii adoptate în urma acestei comunicări, statele membre ar trebui să stabilească normele referitoare la sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a prezentului regulament. Statele membre ar trebui să aplice aceste sancțiuni într-un mod care să nu le diminueze efectele. Sancțiunile în cauză ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive. Ele ar trebui să se bazeze pe ghidurile adoptate de AEVMP pentru a promova convergența și consecvența transsectorială a regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare. Statele membre ar trebui să garanteze că sancțiunile aplicate sunt făcute publice, dacă este cazul, și că se publică la intervale regulate rapoarte de evaluare a eficacității normelor existente.
- (47) În conformitate cu prezentul regulament, o CPC poate fi stabilită în orice stat membru. Nu ar trebui să se discrimineze, direct sau indirect, împotriva vreunui stat membru sau a vreunui grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de compensare. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să impună restricții sau să împiedice o CPC dintr-o jurisdicție să compenseze un produs denominat în moneda unui alt stat membru sau în moneda unei țări terțe.
- (48) Autorizarea unei CPC ar trebui să fie condiționată de existența unui nivel minim de capital inițial. Capitalul, inclusiv rezultatul raportat și rezervele unei CPC, ar trebui să fie proporțional cu riscul generat de activitățile CPC din orice moment, astfel încât să se asigure capitalizarea sa adecvată împotriva riscurilor de credit, de contraparte, de piață, operaționale, juridice și comerciale care nu sunt deja acoperite prin resurse financiare specifice, precum și capacitatea de lichidare sau restructurare ordonată a operațiunilor sale, dacă este necesar.
- (49) Deoarece prezentul regulament introduce, în scopuri de reglementare, obligația juridică de compensare prin CPC specifice, este esențial să se garanteze că respectivele CPC prezintă siguranță, sunt robuste și respectă în orice moment cerințele organizaționale, manageriale și prudențiale stricte impuse de prezentul regulament. Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului

regulament, cerințele respective ar trebui să se aplice în cazul compensării tuturor instrumentelor financiare cu care tranzacționează CPC.

- (50) Este, prin urmare, necesar ca, în scopuri de reglementare și armonizare, să se garanteze că contrapărțile utilizează numai CPC care respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament. Aceste cerințe nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte sau să continue să aplice cerințe suplimentare în ceea ce privește CPC stabilite pe teritoriul lor, inclusiv anumite cerințe de autorizare în temeiul Directivei 2006/48/CE. Cu toate acestea, instituirea unor astfel de cerințe suplimentare nu ar trebui să influențeze dreptul CPC autorizate în alte state membre sau recunoscute în conformitate cu prezentul regulament să furnizeze servicii de compensare membrilor compensatori și clienților lor stabiliți în statul membru care instituie cerințe suplimentare, deoarece respectivele CPC nu fac obiectul acestor cerințe suplimentare și nu sunt obligate să se conformeze acestora. Până la 30 septembrie 2014, AEVMP elaborează un raport referitor la impactul aplicării cerințelor suplimentare de către statele membre.
- (51) Definirea unor reguli direct aplicabile cu privire la autorizarea și supravegherea CPC reprezintă un corolar esențial la obligația de compensare a contractelor derivate extrabursiere. Se impune ca autoritățile competente să fie responsabile de toate aspectele autorizării și supravegherii CPC, inclusiv de verificarea respectării de către CPC solicitante a prezentului regulament și a Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare ⁽²⁾, având în vedere faptul că autoritățile competente naționale sunt cel mai bine plasate pentru a analiza modul de funcționare zilnic al CPC, pentru a efectua examinări periodice și pentru a întreprinde acțiuni adecvate, dacă este cazul.
- (52) În cazul în care o CPC riscă să intre în insolvență, responsabilitatea fiscală poate reveni în cea mai mare parte statului membru în care este stabilită CPC în cauză. Ca atare, autorizarea și supravegherea CPC în cauză ar trebui să fie exercitate de autoritatea competentă responsabilă din respectivul stat membru. Cu toate acestea, având în vedere faptul că membrii compensatori ai unei CPC pot fi stabiliți în diferite state membre și că ei sunt primii asupra cărora se vor răsfrânge efectele situației de neîndeplinire a obligațiilor CPC, este imperativ ca toate autoritățile competente relevante și AEVMP să fie implicate în procesul de autorizare și supraveghere. Astfel se va evita existența unor măsuri sau practici naționale divergente și nu se vor crea obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne. Mai mult, nicio acțiune întreprinsă de un membru al unui colegiu de supraveghetori în exercitarea atribuțiilor sale nu ar trebui să discrimineze, direct sau indirect, un stat membru sau un grup de state membre ca loc de

⁽¹⁾ JO L 241, 2.9.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

- prestare a serviciilor de compensare indiferent de monedă. AEVMP ar trebui să participe în cadrul fiecărui colegiu pentru a asigura aplicarea corectă și coerentă a prezentului regulament. AEVMP ar trebui să implice și alte autorități naționale competente din statele membre în activitatea de elaborare a recomandărilor și a deciziilor.
- (53) Având în vedere rolul atribuit colegiilor, este important ca toate autoritățile competente relevante, precum și membrii SEBC să fie implicați în executarea sarcinilor acestora. Colegiul ar trebui să fie format nu numai din autoritățile competente care supraveghează CPC, ci și din autoritățile care supraveghează entitățile asupra cărora operațiunile CPC ar putea avea impact, cum ar fi anumiți membri compensatori, anumite locuri de tranzacționare, anumite CPC interoperabile și anumiți depozitari centrali de valori mobiliare. La colegiu ar trebui să poată participa și membrii SEBC care sunt responsabili pentru supravegherea CPC în cauză și a CPC interoperabile, precum și cei responsabili pentru emiterea monedelor în care sunt denumite instrumentele financiare compensate de CPC. De vreme ce entitățile supravegheate sau monitorizate ar fi stabilite într-un număr limitat de state membre în care își desfășoară activitatea CPC, o singură autoritate competentă sau un singur membru al SEBC ar putea fi responsabil de supravegherea sau monitorizarea mai multor astfel de entități. Pentru a asigura o bună cooperare între toți membrii colegiului, ar trebui să fie instituite proceduri și mecanisme corespunzătoare.
- (54) Întrucât se presupune că formarea și funcționarea colegiului se bazează pe un acord scris între toți membrii acestuia, este necesar să li se confere competența de a elabora procedurile decizionale ale colegiului, având în vedere natura delicată a acestei chestiuni. Prin urmare, normele detaliate privind procedura de vot ar trebui prevăzute într-un acord scris încheiat între membrii colegiului. Cu toate acestea, pentru a echilibra în mod corespunzător interesele tuturor participanților relevanți de pe piațe și ale statelor membre, colegiul ar trebui să voteze conform principiului general potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot, indiferent de numărul de funcții pe care le îndeplinește în conformitate cu prezentul regulament. Pentru colegiile care au până la 12 membri, inclusiv, maximum doi membri ai colegiului care aparțin aceluiași stat membru ar trebui să aibă drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot. Pentru colegiile care au mai mult de 12 membri, maximum trei membri ai colegiului care aparțin aceluiași stat membru ar trebui să aibă drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot.
- (55) Situația foarte specială a CPC impune organizarea și funcționarea colegiilor conform mecanismelor specifice supravegherii CPC.
- (56) Dispozițiile prevăzute în prezentul regulament nu constituie un precedent pentru alte măsuri legislative privind supravegherea și controlul infrastructurilor de pe piața financiară, în special în ceea ce privește modalitățile de vot pentru trimerile către AEVMP.
- (57) O CPC nu ar trebui să fie autorizată în cazul în care toți membrii colegiului, mai puțin autoritățile competente ale statului membru în care este stabilită CPC, adoptă de comun acord un aviz comun cu privire la faptul că CPC nu ar trebui să fie autorizată. Dacă, însă, o majoritate suficientă a colegiului a exprimat un aviz negativ și dacă oricare dintre autoritățile competente interesate, cu sprijinul unei majorități de două treimi a colegiului, a sesizat AEVMP, autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC ar trebui să își amâne decizia cu privire la autorizare și să aștepte luarea unei decizii de către AEVMP cu privire la conformitatea cu dreptul Uniunii. Autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC ar trebui să își adopte decizia în conformitate cu o astfel de decizie a AEVMP. În cazul în care toți membrii colegiului, cu excepția autorităților statului membru în care este stabilită CPC, adoptă un aviz comun prin care consideră că nu sunt întrunite cerințele și că CPC nu ar trebui să fie autorizată, autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC ar trebui să poată sesiza AEVMP, pentru ca aceasta să se pronunțe cu privire la conformitatea cu dreptul Uniunii.
- (58) Este necesară consolidarea dispozițiilor privind schimbul de informații dintre autoritățile competente, AEVMP și alte autorități relevante, precum și a obligațiilor lor în materie de asistență și cooperare reciprocă. În contextul unei activități transfrontaliere crescânde, autoritățile în cauză ar trebui să își furnizeze reciproc informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor, astfel încât să garanteze aplicarea eficace a prezentului regulament, inclusiv în cazul în care o infracțiune sau o infracțiune suspectată poate fi de resortul autorităților competente din două sau mai multe state membre. În cadrul schimbului de informații este necesar să se respecte în mod strict secretul profesional. Având în vedere impactul extins al contractelor derivate extrabursiere, este esențial ca și alte autorități relevante, cum ar fi autoritățile fiscale și autoritățile de reglementare din domeniul energiei, să aibă acces la informațiile care le sunt necesare pentru a-și exercita atribuțiile.
- (59) Având în vedere caracterul global al piețelor financiare, AEVMP ar trebui să răspundă în mod direct de recunoașterea CPC stabilite în țări terțe, permițându-le astfel să presteze servicii de compensare în Uniune, sub rezerva recunoașterii de către Comisie a cadrului juridic și de supraveghere din țările terțe respective ca fiind echivalent cu cadrul din Uniune și sub rezerva respectării anumitor condiții suplimentare. Prin urmare, o CPC stabilită într-o țară terță care prestează servicii de compensare unor membri compensatori sau locuri de tranzacționare stabilite în Uniune ar trebui să fie recunoscută de AEVMP. Cu toate acestea, pentru a nu împiedica dezvoltarea viitoare a activităților transfrontaliere de gestionare a investițiilor în Uniune, o CPC dintr-o țară terță care prestează servicii unor clienți stabiliți în Uniune prin intermediul unui membru compensator stabilit într-o țară terță nu ar trebui să fie recunoscută de AEVMP. În acest context, acordurile cu principalii parteneri internaționali ai Uniunii vor fi deosebit de importante pentru crearea unor condiții de concurență echitabile la nivel global și pentru garantarea stabilității financiare.

- (60) La 16 septembrie 2010, Consiliul European a convenit asupra necesității ca Uniunea să își apere interesele și valorile cu mai multă fermitate și într-un spirit de reciprocitate și de beneficiu reciproc în contextul relațiilor externe ale Uniunii și să ia măsuri, între altele, pentru a asigura un acces mai larg pe piață pentru societățile europene și pentru a consolida cooperarea în materie de reglementare cu partenerii comerciali majori.
- (61) O CPC ar trebui să beneficieze de sisteme de guvernare solide, de personal de conducere care să se bucure de o bună reputație și de membri independenți în consiliile de administrație, indiferent de structura acționariatului. Cel puțin o treime, dar nu mai puțin de doi membri din consiliul CPC ar trebui să fie independenți. Cu toate acestea, sistemele de guvernare și structurile de acționariat diferite pot influența disponibilitatea sau capacitatea unei CPC de a compensa anumite produse. Prin urmare, este oportun ca eventualele conflicte de interese din cadrul unei CPC să fie soluționate de membrii independenți ai consiliului și de comitetul de risc care urmează să fie înființat de CPC. Membrii compensatori și clienții ar trebui să fie reprezentați corespunzător, având în vedere că deciziile luate de CPC îi pot afecta.
- (62) O CPC poate să externalizeze anumite funcții. Comitetul de risc al CPC ar trebui să își exprime opinia cu privire la externalizare. Activitățile importante legate de gestionarea riscurilor nu ar trebui să fie externalizate fără aprobarea autorității competente.
- (63) Cerințele de participare pentru CPC ar trebui să fie transparente, proporționale și nediscriminatorii și ar trebui să permită accesul de la distanță, în măsura în care acest lucru nu expune CPC la riscuri suplimentare.
- (64) Clienții membrilor compensatori care își compensează contractele derivate extrabursiere prin CPC ar trebui să beneficieze de un nivel înalt de protecție. În realitate, nivelul de protecție depinde de nivelul de segregare pe care îl aleg clienții respectivi. Intermediarii ar trebui să-și segreghe activele de cele ale clienților. Din acest motiv, CPC ar trebui să păstreze evidențe actualizate și ușor de identificat, pentru a facilita transferul de poziții și active ale clienților unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor către un membru compensator solvabil sau, după caz, lichidarea ordonată a pozițiilor clienților și returnarea către aceștia a garanțiilor în exces. Cerințele prevăzute în prezentul regulament cu privire la segregarea și portabilitatea pozițiilor și activelor clienților ar trebui, prin urmare, să prevaleze asupra oricăror dispoziții contrare din actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre care împiedică părțile să le respecte.
- (65) O CPC ar trebui să aibă un cadru solid de gestionare a riscului pentru a putea gestiona riscul de credit, riscul de lichiditate, riscul operațional și alte riscuri, inclusiv pe cele pe care le implică sau le transmite altor entități ca urmare a unor interdependențe. O CPC ar trebui să dispună de proceduri și mecanisme adecvate pentru a putea face față situației de neîndeplinire a obligațiilor membrilor compensatori. Pentru a reduce la minimum riscul de contaminare într-o astfel de situație, CPC ar trebui să aplice cerințe de participare stricte, să colecteze marje inițiale adecvate și să dețină un fond de garantare și alte resurse financiare în vederea acoperirii eventualelor pierderi. Pentru a se asigura că o CPC dispune constant de resurse suficiente, CPC ar trebui să stabilească un nivel minim sub care nu ar trebui să scadă, în general, fondul de garantare. Acest lucru nu ar trebui totuși să limiteze capacitatea CPC de a utiliza integral acest fond de garantare pentru a acoperi pierderile cauzate de o situație de neîndeplinire a obligațiilor de către un membru compensator.
- (66) Atunci când definește un cadru solid de gestionare a riscului, o CPC ar trebui să țină seama de riscul său potențial și de impactul economic asupra membrilor compensatori și clienților acestora. Deși dezvoltarea unui sistem foarte robust de gestionare a riscului ar trebui să rămână obiectivul fundamental al unei CPC, aceasta își poate adapta caracteristicile la activitățile specifice și la profilul de risc al clienților membrilor compensatori și, dacă se consideră oportun pe baza criteriilor specificate în standardele tehnice de reglementare care urmează a fi elaborate de AEVMP, poate include în rândul activelor foarte lichide acceptate drept garanții, cel puțin lichiditățile, obligațiunile de stat, obligațiunile garantate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE, sub rezerva aplicării unor marje de ajustare (*haircuts*) adecvate, garanțiile plătibile la prima cerere acordate de un membru al SEBC, garanțiile băncilor comerciale sub rezerva unor condiții stricte referitoare în special la bonitatea garantului și la relațiile de capital dintre acesta și membrii compensatori ai CPC. Dacă este cazul, AEVMP ar putea să ia în considerare aurul ca activ acceptabil ca garanție. CPC ar trebui să aibă posibilitatea de a accepta, sub rezerva unor condiții stricte de gestionarea riscurilor, garanții ale băncilor comerciale din partea unor contrapărți nefinanciare care acționează ca membri compensatori.
- (67) Strategiile CPC de gestionare a riscurilor ar trebui să fie suficiente de solide astfel încât să evite riscurile pentru contribuabili.
- (68) Apelurile în marjă și marjele de ajustare (*haircuts*) aplicate garanțiilor pot avea efecte prociclice. CPC, autoritățile competente și AEVMP ar trebui, așadar, să adopte măsuri prin care să prevină și să controleze eventualele efecte prociclice ale practicilor de gestionare a riscurilor adoptate de CPC, în măsura în care robustețea și securitatea financiară a CPC nu este afectată negativ.
- (69) Gestionarea expunerilor reprezintă o parte esențială a procesului de compensare. Ar trebui să se asigure accesul la surse adecvate de stabilire a prețurilor și posibilitatea utilizării acestora, pentru a se permite prestarea

- de servicii de compensare în general. Aceste surse de stabilire a prețurilor ar trebui să includă surse legate de indicii utilizați ca referință pentru instrumente financiare derivate sau alte instrumente financiare.
- (70) Marjele reprezintă pentru CPC primul instrument de protecție. CPC ar trebui să investească marjele permise în mod sigur și prudent, însă, în același timp, acestea ar trebui să depună eforturi deosebite pentru a asigura protecția adecvată a marjelor pentru a garanta restituirea lor rapidă către membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor sau către o CPC interoperabilă în cazul în care CPC care a colectat aceste marje intră în situație de neîndeplinire a obligațiilor.
- (71) Accesul la lichidități suficiente este esențial pentru o CPC. Este posibil ca acestea să provină din accesul la lichiditățile unei bănci centrale sau ale unei bănci comerciale solvabile și fiabile sau la ambele. Accesul la lichiditate ar putea decurge dintr-o autorizație acordată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2006/48/CE sau din alte măsuri adecvate. În evaluarea adecvării resurselor de lichidități, în special în situații de criză, o CPC ar trebui să ia în considerare riscurile obținerii lichidității bazându-se exclusiv pe linia de credit la bănci comerciale.
- (72) Codul european de conduită privind serviciile post-tranzacționare din 7 noiembrie 2006 a introdus un cadru voluntar pentru stabilirea legăturilor dintre CPC. Cu toate acestea, sectorul post-tranzacționare este în continuare fragmentat de-a lungul unor linii naționale, ceea ce face ca tranzacțiile transfrontaliere să fie mai costisitoare, împiedicând în același timp armonizarea. Prin urmare, este necesar să se prevadă condițiile de stabilire a acordurilor de interoperabilitate dintre CPC, în măsura în care acestea nu expun CPC respective la riscuri care nu sunt gestionate corespunzător.
- (73) Acordurile de interoperabilitate sunt instrumente importante pentru o mai bună integrare a pieței post-tranzacționare din Uniune și, ca atare, ar trebui să existe o reglementare în domeniu. Cu toate acestea, deoarece acordurile de interoperabilitate pot expune CPC unor riscuri suplimentare, CPC ar trebui să fi fost autorizate de trei ani înainte de a obține aprobarea autorității competente pentru astfel de acorduri de interoperabilitate. În plus, având în vedere complexitatea suplimentară a unui acord de interoperabilitate dintre CPC care compensează contracte derivate extrabursiere, se impune ca, în această etapă, sfera de aplicare a acordurilor de interoperabilitate să fie limitată la valorile mobiliare transferabile și instrumentele pieței monetare. Cu toate acestea, AEVMP ar trebui să transmită Comisiei, până la 30 septembrie 2014, un raport cu privire la posibilitatea extinderii acestei sfere de aplicare și la alte instrumente financiare.
- (74) Registrele centrale de tranzacții colectează, în scopuri de reglementare, date relevante pentru autoritățile din toate statele membre. AEVMP ar trebui să-și asume responsabilitatea înregistrării, retragerii înregistrării și supravegherii registrelor centrale de tranzacții.
- (75) Având în vedere faptul că autoritățile de reglementare, CPC și alți participanți de pe piață se bazează pe informațiile înregistrate de registrele centrale de tranzacții, este necesar să se garanteze că registrele centrale de tranzacții fac obiectul unor cerințe operaționale stricte, precum și unor cerințe stricte referitoare la conservarea informațiilor și la administrarea datelor.
- (76) Se impune ca prețurile, comisioanele și modelele de gestionare a riscului asociate serviciilor furnizate de CPC, de membrii acestora și de registrele centrale de tranzacții să fie transparente, pentru ca participanții pe piață să aibă posibilitatea de a alege în cunoștință de cauză.
- (77) Pentru a-și îndeplini în mod eficace sarcinile, AEVMP ar trebui să fie în măsură să solicite, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, toate informațiile necesare de la registrele centrale de tranzacții, de la părțile terțe legate de acestea sau de la părțile terțe cărora registrele centrale de tranzacții le-au externalizat funcții sau activități operaționale. În cazul în care AEVMP solicită aceste informații printr-o simplă cerere, adresantul nu este obligat să le furnizeze, dar, în situația în care o face în mod voluntar, informațiile furnizate ar trebui să nu fie incorecte sau să nu inducă în eroare. Astfel de informații ar trebui puse la dispoziție fără întârziere.
- (78) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau fiscal, autoritățile competente, AEVMP, organismele sau persoanele fizice sau juridice altele decât autoritățile competente care primesc informații confidențiale ar trebui să le utilizeze doar pentru îndeplinirea sarcinilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor. Acest lucru nu ar trebui totuși să împiedice exercitarea, în conformitate cu dreptul național, a funcțiilor organismelor naționale responsabile cu prevenirea, investigarea sau remedierea cazurilor de administrare defecțuoasă.
- (79) Pentru a-și exercita în mod eficace competențele de supraveghere, AEVMP ar trebui să poată efectua investigații și inspecții la fața locului.
- (80) AEVMP ar trebui să poată delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente dintr-un stat membru, de exemplu în cazurile în care o sarcină de supraveghere necesită cunoștințe și experiență în ceea ce privește condițiile locale, mai ușor disponibile la nivel național. AEVMP ar trebui să poată delega efectuarea unor sarcini de investigare specifice și a inspecțiilor la fața locului. Înainte de delegarea sarcinilor, AEVMP ar trebui să consulte autoritatea competentă relevantă cu privire la condițiile detaliate referitoare la delegarea sarcinilor, inclusiv sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată, calendarul pentru îndeplinirea sarcinii și transmiterea informațiilor necesare de către și către AEVMP. AEVMP ar trebui să compenseze autoritățile competente pentru îndeplinirea unei sarcini delegate în conformitate

cu un regulament privind onorariile care să fie adoptat de Comisie prin intermediul unui act delegat. AEVMP ar trebui să nu poată delega competența de a adopta decizii privind înregistrarea.

- (81) Este necesar să se garanteze că autoritățile competente sunt în măsură să solicite AEVMP să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru retragerea înregistrării unui registru central de tranzacții. AEVMP ar trebui să evalueze aceste solicitări și să ia măsurile adecvate.
- (82) AEVMP ar trebui să poată impune penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga registrele centrale de tranzacții să înceteze o încălcare, să furnizeze informații complete și corecte în urma solicitărilor AEVMP sau să se supună unei investigații sau unei inspecții la fața locului.
- (83) AEVMP ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să impună amenzi registrelor centrale de tranzacții în cazul în care consideră că acestea au comis, intenționat sau din neglijență, o încălcare a dispozițiilor prezentului regulament. Amenzile ar trebui impuse în funcție de gravitatea încălcărilor. Încălcarile ar trebui împărțite în grupuri diferite pentru care ar trebui să se stabilească amenzi specifice. Pentru a calcula amenda aplicabilă unei anumite încălcări, AEVMP ar trebui să utilizeze o metodologie în două etape care să constea în stabilirea unui quantum de bază pentru amendă și ajustarea acestui quantum de bază, dacă este necesar, cu ajutorul anumitor coeficienți. Valoarea de bază ar trebui stabilită ținând seama de cifra de afaceri anuală a registrului central de tranzacții vizat, iar ajustările ar trebui făcute prin creșterea sau reducerea valorii de bază prin aplicarea coeficienților relevanți în conformitate cu prezentul regulament.
- (84) Prezentul regulament ar trebui să prevadă coeficienții legați de anumite circumstanțe agravante sau atenuante pentru a pune la dispoziția AEVMP instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aplicarea unei amenzi proporționale cu gravitatea încălcării comise de un registru central de tranzacții, luând în considerare circumstanțele în care a fost comisă încălcarea.
- (85) Înainte de luarea unei decizii de a aplica amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, AEVMP ar trebui să le acorde persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate, în vederea respectării dreptului lor la apărare.
- (86) AEVMP ar trebui să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.
- (87) Deciziile AEVMP de impunere a unor amenzi și penalități cu titlu cominatoriu ar trebui fie executorii, iar executarea

ar trebui să facă obiectul normelor de procedură civilă în vigoare în statul pe al cărui teritoriu se realizează. Normele de procedură civilă ar trebui să nu includă norme de procedură penală, dar ar putea include norme de procedură administrativă.

- (88) În cazul unei încălcări comise de un registru central de tranzacții, AEVMP ar trebui să fie abilitată să ia o serie de măsuri de supraveghere, inclusiv obligarea registrului central de tranzacții să pună capăt încălcării și – în ultimă instanță – retragerea înregistrării în cazul în care registrul central de tranzacții a încălcat în mod grav sau repetat prezentul regulament. Măsurile de supraveghere ar trebui aplicate de AEVMP ținând seama de natura și de gravitatea încălcării și ar trebui să respecte principiul proporționalității. Înainte de luarea unei decizii privind măsurile de supraveghere, AEVMP ar trebui să le acorde persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate, în vederea respectării dreptului lor la apărare.
- (89) Este esențial ca, în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal, statele membre și AEVMP să protejeze dreptul la viața privată al persoanelor fizice, în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾.
- (90) Este important să se asigure convergența la nivel internațional a cerințelor impuse CPC și registrelor centrale de tranzacții. Prezentul regulament urmează recomandările existente formulate de Comitetul pentru sisteme de plăți și decontări (CPSS) și de Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO), constatând că principiile CPSS-IOSCO pentru infrastructura pieței financiare, inclusiv pentru CPC, au fost stabilite în 16 aprilie 2012. Acesta creează un cadru la nivelul Uniunii în care CPC pot funcționa în condiții de siguranță. AEVMP ar trebui să ia în considerare aceste standarde existente și evoluțiile lor viitoare atunci când elaborează sau propune revizuirii pentru standardele tehnice de reglementare, ghidurile și recomandările prevăzute în prezentul regulament.
- (91) Competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei de entități exceptate de la aplicarea prezentului regulament, normele suplimentare de procedură referitoare la impunerea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu, inclusiv dispozițiile privind dreptul la apărare, termenele-limită, colectarea amenzilor și a penalităților

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

cu titlu cominatoriu și limitarea perioadelor pentru impunerea și executarea penalităților cu titlu cominatoriu sau a amenzilor; măsurile de modificare a anexei II pentru a ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare; specificarea mai detaliată a tipurilor de taxe, cazurile în care se percep taxe, valoarea lor și modalitatea de plată a taxelor. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, adecvată și la timp a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (92) Pentru a asigura armonizarea consecventă, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare ale AES în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 pentru aplicarea, în sensul prezentului regulament, a secțiunii C punctele 4-10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE și pentru a specifica: contractele derivate extrabursiere considerate a avea un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau cazurile în care în care se impune sau este oportună prevenirea eludării oricăror dispoziții ale prezentului regulament; tipurile de mecanisme contractuale indirecte care îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul regulament; clasele de contracte derivate extrabursiere care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare, data sau datele de la care obligația de compensare urmează să producă efecte, inclusiv orice introducere treptată și categoriile de contrapărți cărora li se aplică obligația de compensare, precum și scadența minimă rămasă a contractelor derivate extrabursiere încheiate sau novate înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare; detaliile pe care o autoritate competentă trebuie să le menționeze într-o notificare adresată AEVMP cu privire la faptul că a autorizat o CPC pentru compensarea unei clase de contracte derivate extrabursiere; clasele specifice de contracte derivate extrabursiere, nivelul de standardizare a condițiilor contractuale și a proceselor operaționale, volumul și lichiditatea, disponibilitatea unor informații obiective, fiabile și general acceptate privind prețurile; detaliile care trebuie menționate în registrul AEVMP privind clasele de contracte derivate care sunt supuse obligației de compensare; detaliile și tipul de rapoarte pentru diversele clase de instrumente financiare derivate; criteriile pe baza cărora se stabilește care sunt contractele derivate extrabursiere a căror contribuție la reducerea riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei poate fi măsurată în mod obiectiv, valorile pragurilor de compensare și procedurile și mecanismele legate de tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o CPC; procedurile de gestionare a riscului, inclusiv nivelul și tipul garanțiilor necesare, și mecanismele de segregare și nivelul necesar de capital; noțiunea de fragmentare a lichidității; cerințele privind capitalul, rezultatul reportat și rezervele CPC; conținutul minim al normelor și al sistemului de governanță pentru CPC; detaliile evidențelor și ale informațiilor care trebuie păstrate de CPC; conținutul și cerințele minime ale politicii de continuitate a activității și ale planului de redresare în caz de dezastru ale CPC; procentajul și inter-

valele de timp adecvate pentru perioada de lichidare și pentru calcularea volatilității istorice care trebuie luate în considerare pentru diversele clase de instrumente financiare, ținând cont de obiectivul de limitare a prociclicității și de condițiile în care pot fi aplicate practicile de stabilire a marjelor pentru un portofoliu; cadrul pentru definirea condițiilor de piață extreme, dar plauzibile care ar trebui să fie utilizate pentru a determina dimensiunea fondului de garantare și a resurselor CPC; metodologia pentru calcularea și menținerea cuantumului resurselor proprii ale CPC; tipul de garanții care ar putea fi considerate foarte lichide, cum ar fi fondurile bănești, aurul, obligațiunile de stat și obligațiunile de foarte bună calitate ale unor întreprinderi și obligațiunile garantate, marjele de ajustare (*haircuts*) și condițiile în care garanțiile băncilor comerciale pot fi acceptate drept garanții; instrumentele financiare care pot fi considerate foarte lichide și cu un risc de credit și de piață minim, acordurile cu grad ridicat de siguranță și limitele de concentrare; tipul de teste de rezistență pe care CPC trebuie să le efectueze pentru diferitele clase de instrumente financiare și portofolii, participarea membrilor compensatori sau a altor persoane la teste, frecvența și calendarul testelor și informațiile esențiale pe care CPC trebuie să le facă publice cu privire la modelul de gestionare a riscurilor și la ipotezele adoptate pentru efectuarea testelor de rezistență; detalii privind cererile de înregistrare depuse de registrele centrale de tranzacții la AEVMP; frecvența și nivelul de detaliere la care registrele centrale de tranzacții trebuie să publice informații privind pozițiile agregate pe clase de contracte derivate extrabursiere și standardele operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registre.

- (93) Orice obligație impusă de prezentul regulament care urmează să fie dezvoltată ulterior prin intermediul actelor delegate sau al actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul articolelor 290 sau 291 din TFUE ar trebui considerată aplicabilă de la data la care actele respective produc efecte.
- (94) Atunci când elaborează ghiduri tehnice și standarde tehnice de reglementare, în special atunci când stabilește pragurile de compensare pentru contrapărțile nefinanciare conform prezentului regulament, AEVMP ar trebui să organizeze audieri publice cu participanții pe piață.
- (95) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (96) Comisia ar trebui să monitorizeze și să evalueze necesitatea de măsuri adecvate pentru a asigura aplicarea și dezvoltarea coerente și eficiente de reglementări, standarde și practici în domeniul de aplicare a prezentului regulament, ținând seama de rezultatul activității desfășurate de forurile internaționale relevante.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (97) Având în vedere normele privind interoperabilitatea sistemelor, s-a considerat necesară modificarea Directivei 98/26/CE pentru a se asigura protecția drepturilor operatorilor de sisteme care furnizează garanții altor operatori de sisteme în cazul în care aceștia din urmă fac obiectul unor proceduri de insolvență.
- (98) Pentru a facilita compensarea, înregistrarea, decontarea și plata eficiente, CPC și registrele centrale de tranzacții ar trebui să își alinieze procedurile de comunicare cu participanții și cu infrastructurile de pe piață cu care interacționează la procedurile și standardele de comunicare internaționale relevante pentru mesaje și datele de referință.
- (99) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea unor cerințe uniforme referitoare la contractele derivate extrabursiere și la desfășurarea activităților CPC și ale registrelor centrale de tranzacții, nu pot fi atinse într-o măsură suficientă de către statele membre, ci pot fi realizate mai eficient la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea acțiunilor vizate, Uniunea poate adopta anumite măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,
- (a) membrilor SEBC și altor organisme ale statelor membre având funcții similare și altor organisme publice ale Uniunii însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acestora;
- (b) Băncii Reglementelor Internaționale.
- (5) Cu excepția obligației de raportare de la articolul 9, prezentul regulament nu se aplică următoarelor entități:
- (a) băncilor multilaterale de dezvoltare enumerate în partea 1 secțiunea 4.2 din anexa VI la Directiva 2006/48/CE;
- (b) entităților din sectorul public în sensul definiției de la articolul 4 punctul 18 din Directiva 2006/48/CE care sunt deținute de guvernele naționale și care beneficiază de acorduri de garanții explicite din partea acestora;
- (c) facilității europene de stabilitate financiară și Mecanismului european de stabilitate.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 82 pentru a modifica lista prevăzută la alineatul (4) de la prezentul articol.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament prevede cerințe privind compensarea și gestionarea bilaterală a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere, cerințe de raportare pentru contractele derivate și cerințe uniforme pentru desfășurarea activităților contrapărților centrale (CPC) și ale registrelor centrale de tranzacții.
- (2) Prezentul regulament se aplică în cazul CPC și al membrilor compensatori ai acestora, al contrapărților financiare și al registrelor centrale de tranzacții. Se aplică și contrapărților nefinanciare și locurilor de tranzacționare în cazul în care se prevede acest lucru.
- (3) Titlul V din prezentul regulament se aplică numai valorilor mobiliare transferabile și instrumentelor pieței monetare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 literele (a) și (b) și articolul 4 alineatul (1) punctul 19 din Directiva 2004/39/CE.
- (4) Prezentul regulament nu se aplică:

În acest sens, până la 17 noiembrie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează regimul aplicat pe plan internațional organismelor publice însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acestora și băncilor centrale.

Raportul include o analiză comparativă a regimului aplicabil acestor organisme și băncilor centrale în sistemul de drept al unui număr semnificativ de țări terțe, incluzând cel puțin cele trei cele mai importante jurisdicții din perspectiva volumelor contractelor tranzacționate și standardele de gestionare a riscurilor aplicabile tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate la care participă organismele în cauză și băncile centrale din jurisdicțiile respective. În cazul în care raportul concluzionează, în special pe baza analizei comparative, că este necesară exceptarea responsabilităților monetare ale băncilor centrale din respectivele țări terțe de la obligația de compensare și raportare, Comisia le adaugă în lista de la alineatul (4).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- „CPC” înseamnă o persoană juridică care se interpune între contrapărțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător;

2. „registru central de tranzacții” înseamnă o persoană juridică care reunește și păstrează la nivel central înregistrările referitoare la instrumentele financiare derivate;
3. „compensare” înseamnă procesul de stabilire a pozițiilor, inclusiv calculul obligațiilor nete, și de asigurare a disponibilității instrumentelor financiare, a fondurilor bănești sau a ambelor pentru acoperirea expunerilor rezultate în urma acestor poziții;
4. „loc de tranzacționare” înseamnă un sistem operat de o întreprindere de investiții sau de un operator de piață în sensul definițiilor de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 și la articolul 4 alineatul (1) punctul 13 din Directiva 2004/39/CE, altele decât un internalizator sistematic în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din respectiva directivă, care reunește interese de cumpărare și de vânzare exprimate pentru instrumente financiare din sistem, într-un mod care conduce la încheierea de contracte în conformitate cu titlul II sau III din respectiva directivă;
5. „instrument financiar derivat” sau „contract derivat” înseamnă un instrument financiar astfel cum este prevăzut în secțiunea C punctele 4-10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, astfel cum sunt puse în aplicare prin articolele 38 și 39 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006;
6. „clasă de instrumente financiare derivate” înseamnă un subset de instrumente financiare derivate care au în comun anumite caracteristici esențiale, inclusiv cel puțin relația cu activul suport, tipul acestuia și moneda de referință. Instrumentele financiare derivate aparținând aceleiași clase pot avea scadențe diferite;
7. „instrument financiar derivat extrabursier” sau „contract derivat extrabursier” înseamnă un contract derivat a cărui executare nu are loc pe o piață reglementată în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE sau pe o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă cu o piață reglementată conform articolului 19 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE;
8. „contraparte financiară” înseamnă o întreprindere de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2004/39/CE, o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2006/48/CE, o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu Directiva 73/239/CEE, o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu Directiva 2002/83/CE, o întreprindere de reasigurare autorizată în conformitate cu Directiva 2005/68/CE, un OPCVM și, după caz, societatea de administrare a acestora, autorizați în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul definiției de la articolul 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE și un fond de investiții alternativ gestionat de administratori de fonduri de investiții alternative autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;
9. „contraparte nefinanciară” înseamnă o întreprindere stabilită în Uniune, diferită de entitățile menționate la punctele 1 și 8;
10. „sistem de pensii” înseamnă:
  - (a) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul articolului 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE, inclusiv orice entitate autorizată care este responsabilă de gestionarea unei astfel de instituții și care acționează în numele acesteia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din directiva respectivă, precum și orice entitate juridică care este constituită cu scopul de a realiza investiții ale unor astfel de instituții și care acționează exclusiv în interesul acestora;
  - (b) activitățile de furnizare de pensii ocupaționale ale instituțiilor menționate la articolul 3 din Directiva 2003/41/CE;
  - (c) activitățile de furnizare de pensii ocupaționale ale întreprinderilor de asigurare de viață care fac obiectul Directivei 2002/83/CE, cu condiția ca toate activele și pasivele corespunzătoare acestor activități să fie delimitate, gestionate și organizate separat de celelalte activități ale întreprinderii de asigurare, fără nicio posibilitate de transfer;
  - (d) orice alte entități autorizate și supravegheate, sau alte regimuri, care funcționează la nivel național, cu condiția ca acestea:
    - (i) să fie recunoscute de dreptul intern; și
    - (ii) să aibă drept scop principal acordarea de prestații la pensie;
11. „risc de contraparte” înseamnă riscul ca o contraparte la o tranzacție să nu își respecte obligațiile contractuale înainte de decontarea finală a fluxurilor de numerar aferente tranzacției respective;
12. „acord de interoperabilitate” înseamnă un acord între două sau mai multe CPC care presupune executarea interstematică a tranzacțiilor;
13. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea competentă menționată în legislația menționată la punctul 8 din prezentul articol, autoritatea competentă menționată la articolul 10 alineatul (5) sau autoritatea desemnată de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 22;
14. „membru compensator” înseamnă o întreprindere care participă în cadrul unei CPC și care răspunde de executarea obligațiilor financiare care decurg din această participare;
15. „client” înseamnă o întreprindere a cărei relație contractuală cu un membru compensator al unei CPC îi permite să își compenseze tranzacțiile prin CPC respectivă;
16. „grup” înseamnă grupul de întreprinderi constând dintr-o întreprindere-mamă și filialele acesteia în sensul definiției de la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE sau grupul de întreprinderi menționat la articolul 3 alineatul (1) și la articolul 80 alineatele (7) și (8) din Directiva 2006/48/CE;

17. „instituție financiară” înseamnă o întreprindere diferită de o instituție de credit, a cărei activitate principală este dobândirea de participații sau desfășurarea uneia sau mai multora dintre activitățile enumerate la punctele 2-12 din anexa I la Directiva 2006/48/CE;
18. „holding financiar” înseamnă o instituție financiară ale cărei întreprinderi filiale sunt exclusiv sau în principal instituții de credit sau instituții financiare, cel puțin una dintre întreprinderile filiale fiind o instituție de credit, și care nu este un holding financiar mixt în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ⁽¹⁾;
19. „întreprindere de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă în deținerea sau gestionarea de proprietăți, gestionarea de servicii de prelucrare a datelor, sau o activitate similară care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor instituții de credit;
20. „participație calificată” înseamnă deținerea, directă sau indirectă, într-o CPC sau într-un registru central de tranzacții a unei participații care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot, conform articolelor 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ⁽²⁾, având în vedere condițiile de reunire stabilite la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă, sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării CPC sau a registrului central de tranzacții în care este deținută participația respectivă;
21. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este descrisă la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;
22. „filială” înseamnă o întreprindere filială astfel cum este descrisă la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE, inclusiv o filială a unei întreprinderi filiale a întreprinderii-mamă care le conduce;
23. „control” înseamnă relația dintre o întreprindere-mamă și o filială astfel cum este descrisă la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE;
24. „legături strânse” înseamnă o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin:
- (a) participație, prin deținerea în mod direct sau prin intermediul controlului, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau capitalul unei întreprinderi; sau
- (b) control sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere sau o filială a unei filiale care este, de asemenea, considerată ca filială a întreprinderii-mamă care le conduce.
- O situație în care cel puțin două persoane fizice sau juridice sunt legate în permanență de una și aceeași persoană printr-o relație de control este considerată, de asemenea, ca fiind o legătură strânsă între persoanele respective.
25. „capital” înseamnă capitalul subscris în sensul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare ⁽³⁾, în măsura în care a fost vărsat, împreună cu primele de emisiune aferente, în măsura în care absoarbe integral pierderile în condiții normale de activitate și în măsura în care, în caz de faliment sau lichidare, are un rang inferior tuturor celorlalte creanțe;
26. „rezerve” înseamnă rezerve în sensul articolului 9 din A patra directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽⁴⁾, precum și profit și pierderi reportate ca urmare a repartizării profitului sau pierderilor finale;
27. „consiliu” înseamnă consiliul de administrație sau de supraveghere ori ambele, în conformitate cu dreptul național al societăților comerciale;
28. „membru independent” al consiliului înseamnă un membru al consiliului care nu are relații de afaceri, de rudenie sau de altă natură care să creeze un conflict de interese în legătură cu CPC în cauză sau cu acționarii săi majoritari, cu conducerea sa sau cu membrii săi compensatori și care nu a avut astfel de relații în cei cinci ani care precedă numirea sa în consiliu;
29. „personal de conducere” înseamnă persoana sau persoanele care conduc efectiv activitățile unei CPC sau ale unui registru central de tranzacții, precum și membrul sau membrii consiliului care dețin funcții executive.

Articolul 3

Tranzacțiile intragrup

(1) În ceea ce privește o contraparte nefinanciară, o tranzacție intragrup reprezintă un contract derivat extrabursier încheiat cu o altă contraparte care face parte din același grup în cazul în care ambele contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare și fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor, iar a doua contraparte este stabilită în Uniune sau, dacă este stabilită într-o țară terță, Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) cu privire la respectiva țară terță.

⁽¹⁾ JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

⁽³⁾ JO L 372, 31.12.1986, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

(2) În ceea ce privește o contraparte financiară, o tranzacție intragrup înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) un contract derivat extrabursier încheiat cu o altă contraparte care face parte din același grup, cu condiția respectării următoarelor condiții:

(i) contrapartea financiară este stabilită în Uniune sau, dacă este stabilită într-o țară terță, Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) cu privire la respectiva țară terță;

(ii) cealaltă contraparte este o contraparte financiară, un holding financiar, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudentiale adecvate;

(iii) ambele contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare; și

(iv) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor;

(b) un contract derivat extrabursier încheiat cu altă contraparte, ambele contrapărți făcând parte din același sistem de protecție instituțională, menționat la articolul 80 alineatul (8) din Directiva 2006/48/CE, sub rezerva îndeplinirii condițiilor menționate la litera (a) punctul (ii) de la prezentul alineat;

(c) un contract derivat extrabursier încheiat între instituții de credit afiliate aceluiași organism central sau între o astfel de instituție de credit și organismul central, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE; sau

(d) un contract derivat extrabursier încheiat cu o contraparte nefinanciară care face parte din același grup, în cazul în care ambele contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare și fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor, iar a doua contraparte este stabilită în Uniune sau într-o țară terță pentru care Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) cu privire la respectiva țară terță.

(3) În sensul prezentului articol, se consideră că ambele contrapărți sunt incluse în aceeași consolidare atunci când ambele:

(a) sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu Directiva 83/349/CEE sau cu standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, în conformitate cu principiile contabile general acceptate ale unei țări terțe considerate a fi echivalente cu IFRS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 (sau cu

standardele contabile ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din regulamentul respectiv); sau

(b) sunt supuse aceleiași supravegheri consolidate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2006/49/CE sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, aceleiași supravegheri consolidate din partea autorității competente din țara terță, considerată verificată ca fiind echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute la articolul 143 din Directiva 2006/48/CE sau la articolul 2 din Directiva 2006/49/CE.

TITLUL II

COMPENSAREA, RAPORTAREA ȘI DIMINUAREA RISCULUI INSTRUMENTELOR FINANCIARE DERIVATE EXTRABURSIERE

Articolul 4

Obligația de compensare

(1) Contrapărțile compensează toate contractele derivate extrabursiere aparținând unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere desemnate ca supuse obligației de compensare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) în cazul în care contractele respective îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

(a) au fost încheiate într-unul dintre următoarele moduri:

(i) între două contrapărți financiare;

(ii) între o contraparte financiară și o contraparte nefinanciară care îndeplinește condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b);

(iii) între două contrapărți nefinanciare care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b);

(iv) între o contraparte financiară sau o contraparte nefinanciară care îndeplinește condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și o entitate stabilită într-o țară terță care ar face obiectul obligației de compensare dacă ar fi stabilită în Uniune; sau

(v) între două entități stabilite într-una sau mai multe țări terțe care ar face obiectul obligației de compensare dacă ar fi stabilite în Uniune, cu condiția ca contractul să aibă un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau în cazul în care o astfel de obligație este necesară sau oportună pentru a preveni eludarea oricărui dispoziții ale prezentului regulament; și

(b) au fost încheiate sau novate fie:

(i) la data începând de la care produce efecte obligația de compensare sau după acea dată, fie

(ii) la data notificării menționate la articolul 5 alineatul (1) sau după acea dată, dar înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare, în cazul în care scadența rămasă a contractelor este superioară scadenței minime rămase stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (c).

(2) Fără a aduce atingere tehnicilor de atenuare a riscului prevăzute la articolul 11, contractele derivate extrabursiere care sunt tranzacții intragrup în sensul descrierii de la articolul 3 nu fac obiectul obligației de compensare.

Derogarea prevăzută la primul paragraf se aplică numai:

(a) dacă două contrapărți stabilite în Uniune care aparțin aceluiași grup au notificat mai întâi în scris autorităților competente respective faptul că intenționează să recurgă la derogarea aplicabilă contractelor derivate extrabursiere încheiate între ele. Notificarea se face cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de utilizarea derogării. În termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării, autoritățile competente se pot opune utilizării derogării dacă tranzacțiile încheiate între contrapărți nu respectă condițiile prevăzute la articolul 3, fără a se aduce atingere dreptului autorităților competente de a se opune utilizării derogării și după expirarea perioadei de 30 de zile dacă respectivele condiții nu mai sunt îndeplinite. Dacă există un dezacord între autoritățile competente, AEVMP poate să sprijine autoritățile respective în obținerea unui acord în conformitate cu competențele sale prevăzute la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;

(b) contractelor derivate extrabursiere încheiate între două contrapărți care aparțin aceluiași grup, dar care sunt stabilite într-un stat membru și într-o țară terță, în cazul în care contrapartida stabilită în Uniune a primit autorizarea de a aplica derogarea de la autoritatea sa competentă în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării din partea contrapărții stabilite în Uniune, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite la articolul 3. Autoritatea competentă notifică această decizie AEVMP.

(3) Contractele derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare în temeiul alineatului (1) sunt compensate printr-o CPC autorizată în temeiul articolului 14 sau recunoscută în temeiul articolului 25 în vederea compensării respectivei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere și sunt înscrise în registru în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (b).

În acest sens, o contraparte devine un membru compensator ori un client sau stabilește mecanisme indirecte de compensare cu un membru compensator, cu condiția ca respectivele mecanisme să nu mărească riscul de contraparte și să garanteze că activele și pozițiile contrapărții beneficiază de o protecție cu efect echivalent celei menționate la articolele 39 și 48.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de

reglementare în care descrie contractele considerate a avea un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau cazurile în care se impune sau este oportună prevenirea eludării oricăror dispoziții ale prezentului regulament, în conformitate cu alineatul (1) litera (a) punctul (v), precum și tipurile de mecanisme contractuale indirecte care îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (3) al doilea paragraf.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 5

Procedura aferentă obligației de compensare

(1) Atunci când o autoritate competentă autorizează o CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere conform articolului 14 sau articolului 15, aceasta informează imediat AEVMP în legătură cu acest lucru.

Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează informațiile care trebuie incluse în notificările menționate la primul paragraf.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) În termen de șase luni de la primirea notificării în conformitate cu alineatul (1) sau de la efectuarea procedurii de recunoaștere prevăzute la articolul 25 și în urma unei consultări publice și a consultării cu CERS și, dacă este cazul, cu autoritățile competente din țările terțe, AEVMP elaborează și prezintă Comisiei spre aprobare proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) clasa de instrumente financiare derivate extrabursiere care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare menționate la articolul 4;

(b) data sau datele de la care produce efecte obligația de compensare, inclusiv orice aplicare treptată a obligației și categoriile de contrapărți cărora li se aplică obligația de compensare; și

(c) scadența minimă rămasă a contractelor derivate extrabursiere menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) Din proprie inițiativă și în urma unei consultări publice și a consultării cu CERS și, după caz, cu autoritățile competente din țările terțe, AEVMP identifică, în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4) literele (a), (b) și (c), și notifică Comisiei clasele de instrumente financiare derivate care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare prevăzute la articolul 4, dar pentru care nicio CPC nu a primit încă autorizare.

În urma notificării, AEVMP publică o cerere de elaborare de propuneri pentru compensarea respectivelor clase de instrumente financiare derivate.

(4) În scopul principal de a reduce riscul sistemic, proiectele de standarde tehnice de reglementare pentru partea menționată la alineatul (2) litera (a) țin seama de următoarele criterii:

(a) gradul de standardizare a condițiilor contractuale și a proceselor operaționale aferente clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(b) volumul și lichiditatea clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(c) disponibilitatea unor informații obiective, fiabile și general acceptate privind prețurile pentru clasa relevantă de instrumente financiare derivate extrabursiere;

Atunci când pregătește proiectele de standarde tehnice de reglementare respective, AEVMP poate lua în considerare gradul de interconectare dintre contrapărțile care utilizează clasele relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere, impactul anticipat asupra nivelurilor de risc de contraparte între contrapărți, precum și impactul asupra concurenței în Uniune.

Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează criteriile menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

AEVMP înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al treilea paragraf de la prezentul articol în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) Proiectele de standarde tehnice de reglementare pentru partea menționată la alineatul (2) litera (b) țin seama de următoarele criterii:

(a) volumul estimat al clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(b) dacă una sau mai multe CPC compensează deja aceeași clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(c) capacitatea CPC relevante de a administra volumul estimat și de a gestiona riscul generat de compensarea clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(d) tipul și numărul de contrapărți active și preconizate să fie active în cadrul pieței pentru clasa relevantă de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(e) perioada de timp de care o contraparte care face obiectul obligației de compensare are nevoie pentru a institui mecanisme de compensare a contractelor sale derivate extrabursiere printr-o CPC;

(f) gestionarea riscului și capacitatea legală și operațională a contrapărților care sunt active pe piață pentru clasa relevantă de instrumente financiare derivate extrabursiere și care ar face obiectul obligației de compensare în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).

(6) Dacă nu mai există o CPC autorizată sau recunoscută pentru a compensa o clasă de contracte derivate extrabursiere în temeiul prezentului regulament, aceasta încetează să mai facă obiectul obligației de compensare menționate la articolul 4 și se aplică alineatul (3) de la prezentul articol.

Articolul 6

Registrul public

(1) AEVMP creează, păstrează și actualizează un registru public pentru a identifica în mod corect și fără echivoc clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare. Registrul public este disponibil pe site-ul de internet al AEVMP.

(2) Registrul include:

(a) clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare în temeiul articolului 4;

(b) CPC care sunt autorizate sau recunoscute în vederea îndeplinirii obligației de compensare;

(c) datele de la care intră în vigoare obligația de compensare, inclusiv în cazul unei aplicări treptate;

- (d) clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere identificate de AEVMP în conformitate cu articolul 5 alineatul (3);
- (e) scadența minimă rămasă a contractelor derivate menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);
- (f) CPC pe care autoritățile competente le-au notificat AEVMP în legătură cu obligația de compensare și data notificării fiecărei CPC.

(3) În cazul în care o CPC nu mai este autorizată sau recunoscută în conformitate cu prezentul regulament în vederea compensării unei anumite clase de instrumente financiare derivate, AEVMP o elimină imediat din registrul public în raport cu respectiva clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica informațiile ce trebuie incluse în registrul public menționat la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 7

Accesul la CPC

(1) O CPC care a fost autorizată să compenseze contracte derivate extrabursiere acceptă să compenseze astfel de contracte în mod nediscriminatoriu și transparent, indiferent de locul de tranzacționare.

O CPC poate solicita ca un loc de tranzacționare să respecte cerințele operaționale și tehnice stabilite de CPC, inclusiv cerințele în materie de gestionare a riscului.

(2) O CPC acceptă sau refuză o cerere oficială de acces din partea unui loc de tranzacționare în termen de trei luni de la primirea cererii.

(3) În cazul în care o CPC refuză o cerere de acces în temeiul alineatului (2), aceasta transmite locului de tranzacționare o justificare completă a refuzului.

(4) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă a locului de tranzacționare și cea a CPC refuză accesul, CPC acordă accesul, sub rezerva dispozițiilor de al doilea paragraf, în termen de trei luni de la decizia de acceptare a cererii oficiale prezentate de un loc de tranzacționare în conformitate cu alineatul (2).

Autoritatea competentă a locului de tranzacționare și cea a CPC pot refuza accesul la CPC în urma unei cereri oficiale depuse de

locul de tranzacționare numai în cazul în care acest acces ar pune în pericol funcționarea ordonată a piețelor sau ar accentua riscul sistemic.

(5) În caz de dezacord între autoritățile competente, AEVMP soluționează eventualele dezacorduri în conformitate cu competențele care îi revin în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 8

Accesul la un loc de tranzacționare

(1) Un loc de tranzacționare furnizează informații privind tranzacțiile în mod transparent și nediscriminatoriu oricărei CPC care a fost autorizată să compenseze contracte derivate extrabursiere tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv, la cererea CPC.

(2) Atunci când o CPC prezintă oficial o cerere de acces la un loc de tranzacționare, acesta trimite un răspuns CPC în termen de trei luni.

(3) În cazul în care refuză accesul, locul de tranzacționare notifică în mod corespunzător CPC, prezentând o justificare completă.

(4) Fără a aduce atingere deciziei autorităților competente ale locului de tranzacționare și ale CPC, locul de tranzacționare acordă accesul în termen de trei luni de la soluționarea favorabilă a unei cereri de acces.

Accesul unei CPC la un loc de tranzacționare se acordă cu condiția ca acest acces să nu necesite o interoperabilitate sau să nu amenințe funcționarea ordonată a piețelor, în special prin fragmentarea lichidității, iar locul de tranzacționare să fi instituit mecanisme corespunzătoare pentru evitarea unei astfel de fragmentări.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează noțiunea de fragmentare a lichidității.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 9

Obligația de raportare

(1) Contrapărțile și CPC se asigură că informațiile referitoare la orice contract derivat pe care l-au încheiat, precum și la orice modificare sau încetare a contractului, sunt raportate către un registru central de tranzacții înregistrat în conformitate cu articolul 55 sau recunoscut în conformitate cu articolul 77. Aceste informații se transmit cel târziu în ziua lucrătoare următoare încheierii, modificării sau încetării contractului.

Obligația de raportare se aplică în cazul contractelor derivate care:

- (a) au fost încheiate înainte de 16 august 2012 și care sunt în derulare la data respectivă;
- (b) sunt încheiate la 16 august 2012 sau după această dată.

O contraparte sau o CPC care face obiectul obligației de raportare poate delega raportarea informațiilor privind contractul derivat.

Contrapărțile și CPC se asigură că informațiile referitoare la contractele lor derivate sunt raportate fără să apară suprapuneri.

(2) Contrapărțile păstrează o evidență a tuturor contractelor derivate pe care le-au încheiat și a tuturor modificărilor pentru o durată minimă de cinci ani de la încetarea contractului.

(3) Dacă nu este disponibil un registru central de tranzacții pentru a înregistra informațiile referitoare la un contract derivat, contrapărțile și CPC se asigură că astfel de informații sunt comunicate AEVMP.

În acest caz, AEVMP se asigură că toate entitățile relevante menționate la articolul 81 alineatul (3) au acces la toate informațiile privind contractele derivate de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile și mandatele.

(4) Nu se consideră că o contraparte sau o CPC care raportează informații referitoare la un contract derivat către un registru central de tranzacții sau către AEVMP sau o entitate care raportează astfel de informații în numele unei contrapărți sau al unei CPC încalcă restricții cu privire la divulgarea informațiilor impuse prin contractul respectiv sau prin orice alt act cu putere de lege sau act administrativ.

Nici entitatea care raportează informațiile, nici conducerea sau salariații săi nu pot fi trași la răspundere în urma divulgării informațiilor menționate.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care stabilește informațiile și tipul rapoartelor menționate la alineatele (1) și (3) pentru diferitele clase de instrumente financiare derivate.

Rapoartele menționate la alineatele (1) și (3) specifică cel puțin următoarele informații:

- (a) părțile la contractul derivat și beneficiarul drepturilor și obligațiilor care decurg din contract, dacă acesta este diferit;

- (b) principalele caracteristici ale contractelor derivate, inclusiv tipul acestora, scadența activului suport, valoarea noțională, prețul și data decontării.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor alineatelor (1) și (3), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica:

- (a) formatul și frecvența rapoartelor menționate la alineatele (1) și (3) pentru diferite clase de instrumente financiare derivate;
- (b) data până la care trebuie declarate contractele derivate, inclusiv orice introducere treptată a obligației în ceea ce privește contractele încheiate înainte de data de la care se aplică obligația de raportare.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 10

Contrapărți nefinanciare

(1) Atunci când o contraparte nefinanciară deține în cadrul unor contracte derivate extrabursiere poziții care depășesc pragul de compensare menționat la alineatul (3), respectiva contraparte nefinanciară:

- (a) notifică de îndată AEVMP și autoritatea competentă menționată la alineatul (5) cu privire la acest fapt;
- (b) face obiectul obligației de compensare pentru contractele viitoare în conformitate cu articolul 4, dacă poziția medie mobilă pe 30 de zile lucrătoare depășește pragul; și
- (c) compensează toate contractele viitoare relevante în termen de patru luni de la data la care este supusă obligației de compensare.

(2) O contraparte nefinanciară care face obiectul obligației de compensare în conformitate cu alineatul (1) litera (b) și care demonstrează ulterior autorității desemnate în conformitate cu alineatul (5) că poziția sa medie mobilă pe 30 de zile lucrătoare nu depășește pragul de compensare nu mai face obiectul obligației de compensare prevăzute la articolul 4.

(3) În calculul pozițiilor menționate la alineatul (1), contrapartea nefinanciară include toate contractele derivate extrabursiere încheiate de contrapartea nefinanciară sau de alte entități nefinanciare din cadrul grupului căruia îi aparține contrapartea nefinanciară, a căror contribuție la reducerea riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a contrapărții nefinanciare sau a grupului respectiv nu poate fi măsurată în mod obiectiv.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează, după consultarea cu CERS și cu alte autorități relevante, proiecte de standarde tehnice de reglementare în care specifică:

- (a) criteriile pe baza cărora se decide care sunt contractele derivate extrabursiere a căror contribuție la reducerea riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei menționate la alineatul (3) poate fi măsurată în mod obiectiv; și
- (b) valorile pragurilor de compensare, care sunt stabilite luându-se în considerare relevanța sistemică a sumei pozițiilor și expunerilor nete pentru fiecare contraparte și pentru fiecare clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere.

În urma unei consultări publice, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

După consultarea CERS și a altor autorități din domeniu, AEVMP analizează periodic pragurile și, după caz, propune standardele tehnice de reglementare pentru modificarea lor.

(5) Fiecare stat membru desemnează o autoritate responsabilă cu garantarea îndeplinirii obligației prevăzute la alineatul (1).

Articolul 11

Tehnici de atenuare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere necompensate prin CPC

(1) Contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare care încheie contracte derivate extrabursiere necompensate prin CPC se asigură, exercitând toată diligența necesară, că există proceduri și mecanisme corespunzătoare necesare măsurării, monitorizării și atenuării riscului operațional și al riscului de contraparte, care includ cel puțin următoarele:

(a) confirmarea la timp, prin mijloace electronice atunci când este posibil, a termenilor contractelor derivate extrabursiere relevante;

(b) proceduri standardizate solide, reziliente și controlabile care să permită reconcilierea portofoliilor, gestionarea riscurilor asociate, identificarea timpurie și soluționarea diferendelor dintre părți și monitorizarea valorii contractelor în derulare.

(2) Contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare menționate la articolul 10 evaluează zilnic la prețul pieței (*mark-to-market*) valoarea contractelor în derulare. În cazul în care condițiile de piață nu permit evaluarea la prețul pieței (*marking-to-market*), se recurge la o evaluare fiabilă și prudentă pe baza unui model financiar.

(3) Contrapărțile financiare dispun de proceduri de gestionare a riscului care să impună un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate la 16 august 2012 sau după acea dată. Contrapărțile nefinanciare menționate la articolul 10 dispun de proceduri de gestionare a riscului care să impună un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate la data la care a fost depășit pragul de compensare sau după acea dată.

(4) Contrapărțile financiare dețin un quantum adecvat și proporțional din capital pentru a gestiona riscul neacoperit printr-un schimb adecvat de garanții.

(5) Cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol nu se aplică tranzacțiilor intragrup menționate la articolul 3 încheiate de contrapărți stabilite în același stat membru, cu condiția să nu existe nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

(6) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b) sau (c) încheiată de contrapărți stabilite în state membre diferite este exceptată integral sau parțial de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol, în temeiul unei decizii pozitive a ambelor autorități competente relevante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;

(b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

În cazul în care autoritățile competente nu sunt în măsură să ajungă la o decizie pozitivă în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea cererii de exceptare, AEVMP poate sprijini autoritățile respective în eforturile acestora de a ajunge la un acord în conformitate cu competențele care îi revin în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (1) încheiată de contrapărți nefinanciare stabilite în state membre diferite este exceptată de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;
- (b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Contrapartea nefinanciară notifică autorităților competente menționate la articolul 10 alineatul (5) intenția sa de a aplica exceptarea. Exceptarea este valabilă cu excepția cazului în care oricare dintre autoritățile competente notificate consideră că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (a) sau la litera (b) de la primul paragraf în termen de trei luni de la data notificării.

(8) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (2) literele (a)-(d) încheiată de o contraparte stabilită în Uniune și o contraparte stabilită în jurisdicția unei țări terțe este exceptată integral sau parțial de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol, în temeiul unei decizii pozitive a autorității competente relevante responsabile de supravegherea contrapărții stabilite în Uniune, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;
- (b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

(9) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (1) încheiată de o contraparte nefinanciară stabilită în Uniune și o contraparte stabilită în jurisdicția unei țări terțe este exceptată de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;
- (b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Contrapartea nefinanciară notifică autorității competente menționate la articolul 10 alineatul (5) intenția sa de a aplica

exceptarea. Exceptarea este valabilă cu excepția cazului în care autoritatea competentă notificată consideră că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (a) sau la litera (b) de la primul paragraf în termen de trei luni de la data notificării.

(10) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (1) încheiată de o contraparte nefinanciară și o contraparte financiară care sunt stabilite în state membre diferite este exceptată integral sau parțial de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol, în temeiul unei decizii pozitive a autorității competente relevante responsabile de supravegherea contrapărții financiare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;
- (b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Autoritatea competentă relevantă responsabilă de supravegherea contrapărții financiare notifică orice decizie de acest tip autorității competente menționate la articolul 10 alineatul (5). Exceptarea este valabilă cu excepția cazului în care autoritatea competentă notificată consideră că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (a) sau la litera (b) de la primul paragraf. Dacă există un dezacord între autoritățile competente, AEVMP poate să sprijine autoritățile respective în ajungerea la un acord în conformitate cu competențele care îi revin în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) Contrapartea unei tranzacții intragrup care a fost exceptată de cerința prevăzută la alineatul (3) face publice informațiile referitoare la exceptare.

O autoritate competentă notifică AEVMP orice decizie adoptată în temeiul alineatelor (6), (8) sau (10) sau orice notificare primită în temeiul alineatelor (7), (9) sau (10) și pune la dispoziția AEVMP informații referitoare la tranzacția intragrup în cauză.

(12) Obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(11) se aplică contractelor derivate extrabursiere încheiate între entități din țări terțe care ar face obiectul acestor obligații dacă ar fi stabilite în Uniune, cu condiția ca aceste contracte să aibă un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau în cazul în care o astfel de obligație este necesară sau oportună pentru a preveni eludarea oricăror dispoziții ale prezentului regulament.

(13) AEVMP monitorizează periodic activitatea legată de instrumentele financiare derivate care nu sunt eligibile pentru compensare pentru a identifica cazurile în care o anumită clasă de instrumente financiare derivate poate reprezenta un risc sistemic și pentru a preveni arbitrajul de reglementare între tranzacțiile derivate compensate și cele necompensate. În special, după consultarea cu CERS, AEVMP ia măsuri în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) sau reexaminează standardele tehnice de reglementare referitoare la cerințele în materie de marjă stabilite la alineatul (14) de la prezentul articol și la articolul 41.

(14) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

- (a) procedurile și mecanismele menționate la alineatul (1);
- (b) condițiile de piață care nu permit evaluarea la prețul pieței (*marking-to-market*) și criteriile pentru utilizarea modelului de evaluare menționat la alineatul (2);
- (c) informațiile referitoare la tranzacțiile intragrup exceptate care trebuie incluse în notificarea menționată la alineatele (7), (9) și (10);
- (d) informațiile detaliate cu privire la tranzacțiile intragrup exceptate menționate la alineatul (11);
- (e) contractele considerate a avea un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau cazurile în care în care se impune sau este oportună prevenirea eludării oricăror dispoziții ale prezentului regulament, în sensul alineatului (12).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(15) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, autoritățile europene de supraveghere elaborează proiecte comune de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

- (a) procedurile de gestionare a riscului, inclusiv nivelul și tipul garanțiilor, precum și mecanismele de segregare necesare în vederea respectării dispozițiilor de la alineatul (3);
- (b) nivelul de capital necesar în vederea respectării dispozițiilor de la alineatul (4);
- (c) procedurile pe care trebuie să le urmeze contrapărțile și autoritățile competente relevante atunci când aplică excepțiile prevăzute la alineatele (6)-(10);
- (d) criteriile aplicabile menționate la alineatele (5)-(10), în special ceea ce trebuie considerat un impediment de ordin practic sau juridic în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

AES înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

În funcție de natura juridică a contrapărții, se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare

menționate la primul paragraf în conformitate cu oricare dintre articolele 10-14 din regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010, (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 12

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor din prezentul titlu și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare. Sancțiunile includ cel puțin amenzi administrative. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente responsabile de supravegherea contrapărților financiare și, atunci când este cazul, a contrapărților nefinanciare fac publică orice sancțiune impusă pentru încălcări ale articolelor 4, 5 și 7-11, cu excepția cazului în care divulgarea informațiilor ar pune în pericol piețele financiare sau ar cauza daune disproporționate părților implicate. La intervale regulate, statele membre publică rapoarte de evaluare a eficacității regimurilor de sancțiuni aplicate. Informațiile astfel divulgate nu conțin date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.

Înainte de 17 februarie 2013, statele membre transmit Comisiei dispozițiile menționate la alineatul (1). Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestui regim.

(3) Încălcarea dispozițiilor prezentului titlu nu aduce atingere validității unui contract derivat extrabursier sau posibilității părților de a aplica dispozițiile unui astfel de contract. Încălcarea dispozițiilor prezentului titlu nu dă naștere unui drept de compensare din partea unei părți la un contract derivat extrabursier.

Articolul 13

Mecanismul destinat evitării cerințelor repetitive sau conflictuale

(1) Comisia este asistată de AEVMP în activitatea de monitorizare și de pregătire a rapoartelor către Parlamentul European și Consiliu cu privire la aplicarea la nivel internațional a principiilor prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11, în special în ceea ce privește cazurile posibile de cerințe repetitive sau conflictuale impuse participanților de pe piață, și recomandă posibile acțiuni.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să constate că mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare dintr-o țară terță:

- (a) sunt echivalente cu cerințele prevăzute în prezentul regulament în conformitate cu articolele 4, 9, 10 și 11;
- (b) asigură o protecție a secretului profesional echivalentă cu cea prevăzută de prezentul regulament; și

(c) sunt efectiv aplicate și respectate în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni astfel încât să asigure eficacitatea supravegherii și a aplicării normelor în țara terță respectivă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

(3) Un act de punere în aplicare privind echivalența în sensul alineatului (2) implică faptul că obligațiile prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11 sunt considerate a fi îndeplinite de contrapărțile care încheie o tranzacție ce face obiectul prezentului regulament, dacă cel puțin una dintre contrapărți este stabilită într-o țară terță.

(4) În cooperare cu AEVMP, Comisia monitorizează punerea efectivă în aplicare a cerințelor echivalente celor prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11 de către țările terțe pentru care s-a adoptat un act de punere în aplicare privind echivalența și prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte periodice în acest sens, cel puțin o dată pe an. În cazul în care constată o aplicare insuficientă sau inconsecventă a cerințelor echivalente de către autoritățile țării terțe, Comisia retrage recunoașterea echivalenței cadrului juridic din țara terță în cauză în termen de 30 de zile calendaristice de la prezentarea raportului. În cazul retragerii unui act de punere în aplicare privind echivalența, contrapărțile sunt din nou supuse în mod automat tuturor cerințelor prevăzute de prezentul regulament.

TITLUL III

AUTORIZAREA ȘI SUPRAVEGHEREA CPC

CAPITOLUL I

Condiții și proceduri de autorizare a CPC

Articolul 14

Autorizarea CPC

(1) Atunci când o persoană juridică stabilită în Uniune intenționează să presteze servicii de compensare în calitate de CPC, aceasta înaintează o cerere de autorizare autorității competente a statului membru în care este stabilită (denumită în continuare „autoritatea competentă a CPC”), în conformitate cu procedura stabilită la articolul 17.

(2) Odată ce a fost acordată în conformitate cu articolul 17, autorizația este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.

(3) Autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv pentru activitățile legate de compensare și precizează serviciile sau activitățile pe care CPC este autorizată să le presteze sau să le desfășoare, inclusiv clasele de instrumente financiare acoperite de o astfel de autorizație.

(4) CPC respectă în orice moment condițiile impuse pentru autorizare.

CPC aduce imediat la cunoștința autorității competente toate modificările importante care afectează condițiile de autorizare.

(5) Autorizarea menționată la alineatul (1) nu împiedică statele membre să adopte sau să continue să aplice cerințe suplimentare în ceea ce privește CPC stabilite pe teritoriul lor, inclusiv anumite cerințe de autorizare în temeiul Directivei 2006/48/CE.

Articolul 15

Extinderea activităților și a serviciilor

(1) O CPC care dorește să își extindă obiectul de activitate la servicii sau activități suplimentare care nu sunt acoperite de autorizația inițială înaintează o cerere de extindere autorității competente a CPC. Oferirea de servicii de compensare pentru care o CPC nu a fost deja autorizată este considerată a fi o extindere a autorizației.

Extinderea autorizației se efectuează în conformitate cu procedura stabilită la articolul 17.

(2) Atunci când o CPC dorește să își extindă activitățile într-un alt stat membru decât cel în care este stabilită, autoritatea competentă a CPC notifică imediat autoritatea competentă a celui alt stat membru.

Articolul 16

Cerințe de capital

(1) CPC trebuie să dispună de un capital inițial permanent și disponibil de cel puțin 7,5 milioane EUR pentru a fi autorizată în conformitate cu articolul 14.

(2) Capitalul unei CPC, inclusiv rezultatul reportat și rezervele, este proporțional cu riscul generat de activitățile CPC. Capitalul este în orice moment suficient pentru a asigura lichidarea sau restructurarea ordonată a activităților într-un interval de timp adecvat și o protecție corespunzătoare a CPC împotriva riscurilor de credit, de contraparte, de piață, operaționale, juridice și comerciale care nu sunt deja acoperite prin resurse financiare specifice în conformitate cu articolele 41-44.

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ABE elaborează, în strânsă cooperare cu SEBC și după consultarea AEVMP, proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cerințele privind capitalul, rezultatul reportat și rezervele CPC menționate la alineatul (2).

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare respective până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 17

Procedura de acordare și de refuzare a autorizației

(1) CPC solicitantă înaintează o cerere de autorizare autorității competente a statului membru în care este stabilită.

(2) CPC solicitantă furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente să verifice dacă CPC solicitantă a prevăzut, la momentul autorizării, toate dispozițiile necesare pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Autoritatea competentă transmite imediat AEVMP și colegiului menționat la articolul 18 alineatul (1) toate informațiile primite de la CPC solicitantă.

(3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea competentă evaluează dacă cererea este completă. Dacă cererea nu este completă, autoritatea competentă stabilește un termen până la care CPC solicitantă trebuie să îi furnizeze informații suplimentare. După ce stabilește că o cerere este completă, autoritatea competentă trimite o notificare în acest sens CPC solicitante, membrilor colegiului înființat în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) și AEVMP.

(4) Autoritatea competentă acordă autorizația numai dacă are certitudinea că CPC solicitantă îndeplinește toate cerințele prevăzute de prezentul regulament și dacă CPC este notificată ca sistem în temeiul Directivei 98/26/CE.

Autoritatea competentă ține seama în mod adecvat de avizul colegiului adoptat în conformitate cu articolul 19. În cazul în care nu este de acord cu un aviz pozitiv al colegiului, autoritatea competentă precizează în decizia sa toate motivele pe care se întemeiază și o explicație a oricărei abateri semnificative de la avizul pozitiv respectiv.

CPC nu primește autorizația, în cazul în care toți membrii colegiului, cu excepția autorităților statului membru în care este stabilită CPC, ajung prin consens la un aviz comun, în temeiul articolului 19 alineatul (1), cu privire la faptul că CPC nu ar trebui să primească autorizația. Avizul respectiv prezintă în scris motivele complete și detaliate pentru care colegiul consideră că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de prezentul regulament sau de alte dispoziții din dreptul Uniunii.

În cazul în care nu se poate ajunge prin consens la un aviz comun în conformitate cu al treilea paragraf și dacă o majoritate de două treimi din membrii colegiului a exprimat un aviz negativ, oricare dintre autoritățile competente vizate, cu sprijinul acelei majorități de două treimi din membrii colegiului, poate sesiza AEVMP, în termen de 30 de zile calendaristice de la adoptarea avizului negativ, în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Decizia de trimitere prezintă în scris motivele complete și detaliate pentru care membrii relevanți ai colegiului consideră că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de prezentul regulament sau de alte dispoziții din dreptul Uniunii. În acest caz, autoritatea competentă a CPC amână luarea unei decizii cu privire la autorizare și așteaptă ca AEVMP să ia o decizie cu privire la autorizare în temeiul articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Autoritatea competentă se pronunță în conformitate cu decizia AEVMP. AEVMP nu mai poate fi sesizată după expirarea termenului de 30 de zile menționat la al patrulea paragraf.

În cazul în care toți membrii colegiului, cu excepția autorităților statului membru în care este stabilită CPC, ajung prin consens la

un aviz comun, în temeiul articolului 19 alineatul (1), cu privire la faptul că CPC nu ar trebui să primească autorizația, autoritatea competentă a CPC poate sesiza AEVMP în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC transmite decizia celorlalte autorități competente vizate.

(5) AEVMP acționează în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 în eventualitatea în care autoritatea competentă a CPC nu a aplicat dispozițiile prezentului regulament sau le-a aplicat într-un mod care pare să încalce dreptul Uniunii.

AEVMP poate ancheta o presupusă încălcare sau neaplicare a dreptului Uniunii la solicitarea unui membru al colegiului sau din proprie inițiativă, după ce a informat autoritatea competentă.

(6) Nicio acțiune întreprinsă de un membru al colegiului în exercitarea atribuțiilor sale nu discriminează, direct sau indirect, un stat membru sau grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de compensare, indiferent de moneda folosită.

(7) În termen de șase luni de la depunerea unei cereri complete, autoritatea competentă informează CPC solicitantă în scris, oferind o explicație pe deplin motivată, dacă îi este acordată sau refuzată autorizația.

Articolul 18

Colegiul

(1) În termen de 30 de zile calendaristice de la depunerea unei cereri complete în conformitate cu articolul 17, autoritatea competentă a CPC instituie, administrează și prezidează un colegiu pentru facilitarea exercitării sarcinilor menționate la articolele 15, 17, 49, 51 și 54.

(2) Colegiul este alcătuit din:

- (a) AEVMP;
- (b) autoritatea competentă a CPC;
- (c) autoritățile competente responsabile de supravegherea membrilor compensatori ai CPC stabiliți în cele trei state membre cu cele mai mari contribuții agregate pe durata unui an la fondul de garantare al CPC menționat la articolul 42;
- (d) autoritățile competente responsabile de supravegherea locurilor de tranzacționare deservite de CPC;
- (e) autoritățile competente responsabile de supravegherea CPC cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;
- (f) autoritățile competente care supraveghează depozitarii centrali de valori mobiliare care sunt conectați la CPC;

(g) membrii relevanți ai SEBC responsabili de supravegherea CPC și membrii relevanți ai SEBC responsabili de supravegherea CPC cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;

(h) băncile centrale care emit cele mai relevante monede din Uniune în care sunt denumite instrumentele financiare compensate.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru care nu este membru a colegiului poate solicita colegiului orice informații relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere.

(4) Fără a aduce atingere responsabilităților care revin autorităților competente în temeiul prezentului regulament, colegiul este responsabil pentru:

(a) elaborarea avizului menționat la articolul 19;

(b) schimbul de informații, inclusiv în cazul cererilor de informații în temeiul articolului 84;

(c) aprobarea delegării voluntare de sarcini către membrii săi;

(d) coordonarea programelor de examinare prudențială pe baza evaluării riscurilor CPC; și

(e) stabilirea procedurilor și a planurilor de urgență pentru situațiile de urgență menționate la articolul 24.

(5) Înființarea și funcționarea colegiului se bazează pe un acord scris între toți membrii acestuia.

Acordul definește modalitățile practice de funcționare a colegiului, inclusiv normele detaliate privind procedurile de vot menționate la articolul 19 alineatul (3), și poate defini sarcinile care urmează să fie încredințate autorității competente a CPC sau unui alt membru al colegiului.

(6) Pentru a asigura funcționarea consecventă și coerentă a colegiilor în întreaga Uniune, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează condițiile în care monedele din Uniune menționate la alineatul (2) litera (h) sunt considerate drept cele mai relevante, precum și detaliile modalităților practice menționate la alineatul (5).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 19

Avizul colegiului

(1) În termen de patru luni de la prezentarea unei cereri complete de către CPC în conformitate cu articolul 17, autoritatea competentă a CPC efectuează o evaluare a riscului CPC și prezintă un raport colegiului.

În termen de 30 de zile calendaristice de la primirea raportului și pe baza constatărilor acestuia, colegiul adoptă un aviz comun în care stabilește dacă CPC solicitant îndeplinește toate cerințele prevăzute de prezentul regulament.

Fără a se aduce atingere articolului 17 alineatul (4) al patrulea paragraf, în cazul în care nu se adoptă un aviz comun în conformitate cu al doilea paragraf, colegiul adoptă un aviz majoritar în același termen.

(2) AEVMP facilitează adoptarea unui aviz comun în conformitate cu funcția de coordonare generală prevăzută la articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) Avizul majoritar al colegiului se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Pentru colegiile de maximum 12 membri, maximum doi membri ai colegiului care aparțin aceluiași stat membru au drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot. Pentru colegiile care au mai mult de 12 membri, maximum trei membri care aparțin aceluiași stat membru au drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot. AEVMP nu are drept de vot asupra avizelor colegiului.

Articolul 20

Retragerea autorizației

(1) Fără a aduce atingere articolului 22 alineatul (3), autoritatea competentă a CPC retrage autorizația în cazul în care CPC:

(a) nu folosește autorizația timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizație sau nu a prestat niciun serviciu și nu a desfășurat nicio activitate în ultimele șase luni;

(b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

(c) nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația și nu a luat măsura corectivă solicitată de autoritatea competentă a CPC în intervalul de timp stabilit;

(d) încalcă în mod grav și repetat oricare dintre cerințele prevăzute de prezentul regulament.

(2) Dacă consideră că se aplică circumstanțele menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a CPC notifică, în termen de cinci zile lucrătoare, AEVMP și membrii colegiului în mod corespunzător.

(3) Autoritatea competentă a CPC consultă membrii colegiului cu privire la necesitatea retragerii autorizației CPC, cu excepția cazului în care o decizie trebuie luată de urgență.

(4) Orice membru al colegiului poate cere în orice moment autorității competente a CPC să examineze dacă aceasta îndeplinește în continuare condițiile în care a fost acordată autorizația.

(5) Autoritatea competentă a CPC poate limita retragerea la un anumit serviciu, o anumită activitate sau o anumită clasă de instrumente financiare.

(6) Autoritatea competentă a CPC transmite AEVMP și membrilor colegiului decizia sa pe deplin motivată, care ține seama de rezervele exprimate de membrii colegiului.

(7) Decizia de retragere a autorizației produce efecte pe întreg teritoriul Uniunii.

Articolul 21

Examinare și evaluare

(1) Fără a aduce atingere rolului colegiului, autoritățile competente menționate la articolul 22 examinează acordurile, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de CPC pentru a respecta prezentul regulament și evaluează riscurile la care CPC sunt sau ar putea fi expuse.

(2) Examinarea și evaluarea menționate la alineatul (1) vizează toate cerințele privind CPC prevăzute în prezentul regulament.

(3) Autoritățile competente stabilesc frecvența și profunzimea examinării și evaluării menționate la alineatul (1), ținând seama de dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților exercitate de CPC vizate. Examinarea și evaluarea au loc cel puțin o dată pe an.

CPC fac obiectul unor inspecții la fața locului.

(4) Autoritățile competente informează periodic colegiul, cel puțin o dată pe an, cu privire la rezultatele examinării și evaluării menționate la alineatul (1), inclusiv cu privire la orice acțiune corectivă sau sancțiune impusă.

(5) Autoritățile competente impun oricărei CPC care nu îndeplinește cerințele prevăzute de prezentul regulament să ia cât mai devreme măsurile necesare pentru remedierea situației.

(6) AEVMP îndeplinește un rol de coordonare între autoritățile competente și între colegii în vederea creării unei culturi comune de supraveghere și a unor practici coerente în materie de supraveghere cu scopul de a asigura proceduri uniforme și abordări consecvente și de a consolida coerența rezultatelor supravegherii.

În sensul primului paragraf, cel puțin o dată pe an, AEVMP:

(a) desfășoară o evaluare *inter pares* a activităților de supraveghere ale tuturor autorităților competente în ceea ce privește autorizarea și supravegherea CPC, în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și

(b) organizează și coordonează evaluări la nivelul Uniunii în ceea ce privește reziliența CPC la evoluții negative ale pieței, în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care o evaluare menționată la al doilea paragraf litera (b) indică deficiențe legate de reziliența uneia sau mai multor CPC, AEVMP emite recomandările necesare în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010

CAPITOLUL 2

Supravegherea și controlul CPC

Articolul 22

Autoritatea competentă

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă responsabilă de îndeplinirea sarcinilor care decurg din prezentul regulament pentru autorizarea și supravegherea CPC stabilite pe teritoriul său și transmite această informație Comisiei și AEVMP.

Atunci când un stat membru desemnează mai multe autorități competente, acesta definește cu claritate rolul fiecărei autorități și desemnează o singură autoritate responsabilă de coordonarea cooperării și a schimbului de informații cu Comisia, AEVMP, autoritățile competente ale celorlalte state membre, ABE și membrii relevanți ai SEBC, conform articolelor 23, 24, 83 și 84.

(2) Statele membre se asigură că autoritatea competentă dispune de competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor sale.

(3) Statele membre se asigură că pot fi luate sau impuse măsurile administrative necesare, conform legislației naționale, împotriva persoanelor fizice sau juridice responsabile de nerespectarea prezentului regulament.

Măsurile respective sunt eficace, proporționale și disuasive și pot include solicitarea de măsuri corective într-un interval de timp stabilit.

(4) AEVMP publică pe site-ul său de internet lista autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1).

CAPITOLUL 3

Cooperare

Articolul 23

Cooperarea dintre autorități

(1) Autoritățile competente cooperează strâns între ele și cu AEVMP și, dacă este necesar, cu SEBC.

(2) În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente iau în calcul în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre implicate, în special în situațiile de urgență menționate la articolul 24, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

Articolul 24

Situații de urgență

Autoritatea competentă a CPC sau orice altă autoritate informează fără întârziere AEVMP, colegiul, membrii relevanți ai SEBC și alte autorități relevante în legătură cu orice situație de urgență în raport cu o CPC, inclusiv evenimente de pe piețele financiare, care poate avea un efect negativ asupra lichidității pieței și a stabilității sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care este stabilită CPC sau un membru compensator al acesteia.

CAPITOLUL 4

Relații cu țări terțe

Articolul 25

Recunoașterea CPC stabilite în țări terțe

(1) O CPC stabilită într-o țară terță poate oferi servicii de compensare membrilor compensatori sau locurilor de tranzacționare stabilite în Uniune numai dacă respectiva CPC este recunoscută de AEVMP.

(2) După consultarea cu autoritățile menționate la alineatul (3), AEVMP poate recunoaște o CPC stabilită într-o țară terță care a solicitat recunoașterea pentru a presta anumite servicii sau a desfășura anumite activități de compensare în cazul în care:

- (a) Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu alineatul (6);
- (b) CPC este autorizată în țara terță respectivă și este supusă unei supravegheri și unui control al aplicării normelor eficiente, de natură să asigure deplina respectare a cerințelor prudențiale aplicabile în acea țară;
- (c) au fost încheiate acorduri de cooperare în temeiul alineatului (7);
- (d) CPC este stabilită sau autorizată într-o țară ale cărei sisteme de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sunt considerate echivalente celor din Uniune, conform criteriilor stabilite în înțelegerea comună încheiată între statele membre cu privire la echivalența regimurilor din țări terțe în temeiul Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului⁽¹⁾.

(3) Atunci când evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile la care se face trimitere la alineatul (2), AEVMP se consultă cu:

- (a) autoritatea competentă a unui stat membru în care CPC prestează sau intenționează să presteze servicii de compensare și care a fost ales de CPC;
- (b) autoritățile competente responsabile de supravegherea membrilor compensatori ai CPC stabiliți în cele trei state membre care au sau urmează să aibă, conform estimărilor CPC, cele mai mari contribuții agregate, pe durata unui an, la fondul de garantare al CPC menționat la articolul 42;
- (c) autoritățile competente responsabile de supravegherea locurilor de tranzacționare situate în Uniune, deservite sau care urmează a fi deservite de CPC;
- (d) autoritățile competente responsabile de supravegherea CPC stabilite în Uniune cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;
- (e) membrii relevanți ai SEBC din statele membre în care CPC prestează sau intenționează să presteze servicii de compensare și membrii relevanți ai SEBC responsabili de supravegherea CPC cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;
- (f) băncile centrale care emit monedele din Uniune cele mai relevante pentru instrumentele financiare compensate sau care urmează a fi compensate.

(4) CPC menționată la alineatul (1) transmite cererea sa către AEVMP.

CPC solicitantă pune la dispoziția AEVMP toate informațiile necesare pentru recunoașterea sa. În termen de 30 de zile lucrătoare de la primire, AEVMP evaluează dacă cererea este completă. Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen limită în care CPC solicitantă trebuie să îi furnizeze informații suplimentare.

Decizia de recunoaștere se bazează pe condițiile stabilite la alineatul (2) și este luată independent de orice evaluare folosită ca bază pentru decizia privind echivalența menționată la articolul 13 alineatul (3).

Înainte de luarea unei decizii, AEVMP se consultă cu autoritățile și entitățile menționate la alineatul (3).

În termen de 180 de zile lucrătoare de la depunerea unei cereri complete, AEVMP informează în scris CPC solicitantă dacă recunoașterea a fost acordată sau refuzată, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a CPC recunoscute în conformitate cu prezentul regulament.

(5) După consultarea autorităților și a entitățile menționate la alineatul (3), AEVMP reexaminează recunoașterea CPC stabilite într-o țară terță în cazul în care aceasta și-a extins gama de activități și servicii în Uniune. Reexaminarea se efectuează în conformitate cu procedura definită la alineatele (2), (3) și (4). AEVMP poate retrage recunoașterea CPC respective în cazul în care condițiile stabilite la alineatul (2) nu mai sunt îndeplinite și în circumstanțe identice celor descrise la articolul 20.

⁽¹⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

(6) Comisia poate adopta un act de punere în aplicare în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 în care să precizeze faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe garantează că CPC autorizate în acea țară respectă cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele stabilite la titlul IV din prezentul regulament, că respectivele CPC fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficace și continue în țara terță respectivă și că în cadrul juridic al respectivei țări terțe se prevede un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe.

(7) AEVMP încheie acorduri de cooperare cu autoritățile competente relevante din țările terțe ale căror cadre juridice și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente cu prezentul regulament în conformitate cu alineatul (6). Acordurile în cauză specifică cel puțin:

- (a) mecanismul pentru schimbul de informații dintre AEVMP și autoritățile competente ale țărilor terțe respective, inclusiv accesul la toate informațiile solicitate de AEVMP cu privire la CPC autorizate în țări terțe;
  - (b) mecanismul pentru notificarea promptă a AEVMP în cazul în care autoritatea competentă dintr-o țară terță consideră că o CPC pe care o supraveghează încalcă condițiile autorizării sale sau alte dispoziții aplicabile;
  - (c) mecanismul pentru notificarea promptă a AEVMP de către o autoritate competentă dintr-o țară terță în cazul în care unei CPC pe care o supraveghează i s-a acordat dreptul de a presta servicii de compensare unor membri compensatori sau clienți stabiliți în Uniune;
  - (d) procedurile privind coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, după caz, inspecțiile la fața locului.
- (8) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează informațiile pe care CPC solicitantă trebuie să le comunice AEVMP în cererea sa de recunoaștere.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL IV

CERINȚE APLICABILE CPC

CAPITOLUL 1

Cerințe organizatorice

Articolul 26

Dispoziții generale

(1) CPC dispun de un sistem robust de guvernare, care include o structură organizatorică clară, cu responsabilități

bine definite, transparente și coerente, procese eficace de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, precum și mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile solide.

(2) CPC adoptă politici și proceduri suficient de eficace pentru a asigura respectarea prezentului regulament, inclusiv respectarea tuturor dispozițiilor acestuia de către propriii manageri și angajați.

(3) CPC mențin și utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a le asigura continuitatea și funcționarea corespunzătoare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților. Ele utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale.

(4) CPC mențin o separare clară între organizarea ierarhică pentru gestionarea riscului și cea pentru celelalte operațiuni pe care le desfășoară.

(5) CPC adoptă, aplică și mențin o politică de remunerare care promovează o gestionare a riscurilor eficace și solidă și care nu creează stimulente pentru relaxarea standardelor în materie de riscuri.

(6) CPC mențin sisteme informatice adecvate pentru a face față complexității, diversității și tipului de servicii prestate și activități desfășurate, astfel încât să asigure standarde ridicate de siguranță și integritatea și confidențialitatea informațiilor păstrate.

(7) CPC fac publice în mod gratuit sistemul lor de guvernare, regulile care le sunt aplicabile și criteriile de eligibilitate pentru membrii compensatori.

(8) CPC sunt supuse unor audituri frecvente și independente. Rezultatele acestor audituri se transmit consiliilor lor de administrație și se pun la dispoziția autorității competente.

(9) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează conținutul minim al regulilor și al sistemului de guvernare menționate la alineatele (1)-(8).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 27

Personalul de conducere și consiliul de administrație

(1) Personalul de conducere al unei CPC trebuie să aibă o bună reputație și o experiență suficientă pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a CPC.

(2) O CPC are un consiliu de administrație. Cel puțin o treime, și nu mai puțin de doi membri ai consiliului de administrație respectiv trebuie să fie independenți. Reprezentanții clienților membrilor compensatori sunt invitați la reuniunile consiliului de administrație pentru chestiunile legate de articolele 38 și 39. Remunerarea membrilor independenți și a celorlalți membri fără funcție executivă ai consiliului de administrație nu este legată de rezultatele CPC.

Membrii consiliului de administrație al unei CPC, inclusiv cei independenți, trebuie să aibă o bună reputație și o expertiză corespunzătoare în domeniul serviciilor financiare, al gestionării riscurilor și al serviciilor de compensare.

(3) CPC stabilesc cu claritate rolurile și responsabilitățile consiliului de administrație și pun procesul-verbal al ședințelor consiliului de administrație la dispoziția autorității competente și a auditorilor.

Articolul 28

Comitetul de risc

(1) CPC instituie un comitet de risc compus din reprezentanți ai membrilor lor compensatori, din membri independenți ai consiliului de administrație și din reprezentanți ai clienților lor. Comitetul de risc poate invita la ședințele sale angajați ai CPC și experți externi independenți, fără ca aceștia să aibă drept de vot. Autoritățile competente pot solicita să asiste la reuniunile comitetului de risc fără să aibă drept de vot și de a fi informate corespunzător cu privire la activitățile și deciziile comitetului de risc. Recomandările comitetului de risc sunt libere de orice influență directă din partea conducerii CPC. Niciunul dintre grupurile de reprezentanți nu deține majoritatea în comitetul de risc.

(2) CPC stabilește cu claritate mandatul comitetului de risc, sistemul de guvernare adoptat pentru a-i garanta independența, procedurile operaționale, criteriile de admitere și mecanismul de alegere a membrilor comitetului. Sistemul de guvernare se pune la dispoziția publicului și prevede cel puțin faptul că acest comitet este prezidat de un membru independent al consiliului de administrație, este în subordinea directă a consiliului de administrație și se reunește în ședințe regulate.

(3) Comitetul de risc adresează recomandări consiliului de administrație cu privire la măsurile care pot afecta gestionarea riscurilor CPC, cum ar fi o modificare semnificativă a modelului de risc, procedurile în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată, criteriile de acceptare a membrilor compensatori, de compensare a unor noi clase de instrumente sau de externalizare a unor funcții. Nu sunt necesare recomandări ale comitetului de risc pentru operațiunile zilnice ale CPC. În situații de urgență, se depun eforturi rezonabile pentru a consulta comitetul de risc cu privire la evoluțiile care au un impact asupra gestionării riscurilor CPC.

(4) Fără a aduce atingere dreptului autorităților competente de a fi corect informate, membrii comitetului de risc sunt supuși obligației de confidențialitate. Atunci când președintele comitetului de risc constată că un membru se află într-o situație

de conflict de interese efectiv sau posibil în raport cu o anumită chestiune, membrul respectiv nu are dreptul de a vota asupra acelei chestiuni.

(5) CPC informează de îndată autoritatea competentă în legătură cu orice decizie a consiliului de administrație de a nu urma recomandările făcute de comitetul de risc.

Articolul 29

Evidența datelor

(1) CPC păstrează pentru o perioadă de cel puțin zece ani toate datele referitoare la serviciile prestate și la activitățile desfășurate, pentru a permite autorității competente să monitorizeze respectarea de către CPC a prezentului regulament.

(2) CPC păstrează, pentru o perioadă de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor, toate informațiile referitoare la contractele pe care le-a procesat. Informațiile permit cel puțin identificarea clauzelor inițiale ale unei tranzacții, înainte de compensarea acesteia de către CPC în cauză.

(3) CPC pune la dispoziția autorității competente, a AEVMP și a membrilor relevanți ai SEBC, la cerere, evidențele și informațiile menționate la alineatele (1) și (2) și toate informațiile referitoare la pozițiile contractelor compensate, indiferent de locul de executare a tranzacțiilor.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează detaliile înregistrărilor și ale informațiilor care trebuie păstrate, menționate la alineatele (1)-(3).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica formatul înregistrărilor și al informațiilor care trebuie păstrate.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 30

Accionari și asociați care dețin o participație calificată

(1) Autoritatea competentă nu acordă autorizația unei CPC decât dacă i se comunică identitatea acționarilor sau a asociaților, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin o participație calificată și valoarea acestor participații.

(2) Autoritatea competentă refuză acordarea autorizației unei CPC dacă, ținând cont de necesitatea unei administrări solide și prudente a CPC, nu are certitudinea că acționarii sau asociații cu participării calificate au caracterul adecvat.

(3) În cazul în care există legături strânse între CPC și alte persoane fizice sau juridice, autoritatea competentă nu eliberează autorizația decât dacă aceste legături nu o împiedică să își exercite în mod eficace funcția de supraveghere.

(4) Dacă persoanele menționate la alineatul (1) exercită o influență care poate prejudicia administrarea solidă și prudentă a CPC, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a pune capăt acestei situații, având inclusiv posibilitatea de a retrage autorizația CPC.

(5) Autoritatea competentă refuză autorizarea în cazul în care actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care CPC are legături strânse sau anumite dificultăți legate de aplicarea actelor respective o împiedică să își exercite în mod eficace funcția de supraveghere.

Articolul 31

Informarea autorităților competente

(1) O CPC notifică autoritățile sale competente orice modificare la nivelul conducerii și le furnizează acestora toate informațiile necesare pentru a evalua respectarea dispozițiilor articolului 27 alineatul (1) și ale articolului 27 alineatul (2) al doilea paragraf.

În cazul în care comportamentul unui membru al consiliului de administrație este susceptibil de a prejudicia administrarea solidă și prudentă a CPC, autoritatea competentă ia măsurile care se impun, care pot include înlăturarea membrului respectiv din consiliul de administrație.

(2) Orice persoană fizică sau juridică, acționând individual sau concertat (denumită în continuare „achizitorul potențial”), care a decis fie să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o CPC, fie să majoreze, direct sau indirect, o participație calificată într-o CPC, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie egală sau mai mare de 10 %, 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât CPC să devină filiala sa (denumită în continuare „achiziția propusă”), notifică în prealabil în scris autoritatea competentă a CPC în cadrul căreia intenționează să achiziționeze sau să majoreze o participație calificată, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante menționate la articolul 32 alineatul (4).

Orice persoană fizică sau juridică care a decis să vândă, direct sau indirect, o participație calificată într-o CPC (denumită în continuare „vanzătorul potențial”), notifică în prealabil în scris autoritatea competentă, indicând mărimea participației respective. O astfel de persoană notifică, de asemenea, autoritatea competentă atunci când decide să își reducă participația calificată, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să scadă sub 10 %, 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât CPC să înceteze să mai fie filiala persoanei menționate.

Autoritatea competentă transmite achizitorului sau vânzătorului potențial cu promptitudine și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării menționate la prezentul alineat și a informațiilor menționate la alineatul (3) o confirmare scrisă de primire.

Autoritatea competentă are la dispoziție o perioadă de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării și a tuturor documentelor care trebuie anexate notificării pe baza listei menționate la articolul 32 alineatul (4) (denumită în continuare „perioada de evaluare”) pentru a realiza evaluarea menționată la articolul 32 alineatul (1) (denumită în continuare „evaluarea”).

În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritatea competentă comunică achizitorului sau vânzătorului potențial data de expirare a perioadei de evaluare.

(3) În cursul perioadei de evaluare, dar nu mai târziu de cea de-a 50-a zi lucrătoare a perioadei respective, autoritatea competentă poate, dacă este necesar, să solicite informațiile suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. Această solicitare se face în scris, precizându-se informațiile suplimentare necesare.

Perioada de evaluare se întrerupe între data solicitării de informații de către autoritatea competentă și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Întreruperea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Eventualele solicitări suplimentare formulate de autoritatea competentă în vederea completării sau clarificării informațiilor sunt la discreția autorității competente, dar nu pot conduce la întreruperea perioadei de evaluare.

(4) Autoritatea competentă poate prelungi perioada de întrerupere menționată la alineatul (3) al doilea paragraf cu până la 30 de zile lucrătoare în cazul în care achizitorul sau vânzătorul potențial este:

(a) stabilit în afara Uniunii sau supus unor reglementări din afara Uniunii;

(b) o persoană fizică sau juridică care nu face obiectul supravegherii în temeiul prezentului regulament sau al Directivei 73/239/CEE, al Directivei 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă alta decât asigurarea de viață⁽¹⁾ sau al Directivelor 2002/83/CE, 2003/41/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE, 2006/48/CE, 2009/65/CE sau 2011/61/UE.

(5) În cazul în care la finalizarea evaluării decide să se opună achiziției propuse, autoritatea competentă informează în scris achizitorul potențial în termen de două zile lucrătoare și fără a depăși perioada de evaluare, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii. Autoritatea competentă notifică în acest sens colegiul menționat la articolul 18. În conformitate cu legislația națională, la cererea achizitorului potențial, se poate pune

⁽¹⁾ JO L 228, 11.8.1992, p. 1.

la dispoziția publicului o motivare corespunzătoare a deciziei. Statele membre pot permite însă autorităților competente să facă publică motivarea respectivă și în absența unei cereri din partea achizitorului potențial.

(6) Dacă autoritatea competentă nu se opune achiziției propuse în perioada de evaluare, achiziția se consideră aprobată.

(7) Autoritatea competentă poate stabili un termen maxim pentru finalizarea achiziției propuse, pe care îl poate prelungi, dacă este necesar.

(8) Statele membre nu pot impune pentru notificarea autorității competente și pentru aprobarea de către aceasta a achizițiilor directe sau indirecte de capital sau de drepturi de vot cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 32

Evaluarea

(1) La examinarea notificării prevăzute la articolul 31 alineatul (2) și a informațiilor menționate la articolul 31 alineatul (3), pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a CPC vizate de achiziția propusă și ținând seama de influența probabilă a achizitorului potențial asupra CPC, autoritatea competentă evaluează caracterul adecvat al achizitorului potențial, precum și soliditatea financiară a achiziției propuse, pe baza tuturor elementelor următoare:

- (a) reputația și soliditatea financiară a achizitorului potențial;
- (b) reputația și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea CPC în urma achiziției propuse;
- (c) capacitatea sau incapacitatea CPC de a respecta în permanență prezentul regulament;
- (d) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în legătură cu proiectul de achiziție, este în curs sau a avut loc o faptă sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a terorismului în sensul articolului (1) din Directiva 2005/60/CE sau că achiziția propusă ar putea crește riscul apariției unor asemenea fapte.

La evaluarea solidității financiare a achizitorului potențial, autoritatea competentă acordă o atenție specială tipului de activități desfășurate și preconizate în cadrul CPC vizate de achiziția propusă.

La evaluarea capacității CPC de a respecta dispozițiile prezentului regulament, autoritatea competentă verifică în special dacă grupul din care CPC va face parte are o structură

care permite exercitarea unei supravegheri eficace, schimbul eficace de informații între autoritățile competente și stabilirea repartizării responsabilităților între autoritățile competente.

(2) Autoritățile competente se pot opune achiziției propuse numai dacă există motive rezonabile în acest sens pe baza criteriilor prevăzute la alineatul (1) sau dacă informațiile furnizate de achizitorul potențial sunt incomplete.

(3) Statele membre nu impun condiții prealabile în ceea ce privește nivelul participației care urmează să fie achiziționată și nici nu permit autorităților lor competente să examineze achiziția propusă din punctul de vedere al nevoilor economice ale pieței.

(4) Statele membre fac publică o listă cu informațiile necesare pentru a realiza evaluarea și care trebuie furnizate autorităților competente în momentul notificării prevăzute la articolul 31 alineatul (2). Informațiile solicitate sunt proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial și a achiziției propuse. Statele membre nu solicită informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudentială.

(5) Prin derogare de la articolul 31 alineatele (2), (3) și (4), în cazul în care două sau mai multe achiziții sau majorări propuse de participații calificate pentru aceeași CPC au fost notificate autorității competente, aceasta tratează achizitorii potențiali în mod nediscriminatoriu.

(6) Autoritățile competente relevante colaborează îndeaproape între ele pentru efectuarea evaluării, atunci când achizitorul potențial este:

- (a) o altă CPC, o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o societate de investiții, un operator de piață, un operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, o societate de administrare a unui OPCVM sau un administrator al unui fond de investiții alternativ autorizat într-un alt stat membru;
- (b) întreprinderea-mamă a altei CPC, a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare, a unei întreprinderi de reasigurare, a unei societăți de investiții, a unui operator de piață, a unui operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, a unei societăți de administrare a unui OPCVM sau a unui administrator al unui fond de investiții alternativ autorizat într-un alt stat membru;
- (c) o persoană fizică sau juridică care controlează o altă CPC, o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o societate de investiții, un operator de piață, un operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, o societate de administrare a unui OPCVM sau un administrator al unui fond de investiții alternativ autorizat într-un alt stat membru.

(7) Autoritățile competente își furnizează reciproc informații esențiale sau relevante pentru evaluare, fără întârzieri nejustificate. Acestea își comunică, la cerere, orice informație relevantă și, din proprie inițiativă, orice informație esențială. Orice decizie a autorității competente care a autorizat CPC vizată de achiziția propusă indică eventualele opinii sau rezerve formulate de autoritatea competentă responsabilă de achizitorul potențial.

Articolul 33

Conflictul de interese

(1) CPC mențin și aplică proceduri organizaționale și administrative scrise eficiente pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese care pot apărea între ele, inclusiv managerii și personalul lor sau orice persoană legată de ele direct sau indirect prin capacități de control sau legături strânse, și membrii lor compensatori sau clienții acestora care le sunt cunoscuți CPC. CPC mențin și aplică proceduri adecvate pentru a soluționa posibilele conflicte de interese.

(2) Atunci când procedurile organizaționale sau administrative ale unei CPC în materie de gestionare a conflictelor de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu un grad rezonabil de certitudine, prevenirea riscurilor de prejudiciere a intereselor unui membru compensator sau ale unui client, CPC în cauză îi descrie cu claritate membrului compensator natura generală sau sursele conflictelor de interese, înainte de a accepta noi tranzacții din partea acestuia. În cazul în care clientul este cunoscut de CPC, aceasta informează clientul și membrul compensator al cărui client este vizat.

(3) Atunci când CPC este o întreprindere-mamă sau o filială, procedurile scrise iau totodată în considerare toate circumstanțele de care CPC are sau ar trebui să aibă cunoștință și care pot duce la un conflict de interese ce decurge din structura și activitățile altor întreprinderi cu care CPC are o relație de întreprindere-mamă sau de filială.

(4) Regulile scrise stabilite conform alineatului (1) cuprind următoarele:

(a) circumstanțele care constituie sau pot da naștere unui conflict de interese care riscă să prejudicieze interesele unuia sau ale mai multor membri compensatori sau clienți;

(b) procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru gestionarea unui astfel de conflict.

(5) CPC iau toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele lor și împiedică utilizarea acestor informații pentru alte activități economice. O persoană fizică care are legături strânse cu CPC sau o persoană juridică cu care o CPC are o relație de întreprindere-mamă sau de filială nu utilizează informațiile confidențiale înregistrate de CPC respectivă în scop comercial, fără acordul scris prealabil al clientului căruia îi aparțin informațiile confidențiale respective.

Articolul 34

Continuitatea activității

(1) CPC prevăd, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de redresare în caz de dezastru cu scopul de a asigura conservarea funcțiilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor. Acest plan permite cel puțin reluarea tuturor tranzacțiilor aflate în curs în momentul întreruperii, astfel încât CPC să poată continua să funcționeze în condiții de certitudine și să efectueze decontarea la data stabilită.

(2) CPC stabilesc, aplică și mențin o procedură adecvată pentru a asigura decontarea corectă și la timp sau transferul activelor și pozițiilor clienților și ale membrilor compensatori în caz de retragere a autorizației în urma unei decizii luate în temeiul articolului 20.

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea membrilor SEBC, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează conținutul și cerințele minime ale politicii de continuitate a activității și ale planului de redresare în caz de dezastru.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 35

Externalizarea

(1) Atunci când o CPC externalizează funcții operaționale, servicii sau activități, aceasta rămâne pe deplin răspunzătoare de îndeplinirea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament și se asigură în orice moment că:

(a) externalizarea nu atrage după sine delegarea responsabilității CPC;

(b) relația CPC cu membrii săi compensatori și obligațiile CPC față de aceștia sau, dacă este cazul, față de clienții lor, rămân neschimbate;

(c) condițiile de autorizare a CPC rămân neschimbate;

(d) externalizarea nu împiedică exercitarea funcțiilor de supraveghere și control, inclusiv accesul la fața locului pentru a obține orice informații relevante necesare pentru îndeplinirea acestor mandate;

- (e) externalizarea nu are ca efect privarea CPC de sistemele și mijloacele de control necesare pentru gestionarea riscurilor cu care se confruntă;
- (f) furnizorul de servicii aplică cerințe privind continuitatea activității echivalente celor pe care o CPC trebuie să le respecte în temeiul prezentului regulament;
- (g) CPC păstrează expertiza și resursele necesare pentru a evalua calitatea serviciilor prestate și adecvarea capitalului și a structurii organizatorice a prestatorului de servicii și pentru a superviza cu eficacitate funcțiile externalizate și a gestiona riscurile aferente externalizării și supraveghează aceste funcții și gestionează riscurile respective în permanență;
- (h) CPC are acces direct la informațiile relevante ale funcțiilor externalizate;
- (i) furnizorul de servicii cooperează cu autoritatea competentă în privința funcțiilor externalizate;
- (j) furnizorul de servicii protejează informațiile confidențiale legate de CPC, de membrii săi compensatori și de clienți sau, în cazul în care furnizorul de servicii este stabilit într-o țară terță, se asigură că standardele în materie de protecție a datelor din respectiva țară terță sau standardele prevăzute în acordul încheiat între părțile implicate sunt comparabile cu standardele în materie de protecție a datelor în vigoare în Uniune.

O CPC nu poate externaliza activitățile importante legate de gestionarea riscurilor fără aprobarea autorității competente.

- (2) Autoritatea competentă impune CPC obligația de a defini și repartiza cu claritate drepturile și obligațiile sale și cele ale prestatorului de servicii în cadrul unui acord scris.
- (3) CPC pune la dispoziția autorității competente, la cerere, toate informațiile necesare pentru ca aceasta să poată evalua conformitatea desfășurării activităților externalizate cu prezentul regulament.

CAPITOLUL 2

Reguli de conduită

Articolul 36

Dispoziții generale

- (1) Atunci când prestează servicii membrilor săi compensatori și, dacă este cazul, clienților acestora, CPC acționează corect și cu profesionalism pentru a servi interesele acestor membri compensatori și clienți, și aplică bune practici de gestionare a riscurilor.
- (2) CPC dispune de reguli accesibile, transparente și echitabile pentru gestionarea promptă a reclamațiilor.

Articolul 37

Condiții de participare

(1) CPC stabilește, atunci când este cazul în funcție de tipul de produs compensat, categoriile de membri compensatori admisibili și criteriile de admitere, în funcție de recomandările comitetului de risc în temeiul articolului 28 alineatul (3). Aceste criterii sunt nediscriminatorii, transparente și obiective pentru a asigura accesul deschis și echitabil la CPC și garantează că membrii compensatori dispun de o capacitate operațională și de resurse financiare suficiente pentru a-și îndeplini obligațiile care decurg din participarea la o CPC. Criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au obiectivul de a controla riscul la care este expusă CPC.

(2) CPC se asigură de aplicarea în permanență a criteriilor menționate la alineatul (1) și are acces rapid la informațiile relevante pentru această evaluare. CPC efectuează, cel puțin o dată pe an, o examinare completă a respectării prezentului articol de către membrii săi compensatori.

(3) Membrii compensatori care compensează tranzacții în numele clienților lor dispun de o capacitate operațională și de resurse financiare suplimentare suficiente pentru realizarea acestei activități. Normele CPC privind membrii compensatori permit colectarea de informații relevante de bază pentru identificarea, monitorizarea și gestionarea concentrațiilor relevante de riscuri legate de furnizarea de servicii către clienți. Membrii compensatori informează CPC, la cerere, în legătură cu criteriile și dispozițiile adoptate pentru a le permite clienților lor să aibă acces la serviciile CPC. Răspunderea pentru respectarea obligațiilor de către clienți rămâne în sarcina membrilor compensatori.

(4) CPC dispune de proceduri obiective și transparente pentru suspendarea și pentru retragerea în mod ordonat a membrilor compensatori care nu mai îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1).

(5) CPC poate refuza accesul membrilor compensatori care îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1) numai dacă motivează această decizie în scris și pe baza unei analize exhaustive a riscurilor.

(6) O CPC poate impune membrilor compensatori obligații suplimentare specifice, cum ar fi participarea la licitații pentru pozițiile unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Aceste obligații suplimentare sunt proporționale cu riscul creat de membrul compensator și nu limitează participarea la anumite categorii de membri compensatori.

Articolul 38

Transparență

(1) O CPC și membrii săi compensatori fac publice prețurile și comisioanele aferente serviciilor prestate. Aceștia fac publice prețurile și comisioanele aferente fiecărui serviciu prestat separat, inclusiv reducerile și rabaturile și condițiile pentru a beneficia de acestea. CPC permit membrilor lor compensatori și, dacă este cazul, clienților acestora, accesul separat la serviciile specifice prestate.

O CPC înregistrează separat costurile și veniturile aferente serviciilor prestate și pune aceste informații la dispoziția autorităților competente.

(2) O CPC informează membrii compensatori și clienții în legătură cu riscurile aferente serviciilor furnizate.

(3) O CPC pune la dispoziția membrilor lor compensatori și autorităților lor competente informațiile legate de prețuri utilizate la calcularea expunerilor la sfârșitul zilei față de membrii compensatori.

O CPC face publice volumele agregate ale tranzacțiilor compensate pentru fiecare clasă de instrumente compensate de CPC.

(4) O CPC face publice cerințele operaționale și tehnice legate de protocoalele de comunicare care cuprind conținutul și formatul mesajelor folosite pentru a interacționa cu părți terțe, inclusiv cerințele operaționale și tehnice menționate la articolul 7.

(5) O CPC face publice situațiile de încălcare de către membrii compensatori a criteriilor menționate la articolul 37 alineatul (1) și a cerințelor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, cu excepția cazurilor în care autoritatea competentă, după consultarea AEVMP, consideră că divulgarea acestor informații ar putea constitui o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii în piețe sau ar pune grav în pericol piețele financiare ori ar cauza prejudicii disproporționate părților implicate.

Articolul 39

Segregare și portabilitate

(1) O CPC ține o evidență și o contabilitate separate care să îi permită, în orice moment și fără întârziere, să facă distincția în conturile deținute la CPC între activele și pozițiile deținute pentru contul unui membru compensator și activele și pozițiile deținute pentru contul oricărui alt membru compensator, precum și în raport cu activele proprii.

(2) O CPC se oferă să țină o evidență și o contabilitate separate care să permită fiecărui membru compensator să facă distincția în conturile deținute la CPC între activele și pozițiile membrului compensator respectiv și cele deținute pentru conturile clienților săi (procedură denumită în continuare „segregare de tip omnibus a clienților”).

(3) O CPC se oferă să țină o evidență și o contabilitate separate care să permită fiecărui membru compensator să facă distincția în conturile deținute la CPC între activele și pozițiile deținute pentru contul unui client și cele deținute pentru conturile altor clienți (procedură denumită în continuare „segregare per client”). La cerere, CPC oferă membrilor compensatori posibilitatea de a deschide mai multe conturi în numelor lor sau în numele clienților lor.

(4) Membrii compensatori țin o evidență și o contabilitate separate care să le permită să facă distincția, atât în conturile deținute la o CPC, cât și în conturile proprii, între activele și pozițiile lor și activele și pozițiile deținute pentru contul clienților lor la acea CPC.

(5) Membrii compensatori oferă clienților lor cel puțin posibilitatea de a alege între segregarea de tip omnibus a clienților și segregarea per client și îi informează cu privire la costurile și nivelul de protecție menționate la alineatul (7) aferente fiecărei opțiuni. Clientul își confirmă alegerea în scris.

(6) În cazul în care un client optează pentru segregarea per client, orice marjă în exces peste cerința clientului este, de asemenea, depusă la CPC și distinsă de marjele altor clienți sau membri compensatori și nu este expusă pierderilor legate de pozițiile înregistrate în alt cont.

(7) CPC și membrii compensatori fac publice nivelurile de protecție și costurile aferente diferitelor niveluri de segregare pe care le oferă și furnizează aceste servicii în condiții comerciale rezonabile. Detaliile aferente diferitelor niveluri de segregare includ o descriere a principalelor implicații juridice ale nivelurilor respective de segregare oferite, inclusiv informații despre legislația în materie de insolvență aplicabilă în jurisdicțiile relevante.

(8) O CPC are dreptul să utilizeze contribuțiile legate de marje sau contribuțiile la fondul de garantare colectate printr-un contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară⁽¹⁾, cu condiția ca utilizarea unor astfel de acorduri să fie prevăzută în normele lor de funcționare. Membrii compensatori confirmă în scris acceptarea normelor de funcționare. CPC face public acest drept de utilizare, care se exercită în conformitate cu articolul 47.

(9) Cerința de a face distincția dintre activele și pozițiile din conturile deținute la CPC este îndeplinită dacă:

- (a) activele și pozițiile sunt înregistrate în conturi separate;
- (b) nu este posibilă compensarea (*netting*) pozițiilor înregistrate în diferite conturi;
- (c) activele care acoperă pozițiile înregistrate într-un cont nu sunt expuse pierderilor legate de pozițiile înregistrate în alt cont.

(10) Activele se referă la garanțiile deținute pentru a acoperi pozițiile și includ dreptul de transfer al activelor pentru o valoare echivalentă cu cea a garanției sau a veniturilor din realizarea oricărei garanții, dar nu includ contribuțiile la fondul de garantare.

⁽¹⁾ JO L 168, 27.6.2002, p. 43.

CAPITOLUL 3

Cerințe prudentiale

Articolul 40

Administrarea expunerilor

O CPC măsoară și evaluează lichiditatea și expunerile de credit față de fiecare membru compensator și, dacă este cazul, față de o altă CPC cu care a încheiat un acord de interoperabilitate, în timp cvasi-real. CPC are un acces rapid și pe bază nediscriminatorie la sursele adecvate de stabilire a prețurilor pentru a-și evalua expunerile în mod eficace. Acest acces se asigură la costuri rezonabile.

Articolul 41

Cerințe de marjă

(1) O CPC impune, solicită și colectează marje de la membrii săi compensatori și, dacă este cazul, de la CPC cu care a încheiat acorduri de interoperabilitate, pentru a-și limita expunerile de credit. Aceste marje trebuie să fie, de asemenea, suficiente pentru a acoperi expunerile posibile despre care CPC estimează că vor apărea până la lichidarea pozițiilor corespondente. Marjele trebuie să fie suficiente pentru a acoperi pierderile rezultate din cel puțin 99 % dintre variațiile expunerilor într-un interval de timp adecvat și să garanteze că CPC își acoperă integral cu garanții expunerile față de toți membrii săi compensatori, iar dacă este cazul, și față de CPC cu care a încheiat acorduri de interoperabilitate, cel puțin zilnic. O CPC supraveghează în mod periodic și, după caz, revede nivelul marjelor sale pentru a reflecta astfel condițiile pieței la momentul respectiv, ținând seama de eventualele efecte prociclice ale unor astfel de revizui.

(2) Pentru fixarea marjelor, o CPC adoptă modele și parametri care să surprindă caracteristicile de risc ale produselor compensate și să ia în calcul intervalul dintre colectările marjelor, lichiditatea pieței și posibilitatea apariției unor modificări pe durata tranzacției. Modelele și parametrii sunt validați de către autoritatea competentă și fac obiectul unui aviz, în conformitate cu articolul 19.

(3) O CPC cere și colectează marjele pe durata unei zile (intraday), cel puțin atunci când pragurile predefinite sunt depășite.

(4) O CPC cere și colectează marjele necesare pentru a acoperi riscurile provenind din pozițiile înregistrate în fiecare cont ținut în conformitate cu articolul 39 în ceea ce privește instrumentele financiare specifice. O CPC poate calcula marjele în cazul unui portofoliu de instrumente financiare cu condiția ca metodologia utilizată să fie una prudentă și robustă.

(5) Pentru a se asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE și SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează procentul și intervalele de timp adecvate pentru perioada de lichidare și pentru calcularea volatilității istorice menționate la alineatul (1) care trebuie luate în considerare pentru diversele clase de instrumente financiare, ținând cont de obiectivul de limitare a prociclicității și de condițiile în care practicile de stabilire a marjelor pentru un portofoliu menționate la alineatul (4) pot fi aplicate.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 42

Fondul de garantare

(1) Pentru a limita și mai mult expunerile de credit față de membrii săi compensatori, CPC menține un fond de garantare prefinanțat pentru acoperirea pierderilor care depășesc pierderile care urmează să fie acoperite prin cerințele de marjă prevăzute la articolul 41 și care decurg din situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unuia sau mai multor membri compensatori, inclusiv deschiderea unei proceduri de insolvență.

CPC stabilește o sumă minimă pentru valoarea fondului de garantare, sub care acesta nu poate scădea în nici un caz.

(2) O CPC stabilește contribuțiile minime la fondul de garantare și criteriile de calculare a contribuției fiecărui membru compensator. Contribuțiile sunt proporționale cu expunerile fiecărui membru compensator.

(3) Fondul de garantare permite CPC cel puțin să reziste, în condiții de piață extreme, dar plauzibile, la situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator față de care are cea mai mare expunere sau la situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a celui de al doilea și a celui de al treilea membru compensator în ordinea mărimii expunerii, dacă suma expunerilor față de aceștia este mai mare. CPC elaborează scenarii pentru condiții de piață extreme, dar plauzibile. Scenariile iau în calcul și perioadele cele mai volatile prin care au trecut piețele pentru care CPC își oferă serviciile, precum și o gamă de scenarii viitoare potențiale. Scenariile iau în considerare vânzarea neașteptată a resurselor financiare și reducerea rapidă a lichidităților de pe piață.

(4) O CPC poate institui mai mult de un fond de garantare pentru diferite clase de instrumente pe care le compensează.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE și în strânsă cooperare cu SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru definirea condițiilor de piață extreme, dar plauzibile menționate la alineatul (3), care ar trebui utilizate pentru a determina dimensiunea fondului de garantare și a celorlalte resurse financiare menționate la articolul 43.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 43

Alte resurse financiare

(1) CPC dispune de suficiente resurse financiare prefinanțate disponibile pentru a acoperi pierderile potențiale care depășesc pierderile care urmează să fie acoperite de cerințele de marjă menționate la articolul 41 și de fondul de garantare prevăzut la articolul 42. Astfel de resurse financiare prefinanțate includ resursele dedicate ale CPC, sunt disponibile gratuit pentru CPC și nu se utilizează pentru îndeplinirea cerințelor de capital menționate la articolul 16.

(2) Fondul de garantare menționat la articolul 42 și celelalte resurse financiare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol trebuie să permită în orice moment CPC să reziste situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care aceasta are cele mai mari expuneri în condiții de piață extreme, dar plauzibile.

(3) CPC poate cere membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată să furnizeze fonduri suplimentare în cazul apariției unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui alt membru compensator. Membrii compensatori ai unei CPC au o expunere limitată față de aceasta.

Articolul 44

Controlul riscului de lichiditate

(1) O CPC are în permanență acces la un nivel adecvat de lichidități pentru a-și desfășura serviciile și activitățile. În acest scop, CPC obține liniile de credit necesare sau alte mijloace similare pentru a-și acoperi nevoile de lichidități în cazul în care resursele financiare aflate la dispoziția sa nu pot fi accesate imediat. Un membru compensator, o întreprindere-mamă sau o filială a respectivului membru compensator furnizează împreună cel mult 25 % din liniile de credit de care are nevoie CPC.

O CPC evaluează zilnic necesitățile potențiale de lichidități. CPC ține seama de riscul de lichiditate generat de situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care are cele mai mari expuneri.

(2) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea autorităților relevante și a membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru gestionarea riscului de lichiditate la care CPC sunt expuse în conformitate cu alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 45

Ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) O CPC utilizează marjele depuse de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de

plată cu prioritate față de celelalte resurse financiare pentru acoperirea pierderilor.

(2) Atunci când marjele depuse de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu sunt suficiente pentru acoperirea pierderilor suportate de CPC, aceasta utilizează contribuția la fondul de garantare a membrului respectiv pentru acoperirea pierderilor.

(3) O CPC utilizează contribuțiile la fondul de garantare ale membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și alte resurse financiare menționate la articolul 43 alineatul (1) numai după epuizarea contribuțiilor membrului aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(4) O CPC utilizează resursele proprii dedicate înainte de a utiliza contribuțiile la fondul de garantare ale membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. O CPC nu utilizează marjele depuse de membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru a acoperi pierderile care rezultă din situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui alt membru compensator.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea autorităților competente relevante și a membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează metodologia pentru calculul și menținerea cuantumului resurselor proprii ale CPC care urmează să fie utilizate în conformitate cu alineatul (4).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 46

Cerințe în materie de garanții

(1) CPC acceptă garanții foarte lichide cu un risc de credit și de piață minim pentru acoperirea expunerilor inițiale și curente față de membrii compensatori. În cazul contrapărților nefinanciare, o CPC poate accepta garanții bancare, ținând seama de astfel de garanții în momentul calculării expunerii față de o bancă care exercită funcția de membru compensator. CPC aplică marje de ajustare adecvate la valoarea activelor, care reflectă posibilitatea ca valoarea acestora să scadă în intervalul dintre ultima lor reevaluare și momentul probabil al lichidării lor. La stabilirea garanțiilor acceptabile și a marjelor de ajustare corespondente, CPC ia în calcul riscul de lichiditate care rezultă în urma situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui participant la piață și riscul de concentrare pe anumite active care poate apărea într-un asemenea caz.

(2) Dacă este adecvat și suficient de prudent, o CPC poate accepta ca garanție pentru acoperirea cerințelor de marjă activul suport al contractului derivat sau al instrumentului financiar care generează expunerea CPC.

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE, CERS și SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

- (a) tipul de garanții care pot fi considerate foarte lichide, cum ar fi fondurile bănești, aurul, obligațiunile de stat și obligațiunile corporative de foarte bună calitate și obligațiunile garantate;
- (b) marjele de ajustare menționate la alineatul (1); și
- (c) condițiile în care garanțiile băncilor comerciale pot fi acceptate drept garanții în temeiul alineatului (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 47

Politica de investiții

(1) O CPC își investește resursele financiare numai în numerar sau în instrumente financiare foarte lichide, cu un risc de piață și de credit minim. Investițiile unei CPC trebuie să poată fi lichidate rapid, cu un efect negativ minim asupra prețurilor.

(2) Capitalul unei CPC, inclusiv rezultatul reportat și rezervele sale, care nu este investit în conformitate cu alineatul (1) nu se ia în considerare în sensul articolului 16 alineatul (2) sau al articolului 45 alineatul (4).

(3) Instrumentele financiare depuse ca marje sau drept contribuții la fondul de garantare se depozitează, atunci când este posibil, la operatori ai sistemelor de decontare a titlurilor de valoare care garantează protecția deplină a instrumentelor financiare respective. Ca alternativă, pot fi utilizate alte mecanisme cu grad mare de siguranță convenite cu instituții financiare autorizate.

(4) Depunerile de fonduri bănești ale unei CPC se realizează prin mecanisme cu grad mare de siguranță convenite cu instituții financiare autorizate sau, în mod alternativ, prin recurgerea la facilități de depozit permanent oferite de băncile centrale sau la alte mijloace comparabile asigurate de băncile centrale.

(5) În cazul în care o CCP efectuează un depozit de active pe lângă o parte terță, aceasta se asigură că activele aparținând membrilor compensatori pot fi identificate separat de activele aparținând CPC și de activele aparținând respectivei părți terțe, prin intermediul unor conturi intitulate diferit în registrele contabile ale părții terțe sau prin orice alte măsuri echivalente care să ducă la asigurarea aceluiași nivel de protecție. O CPC are acces rapid la instrumentele financiare în caz de necesitate.

(6) O CPC nu își investește capitalul sau sumele care rezultă din cerințele prevăzute la articolele 41, 42, 43 sau 44 în propriile sale titluri de valoare sau în cele ale întreprinderii-mamă sau ale filialei sale.

(7) O CPC ține cont de expunerile sale globale la riscul de credit față de debitorii individuali atunci când ia decizii de investiții și se asigură că expunerea globală față de oricare debitor individual se încadrează în limitele de concentrare acceptabile.

(8) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE și SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează instrumentele financiare care pot fi considerate foarte lichide și cu un risc de credit și de piață minim în sensul alineatului (1), mecanismele cu grad ridicat de siguranță menționate la alineatele (3) și (4) și limitele de concentrare menționate la alineatul (7).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 48

Proceduri aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) O CPC instituie procedurile detaliate care trebuie urmate atunci când un membru compensator nu îndeplinește cerințele de participare la CPC prevăzute la articolul 37 în termenul și în conformitate cu procedurile pe care le-a stabilit. CPC definește în detaliu procedurile care trebuie urmate în cazul în care situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator nu este declarată chiar de CPC. Procedurile respective se revizuiesc anual.

(2) O CPC intervine rapid pentru a limita pierderile și presiunile asupra lichidității care apar în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată și se asigură că închiderea pozițiilor unui membru compensator nu îi perturbă operațiunile și nu îi expune pe membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată la pierderi pe care aceștia nu le pot anticipa sau controla.

(3) În cazul în care o CPC consideră că membrul compensator nu va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile viitoare, aceasta informează imediat autoritatea competentă înainte ca procedura de neîndeplinire a obligațiilor de plată să fie declarată sau declanșată. Autoritatea competentă respectivă comunică imediat aceste informații AEVMP, membrilor relevanți ai SEBC și autorității responsabile de supravegherea membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(4) O CPC verifică caracterul executoriu al procedurilor pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Aceasta ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că dispune de competența juridică necesară pentru a lichida pozițiile proprii ale membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și a transfera sau lichida pozițiile clienților membrului respectiv.

(5) Atunci când activele și pozițiile sunt înregistrate în evidențele și conturile unei CPC ca fiind deținute pentru contul clienților unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în conformitate cu articolul 39 alineatul (2), ca o condiție minimă, CPC se angajează prin contract să inițieze procedurile pentru transferul, la cererea clienților și fără consimțământul membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, al activelor și pozițiilor deținute pentru conturile clienților săi de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către un alt membru compensator desemnat de ansamblul clienților respectivi. Acest alt membru compensator este obligat să accepte aceste active și poziții numai în cazul în care se află în relații contractuale precedente cu clienții, prin care și-a luat angajamentul să procedeze astfel. În cazul în care transferul către acest alt membru compensator nu are loc, indiferent de motiv, într-un interval de timp prestabilit în normele sale de funcționare, CPC poate lua toate măsurile permise în temeiul acestor norme pentru a-și gestiona în mod activ riscurile în raport cu aceste poziții, inclusiv prin lichidarea activelor și pozițiilor deținute de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru conturile clienților săi.

(6) Atunci când activele și pozițiile sunt înregistrate în evidențele și conturile unei CPC ca fiind deținute pentru contul unui client al unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în conformitate cu articolul 39 alineatul (3), CPC se angajează prin contract, cel puțin, să inițieze procedurile pentru transferul, la cererea clientului și fără consimțământul membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, al activelor și pozițiilor deținute pentru conturile clientului de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către un alt membru compensator desemnat de clientul respectiv. Acest alt membru compensator este obligat să accepte aceste active și poziții numai în cazul în care se află deja în relații contractuale precedente cu clientul respectiv, prin care și-a luat angajamentul să procedeze astfel. În cazul în care transferul către acest alt membru compensator nu are loc, indiferent de motiv, într-un interval de timp prestabilit în normele sale de funcționare, CPC poate lua toate măsurile permise în temeiul acestor norme pentru a-și gestiona în mod activ riscurile în raport cu aceste poziții, inclusiv prin lichidarea activelor și pozițiilor deținute de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru conturile clientului său.

(7) Garanțiile clienților între care se face distincția în conformitate cu articolul 39 alineatele (2) și (3) sunt utilizate exclusiv pentru a acoperi pozițiile deținute pentru conturile acestora. Orice sold datorat de CPC după încheierea procesului de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator de către CPC este restituit imediat clienților, dacă aceștia sunt cunoscuți CPC, sau, în caz contrar, este restituit membrului compensator pentru conturile clienților săi.

Articolul 49

Examinarea modelelor, teste de rezistență și testări ex post (back testing)

(1) O CPC examinează periodic modelele și parametrii adoptați pentru calcularea cerințelor de marjă, a contribuțiilor

la fondul de garantare, a cerințelor în materie de garanții și a altor mecanisme de control al riscului. CPC supune modelele unor teste de rezistență periodice și riguroase pentru a le evalua rezistența în condiții de piață extreme, dar plauzibile și efectuează testări *ex post* pentru a evalua fiabilitatea metodei adoptate. CPC obține validarea independentă, informează autoritatea sa competentă și AEVMP în legătură cu rezultatele testelor efectuate și obține validarea din partea acestora înainte de a adopta orice modificare semnificativă a modelelor sau parametrilor.

Modelele și parametrii adoptați, inclusiv orice modificare semnificativă a acestora, fac obiectul unui aviz al colegiului în conformitate cu articolul 19.

AEVMP se asigură că informațiile cu privire la rezultatele testelor de rezistență sunt transmise AES pentru a le permite să evalueze expunerea întreprinderilor financiare la situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a CPC.

(2) O CPC testează periodic aspectele esențiale ale procedurilor pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată și ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că toți membrii compensatori le înțeleg, și dispun de mecanismele adecvate pentru a reacționa în eventualitatea apariției unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(3) O CPC face publice informațiile esențiale referitoare la modelul de gestionare a riscurilor și la ipotezele adoptate pentru efectuarea testelor de rezistență menționate la alineatul (1).

(4) Pentru a asigura armonizarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE, cu celelalte autorități competente și cu membrii SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

- (a) tipul de teste care trebuie efectuate pentru diferitele clase de instrumente financiare și portofolii;
- (b) participarea membrilor compensatori sau a altor persoane la teste;
- (c) frecvența testelor;
- (d) orizonturile de timp pentru teste;
- (e) informațiile esențiale prevăzute la alineatul (3).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 50

Decontarea

(1) Pentru decontarea tranzacțiilor, o CPC utilizează, atunci când este practic și posibil, banii băncii centrale. Dacă nu sunt utilizați banii băncii centrale, se iau măsuri pentru limitarea strictă a riscului decontării foderilor bănești.

(2) O CPC precizează cu claritate obligațiile proprii cu privire la livrările instrumentelor financiare, menționând inclusiv dacă are obligația de a efectua sau de a primi livrarea unui instrument financiar sau dacă despăgubește participanții pentru pierderile suferite în cursul procesului de livrare.

(3) Atunci când o CPC are obligația de a efectua sau primi livrări de instrumente financiare, aceasta elimină riscul principal prin utilizarea mecanismelor „livrare contra plată”, în măsura posibilului.

TITLUL V

ACORDURI DE INTEROPERABILITATE

Articolul 51

Acorduri de interoperabilitate

(1) O CPC poate încheia un acord de interoperabilitate cu o altă CPC dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 52, 53 și 54.

(2) Atunci când încheie un acord de interoperabilitate cu o altă CPC pentru a presta servicii pentru un anumit loc de tranzacționare, CPC are acces nediscriminatoriu atât la datele de care are nevoie pentru îndeplinirea funcțiilor sale de la locul de tranzacționare respectiv, în măsura în care CPC respectă cerințele operaționale și tehnice stabilite de locul de tranzacționare, cât și la sistemul de decontare corespunzător.

(3) Încheierea unui acord de interoperabilitate sau accesarea unui flux de date sau a unui sistem de decontare în sensul alineatelor (1) și (2) nu poate fi respinsă sau restricționată direct sau indirect decât pentru a controla riscurile care decurg din respectivul acord sau acces.

Articolul 52

Gestionarea riscului

(1) CPC care încheie un acord de interoperabilitate:

- (a) prevăd politici, proceduri și sisteme adecvate pentru a identifica, monitoriza și gestiona în mod eficient riscurile care decurg din acord, astfel încât să își poată îndeplini obligațiile în timp util;
- (b) convin asupra drepturilor și obligațiilor care le revin, inclusiv asupra legii aplicabile relațiilor lor;
- (c) identifică, monitorizează și administrează în mod eficient riscul de credit și de lichiditate, astfel încât situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator al unei CPC să nu afecteze o CPC interoperabilă;

(d) identifică, monitorizează și gestionează interdependențele și corelările care pot decurge dintr-un acord de interoperabilitate și care pot afecta riscul de credit și de lichiditate aferente concentrărilor membrilor compensatori și resurselor financiare grupate.

În sensul literei (b) de la primul alineat, CPC utilizează aceleași reguli privind momentul introducerii ordinelor de transfer în sistemele lor și momentul irevocabilității ca cele prevăzute în Directiva 98/26/CE, dacă este cazul.

În sensul literei (c) de la primul alineat, clauzele acordului definesc procesul de gestionare a consecințelor unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată a uneia dintre CPC cu care a fost încheiat un acord de interoperabilitate.

În sensul literei (d) de la primul alineat, CPC exercită un control riguros asupra reutilizării garanțiilor membrilor compensatori în cadrul acordului, dacă acest lucru este permis de autoritățile lor competente. Acordul descrie modul în care au fost luate în considerare aceste riscuri ținând cont de necesitatea de a asigura o acoperire suficientă și de a limita contagiunea.

(2) Atunci când modelele de gestionare a riscului utilizate de CPC pentru acoperirea expunerilor proprii față de membrii compensatori sau a expunerilor reciproce sunt diferite, CPC identifică diferențele respective, evaluează riscurile care pot decurge din acestea și iau măsuri, inclusiv asigurând resurse financiare suplimentare, pentru a limita impactul acestor diferențe asupra acordului de interoperabilitate și posibilele lor consecințe în termeni de riscuri de contagiune și, totodată, se asigură că aceste diferențe nu afectează capacitatea fiecărei CPC de a gestiona consecințele situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator.

(3) Costurile asociate care decurg din alineatele (1) și (2) sunt suportate de CPC care solicită interoperabilitatea sau accesul, cu excepția cazului în care părțile au convenit diferit.

Articolul 53

Furnizarea de marje între CPC

(1) O CPC distinge în conturile sale active și pozițiile deținute pentru contul unei CPC cu care a încheiat un acord de interoperabilitate.

(2) În cazul în care o CPC care încheie un acord de interoperabilitate cu o altă CPC îi furnizează acelei CPC numai marje inițiale în temeiul unui acord de garanție financiară fără transfer de proprietate, CPC beneficiară nu are drept de utilizare asupra marjelor furnizate de cealaltă CPC.

(3) Garanțiile primite sub formă de instrumente financiare sunt depuse la operatorii sistemelor de decontare a titlurilor de valoare notificați în temeiul Directivei 98/26/CE.

(4) Activele menționate la alineatele (1) și (2) sunt puse la dispoziția CPC beneficiare doar în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către CPC care a furnizat garanțiile respective în contextul unui acord de interoperabilitate.

(5) În caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către CPC care a primit garanțiile respective în contextul unui acord de interoperabilitate, garanțiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt înapoiate în mod prompt CPC care le-a furnizat.

Articolul 54

Aprobarea acordurilor de interoperabilitate

(1) Un acord de interoperabilitate este supus aprobării prealabile a autorităților competente ale CPC implicate. Se aplică procedura prevăzută la articolul 17.

(2) Autoritățile competente aprobă acordul de interoperabilitate numai dacă CPC implicate au fost autorizate să efectueze operațiuni de compensare în temeiul procedurii prevăzute la articolul 17 sau sunt recunoscute în temeiul articolului 25 sau sunt autorizate în temeiul unui regim național de autorizare preexistent pentru o perioadă de cel puțin trei ani, dacă sunt îndeplinite cerințele de la articolul 52 și dacă condițiile tehnice pentru decontarea tranzacțiilor conform prevederilor acordului permit funcționarea ordonată a piețelor financiare, iar acordul nu compromite eficacitatea supravegherii.

(3) Dacă o autoritate competentă consideră că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (2), aceasta explică în scris celorlalte autorități competente și CPC implicate considerațiile sale legate de riscuri. Autoritatea respectivă notifică totodată și AEVMP, care emite un aviz asupra validității considerațiilor legate de riscuri ca motive pentru a nu aproba acordul de interoperabilitate. Avizul AEVMP se pune la dispoziția tuturor CPC implicate. Dacă avizul AEVMP diferă de cel al autorității competente, autoritatea competentă respectivă își reconsideră poziția ținând cont de avizul AEVMP.

(4) Până la data de 31 decembrie 2012, AEVMP publică ghiduri sau recomandări pentru asigurarea unor evaluări coerente, eficiente și eficace ale acordurilor de interoperabilitate, conform procedurii prevăzute la articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

AEVMP elaborează proiecte de astfel de ghiduri sau recomandări cu consultarea membrilor SEBC.

TITLUL VI

ÎNREGISTRAREA ȘI SUPRAVEGHEREA REGISTRELOR CENTRALE DE TRANZACȚII

CAPITOLUL 1

Condiții și proceduri de înregistrare a registrelor centrale de tranzacții

Articolul 55

Înregistrarea unui registru central de tranzacții

(1) Registrele centrale de tranzacții se înregistrează la AEVMP, în aplicarea articolului 9.

(2) Pentru a fi eligibile în vederea înregistrării în conformitate cu prezentul articol, registrele centrale de tranzacții sunt în mod obligatoriu persoane juridice stabilite în Uniune și îndeplinesc cerințele prevăzute la titlul VII.

(3) Înregistrarea unui registru central de tranzacții este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.

(4) Registrele centrale înregistrate respectă condițiile înregistrării în orice moment. Registrele centrale de tranzacții informează de îndată AEVMP în legătură cu orice modificare importantă a condițiilor de înregistrare.

Articolul 56

Cererea de înregistrare

(1) Registrele centrale de tranzacții depun o cerere de înregistrare la AEVMP.

(2) În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, AEVMP decide dacă aceasta este completă.

Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen limită în care registrul central de tranzacții este obligat să îi furnizeze informații suplimentare.

După ce constată că cererea este completă, AEVMP informează registrul central de tranzacții în consecință.

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează detaliile cererii de înregistrare menționate la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Pentru a asigura condiții uniforme pentru aplicarea alineatului (1), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatul cererii de înregistrare la AEVMP.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 57

Notificarea autorităților competente și consultarea cu acestea înainte de înregistrare

(1) În cazul în care un registru central de tranzacții care solicită înregistrarea este o entitate autorizată sau înregistrată de către o autoritate competentă din statul membru în care este stabilită, AEVMP informează autoritatea competentă respectivă și se consultă cu aceasta, fără întârziere, înainte de înregistrarea registrului central de tranzacții.

(2) AEVMP și autoritatea competentă relevantă își comunică reciproc toate informațiile necesare în vederea înregistrării registrului central de tranzacții, precum și în vederea supravegherii respectării de către entitate a condițiilor înregistrării sau autorizării sale în statul membru în care este stabilită.

Articolul 58

Examinarea cererii

(1) În termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 56 alineatul (2) al treilea paragraf, AEVMP examinează cererea de înregistrare din punctul de vedere al îndeplinirii de către registru central de tranzacții a articolelor 78-81 și adoptă o decizie motivată de înregistrare sau o decizie de respingere a înregistrării.

(2) O decizie adoptată de AEVMP în conformitate cu alineatul (1) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptarea sa.

Articolul 59

Notificarea deciziilor AEVMP referitoare la înregistrare

(1) Atunci când adoptă o decizie de înregistrare sau o decizie de refuz sau de retragere a înregistrării, AEVMP notifică registru central de tranzacții în termen de cinci zile lucrătoare, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

AEVMP notifică fără întârziere decizia sa autorității competente relevante menționate la articolul 57 alineatul (1).

(2) AEVMP comunică Comisiei toate deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (1).

(3) AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a registrelor centrale de tranzacții înregistrate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Lista se actualizează în termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul alineatului (1).

Articolul 60

Exercitarea competențelor menționate la articolele 61-63

Competențele conferite prin articolele 61-63 AEVMP sau oricărui funcționar al AEVMP sau oricărei persoane autorizate de AEVMP nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui secret profesional.

Articolul 61

Solicitarea de informații

(1) AEVMP poate solicita, printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, registrelor centrale de tranzacții și părților terțe legate de acestea cărora registrele centrale de tranzacții le-au externalizat funcții sau activități operaționale să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament.

(2) Atunci când trimite o cerere simplă în vederea obținerii de informații în temeiul alineatului (1), AEVMP:

- (a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al solicitării sale;
- (b) declară scopul solicitării;
- (c) specifică ce informații sunt solicitate;
- (d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;
- (e) informează persoana de la care sunt solicitate informațiile cu privire la faptul că nu este obligată să furnizeze informațiile, dar că, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte și să inducă în eroare; și
- (f) indică amenda prevăzută la articolul 65 în coroborare cu anexa I secțiunea IV litera (a) pentru situațiile în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, AEVMP:

- (a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al solicitării sale;
- (b) declară scopul solicitării;
- (c) specifică ce informații sunt solicitate;

- (d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;
- (e) menționează penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66 aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;
- (f) indică amenda prevăzută la articolul 65 în coroborare cu anexa I secțiunea IV litera (a) pentru situațiile în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare; și
- (g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel a AEVMP și de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”), în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă rămân pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.
- (5) AEVMP transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliare sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) vizate de cererea de informații.

Articolul 62

Investigații generale

- (1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 61 alineatul (1). În acest scop, funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de aceasta sunt împuternicite:
- (a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor sale, indiferent de suportul pe care sunt stocate;
- (b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri și alte materiale sau extrase din acestea;
- (c) să convoace orice persoană menționată la articolul 61 alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică, care își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. De asemenea, autorizația respectivă menționează penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66 aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 61 alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenziile prevăzute la articolul 65 în coroborare cu anexa I secțiunea IV litera (b), aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 61 alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 61 alineatul (1) sunt obligate să se supună investigațiilor dispuse în baza unei decizii a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) În timp util înainte de investigație, AEVMP informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea AEVMP, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. De asemenea, funcționarii autorității competente pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu normele interne, această autorizație trebuie să fie solicitată. O astfel de autorizație poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) Atunci când este solicitată autorizația menționată la alineatul (5), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia AEVMP este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrar, nici excesive, având în vedere obiectul investigațiilor. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate referitoare, în special, la motivele AEVMP de a suspecta că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu poate solicita să i se furnizeze informații din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP este numai de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 63

Inspecțiile la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate inspecțiile la fața locului necesare la sediile activității economice sau pe orice terenuri ale persoanelor juridice menționate la articolul 61 alineatul (1). Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecțiilor o impun, AEVMP poate efectua inspecția la fața locului fără înștiințare prealabilă.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu al activității economice sau pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de AEVMP și dețin toate competențele stipulate la articolul 62 alineatul (1). De asemenea, ei au dreptul să sigileze orice sedii ale activității economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66 aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției. În timp util înainte de inspecție, AEVMP notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta.

(4) Persoanele menționate la articolul 61 alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție. AEVMP adoptă astfel de decizii după consultarea autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

(5) La cererea AEVMP, funcționarii, precum și persoanele autorizate sau desemnate de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de AEVMP. În acest scop, aceștia dispun de competențele prevăzute la alineatul (2). De asemenea, la cerere, funcționarii autorității competente a statului membru în cauză pot să participe la inspecțiile la fața locului.

(6) De asemenea, AEVMP poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său sarcini de investigație specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 62 alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și AEVMP, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 62 alineatul (1).

(7) Atunci când funcționarii și alte persoane care îi însoțesc, autorizate de AEVMP, constată că o persoană se opune

inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(8) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern, această autorizație trebuie să fie solicitată. O astfel de autorizație poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(9) Atunci când este solicitată autorizația menționată la alineatul (8), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia AEVMP este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare și nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate. O astfel de solicitare de explicații detaliate se poate referi, în special, la motivele AEVMP de a suspecta că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, precum și la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu poate controla necesitatea inspecției și nici nu poate solicita să i se furnizeze informații din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP este numai de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 64

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, AEVMP constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa I, AEVMP numește un agent de investigații independent din cadrul AEVMP pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în supravegherea sau în procesul de înregistrare a registrului central de tranzacții vizat și își îndeplinește funcțiile independent de AEVMP.

(2) Agentul de investigații cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă AEVMP un dosar complet cuprinzând constatările sale.

Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații își poate exercita competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 61 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 62 și 63. Atunci când face uz de aceste competențe, agentul de investigații se conformează articolului 60.

În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de AEVMP în cadrul activităților sale de supraveghere.

(3) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta AEVMP dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigațiilor posibilitatea de a fi audiate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să facă observații.

Drepturile la apărare ale persoanelor vizate se respectă pe deplin pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(4) Atunci când înaintează AEVMP dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații notifică acest fapt persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(5) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și, la cererea persoanelor vizate, după audierea persoanelor care fac obiectul investigațiilor, în conformitate cu articolul 67, AEVMP decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa I au fost săvârșite de persoanele care au făcut obiectul investigațiilor și, după caz, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 73 și impune o amendă în conformitate cu articolul 65.

(6) Agentul de investigații nu participă la deliberările AEVMP și nu intervine în niciun alt fel în procesul decizional al AEVMP.

(7) Comisia adoptă și alte norme procedurale pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv dispoziții privind dreptul la apărare, dispoziții temporale și dispoziții privind încasarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu, și adoptă norme detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea sancțiunilor.

Normele menționate la primul paragraf se adoptă prin acte delegate în conformitate cu articolul 82.

(8) AEVMP sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmării penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, AEVMP se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 65

Amenzi

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 64 alineatul (5), AEVMP constată faptul că un registru central de tranzacții a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una dintre încălcările enumerate în anexa I, aceasta adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

O încălcare săvârșită de un registru central de tranzacții este considerată ca fiind săvârșită cu intenție dacă AEVMP a descoperit factori obiectivi care demonstrează faptul că registrul sau personalul de conducere al acestuia a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(2) Cuantumul de bază pentru amenzi menționate la alineatul (1) se încadrează între următoarele limite:

(a) pentru încălcările menționate în anexa I secțiunea I litera (c), în anexa I secțiunea II literele (c)-(g) și în anexa I secțiunea III literele (a) și (b), cuantumul amenzilor sunt de minimum 10 000 EUR și nu depășesc 20 000 EUR;

(b) pentru încălcările menționate în anexa I secțiunea I literele (a), (b) și (d)-(h) și în anexa I secțiunea II literele (a), (b) și (h), cuantumul amenzilor sunt de minimum 5 000 EUR și nu depășesc 10 000 EUR.

Pentru a decide dacă sumele de bază ale amenzilor ar trebui să fie mai aproape de limitele minime, medii sau maxime prevăzute la primul paragraf, AEVMP ține seama de cifra de afaceri anuală a registrului central de tranzacții în cauză, obținută în exercițiul financiar precedent. Suma de bază este mai aproape de cuantumul minime în cazul registrelor a căror cifră de afaceri anuală se situează sub 1 milion EUR, de cuantumul medii în cazul registrelor a căror cifră de afaceri se situează între 1 milion EUR și 5 milioane EUR și de cuantumul maxime în cazul registrelor a căror cifră de afaceri anuală depășește 5 milioane EUR.

(3) Cuantumul de bază stabilite la alineatul (2) se ajustează, dacă este necesar, ținându-se seama de circumstanțele agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți stabiliți în anexa II.

Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți agravanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient agravant în parte se adaugă la cuantumul de bază.

Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți atenuanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient atenuant în parte se scade din cuantumul de bază.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), valoarea amenzii nu depășește 20 % din cifra de afaceri anuală a registrului central de tranzacții în cauză, obținută în exercițiul financiar precedent, dar, în cazul în care registrul a obținut direct sau indirect un beneficiu financiar în urma încălcării, cuantumul amenzii este cel puțin egal cu respectivul beneficiu.

În cazul în care o faptă sau o omisiune a unui registru central de tranzacții constituie mai mult de o încălcare dintre cele enumerate în anexa I, se aplică numai cuantumul cel mai ridicat al amenzii, calculat în conformitate cu alineatele (2) și (3), pentru una dintre încălcările respective.

Articolul 66

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) AEVMP impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) un registru central de tranzacții să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 73 alineatul (1) litera (a); sau

(b) o persoană dintre cele menționate la articolul 61 alineatul (1):

(i) să furnizeze informații complete solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 61;

(ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 62; sau

(iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 63.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu sunt eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), valoarea penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Aceasta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalității cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei AEVMP. La sfârșitul perioadei, AEVMP reexaminează măsura.

Articolul 67

Audierea persoanelor în cauză

(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii de aplicare a unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 65 și 66, AEVMP acordă persoanelor care fac obiectul respectivelor proceduri posibilitatea de a fi audiate pe tema constatărilor AEVMP. AEVMP își fundamentează deciziile doar pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor se respectă pe deplin pe durata procedurilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul AEVMP, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la un dosar nu se extinde și la informații confidențiale și documente interne de lucru ale AEVMP.

Articolul 68

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) AEVMP face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 65 și 66, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate. Informațiile astfel divulgate nu conțin date cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 65 și 66 au caracter administrativ.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități, AEVMP informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente din statul membru respectiv, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 65 și 66 sunt executorii.

Executarea este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe teritoriul căruia aceasta are loc. Ordinul de executare se anexează deciziei, fără îndeplinirea niciunei alte formalități decât cea a verificării autenticității deciziei de către autoritatea pe care guvernul fiecărui stat membru o desemnează în acest scop și a cărei desemnare este adusă la cunoștința AEVMP și a Curții de Justiție.

După îndeplinirea acestor formalități la cererea părții interesate, aceasta poate începe executarea în conformitate cu dreptul intern, sesizând direct organul competent.

Executarea poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curții de Justiție. Cu toate acestea, plângerile privind executarea neregulamentară sunt de competența instanțelor statului membru în cauză.

(5) Cuantumul amenzi și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 69

Controlul efectuat de Curtea de Justiție

Curtea de Justiție are competență nelimitată în ceea ce privește examinarea deciziilor prin care AEVMP impune o amendă sau plata unor penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 70

Modificări ale anexei II

Pentru a ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 82 privind măsurile de modificare a anexei II.

Articolul 71

Retragerea înregistrării

(1) Fără a aduce atingere articolului 73, AEVMP retrage înregistrarea unui registru central de tranzacții în următoarele cazuri în care registrul central de tranzacții:

(a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai prestat servicii în ultimele șase luni;

(b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte modalități neregulamentare;

(c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost înregistrat.

(2) AEVMP notifică fără întârziere autorității competente relevante menționate la articolul 57 alineatul (1) decizia de retragere a înregistrării unui registru central de tranzacții.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru în care registrul central de tranzacții prestează servicii și desfășoară activități poate cere AEVMP, în cazul în care consideră că nu mai este îndeplinită una dintre condițiile de la alineatul (1), să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru retragerea înregistrării registrului de tranzacții în cauză. Dacă decide să nu retragă înregistrarea registrului, AEVMP prezintă toate motivele deciziei sale.

(4) Autoritatea competentă menționată la alineatul (3) este autoritatea desemnată în temeiul articolului 22.

Articolul 72

Taxe de supraveghere

(1) AEVMP percepe taxe de la registrele centrale de tranzacții în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile AEVMP aferente înregistrării și supravegherii registrelor centrale de tranzacții, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente în desfășurarea activităților lor în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 74.

(2) Taxele aplicate unui registru central de tranzacții acoperă toate costurile administrative suportate de AEVMP pentru activitățile sale de înregistrare și supraveghere și sunt proporționale cu cifra de afaceri a registrului în cauză.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 82 pentru a preciza mai detaliat tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, valoarea lor și modalitatea de plată a taxelor.

Articolul 73

Măsurile de supraveghere adoptate de AEVMP

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 64 alineatul (5), AEVMP constată faptul că un registru central de tranzacții a săvârșit una dintre încălcările enumerate în anexa I, aceasta ia una sau mai multe dintre următoarele decizii:

(a) solicită registrului central de tranzacții să pună capăt încălcării;

(b) aplică amenzi în temeiul articolului 65;

(c) emite anunțuri publice;

(d) în ultimă instanță, retrage înregistrarea registrului central de tranzacții.

(2) Atunci când ia deciziile menționate la alineatul (1), AEVMP ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a evidențiat deficiențe grave sau sistemice ale procedurilor, ale sistemelor de gestionare sau ale mecanismelor de control intern ale întreprinderii;

(c) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(d) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență.

(3) AEVMP notifică fără întârziere orice decizie adoptată în temeiul alineatului (1) registrului central de tranzacții în cauză și comunică decizia respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. AEVMP publică orice decizie de acest fel pe site-ul său de internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Atunci când își publică decizia, în conformitate cu primul paragraf, AEVMP face public, de asemenea, dreptul registrului central de tranzacții în cauză de a formula o cale de atac cu privire la decizie și, după caz, faptul că a fost inițiată o astfel de cale de atac, precizând că aceasta nu are un efect suspensiv, precum și posibilitatea suspendării de către Comisia de apel a AEVMP a aplicării deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 74

Delegarea sarcinilor AEVMP către autoritățile competente

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, AEVMP poate delega anumite sarcini de supraveghere autorității competente a unui stat membru în conformitate cu ghidurile emise de AEVMP în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a prezenta cereri de informații în conformitate cu articolul 61 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolul 62 și cu articolul 63 alineatul (6).

(2) Înainte de delegarea unei sarcini, AEVMP consultă autoritatea competentă relevantă. Această consultare are în vedere:

- (a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;
  - (b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii; și
  - (c) transmiterea informațiilor necesare de către AEVMP și către aceasta.
- (3) În conformitate cu reglementările referitoare la taxe adoptate de Comisie în temeiul articolului 72 alineatul (3), AEVMP rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta în vederea îndeplinirii sarcinilor delegate.

(4) AEVMP examinează, la intervale corespunzătoare, decizia menționată la alineatul (1). Delegarea unei sarcini poate fi revocată în orice moment.

(5) Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea AEVMP și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de

a supraveghea activitatea delegată. Responsabilitățile de supraveghere în temeiul prezentului regulament, inclusiv deciziile de înregistrare, evaluările finale și deciziile ulterioare privind cazurile de încălcare a normelor, nu se delegă.

CAPITOLUL 2

Relații cu țări terțe

Articolul 75

Echivalență și acorduri internaționale

(1) Comisia poate adopta un act de punere în aplicare, în care precizează faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe garantează că:

- (a) registrele centrale de tranzacții autorizate în acea țară respectă cerințele obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele prevăzute în prezentul regulament;
- (b) registrele centrale de tranzacții fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficace și continue în țara terță respectivă; și
- (c) există garanții cu privire la păstrarea secretului profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți, și acestea sunt cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament.

Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

(2) Atunci când este necesar și, în orice caz, după adoptarea unui act de punere în aplicare, în sensul alineatului (1), Comisia transmite recomandări Consiliului în vederea negocierii de acorduri internaționale cu țările terțe relevante în ceea ce privește schimbul de informații privind contractele derivate deținute în registrele centrale de tranzacții stabilite în respectiva țară terță și accesul reciproc la aceste informații într-un mod care garantează faptul că autoritățile Uniunii, inclusiv AEVMP, beneficiază de un acces imediat și continuu la toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor care le revin.

(3) După încheierea acordurilor menționate la alineatul (2) și în conformitate cu acestea, AEVMP stabilește modalități de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe relevante. Modalitățile în cauză specifică cel puțin:

- (a) un mecanism pentru schimbul de informații între AEVMP și orice alte autorități ale Uniunii care își exercită responsabilitățile în conformitate cu prezentul regulament, pe de o parte, și autoritățile competente relevante ale țărilor terțe în cauză, pe de altă parte; și
- (b) procedurile de coordonare a activităților de supraveghere.

(4) AEVMP aplică Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește transferul de date cu caracter personal către o țară terță.

Articolul 76

Modalități de cooperare

Autoritățile relevante ale țărilor terțe care nu au niciun registru central de tranzacții stabilit pe teritoriul lor pot contacta AEVMP în vederea stabilirii unor modalități de cooperare pentru a obține acces la informațiile privind contractele derivate deținute în registrele centrale de tranzacții din Uniune.

AEVMP poate stabili modalități de cooperare cu autoritățile relevante cu privire la accesul la informațiile privind contractele derivate deținute în registrele centrale de tranzacții din Uniune, informații necesare acestora pentru a-și îndeplini îndatoririle și mandatele respective, cu condiția existenței unor garanții cu privire la păstrarea secretului profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți.

Articolul 77

Recunoașterea registrelor centrale de tranzacții

(1) Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță poate presta servicii și desfășura activități pentru entități stabilite în Uniune în aplicarea articolului 9 numai după ce registrul respectiv a fost recunoscut de AEVMP în conformitate cu procedura stabilită la alineatul (2).

(2) Un registru central de tranzacții menționat la alineatul (1) transmite AEVMP cererea sa de recunoaștere însoțită de toate informațiile necesare, incluzând cel puțin informațiile necesare pentru a putea verifica faptul că registrul central de tranzacții este autorizat și face obiectul unei supravegheri eficiente într-o țară terță care:

- (a) a fost recunoscută de către Comisie, prin intermediul unui act de punere în aplicare, în temeiul articolului 75 alineatul (1), ca având un cadru de reglementare și de supraveghere echivalent și cu forță executorie;
- (b) a încheiat un acord internațional cu Uniunea în temeiul articolului 75 alineatul (2); și
- (c) a stabilit modalitățile de cooperare în temeiul articolului 75 alineatul (3), pentru a garanta că autoritățile Uniunii, inclusiv AEVMP, au acces imediat și continuu la toate informațiile necesare.

În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, AEVMP evaluează dacă aceasta este completă. Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen-limită în care registrul central de tranzacții solicitant trebuie să îi furnizeze informații suplimentare.

În termen de 180 de zile lucrătoare de la depunerea unei cereri complete, AEVMP informează în scris registrul central de tranzacții solicitant dacă recunoașterea a fost acordată sau refuzată, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a registrelor centrale de tranzacții recunoscute în conformitate cu prezentul regulament.

TITLUL VII

CERINȚE APLICABILE REGISTRELOR CENTRALE DE TRANZACȚII

Articolul 78

Cerințe generale

(1) Registrele centrale de tranzacții dispun de sisteme robuste de guvernare, care să includă o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile solide, care să împiedice orice divulgare a informațiilor confidențiale.

(2) Registrele centrale de tranzacții mențin și aplică reguli organizaționale și administrative scrise eficiente pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese care pot apărea în legătură cu managerii și membrii personalului lor sau cu orice persoană legată de aceștia direct sau indirect prin legături strănse.

(3) Registrele centrale de tranzacții instituie politici și proceduri adecvate și suficiente pentru a asigura respectarea tuturor dispozițiilor prezentului regulament, inclusiv de către managerii și angajații lor.

(4) Registrele centrale de tranzacții mențin și utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a asigura continuitatea și buna funcționare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților. Ele utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționate.

(5) În cazul în care un registru central de tranzacții oferă servicii auxiliare, precum cele de confirmare a tranzacțiilor, de corelare a ordinelor în vederea executării tranzacțiilor (*trade matching*), de administrare a evenimentelor de credit, de reconciliere a portofoliilor sau de comprimare a acestora, registrul central de tranzacții menține respectivele servicii auxiliare separate la nivel operațional de funcția registrului central de tranzacții de a colecta și a păstra la nivel central evidențele referitoare la instrumentele financiare derivate.

(6) Personalul de conducere și membrii consiliului de administrație al unui registru central de tranzacții trebuie să aibă o bună reputație și o experiență suficientă pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a registrului.

(7) Registrele centrale de tranzacții dispun de cerințe de acces obiective, nediscriminatorii și publice pentru întreprinderile care fac obiectul obligației de raportare în temeiul articolului 9. Registrele centrale de tranzacții acordă prestatorilor de servicii acces nediscriminatoriu la informațiile deținute de acestea, numai dacă contrapărțile relevante și-au dat acordul în acest sens. Criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au obiectivul de a controla riscul la care sunt expuse datele păstrate de registrele centrale de tranzacții.

(8) Registrele centrale de tranzacții fac publice prețurile și taxele aferente serviciilor prestate în temeiul prezentului regulament. Acestea fac publice prețurile și taxele aferente fiecărui serviciu furnizat separat, inclusiv reducerile și rabaturile și condițiile pentru a beneficia de acestea. Ele permit entităților care fac raportări să aibă acces separat la fiecare serviciu. Prețurile și taxele percepute de registrele centrale de tranzacții sunt stabilite în funcție de costuri.

Articolul 79

Fiabilitatea operațională

(1) Registrele centrale de tranzacții identifică sursele de risc operațional și le reduc la minimum prin dezvoltarea unor sisteme, mijloace de control și proceduri adecvate. Aceste sisteme sunt fiabile și sigure și au o capacitate adecvată pentru a trata informațiile permise.

(2) Registrele centrale de tranzacții prevăd, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de redresare în caz de dezastru cu scopul de a asigura menținerea funcțiilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor. Acest plan prevede cel puțin crearea unor capacități de rezervă.

(3) Un registru central de tranzacții a cărui înregistrare a fost retrasă asigură o înlocuire adecvată, inclusiv transferul datelor către alte registre centrale de tranzacții și redirectionarea fluxurilor de informații către alte registre.

Articolul 80

Salvgardare și înregistrare

(1) Registrele centrale de tranzacții asigură confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor primite în aplicarea articolului 9.

(2) Registrele centrale de tranzacții pot utiliza datele pe care le primesc în temeiul prezentului regulament în scopuri comerciale numai dacă contrapărțile relevante și-au dat acordul în acest sens.

(3) Registrele centrale de tranzacții înregistrează rapid informațiile primite în temeiul articolului 9 și le păstrează timp de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor respective. Ele utilizează proceduri de înregistrare rapide și eficiente pentru a documenta modificările aduse informațiilor înregistrate.

(4) Registrele centrale de tranzacții calculează pozițiile pentru fiecare clasă de instrumente derivate și entitate declarantă pe baza detaliilor contractelor derivate raportate în conformitate cu articolul 9.

(5) Registrele centrale de tranzacții permit părților la un contract să acceseze și să corecteze informațiile referitoare la contractul respectiv în timp util.

(6) Registrele centrale de tranzacții iau toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele lor.

O persoană fizică care are o legătură strânsă cu un registru central de tranzacții sau o persoană juridică cu care registrul respectiv are o relație de întreprindere-mamă sau de filială nu utilizează informațiile confidențiale înregistrate de un registru central de tranzacții în scop comercial.

Articolul 81

Transparență și disponibilitatea datelor

(1) Registrele centrale de tranzacții publică, la intervale regulate și într-un mod ușor accesibil, pozițiile agregate pe clase de instrumente derivate pentru contractele care le sunt raportate.

(2) Registrele centrale de tranzacții colectează și păstrează date și se asigură că entitățile menționate la alineatul (3) au acces direct și imediat la detaliile contractelor derivate de care au nevoie pentru a-și îndeplini responsabilitățile și mandatele.

(3) Registrele centrale de tranzacții pun informațiile necesare la dispoziția următoarelor entități pentru a le permite să-și îndeplinească responsabilitățile și mandatele:

- (a) AEVMP;
- (b) CERS;
- (c) autoritatea competentă de supraveghere a CPC care accesează registrul central de tranzacții;
- (d) autoritatea competentă care supraveghează locurile de tranzacționare a contractelor raportate;
- (e) membrii relevanți ai SEBC;
- (f) autoritățile relevante ale unei țări terțe care a încheiat un acord internațional cu Uniunea, în sensul articolului 75;
- (g) autoritățile de supraveghere desemnate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare ⁽¹⁾;
- (h) autoritățile Uniunii competente în materie de valori mobiliare și piețe;
- (i) autoritățile relevante ale unei țări terțe care au încheiat un acord de cooperare cu AEVMP, în sensul articolului 76;
- (j) Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic.

⁽¹⁾ JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

(4) AEVMP comunică celorlalte autorități interesate din Uniune informațiile necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează frecvența și detaliile informațiilor menționate la alineatele (1) și (3), precum și standarde operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registre, precum și pentru a asigura accesul entităților menționate la alineatul (3) la aceste informații atunci când este necesar. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare asigură faptul că informațiile publicate în temeiul alineatului (1) nu permit identificarea vreunei părți la un contract.

AEVMP înaintea Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 82

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 1 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 70, articolul 72 alineatul (3) și articolul 85 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată.

(3) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia depune toate eforturile pentru a se consulta cu AEVMP.

(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 70, articolul 72 alineatul (3) și articolul 85 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (6), al articolului 64 alineatul (7), al articolului 70, al articolului 72 alineatul (3) și al articolului 85 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu

sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 83

Secretul profesional

(1) Obligația de a respecta secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22 și pentru autoritățile menționate la articolul 81 alineatul (3), pentru AEVMP, precum și auditorilor și experților mandatați de autoritățile competente sau de AEVMP. Nicio informație confidențială pe care aceste persoane au primit-o în exercitarea funcțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumată sau agregată care împiedică identificarea CPC, a registrelor centrale de tranzacții sau a oricărei alte persoane, fără a se aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau fiscal sau celorlalte dispoziții ale prezentului regulament.

(2) În cazul în care o CPC a fost declarată în stare de faliment sau este lichidată forțat, informațiile confidențiale care nu privesc terțe părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale, cu condiția să fie necesare pentru derularea procedurii.

(3) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau de dreptul fiscal, autoritățile competente, AEVMP, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament le pot utiliza, în cazul autorităților competente, doar în executarea atribuțiilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor, în limitele prezentului regulament sau, în cazul celorlalte autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare legate în mod expres de exercitarea funcțiilor lor sau în ambele situații. Dacă AEVMP, autoritatea competentă sau orice altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul în acest sens, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri necomerciale.

(4) Informațiile confidențiale primite, schimbate sau transmise în temeiul prezentului regulament sunt supuse cerințelor secretului profesional prevăzute la alineatele (1), (2) și (3). Aceste condiții nu împiedică însă AEVMP, autoritățile competente sau băncile centrale relevante să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament sau cu alte dispoziții legislative aplicabile întreprinderilor de investiții, instituțiilor de credit, fondurilor de pensii, OPCVM, AFIA, intermediarilor de asigurări și reasigurări, întreprinderilor de asigurări, piețelor reglementate sau operatorilor de pe piață, cu acordul autorității competente, al unei alte autorități, al unui alt organism sau al unei alte persoane fizice sau juridice care a comunicat aceste informații.

(5) Alineatele (1), (2) și (3) nu împiedică autoritățile competente să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu legislația națională, de informații confidențiale pe care nu le-au primit de la o autoritate competentă a altui stat membru.

Articolul 84

Schimbul de informații

(1) AEVMP, autoritățile competente și alte autorități relevante își comunică fără întârziere informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin.

(2) Autoritățile competente, AEVMP, alte autorități relevante și alte organisme sau persoane fizice și juridice care primesc informații confidențiale în exercitarea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, le utilizează exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(3) Autoritățile competente comunică membrilor relevanți ai SEBC informațiile relevante pentru exercitarea atribuțiilor acestora.

TITLUL IX

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 85

Rapoarte și examinări

(1) Până la 17 august 2015, Comisia reexaminează prezentul regulament și pregătește un raport general referitor la acesta. Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.

Comisia, în special:

- (a) evaluează, în cooperare cu membrii SEBC, necesitatea unor măsuri de facilitare a accesului CPC la facilitățile de lichiditate ale băncilor centrale;
- (b) evaluează, în cooperare cu AEVMP și cu autoritățile sectoriale competente, importanța sistemică a tranzacțiilor efectuate de societățile nefinanciare cu instrumente financiare derivate extrabursiere și, mai ales, impactul prezentului regulament asupra folosirii de instrumente financiare derivate extrabursiere de către societăți nefinanciare;
- (c) evaluează, din perspectiva experienței, funcționarea cadrului de supraveghere pentru CPC, inclusiv eficacitatea colegiilor de supraveghere, modalitățile de vot respective prevăzute la articolul 19 alineatul (3) și rolul AEVMP, îndeosebi pe parcursul procesului de autorizare a CPC;

(d) evaluează, în cooperare cu AEVMP și cu CERS eficiența cerințelor de marjă pentru a limita caracterul prociclic și necesitatea definirii unei capacități suplimentare de intervenție în acest domeniu;

(e) evaluează, în cooperare cu AEVMP, evoluția politicilor CPC privind cerințele în materie de marjă și de garantare și adaptarea acestora la activitățile specifice și la profilul de risc al utilizatorilor lor.

Evaluarea menționată la litera (a) de la primul paragraf ia în considerare rezultatele cooperării actuale dintre băncile centrale la nivelul Uniunii și la nivel internațional. Evaluarea ține seama și de principiul independenței băncilor centrale și de dreptul acestora de a oferi accesul la facilitățile de lichiditate după cum doresc, precum și de eventualul efect neintenționat asupra comportamentului CPC sau asupra pieței interne. Nicio propunere însoțitoare nu discriminează, în mod direct sau indirect, un stat membru sau un grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de compensare.

(2) Până la 17 august 2014, Comisia elaborează un raport, după consultarea AEVMP și AEAPO, privind progresul și eforturile depuse de CPC în dezvoltarea de soluții tehnice pentru transferul de către sistemele de pensii de garanții neexprimate în numerar ca marje de variație, precum și necesitatea unor măsuri care să faciliteze astfel de soluții. Dacă Comisia consideră că nu au fost depuse eforturile necesare pentru dezvoltarea unor soluții tehnice adecvate și că efectele negative ale compensării la nivel central al contractelor derivate asupra prestațiilor la pensie ale viitorilor pensionari rămân neschimbate, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 82 pentru a prelungi perioada de trei ani menționată la articolul 89 alineatul (1), o dată cu doi ani și, încă o dată, cu un an.

(3) AEVMP înaintează Comisiei rapoarte privind:

- (a) aplicarea obligației de compensare prevăzute la titlul II și, în special, absența obligației de compensare în cazul contractelor derivate extrabursiere încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament;
- (b) aplicarea procedurii de identificare în temeiul articolului 5 alineatul (3);
- (c) aplicarea cerințelor privind segregarea prevăzute la articolul 39;
- (d) extinderea sferei de aplicabilitate a acordurilor de interoperabilitate prevăzute la titlul V la tranzacții cu alte clase de instrumente financiare decât valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare;

- (e) accesul CPC la locurile de tranzacționare, efectele asupra competitivității ale anumitor practici și impactul asupra fragmentării lichidității;
- (f) necesitățile AEVMP în materie de personal și de resurse care decurg din asumarea de către aceasta a competențelor și atribuțiilor prevăzute în prezentul regulament;
- (g) impactul aplicării cerințelor suplimentare de către statele membre în temeiul articolului 14 alineatul (5).

Aceste rapoarte se comunică Comisiei cel mai târziu la data de 30 septembrie 2014 în scopul aplicării alineatului (1). Rapoartele respective se transmit, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului.

(4) În cooperare cu statele membre și cu AEVMP și după solicitarea avizului CERS, Comisia întocmește un raport anual în care evaluează eventualele implicații în materie de riscuri sistemice și de costuri ale acordurilor de interoperabilitate.

Raportul se concentrează cel puțin asupra numărului și complexității acestor acorduri, precum și a caracterului adecvat al sistemelor și modelelor de gestiune a riscului. Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.

CERS înaintează Comisiei evaluarea sa cu privire la eventualele implicații în materie de riscuri sistemice ale acordurilor de interoperabilitate.

(5) AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport anual referitor la sancțiunile impuse de autoritățile competente, inclusiv măsurile de supraveghere, amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu.

Articolul 86

Procedura Comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei ⁽¹⁾. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 87

Modificarea Directivei 98/26/CE

(1) La articolul 9 alineatul (1) din Directiva 98/26/CE se adaugă următorul paragraf:

⁽¹⁾ JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

„Atunci când un operator de sistem a oferit o garanție unui alt operator de sistem în legătură cu un sistem interoperabil, drepturile operatorului de sistem care a oferit garanția asupra acelei garanții nu sunt afectate de procedura de insolvență deschisă împotriva operatorului de sistem beneficiar al garanției.”

(2) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prevederilor de la alineatul (1) până la 17 august 2014. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la Directiva 98/26/CE sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 88

Site-uri de internet

(1) AEVMP administrează un site de internet pe care publică detalii cu privire la:

- (a) contractele eligibile pentru obligația de compensare în temeiul articolului 5;
- (b) penalitățile impuse pentru încălcarea articolelor 4, 5 și 7-11;
- (c) CPC autorizate să ofere servicii sau activități în Uniune și care sunt stabilite în Uniune, precum și serviciile sau activitățile pe care sunt autorizate să le presteze sau să le efectueze, inclusiv tipurile de instrumente financiare vizate de autorizația lor;
- (d) penalitățile impuse pentru încălcarea titlurilor IV și V;
- (e) CPC autorizate să ofere servicii sau activități în Uniune care sunt stabilite în țări terțe, precum și serviciile sau activitățile pe care sunt autorizate să le presteze sau să le efectueze, inclusiv clasele de instrumente financiare vizate de autorizația lor;
- (f) registrele centrale de tranzacții autorizate să ofere servicii sau să desfășoare activități în Uniune;
- (g) penalitățile și amenzile impuse în conformitate cu articolele 65 și 66;

(h) registrul public menționat la articolul 6.

(2) În sensul dispozițiilor alineatului 1 literele (b), (c) și (d), autoritățile competente administrează site-uri de internet care conțin o trimitere către site-ul AEVMP.

(3) Toate site-urile de internet menționate în prezentul articol sunt accesibile publicului, sunt actualizate cu regularitate și oferă informații într-o formă clară.

Articolul 89

Dispoziții tranzitorii

(1) Timp de trei ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, obligația de compensare prevăzută la articolul 4 nu se aplică contractelor derivate extrabursiere care au efectul măsurabil în mod obiectiv de a reduce riscurile investițiilor direct legate de solvabilitatea financiară a sistemelor de pensii, definite la articolul 2 alineatul (10). Perioada de tranziție se aplică, de asemenea, entităților înființate în scopul despăgubirii membrilor unor sisteme de pensii în cazul unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

Contractele derivate extrabursiere încheiate de aceste entități în perioada respectivă, care în alte condiții ar fi supuse obligației de compensare în temeiul articolului 4, fac obiectul cerințelor prevăzute la articolul 11.

(2) În ceea ce privește sistemele de pensii menționate la articolul 2 alineatul (10) literele (c) și (d), exceptarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol este acordată de autoritatea competentă relevantă pentru anumite tipuri de entități sau tipuri de regimuri. După primirea cererii, autoritatea competentă notifică AEVMP și AEAPO. În termen de treizeci de zile calendaristice de la primirea notificării, AEVMP, în consultare cu AEAPO, emite un aviz de evaluare a respectării de către tipurile de entități sau de regimuri a articolului 2 alineatul (10) literele (c) sau (d), precum și a necesității justificate a acordării unei exceptări având în vedere dificultățile întâmpinate în îndeplinirea cerințelor privind marjele de variație. Autoritatea competentă acordă exceptarea numai în cazurile în care este pe deplin convinsă de faptul că tipurile de entități sau de regimuri respectă articolul 2 alineatul (10) literele (c) sau (d) și că acestea întâmpină dificultăți în îndeplinirea cerințelor privind marjele de variație. Autoritatea competentă ia o decizie în termen de zece zile lucrătoare de la primirea avizului AEVMP, luând în considerare în mod corespunzător avizul primit. În cazul în care autoritatea competentă nu este de acord cu avizul AEVMP, decizia sa trebuie să fie motivată în mod detaliat și să includă o explicație a unei eventuale devieri importante de la aviz.

AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a tipurilor de entități și de regimuri menționate la articolul 2 alineatul (10) literele (c) și (d) cărora li s-a acordat o exceptare în conformitate cu primul paragraf. Pentru a consolida și mai mult coerența rezultatelor supravegherii, AEVMP desfășoară o evaluare inter pares a entităților incluse pe listă în fiecare an, în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) O CPC care a fost autorizată în statul membru de stabilire să presteze servicii de compensare în conformitate cu legislația națională a statului membru respectiv înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 4, 5, 8-11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 și 81 solicită autorizarea în temeiul articolului 14 în sensul prezentului regulament, în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a tuturor standardelor tehnice de reglementare în temeiul articolelor 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49.

O CPC stabilită într-o țară terță, recunoscută pentru a presta servicii de compensare într-un stat membru în conformitate cu legislația națională a statului membru respectiv înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49, solicită recunoașterea în temeiul articolului 25 în sensul prezentului regulament, în termen de șase luni de la data la intrării în vigoare a tuturor standardelor tehnice de reglementare în temeiul articolelor 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49.

(4) Până în momentul luării unei decizii în temeiul prezentului regulament cu privire la autorizarea sau recunoașterea unei CPC, normele naționale respective în materie de autorizare și recunoaștere continuă să se aplice, iar CPC continuă să fie supravegheată de autoritatea competentă a statului său membru de stabilire sau de recunoaștere.

(5) În cazul în care o autoritate competentă a autorizat o CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate în conformitate cu legislația națională a statului său membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 și 49, autoritatea competentă a aceluia stat membru notifică AEVMP respectiva autorizare în termen de o lună de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

În cazul în care o autoritate competentă a recunoscut o CPC, stabilită într-o țară terță, pentru a presta servicii de compensare în conformitate cu legislația națională a statului său membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49, autoritatea competentă a respectivului stat membru notifică AEVMP respectiva recunoaștere în termen de o lună de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

(6) Un registru central de tranzacții care a fost autorizat sau înregistrat în statul membru de stabilire pentru a colecta și a menține evidențele referitoare la instrumentele financiare derivate în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 9, 56 și 81 solicită înregistrarea în temeiul articolului 55 în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare respective.

Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță căruia i s-a permis să colecteze și să mențină evidențe referitoare la instrumentele financiare derivate într-un stat membru în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 9, 56 și 81 solicită recunoașterea în temeiul articolului 77 în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare respective.

(7) Până în momentul luării unei decizii în temeiul prezentului regulament cu privire la înregistrarea sau recunoașterea unui registru central de tranzacții, continuă să se aplice normele naționale respective în materie de autorizare, înregistrare și recunoaștere, iar registrul central de tranzacții continuă să fie supravegheat de autoritatea competentă a statului său membru de stabilire sau de recunoaștere.

(8) Un registru central de tranzacții care a fost autorizat sau înregistrat în statul membru de stabilire pentru a colecta și a menține evidențele referitoare la instrumentele financiare derivate în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 56 și 81, poate fi utilizat în scopul respectării obligației de raportare în temeiul articolului 9 până în momentul luării unei decizii cu privire la înregistrarea registrului central de tranzacții în temeiul prezentului regulament.

Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță căruia i s-a permis să colecteze și să mențină evidențe referitoare la

instrumentele financiare derivate în conformitate cu legislația națională unui stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 56 și 81, poate fi utilizat în scopul respectării obligației de raportare în temeiul articolului 9 până în momentul luării unei decizii cu privire la recunoașterea registrului central de tranzacții în temeiul prezentului regulament.

(9) Fără a aduce atingere articolului 81 alineatul (3) litera (f), atunci când nu există un acord internațional între o țară terță și Uniune, în sensul articolului 75, un registru central de tranzacții poate pune informațiile necesare la dispoziția autorităților relevante ale țării terțe respective până la 17 august 2013, cu condiția să notifice AEVMP în acest sens.

Articolul 90

Personalul și resursele AEVMP

Până la 31 decembrie 2012, AEVMP evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 91

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 4 iulie 2012.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

A. D. MAVROYIANNIS

ANEXA I

Lista încălcărilor menționate la articolul 65 alineatul (1)

I. Încălări legate de cerințe organizaționale sau de conflicte de interese:

- (a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (1) dacă nu dispune de sisteme robuste de guvernanta, care să includă o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile solide, care să împiedice divulgarea informațiilor confidențiale;
- (b) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (2) dacă nu menține și nu aplică reguli organizaționale și administrative scrise și efective pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese în legătură cu managerii și membrii personalului lor sau cu orice persoană legată de aceștia direct sau indirect prin legături strânse;
- (c) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (3) dacă nu instituie politici și proceduri adecvate și suficiente pentru a asigura respectarea tuturor dispozițiilor prezentului regulament de către registru, inclusiv de către managerii și angajații săi;
- (d) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (4) dacă nu menține și nu utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a asigura continuitatea și buna sa funcționare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților;
- (e) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (5) dacă nu separă, la nivel operațional, serviciile sale auxiliare de funcția de colectare și de păstrare la nivel central a evidențelor referitoare la instrumentele financiare derivate;
- (f) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (6) dacă nu se asigură că membrii consiliului său de administrație și personalul său de conducere au o bună reputație și o experiență suficiente pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a registrului;
- (g) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (7) dacă nu dispune de cerințe de acces obiective, nediscriminatorii și publice pentru furnizorii de servicii și întreprinderile care fac obiectul obligației de raportare în temeiul articolului 9;
- (h) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (8) dacă nu publică prețurile și taxele aferente serviciilor prestate în temeiul prezentului regulament, dacă nu permite entităților care fac raportări să aibă acces separat la fiecare serviciu sau dacă percepe prețuri și taxe care nu sunt stabilite în funcție de costuri.

II. Încălări legate de cerințe operaționale:

- (a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 79 alineatul (1) dacă nu identifică sursele de risc operațional și nu reduce la minimum riscurile respective prin dezvoltarea unor sisteme, mijloace de control și proceduri adecvate;
- (b) un registru central de tranzacții încalcă articolul 79 alineatul (2) dacă nu prevede, nu aplică sau nu menține o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de redresare în caz de dezastru cu scopul de a asigura menținerea funcțiilor sale, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor;
- (c) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (1) dacă nu asigură confidențialitatea, integritatea sau protecția informațiilor primite în aplicarea articolului 9;
- (d) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (2) dacă utilizează datele pe care le primește în temeiul prezentului regulament în scopuri comerciale, fără acordul contrapărților relevante;
- (e) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (3) dacă nu înregistrează rapid informațiile primite în temeiul articolului 9 sau dacă nu le păstrează timp de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor relevante sau dacă nu utilizează proceduri de înregistrare rapide și eficiente pentru a documenta modificările aduse informațiilor înregistrate;
- (f) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (4) dacă nu calculează pozițiile pentru fiecare clasă de instrumente financiare derivate și entitate declarantă pe baza detaliilor contractelor derivate raportate conform articolului 9;
- (g) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (5) dacă nu le permite părților la un contract să acceseze și să corecteze informațiile referitoare la contractul respectiv în timp util;
- (h) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (6) dacă nu ia toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele sale.

III. Încălări legate de transparență și disponibilitatea informațiilor:

- (a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 81 alineatul (1) dacă nu publică la intervale regulate și într-un mod ușor accesibil poziții agregate pe clase de instrumente financiare derivate pentru contractele care îi sunt raportate;
- (b) un registru central de tranzacții încalcă articolul 81 alineatul (2) dacă nu permite entităților menționate la articolul 81 alineatul (3) un acces direct și imediat la detaliile contractelor derivate de care au nevoie pentru a-și îndeplini responsabilitățile și mandatele.

IV. Încălări legate de obstacolele din calea activităților de supraveghere:

- (a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 61 alineatul (1) dacă furnizează informații incorecte sau care induc în eroare drept răspuns la o cerere simplă de informații înaintată de AEVMP în temeiul articolului 61 alineatul (2) sau la o decizie a AEVMP prin care solicită furnizarea de informații în temeiul articolului 61 alineatul (3);
  - (b) un registru central de tranzacții oferă răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate în temeiul articolului 62 alineatul (1) litera (c);
  - (c) un registru central de tranzacții nu se conformează în termenul stabilit unei măsuri de supraveghere adoptate de AEVMP în temeiul articolului 73.
-

ANEXA II

Lista coeficienților legați de anumite circumstanțe agravante sau atenuante, în vederea aplicării articolului 65 alineatul (3)

Următorii coeficienți se aplică în mod cumulativ la cuantumurile de bază menționate la articolul 65 alineatul (2):

I. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe agravante:

- (a) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod repetat, se aplică un coeficient suplimentar de 1,1 pentru fiecare dată când a fost repetată;
- (b) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mare de șase luni, se aplică un coeficient de 1,5;
- (c) în cazul în care încălcarea a evidențiat deficiențe sistemice în organizarea registrului central de tranzacții, în special în ceea ce privește procedurile, sistemele de gestionare sau mecanismele de control intern, se aplică un coeficient de 2,2;
- (d) în cazul în care încălcarea are un impact negativ asupra calității datelor pe care le păstrează registrul central de tranzacții, se aplică un coeficient de 1,5;
- (e) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat, se aplică un coeficient de 2;
- (f) în cazul în care nu s-a luat nicio măsură corectoare după ce s-a identificat încălcarea, se aplică un coeficient de 1,7;
- (g) în cazul în care personalul de conducere al registrului central de tranzacții nu a cooperat cu AEVMP în cadrul desfășurării investigațiilor acesteia, se aplică un coeficient de 1,5;

II. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe atenuante:

- (a) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită timp de mai puțin de 10 zile lucrătoare, se aplică un coeficient de 0,9;
  - (b) în cazul în care personalul de conducere al registrului central de tranzacții poate demonstra că a luat toate măsurile necesare pentru a preveni încălcarea, se aplică un coeficient de 0,7;
  - (c) în cazul în care registrul central de tranzacții a furnizat AEVMP, fără întârziere și în mod eficace, informații complete cu privire la încălcare, se aplică un coeficient de 0,4;
  - (d) în cazul în care registrul central de tranzacții a luat din proprie inițiativă măsuri pentru a se asigura că pe viitor nu mai pot fi săvârșite încălcări similare, se aplică un coeficient de 0,6.
-

REGULAMENTUL (UE) NR. 649/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 4 iulie 2012****privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) și articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 689/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind exportul și importul de produse chimice periculoase ⁽³⁾ a făcut obiectul mai multor modificări substanțiale. Având în vedere că urmează și alte modificări, ar trebui să se procedeze la reformarea Regulamentului (CE) nr. 689/2008 din motive de claritate.

(2) Regulamentul (CE) nr. 689/2008 pune în aplicare Convenția de la Rotterdam privind procedura de „consimțământ prealabil în cunoștință de cauză” pentru anumite produse chimice și pesticide ce prezintă risc comercializate la nivel internațional ⁽⁴⁾, (denumită în continuare „convenția”), care a intrat în vigoare la 24 februarie 2004 și înlocuiește Regulamentul (CE) nr. 304/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind exportul și importul de produse chimice periculoase ⁽⁵⁾.

(3) Din motive de claritate și coerență cu alte acte legislative pertinente ale Uniunii, ar trebui introduse sau clarificate anumite definiții, iar terminologia ar trebui armonizată

cu cea utilizată în Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) și de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice ⁽⁶⁾, pe de o parte, și în Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor ⁽⁷⁾, pe de altă parte. Este necesar să se asigure faptul că prezentul regulament reflectă dispozițiile tranzitorii din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, pentru a se evita orice consecvențe între calendarul de punere în aplicare al regulamentului menționat și cel al prezentului regulament.

(4) Convenția permite părților să ia măsuri mai riguroase în vederea protejării sănătății umane și a mediului decât cele prevăzute în convenție, cu condiția ca măsurile respective să fie coerente cu dispozițiile convenției și conforme cu dreptul internațional. Pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție a mediului și a populației din țările importatoare, este necesar și oportun ca, în anumite privințe, să se prevadă dispoziții mai stricte decât cele din convenție.

(5) În ceea ce privește participarea Uniunii la convenție, este esențial să existe un singur punct de contact pentru interacțiunile dintre Uniune și secretariatul convenției (denumit în continuare „secretariatul”), celelalte părți la convenție, precum și alte țări. Comisia ar trebui să constituie punctul de contact respectiv.

(6) Este necesar să se asigure coordonarea și administrarea eficace a aspectelor tehnice și administrative ale prezentului regulament la nivelul Uniunii. Statele membre și Agenția Europeană pentru Produse Chimice instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (denumită în continuare „agenția”), dețin competențe și experiență în punerea în aplicare a legislației Uniunii în materie de produse chimice și a acordurilor internaționale în materie de produse chimice. Prin urmare, statele membre și agenția ar trebui să îndeplinească sarcini legate de aspectele administrative, tehnice și științifice ale punerii în aplicare a convenției prin intermediul prezentului regulament, precum și de schimbul de informații. În plus, agenția, Comisia, statele membre și agenția ar trebui să coopereze în vederea punerii în aplicare efective a obligațiilor internaționale care revin Uniunii în temeiul convenției.

⁽¹⁾ JO C 318, 29.10.2011, p. 163.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 10 mai 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 26 iunie 2012.

⁽³⁾ JO L 204, 31.7.2008, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 63, 6.3.2003, p. 29.

⁽⁵⁾ JO L 63, 6.3.2003, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 353, 31.12.2008, p. 1.

- (7) Având în vedere că anumite sarcini ale Comisiei ar trebui transferate agenției, baza de date europeană pentru exportul și importul de produse chimice periculoase creată inițial de Comisie ar trebui dezvoltată în continuare și întreținută de agenție.
- (8) Exportul produselor chimice care prezintă risc interzise sau strict restricționate în Uniune ar trebui să facă obiectul unei proceduri comune de notificare de export. În consecință, produsele chimice care prezintă risc, sub formă de substanțe ca atare sau în amestecuri sau articole, care au fost interzise sau strict restricționate de Uniune ca produse fitosanitare, ca alte forme de pesticide sau ca produse chimice industriale pentru utilizare în mediu profesional sau de către public ar trebui să facă obiectul unor norme de notificare de export similare cu cele aplicabile în cazul în care acest tip de produse chimice sunt interzise sau sever restricționate într-una sau în ambele categorii de utilizare prevăzute de convenție (pesticide sau produse chimice industriale). În plus, produsele chimice care fac obiectul procedurii internaționale de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză (PIC) (denumită în continuare „procedura PIC”) ar trebui, de asemenea, să facă obiectul aceluiași norme de notificare de export. Procedura de notificare de export respectivă ar trebui să se aplice în cazul exporturilor din Uniune către toate țările terțe, indiferent dacă sunt sau nu părți la convenție sau dacă participă sau nu la procedurile sale. Statelor membre ar trebui să li se permită să impună taxe administrative pentru a acoperi costurile cauzate de aplicarea acestei proceduri.
- (9) Exportatorii și importatorii ar trebui să fie obligați să furnizeze informații cu privire la cantitățile de produse chimice care fac obiectul unor schimburi comerciale internaționale și reglementate de prezentul regulament, astfel încât impactul și eficacitatea mecanismelor stabilite prin prezentul regulament să poată fi monitorizate și evaluate.
- (10) Notificările adresate secretariatului privind actele normative cu caracter definitiv ale Uniunii sau ale statelor membre care interzic sau restricționează sever produsele chimice, în vederea includerii acestora din urmă în procedura PIC, ar trebui înaintate de către Comisie în cazurile în care sunt întrunite criteriile prevăzute de convenție în acest sens. Dacă este necesar, ar trebui să se solicite informații suplimentare care să susțină notificările respective.
- (11) În cazurile în care actele normative cu caracter definitiv ale Uniunii sau ale statelor membre nu întrunesc criteriile prevăzute de convenție, în interesul schimbului de informații ar trebui să se transmită secretariatului și celorlalte părți la convenție informații cu privire la actele respective.
- (12) Este, de asemenea, necesar să se garanteze că Uniunea ia decizii cu privire la importul în Uniune de produse chimice care fac obiectul procedurii PIC. Aceste decizii ar trebui să se bazeze pe legislația aplicabilă a Uniunii și să ia în considerare interdicțiile sau restricțiile severe impuse de statele membre. Dacă este necesar, ar trebui să se propună modificări ale legislației Uniunii.
- (13) Este necesar să se ia măsuri pentru a garanta că statele membre și exportatorii cunosc deciziile țărilor importatoare cu privire la produsele chimice care fac obiectul procedurii PIC, precum și că exportatorii respectă deciziile respective. În plus, pentru a preveni exporturile nedorite, ar trebui ca niciunul dintre produsele chimice interzise sau sever restricționate în cadrul Uniunii, care întrunesc criteriile pentru notificare prevăzute de convenție sau care fac obiectul procedurii PIC, să nu fie exportat, cu excepția cazului în care s-a cerut și s-a obținut consimțământul explicit al țării importatoare respective, fie că țara respectivă este parte la convenție sau nu. În același timp, ar trebui să se acorde o derogare de la această obligație în ceea ce privește exporturile anumitor produse chimice către țări care sunt membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), cu condiția întrunirii anumitor condiții. Mai mult, este nevoie de o procedură aplicabilă în cazurile în care, în ciuda tuturor eforturilor rezonabile depuse în acest sens, nu s-a obținut niciun răspuns de la țara importatoare, astfel încât exporturile de anumite produse chimice să poată avea loc în regim temporar conform unor condiții specificate. Este de asemenea necesar să se prevadă reexaminarea periodică a tuturor cazurilor de acest tip, precum și a celor în care s-a obținut consimțământul explicit.
- (14) Este de asemenea important ca toate produsele chimice exportate să aibă o durată de conservare adecvată, astfel încât să poată fi utilizate în mod eficient și în condiții de siguranță. În ceea ce privește pesticidele, în special cele exportate în țări în curs de dezvoltare, este esențial să se ofere informații privind condițiile de depozitare potrivite și să se folosească ambalaje adecvate și containere de mărime corespunzătoare, pentru a evita crearea unor stocuri perimate.
- (15) Articolele care conțin produse chimice nu intră în sfera de aplicare a convenției. Totuși, este oportun ca articolele, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, care conțin produse chimice care ar putea fi eliberate în mediu înconjurător în anumite condiții de utilizare sau de eliminare și care sunt interzise sau sever restricționate în Uniune pentru una sau mai multe dintre categoriile de utilizare definite în convenție sau care fac obiectul procedurii PIC ar trebui să facă, de asemenea, obiectul normelor de notificare de export. Mai mult, anumite produse chimice și articole conținând produse chimice specifice care nu intră în sfera de aplicare a convenției dar care suscită anumite temeri specifice ar trebui să nu poată fi deloc exportate.
- (16) În conformitate cu convenția, ar trebui ca părților la convenție să li se furnizeze informațiile cerute de acestea privind mișcările de tranzit ale produselor chimice care fac obiectul procedurii PIC.
- (17) Ar trebui ca normele Uniunii privind ambalarea și etichetarea și alte informații de securitate să se aplice tuturor produselor chimice în cazul în care se intenționează exportarea acestora către părțile la convenție și către alte țări, cu excepția cazului în care dispozițiile respective ar intra în conflict cu vreo cerință specifică a țărilor respective, ținând seama de standardele internaționale aplicabile. Întrucât Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 a instituit dispoziții noi cu privire la clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, ar trebui inclusă în prezentul regulament o trimitere la regulamentul respectiv.

- (18) Pentru a asigura un control eficace și o aplicare eficientă, statele membre ar trebui să desemneze autorități, cum ar fi autoritățile vamale, care ar trebui să fie responsabile pentru controlarea importurilor și exporturilor de produse chimice reglementate de prezentul regulament. Comisia, cu sprijinul agenției, și statele membre joacă un rol-cheie și ar trebui să acționeze de o manieră focalizată și coordonată. Statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni adecvate în caz de încălcări ale prezentului regulament.
- (19) Pentru a ușura controlul vamal și pentru a reduce sarcina administrativă, atât pentru exportatori, cât și pentru autorități, ar trebui să se instituie un sistem de coduri care urmează să fie utilizat în declarațiile de export. Ar trebui utilizate, de asemenea, coduri speciale, după caz, pentru produsele chimice exportate pentru cercetare sau analiză în cantități în care nu există probabilitatea de a afecta sănătatea umană sau mediul și care, în orice caz, nu depășesc 10 kg, de la fiecare exportator în parte către fiecare țară în parte pe an calendaristic.
- (20) În vederea asigurării gestionării corecte a produselor chimice, ar trebui să se promoveze schimbul de informații, responsabilitatea comună și eforturile de cooperare între Uniune și statele membre și țările terțe, indiferent dacă țările terțe respective sunt sau nu părți la convenție. În special, asistența tehnică acordată țărilor în curs de dezvoltare și țărilor cu economie în tranziție ar trebui să fie furnizată fie direct de către Comisie și de statele membre, fie indirect, printr-un sprijin acordat proiectelor organizațiilor neguvernamentale, în special prin asistență acordată în vederea ajutării țărilor respective să aplice convenția și să contribuie astfel la prevenirea efectelor dăunătoare ale produselor chimice asupra sănătății umane și mediului.
- (21) Pentru ca procedurile să fie eficiente, ar trebui ca funcționarea acestora să fie monitorizată cu regularitate. În acest scop, statele membre și agenția ar trebui să transmită Comisiei rapoarte periodice, într-o formă standardizată, iar Comisia, la rândul ei, ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului rapoarte periodice.
- (22) Ar trebui să se redacteze de către agenție note tehnice orientative pentru asistarea autorităților desemnate, inclusiv a autorităților precum autoritățile vamale care se ocupă de controlul exporturilor, al exportatorilor și al importatorilor în sensul prezentului regulament.
- (23) Pentru a adapta prezentul regulament la progresul tehnic, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei cu privire la includerea produselor chimice în partea 1 sau 2 din anexa I și modificarea anexei respective, cu privire la includerea produselor chimice în partea 1 sau 2 din anexa V și modificarea anexei respective, precum și cu privire la modificarea anexelor II, III, IV și VI. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (24) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (25) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume asigurarea punerii în aplicare coerente și eficiente a obligațiilor care revin Uniunii în temeiul convenției, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și pot fi realizate, prin urmare, din necesitatea de armonizare a normelor referitoare la importurile și exporturile de produse chimice care prezintă risc, mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (26) Regulamentul (CE) nr. 689/2008 ar trebui abrogat.
- (27) Este necesar să se prevadă o aplicare întârziată a prezentului regulament pentru a acorda suficient timp agenției să se pregătească pentru noul rol și pentru a permite sectorului să se familiarizeze cu noile proceduri,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiective

- (1) Obiectivele prezentului regulament sunt următoarele:
- (a) să aplice Convenția de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză, aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide ce prezintă risc care fac obiectul comerțului internațional, (denumită în continuare „convenția”);
- (b) să promoveze responsabilitatea comună și eforturile comune de cooperare în domeniul transportului internațional de produse chimice ce prezintă risc în vederea protejării sănătății umane și a mediului de daunele potențiale;
- (c) să contribuie la utilizarea corectă din punct de vedere ecologic a produselor chimice ce prezintă risc.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Obiectivele stabilite la primul paragraf sunt atinse prin facilitarea schimbului de informații cu privire la caracteristicile produselor chimice ce prezintă risc, prin instituirea unui proces decizional la nivelul Uniunii privind importul și exportul acestora și prin difuzarea deciziilor către părțile la convenție și către alte țări, după caz.

(2) În plus față de obiectivele stabilite la alineatul (1), prezentul regulament garantează că dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 referitoare la clasificare, etichetare și ambalare se aplică tuturor produselor chimice la exportarea lor din statele membre către alte părți la convenție sau alte țări, cu excepția cazului în care dispozițiile respective intră în conflict cu vreo cerință specifică a părților sau țărilor respective.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică:

- (a) anumitor produse chimice care prezintă risc care fac obiectul procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză în conformitate cu convenția, (denumită în continuare „procedura PIC”);
- (b) anumitor produse chimice care prezintă risc care sunt interzise sau supuse unor restricții severe în cadrul Uniunii sau al unui stat membru;
- (c) produselor chimice exportate, în ceea ce privește clasificarea, etichetarea și ambalarea acestora.

(2) Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) narcoticelor și substanțelor psihotrope reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe ⁽¹⁾;
- (b) materialelor și substanțelor radioactive reglementate prin Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽²⁾;
- (c) deșeurilor reglementate prin Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile ⁽³⁾;

(d) armelor chimice reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare ⁽⁴⁾;

(e) alimentelor și aditivilor alimentari reglementați prin Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽⁵⁾;

(f) furajelor reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽⁶⁾, inclusiv aditivilor, prelucrați complet, parțial sau neprelucrați, destinați alimentării orale a animalelor;

(g) organismelor modificate genetic reglementate prin Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic ⁽⁷⁾;

(h) cu excepția celor reglementate de articolul 3 punctul 5 litera (b) din prezentul regulament, produselor medicamentoase brevetate și produselor medicinale de uz veterinar reglementate prin Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽⁸⁾ și, respectiv, prin Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare ⁽⁹⁾.

(3) Prezentul regulament nu se aplică produselor chimice exportate pentru cercetare sau analiză în cantități în care nu există probabilitatea de a afecta sănătatea umană sau mediul și care, în orice caz, nu depășesc 10 kg, de la fiecare exportator în parte către fiecare țară în parte pe an calendaristic.

Prin derogare de la dispozițiile primului paragraf, exportatorii produselor chimice menționate la primul paragraf trebuie să obțină un număr de referință de identificare special, utilizând baza de date menționată la articolul 6 alineatul (1) litera (a), și să menționeze numărul de referință de identificare respectiv în declarația lor de export.

⁽¹⁾ JO L 22, 26.1.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

⁽³⁾ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

⁽⁹⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „produs chimic” înseamnă o substanță, prezentă fie ca atare, fie într-un amestec, sau un amestec, fabricate sau naturale, dar care nu include niciun organism viu, și care aparține uneia dintre următoarele categorii:
  - (a) pesticide, inclusiv formulările de pesticide care prezintă un risc sever;
  - (b) produse chimice industriale;
2. „substanță” înseamnă un element chimic și compuși acestuia astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006;
3. „amestec” înseamnă un amestec sau o soluție astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008;
4. „articol” înseamnă un produs finit care conține sau include un produs chimic a cărui utilizare în produsul respectiv a fost interzisă sau sever restricționată de legislația Uniunii, dacă produsul respectiv nu intră sub incidența punctelor 2 sau 3;
5. „pesticide” înseamnă produse chimice care fac parte dintr-una dintre următoarele subcategorii:
  - (a) pesticidele utilizate ca produse de uz fitosanitar în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare ⁽¹⁾;
  - (b) alte pesticide, cum ar fi:
    - (i) produsele biocide în sensul Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive ⁽²⁾; și
    - (ii) dezinfectanți, insecticide și paraziticide în conformitate cu Directivele 2001/82/CE și 2001/83/CE;
6. „produse chimice industriale” înseamnă produse chimice care fac parte dintr-una dintre următoarele subcategorii:
  - (a) produse chimice destinate folosirii de către specialiști;
  - (b) produse chimice destinate folosirii de către public;
7. „produs chimic care face obiectul notificării de export” înseamnă orice produs chimic care este interzis sau sever restricționat în cadrul Uniunii în cadrul uneia sau mai multor categorii sau subcategorii, precum și orice produs chimic inclus în anexa I partea 1 care face obiectul procedurii PIC;
8. „produs chimic indicat pentru notificarea PIC” înseamnă orice produs chimic care este interzis sau sever restricționat în cadrul Uniunii sau al unui stat membru în cadrul uneia sau a mai multor categorii. Produsele chimice interzise sau sever restricționate în cadrul Uniunii în cadrul uneia sau a mai multor categorii sunt enumerate în anexa I partea 2;
9. „produs chimic care face obiectul procedurii PIC” înseamnă orice produs chimic inclus în anexa III la convenție și în anexa I partea 3 la prezentul regulament;
10. „produs chimic interzis” înseamnă:
  - (a) fie un produs chimic a cărui utilizare a fost interzisă în totalitate în mai multe categorii sau subcategorii, printr-un act normativ al Uniunii cu caracter definitiv, în vederea protejării sănătății oamenilor sau a mediului;
  - (b) fie un produs chimic a cărui primă utilizare nu a fost aprobată sau pe care industria fie l-a retras de pe piața Uniunii, fie nu l-a mai inclus într-o procedură de notificare, înregistrare sau aprobare, în cazul în care există dovezi că produsul chimic prezintă suspiciuni în ceea ce privește afectarea sănătății oamenilor sau afectarea mediului;
11. „produs chimic sever restricționat” înseamnă:
  - (a) fie un produs chimic a cărui utilizare într-una sau mai multe categorii sau subcategorii a fost interzisă aproape în totalitate, printr-un act normativ cu caracter definitiv al Uniunii, în vederea protejării sănătății oamenilor și a mediului, dar pentru care sunt permise în continuare anumite utilizări specifice;
  - (b) fie un produs chimic a cărui aprobare a fost refuzată pentru aproape toate utilizările sale, sau pe care industria fie l-a retras de pe piața Uniunii, fie nu l-a mai inclus într-o procedură de notificare, înregistrare sau aprobare, în cazul în care există dovezi că produsul chimic prezintă suspiciuni în ceea ce privește afectarea sănătății oamenilor sau afectarea mediului;

⁽¹⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

12. „produs chimic interzis sau sever restricționat de către un stat membru” înseamnă orice produs chimic care este interzis sau sever restricționat prin acte normative naționale cu caracter definitiv ale unui stat membru;
13. „act normativ cu caracter definitiv” înseamnă un act cu caracter juridic obligatoriu al cărui scop este interzicerea sau restricționarea severă a unui produs chimic;
14. „formulare a unui pesticid care prezintă un risc deosebit” înseamnă un produs chimic formulat pentru a fi utilizat ca pesticid, care, în condiții de utilizare, produce efecte grave asupra sănătății oamenilor sau a mediului, ce se pot observa într-o perioadă scurtă de timp după o expunere unică sau multiplă;
15. „teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă teritoriul stabilit la articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾;
16. „export” înseamnă:
- (a) exportul definitiv sau temporar al unui produs chimic care întrunește condițiile prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din TFUE;
- (b) reexportul unui produs chimic care nu întrunește condițiile prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din TFUE, care face obiectul unui alt regim vamal decât regimul de tranzit extern al Uniunii pentru circulația mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;
17. „import” înseamnă introducerea fizică pe teritoriul vamal al Uniunii a unui produs chimic care face obiectul unui alt regim vamal decât regimul de tranzit extern al Uniunii pentru circulația mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;
18. „exportator” înseamnă oricare dintre următoarele tipuri de persoane fizice sau juridice:
- (a) persoana în numele căreia se face o declarație de export, adică persoana care, în momentul acceptării declarației, este titularul contractului cu destinatarul într-o parte la convenție sau într-o altă țară și este îndrituit să determine expedierea produsului chimic în afara teritoriului vamal al Uniunii;
- (b) în cazul în care nu s-a procedat la încheierea unui contract de export sau în care titularul contractului nu hotărăște în nume propriu, persoana care este îndrituită să determine expedierea produsului chimic în afara teritoriului vamal al Uniunii;
- (c) în cazul în care, în conformitate cu contractul care reglementează exportul, dreptul de a dispune de produsul chimic aparține unei persoane cu sediul/domiciliul în afara Uniunii, partea contractantă cu domiciliul/sediul în Uniune;
19. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în momentul importului pe teritoriul vamal al Uniunii, este destinatarul produsului chimic;
20. „parte la convenție” sau „parte” înseamnă un stat sau o organizație de integrare economică regională care a consimțit să se conformeze convenției și pentru care aceasta este în vigoare;
21. „altă țară” înseamnă orice țară care nu este parte la convenție;
22. „agenția” înseamnă Agenția Europeană pentru Produse Chimice instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1907/2006;
23. „secretariat” înseamnă secretariatul convenției, cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel.

Articolul 4

Autorități naționale desemnate ale statelor membre

Fiecare stat membru desemnează autoritatea sau autoritățile (denumite în continuare „autoritate națională desemnată” sau „autorități naționale desemnate”) care să îndeplinească funcțiile administrative prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la această numire până la 17 noiembrie 2012, cu excepția cazului în care respectivele informații au fost deja furnizate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, și informează, de asemenea, Comisia în cazul în care are loc o modificare în ceea ce privește autoritatea națională desemnată.

Articolul 5

Participarea Uniunii la convenție

(1) Participarea la convenție este de competența comună a Comisiei și a statelor membre, în special în ceea ce privește asistența tehnică, schimbul de informații și chestiunile referitoare la soluționarea litigiilor, participarea la organe auxiliare și participarea la vot.

(2) Comisia acționează în calitate de autoritate comună desemnată privind funcțiile administrative ale convenției în legătură cu procedura PIC în numele tuturor autorităților naționale desemnate ale statelor membre și în strânsă cooperare și consultare cu acestea.

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

În special, Comisia răspunde de:

- (a) transmiterea notificărilor de export ale Uniunii către părți și alte țări, în conformitate cu articolul 8;
- (b) transmiterea către secretariat a notificărilor actelor normative cu caracter definitiv privind produse chimice indicate pentru notificarea PIC în conformitate cu articolul 11;
- (c) transmiterea de informații cu privire la alte acte normative cu caracter definitiv privind produse chimice care nu sunt indicate pentru notificarea PIC în conformitate cu articolul 12;
- (d) primirea de informații de la secretariat, în sens general.

De asemenea, Comisia furnizează secretariatului reacțiile Uniunii privind importurile de produse chimice care fac obiectul procedurii PIC, în conformitate cu articolul 13.

În plus, Comisia coordonează contribuțiile Uniunii privind totalitatea problemelor de natură tehnică referitoare la:

- (a) convenție;
  - (b) pregătirea Conferinței părților instituită prin articolul 18 alineatul (1) din convenție;
  - (c) Comitetul de studiu al produselor chimice constituit în conformitate cu articolul 18 alineatul (6) din convenție (denumit în continuare „comitetul de studiu al produselor chimice”);
  - (d) alte organe auxiliare ale Conferinței părților.
- (3) Comisia și statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura o reprezentare corespunzătoare a Uniunii în diversele organisme care pun în aplicare convenția.

Articolul 6

Sarcinile Agenției

- (1) Agenția îndeplinește, pe lângă sarcinile care îi sunt atribuite în temeiul articolelor 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22 și 25, următoarele sarcini:
- (a) întreține, dezvoltă în continuare și actualizează în mod regulat o bază de date pentru exportul și importul de produse chimice care prezintă risc (denumită în continuare „baza de date”);
  - (b) face disponibilă public baza de date pe site-ul său web;
  - (c) furnizează, dacă este cazul, sectorului, cu acordul Comisiei și după consultarea statelor membre, asistență și consiliere tehnică și științifică, precum și instrumente pentru a asigura aplicarea efectivă a prezentului regulament;
  - (d) furnizează, cu acordul Comisiei, autorităților naționale desemnate ale statelor membre asistență și consiliere

tehnică și științifică pentru a asigura aplicarea eficace a prezentului regulament;

- (e) la cererea experților statelor membre sau ai Comisiei din comitetul de studiu al produselor chimice, și în limita resurselor disponibile, contribuie la elaborarea documentelor ghid de decizie menționate la articolul 7 din convenție, precum și a altor documente tehnice legate de punerea în aplicare a convenției;
- (f) transmite Comisiei, la cerere, informații tehnice și științifice și sprijină Comisia pentru a asigura punerea în aplicare eficace a prezentului regulament;
- (g) transmite Comisiei, la cerere, informații tehnice și științifice și sprijină Comisia în exercitarea rolului său de autoritate comună desemnată a Uniunii.

- (2) Secretariatul agenției îndeplinește sarcinile atribuite agenției în temeiul prezentului regulament.

Articolul 7

Produse chimice care fac obiectul notificărilor de export, produse chimice indicate pentru notificarea PIC și produse chimice care fac obiectul procedurii PIC

- (1) Produsele chimice care fac obiectul notificărilor de export, produsele chimice indicate pentru notificarea PIC și produsele chimice care fac obiectul procedurii PIC sunt enumerate în anexa I.
- (2) Produsele chimice enumerate în anexa I se încadrează în una sau mai multe din cele trei grupe de produse chimice, care corespund părților 1, 2 și respectiv 3 din respectiva anexă.

Produsele chimice enumerate în anexa I partea 1 fac obiectul procedurii de notificare de export astfel cum este prevăzută la articolul 8 și sunt însoțite de informații detaliate privind identitatea substanței, categoria și/sau subcategoria de utilizare supusă restricției, tipul restricției și, dacă este cazul, de informații suplimentare, în special cele referitoare la derogările de la cerințele pentru notificarea de export.

Produsele chimice enumerate în anexa I partea 2 fac obiectul procedurii de notificare de export stabilită la articolul 8 și, pe lângă aceasta, întrunesc cerințele pentru procedura de notificare PIC prevăzută la articolul 11, pentru fiecare substanță fiind furnizate informații detaliate privind identitatea și categoria de utilizare a acesteia.

Produsele chimice enumerate în anexa I partea 3 fac obiectul procedurii PIC și sunt însoțite de categoria de utilizare și, dacă este cazul, de informații suplimentare, în special privind cerințele pentru notificarea de export.

- (3) Listele stabilite în anexa I sunt puse la dispoziția publicului prin intermediul bazei de date.

Articolul 8

Notificări de export transmise părților și altor țări

(1) În cazul substanțelor enumerate în anexa I partea 1 sau al amestecurilor care conțin aceste substanțe într-o concentrație care determină aplicarea obligațiilor de etichetare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, indiferent de prezența vreunei alte substanțe, se aplică alineatele (2)-(8) din prezentul articol, independent de utilizarea preconizată a produsului chimic în partea la convenție importatoare sau în altă țară importatoare.

(2) În cazul în care un exportator urmează să exporte din Uniune, spre una din părți sau altă țară, un produs chimic menționat la alineatul (1), pentru prima dată la data la care produsul chimic respectiv a început să facă obiectul prezentului regulament sau ulterior, exportatorul notifică acest lucru autorității naționale desemnate a statului membru în care este stabilit (denumit în continuare „stat membru al exportatorului”), cu cel puțin 35 de zile înainte de data prevăzută a exportului. Ulterior, exportatorul notifică autorității naționale desemnate respective primul export al produsului chimic în fiecare an calendaristic cu cel puțin 35 de zile înaintea datei exportului. Notificările respectă cerințele referitoare la informații prevăzute în anexa II și se pun la dispoziția Comisiei și a statelor membre prin intermediul bazei de date.

Autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului verifică dacă informațiile sunt în conformitate cu anexa II, iar dacă notificarea este completă, o transmite agenției cu cel puțin 25 de zile înainte de data prevăzută a exportului.

Agenția, în numele Comisiei, transmite notificarea către autoritatea națională desemnată a părții importatoare sau autoritatea competentă a altei țări și ia măsurile necesare pentru a garanta primirea notificării respective cu cel puțin 15 zile înaintea datei primului export prevăzut al produsului chimic, iar apoi, cu cel puțin 15 zile înaintea primului export al acestuia pentru fiecare an calendaristic ulterior.

Agenția înregistrează fiecare notificare de export și îi atribuie un număr de referință de identificare în baza de date. Agenția pune, de asemenea, la dispoziția publicului și a autorităților naționale desemnate din statele membre, dacă este cazul, în fiecare an calendaristic, o listă actualizată conținând produsele chimice în cauză, precum și părțile și alte țări importatoare, prin intermediul bazei de date.

(3) În cazul în care agenția nu primește de la partea importatoare sau de la altă țară importatoare o confirmare de primire a notificării primului export, efectuate după includerea produsului chimic în anexa I partea 1, în termen de 30 de zile de la expedierea notificării, trimite, în numele Comisiei, o a doua notificare. Agenția depune, în numele Comisiei, eforturi rezonabile pentru a asigura primirea celei de a doua notificări de către autoritatea națională desemnată a părții importatoare sau autoritatea competentă a altei țări importatoare.

(4) Se transmite o nouă notificare de export, în conformitate cu alineatul (2), în cazul exporturilor care au loc după intrarea în vigoare a unor modificări ale legislației Uniunii privind comercializarea, utilizarea sau etichetarea substanțelor respective și ori de câte ori se modifică compoziția amestecului respectiv astfel încât se produce o schimbare în etichetarea unui astfel de amestec. Noua notificare respectă cerințele referitoare la informații prevăzute în anexa II și consemnează că este vorba de o revizuire a unei notificări anterioare.

(5) În cazul în care exportul unui produs chimic are loc în contextul unei situații de urgență în care orice întârziere poate să pună în pericol sănătatea publicului sau mediul pe teritoriul părții sau al altei țări importatoare, o derogare totală sau parțială de la dispozițiile menționate la alineatele (2), (3) și (4) poate fi acordată, la cererea argumentată a exportatorului sau a părții importatoare ori a altei țări importatoare, de autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului, în consultare cu Comisia care este asistată de agenție. Se consideră că a fost luată o decizie privind solicitarea respectivă în consultare cu Comisia dacă nu există un răspuns diferit din partea Comisiei în termen de 10 zile de la transmiterea către aceasta a detaliilor solicitării de către autoritatea națională desemnată a statului membru.

(6) Fără a aduce atingere obligațiilor stabilite la articolul 19 alineatul (2), obligațiile stabilite la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol încetează odată cu îndeplinirea tuturor condițiilor următoare:

- (a) produsul chimic a devenit produs care face obiectul procedurii PIC;
- (b) țara importatoare este parte la convenție și a prezentat secretariatului un răspuns în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din convenție, indicând dacă este sau nu de acord cu importul produsului chimic; și
- (c) secretariatul a informat Comisia cu privire la răspunsul respectiv, iar aceasta a transmis statelor membre și agenției informațiile în cauză.

Prin derogare de la dispozițiile primului paragraf din prezentul alineat, obligațiile stabilite la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol nu încetează în cazul în care o țară importatoare este parte la convenție și solicită, în mod explicit, părților exportatoare să continue notificarea exporturilor, de exemplu prin decizia de import a acesteia sau în alt mod.

Fără a aduce atingere obligațiilor stabilite la articolul 19 alineatul (2), obligațiile stabilite la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol încetează, de asemenea, atunci când sunt îndeplinite ambele condiții următoare:

- (a) autoritatea națională desemnată a părții importatoare sau autoritatea competentă a altei țări importatoare a renunțat la obligația de notificare înaintea exportului produsului chimic; și

(b) Comisia a primit informații din partea secretariatului sau din partea autorității naționale desemnate a părții importatoare sau din partea autorității competente a unei alte țări importatoare și a transmis informațiile statelor membre și agenției, care le-a făcut disponibile prin intermediul bazei de date.

(7) Comisia, autoritățile naționale desemnate pertinente ale statelor membre, agenția și exportatorii pun la dispoziția părților și altor țări importatoare, la cerere, informațiile suplimentare disponibile privind produsele chimice exportate.

(8) Statele membre pot să instituie, în mod transparent, sisteme prin care să oblige exportatorii la plata unei taxe administrative pentru fiecare notificare de export și pentru fiecare solicitare de consimțământ explicit depusă, care să corespundă costurilor pe care le suportă pentru aplicarea procedurilor specificate la alineatele (2) și (4) din prezentul articol și la articolul 14 alineatele (6) și (7).

Articolul 9

Notificări de export primite din partea părților și a altor țări

(1) Notificările de export primite de agenție de la autoritățile naționale desemnate ale părților sau de la autoritățile competente ale altor țări, referitoare la exportul în Uniune al unui produs chimic a cărui producție, utilizare, manipulare, consum, transport sau comercializare este interzisă sau sever restricționată, în conformitate cu legislația părții respective sau a altei țări, sunt puse la dispoziție prin intermediul bazei de date în termen de 15 zile de la primirea de către agenție a unei astfel de notificări.

Agenția confirmă, în numele Comisiei, primirea primei notificări de export recepționate, pentru fiecare produs chimic de la fiecare parte sau altă țară.

Autoritatea națională desemnată a statului membru în care se efectuează importul primește, o copie a tuturor notificărilor primite de agenție, în termen de 10 zile de la primire, împreună cu toate informațiile disponibile. Alte state membre au dreptul să primească copii la cerere.

(2) Atunci când Comisia sau autoritățile naționale desemnate ale statelor membre primesc o notificare de export, fie direct, fie indirect de la autoritățile naționale desemnate ale părților sau de la autoritățile competente ale altor țări, acestea transmit de îndată agenției notificările respective, împreună cu toate informațiile disponibile.

Articolul 10

Informații privind exportul și importul produselor chimice

(1) Fiecare exportator al unuia sau mai multe dintre următoarele produse:

(a) substanțele enumerate în anexa I;

(b) amestecurile care conțin asemenea substanțe în concentrații care determină aplicarea obligațiilor de etichetare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, indiferent de prezența vreunei alte substanțe; sau

(c) articolele care conțin substanțe enumerate în anexa I partea 2 sau 3, sub o formă nereacționată, sau amestecurile care conțin astfel de substanțe în concentrații care determină aplicarea obligațiilor de etichetare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, indiferent de prezența vreunei alte substanțe,

informează, în primul trimestru al fiecărui an, autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului referitor la cantitatea de produs chimic (sub formă de substanță sau de component al unor amestecuri sau articole) livrat către fiecare parte sau altă țară în decursul anului precedent. Informațiile sunt transmise împreună cu o listă cu numele și adresele fiecărei persoane fizice sau juridice care importă produse chimice către o parte sau o altă țară către care au fost efectuate livrări în decursul aceleiași perioade. Aceste informații cuprind o listă separată a exporturilor efectuate în temeiul articolului 14 alineatul (7).

Fiecare importator din cadrul Uniunii furnizează informații echivalente pentru cantitățile importate în Uniune.

(2) La solicitarea Comisiei, asistată de agenție, sau a autorității naționale desemnate a statului său membru, exportatorul sau importatorul furnizează toate informațiile suplimentare referitoare la produsele chimice, care sunt necesare pentru aplicarea prezentului regulament.

(3) Anual, fiecare stat membru transmite agenției informații agregate în conformitate cu anexa III. Agenția rezumă informațiile respective la nivelul Uniunii și pune la dispoziția publicului informațiile neconfidențiale prin intermediul bazei de date.

Articolul 11

Notificarea produselor chimice interzise sau sever restricționate în temeiul convenției

(1) Comisia notifică în scris secretariatul cu privire la produsele chimice enumerate în anexa I partea 2, care sunt indicate pentru notificarea PIC.

(2) Ori de câte ori alte produse chimice sunt adăugate în anexa I partea 2 în temeiul articolului 23 alineatul (2) al doilea paragraf, Comisia notifică secretariatului produsele chimice respective. Notificarea PIC respectivă este transmisă de îndată ce este posibil după adoptarea actului normativ cu caracter definitiv relevant la nivelul Uniunii prin care produsul chimic este interzis sau sever restricționat, în termen de 90 de zile de la data la care actul normativ cu caracter definitiv se aplică.

(3) Notificarea PIC cuprinde toate informațiile pertinente solicitate în anexa IV.

(4) Pentru determinarea priorităților pentru notificări, Comisia verifică dacă produsul chimic este deja inclus în anexa I partea 3, măsura în care se pot respecta cerințele în materie de informare prevăzute în anexa IV, precum și gravitatea riscurilor prezentate de produsul chimic, în special pentru țările în curs de dezvoltare.

În cazul în care un produs chimic corespunde criteriilor pentru notificarea PIC, dar informațiile sunt insuficiente pentru a satisface condițiile prevăzute în anexa IV, exportatorii sau importatorii identificați furnizează, la solicitarea Comisiei, toate informațiile pertinente de care dispun, inclusiv cele provenite din alte programe naționale sau internaționale de controlare a produselor chimice, în termen de 60 de zile de la solicitare.

(5) Comisia informează în scris secretariatul cu privire la modificarea actului normativ cu caracter definitiv notificat în conformitate cu alineatele (1) și (2), de îndată ce este posibil după adoptarea noului act normativ cu caracter definitiv și în termen de 60 de zile de la data la care noul act normativ cu caracter definitiv se aplică.

Comisia furnizează toate informațiile pertinente care nu erau disponibile în momentul notificării inițiale, efectuate în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) sau respectiv (2).

(6) La solicitarea oricărei părți sau a secretariatului, Comisia furnizează, în măsura în care este posibil, informații suplimentare privind produsul chimic sau actul normativ cu caracter definitiv.

La cerere, statele membre și agenția acordă Comisiei asistența necesară pentru culegerea informațiilor respective.

(7) Comisia transmite imediat statelor membre și agenției informațiile pe care le primește de la secretariat, referitoare la produsele chimice notificate ca fiind interzise sau sever restricționate de alte părți.

Dacă este cazul, Comisia evaluează, în strânsă cooperare cu statele membre și cu agenția, necesitatea de a propune măsuri la nivelul Uniunii pentru a preveni riscurile inacceptabile pentru sănătatea oamenilor sau pentru mediu în cadrul Uniunii.

(8) În cazul în care un stat membru adoptă acte normative naționale cu caracter definitiv în conformitate cu legislația Uniunii aplicabilă în vederea interzicerii sau restricționării severe a unui produs chimic, statul membru furnizează Comisiei informațiile pertinente. Comisia pune informațiile respective la dispoziția statelor membre. În termen de patru săptămâni de la punerea la dispoziție a informațiilor în cauză, statele membre pot înainta Comisiei și statului membru care a transmis un act normativ național cu caracter definitiv, observații privind o posibilă notificare PIC, care să includă, în special, informații pertinente despre măsurile de reglementare naționale aplicabile produsului chimic respectiv. După examinarea observațiilor, statul membru care a furnizat actul normativ respectiv informează Comisia dacă aceasta din urmă trebuie:

(a) să transmită secretariatul o notificare PIC în conformitate cu prezentul articol; sau

(b) să furnizeze informațiile secretariatului, în conformitate cu articolul 12.

Articolul 12

Informații care trebuie transmise secretariatului referitoare la produsele chimice interzise sau sever restricționate care nu sunt indicate pentru notificarea PIC

În cazul în care produsele chimice figurează doar în lista din anexa I partea 1 sau în urma primirii unor informații de la un stat membru în temeiul articolului 11 alineatul (8) litera (b), Comisia furnizează secretariatului informațiile privind actele normative cu caracter definitiv pertinente, astfel încât informațiile să poată fi distribuite altor părți la convenție, dacă este cazul.

Articolul 13

Obligații referitoare la importul produselor chimice

(1) Comisia transmite imediat statelor membre și agenției toate documentele ghid de decizie pe care le primește de la secretariat.

Comisia adoptă, printr-un act de punere în aplicare, o decizie de import care sub forma unui răspuns de import definitiv sau provizoriu în numele Uniunii referitor la viitoarele importuri ale produsului chimic în cauză. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 27 alineatul (2). Comisia comunică secretariatului decizia cât mai curând posibil, în termen de nouă luni de la data expedierii de către secretariat a documentului ghid de decizie.

În cazul în care un produs chimic face obiectul unor restricții suplimentare sau modificate în conformitate cu legislația Uniunii, Comisia adoptă, printr-un act de punere în aplicare, o decizie de import revizuită. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 27 alineatul (2). Comisia transmite secretariatului decizia de import revizuită.

(2) În cazul unui produs chimic interzis sau sever restricționat de către unul sau mai multe state membre, la solicitarea scrisă a statelor membre în cauză, Comisia ține seama de informațiile respective în decizia sa de import.

(3) O decizie de import în sensul alineatului (1) face referire la categoria sau categoriile specificate pentru produsul chimic în documentul ghid de decizie.

(4) La comunicarea către secretariat a deciziei de import, Comisia furnizează o descriere a măsurii legislative sau administrative pe care aceasta este întemeiată.

(5) Fiecare autoritate națională desemnată a statelor membre pune la dispoziția persoanelor interesate, care intră sub jurisdicția sa, deciziile de import prevăzute la alineatul (1), în conformitate cu măsurile sale legislative sau administrative. Agenția pune la dispoziția publicului, prin intermediul bazei de date, deciziile de import prevăzute la alineatul (1).

(6) Dacă este cazul, Comisia evaluează, în strânsă cooperare cu statele membre și cu agenția, necesitatea de a propune măsuri la nivelul Uniunii pentru a preveni riscurile inacceptabile pentru sănătatea oamenilor și pentru mediu în cadrul Uniunii, ținând seama de informațiile din documentul ghid de decizie.

Articolul 14

Obligații referitoare la exportul de produse chimice, altele decât notificările de export

(1) Comisia transmite imediat statelor membre, agenției și asociațiilor din industria europeană informațiile pe care le primește de la secretariat, fie sub formă de circulare, fie sub altă formă, referitoare la produsele chimice care fac obiectul procedurii PIC și deciziile părților importatoare privind condițiile de import referitoare la produsele chimice respective. De asemenea, Comisia transmite imediat statelor membre și agenției informații privind cazurile în care nu s-a trimis un răspuns în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din convenție. Agenția atribuie fiecărei decizii de import un număr de referință de identificare și păstrează toate informațiile referitoare la astfel de decizii la dispoziția publicului prin intermediul bazei de date, și furnizează oricui informațiile respective, la cerere.

(2) Pentru fiecare produs chimic înscris în anexa I, Comisia alocă un cod de clasificare în Nomenclatura combinată a Uniunii Europene. Codurile de clasificare respective se revizuiesc, dacă este necesar, având în vedere eventualele modificări făcute în nomenclatura sistemului armonizat al Organizației Mondiale a Vămirilor sau în Nomenclatura combinată a Uniunii Europene pentru produsele chimice în cauză.

(3) Fiecare stat membru comunică informațiile și deciziile transmise de Comisie în conformitate cu alineatul (1) celor interesați aflați sub jurisdicția sa.

(4) Exportatorii se conformează deciziilor din fiecare răspuns de import în termen de șase luni de la data la care secretariatul a informat pentru prima dată Comisia cu privire la astfel de decizii în conformitate cu alineatul (1).

(5) Comisia, asistată de agenție, și statele membre oferă consultanță și asistență părților importatoare, la cerere și dacă este cazul, pentru ca acestea să poată obține informații suplimentare necesare la elaborarea unui răspuns către secretariat referitor la importul unui anumit produs chimic.

(6) Substanțele enumerate în anexa I partea 2 și partea 3 sau amestecurile care conțin asemenea substanțe în concentrații care determină aplicarea obligațiilor de etichetare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, indiferent de prezența vreunei alte substanțe și de utilizarea preconizată în partea importatoare sau altă țară importatoare, nu sunt exportate, cu excepția cazului în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) exportatorul a cerut și a primit un consimțământ explicit în vederea importului, prin intermediul autorității naționale desemnate din statul membru al exportatorului, în consultare cu Comisia, asistată de agenție, și cu autoritatea națională desemnată a părții importatoare sau cu o autoritate competentă a unei alte țări importatoare;

(b) pentru produsele chimice prezentate în anexa I partea 3, ultima circulară emisă de secretariat în temeiul alineatului (1) indică faptul că partea importatoare și-a dat consimțământul pentru import.

În cazul produselor chimice menționate în anexa I partea 2, care urmează să fie exportate către țările OCDE, autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului poate decide, la cererea exportatorului, în consultare cu Comisia și pentru fiecare caz în parte, că nu este necesar niciun consimțământ explicit în cazul în care produsul chimic, la momentul importului în respectiva țară OCDE, este certificat, înregistrat sau autorizat în această țară.

Atunci când consimțământul explicit a fost cerut în conformitate cu primul paragraf litera (a), în cazul în care agenția nu a primit un răspuns în termen de 30 de zile, agenția trimite, în numele Comisiei, o notă de atenționare, cu excepția cazului în care Comisia sau autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului a primit un răspuns și l-a transmis agenției. În eventualitatea în care nu primește un răspuns în termen de alte 30 de zile, agenția poate trimite, dacă este cazul, alte note de atenționare.

(7) În cazul produselor chimice menționate în anexa I părțile 2 și 3, autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului poate decide, în consultare cu Comisia asistată de agenție pentru fiecare caz în parte și sub rezerva celui de-al doilea paragraf, că exportul poate avea loc în cazul în care nu există dovezi din surse oficiale cu privire la acte normative cu caracter definitiv în vederea interzicerii sau a restricționării severe a utilizării produsului chimic primit de partea importatoare sau de altă țară importatoare și în cazul în care, în ciuda tuturor eforturilor rezonabile, nu s-a primit niciun răspuns la o cerere de consimțământ explicit depusă în conformitate cu alineatul (6) litera (a), în termen de 60 de zile și este îndeplinită una din următoarele condiții:

(a) există dovezi, provenind din surse oficiale din cadrul părții importatoare sau al altei țări importatoare, care atestă că produsul chimic sau face obiectul unei licențe, este înregistrat, sau este autorizat; sau

(b) utilizarea preconizată a produsului declarată în notificarea de export și confirmată în scris de către persoana fizică sau juridică care importă produse chimice către o parte sau o altă țară nu se află într-o categorie pentru care produsul chimic figurează în partea 2 sau 3 a anexei I și există dovezi provenind din surse oficiale că produsul a fost utilizat sau importat în partea importatoare sau în altă țară importatoare în ultimii cinci ani.

În cazul produselor chimice enumerate în anexa I partea 3, nu poate avea loc un export întemeiat pe îndeplinirea condiției de la litera (b) dacă produsul chimic a fost clasificat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 în categoria 1A sau 1B de produse cancerigene, în categoria 1A sau 1B de produse mutagene sau în categoria 1A sau 1B de produse toxice pentru reproducere sau dacă produsul chimic îndeplinește criteriile din anexa XIII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, pentru a fi considerat persistent, bioacumulativ și toxic sau foarte persistent și foarte bioacumulativ.

Când adoptă decizii privind exportul produselor chimice menționate în anexa I partea 3, autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului, în consultare cu Comisia asistată de agenție, ține seama de impactul posibil al utilizării produsului chimic asupra sănătății umane sau asupra mediului în partea importatoare sau într-o altă țară importatoare și transmite documentația relevantă agenției, care este pusă la dispoziție prin intermediul bazei de date.

(8) Comisia, în consultare cu statele membre implicate, revizuieste periodic valabilitatea fiecărui consimțământ explicit obținut în conformitate cu alineatul (6) litera (a) sau a fiecărei decizii de a efectua exportul în absența unui consimțământ explicit în temeiul alineatului (7), după cum urmează:

(a) pentru fiecare consimțământ explicit obținut în conformitate cu alineatul (6) litera (a), este necesar un nou consimțământ explicit înainte de sfârșitul celui de-al treilea an calendaristic care urmează anului în care consimțământul a fost obținut, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute de consimțământul respectiv;

(b) cu excepția cazului în care s-a primit între timp un răspuns la solicitare, fiecare decizie de a efectua exportul fără un consimțământ explicit în conformitate cu alineatul (7) este valabilă pentru o perioadă de cel mult 12 luni, la expirarea căreia este necesară solicitarea unui consimțământ explicit.

În cazurile menționate la primul paragraf litera (a), exporturile pot, cu toate acestea, continua și după expirarea termenului aplicabil, în așteptarea unui răspuns la o nouă cerere de consimțământ explicit, pe o perioadă suplimentară de 12 luni.

(9) Agenția înregistrează în baza de date toate cererile pentru un consimțământ explicit, răspunsurile obținute și deciziile de a proceda fără un consimțământ explicit, inclusiv documentația menționată la alineatul (7) al treilea paragraf. Fiecare consimțământ explicit obținut și fiecare decizie de a proceda fără un consimțământ explicit primește un număr de referință de identificare și se include în listă cu toate informațiile pertinente privind eventualele condiții asociate, precum datele de valabilitate. Informațiile care nu sunt confidențiale sunt puse la dispoziția publicului prin intermediul bazei de date.

(10) Niciun produs chimic nu se exportă în cele șase luni care preced data de expirare, în cazul în care această dată există

sau poate fi dedusă din data de fabricație, cu excepția cazului în care proprietățile intrinseci ale produsului chimic fac acest lucru imposibil. În cazul pesticidelor, exportatorii garantează în special că dimensiunea și ambalajul recipientelor sunt optimizate pentru a reduce la minimum riscul de a crea stocuri perimate.

(11) La exportul de pesticide, exportatorii se asigură că eticheta conține informații specifice referitoare la condițiile de depozitare și stabilitatea la depozitare în condițiile climatice ale părții sau altei țări importatoare. În afară de aceasta, exportatorii se asigură că pesticidele exportate sunt în conformitate cu normele de puritate stabilite în legislația Uniunii.

Articolul 15

Exportul anumitor produse chimice și articole

(1) Articolele fac obiectul procedurii de notificare de export prevăzute la articolul 8 dacă conțin unul dintre următoarele elemente:

(a) substanțele enumerate în anexa I părțile 2 sau 3, sub o formă nereacționată;

(b) amestecurile care conțin astfel de substanțe în concentrații care determină aplicarea obligațiilor de etichetare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, indiferent de prezența vreunei alte substanțe.

(2) Produsele chimice și articolele a căror utilizare este interzisă în cadrul Uniunii în vederea protejării sănătății oamenilor sau a mediului, enumerate în anexa V, nu se exportă.

Articolul 16

Informații privind circulația de tranzit

(1) Părțile la convenție care solicită informații privind circulația de tranzit a produselor chimice care fac obiectul procedurii PIC, împreună cu informațiile solicitate de fiecare parte la convenție prin intermediul secretariatului, sunt enumerate în lista din anexa VI.

(2) În cazul în care un produs chimic inclus în anexa I partea 3 este transportat pe teritoriul unei părți la convenție incluse în anexa VI, exportatorul prezintă, în măsura în care este posibil, autorității naționale desemnate din statul membru al exportatorului informațiile solicitate de partea la convenție în conformitate cu anexa VI cu cel puțin 30 de zile înaintea datei la care are loc prima mișcare de tranzit și opt zile înaintea fiecărei mișcări de tranzit ulterioare.

(3) Autoritatea națională desemnată a statului membru al exportatorului înaintează Comisiei și agenției, în copie, informațiile primite de la exportator în temeiul alineatului (2), împreună cu toate informațiile suplimentare disponibile.

(4) Comisia transmite informațiile primite în temeiul alineatului (3) autorităților naționale desemnate ale părților la convenție care le-au solicitat, împreună cu toate informațiile suplimentare disponibile, cu cel puțin 15 zile înainte de data primei mișcări de tranzit și înaintea oricărei mișcări de tranzit ulterioare.

Articolul 17

Informații ce însoțesc produsele chimice exportate

(1) Produsele chimice prevăzute pentru export fac obiectul dispozițiilor privind ambalarea și etichetarea stabilite prin sau în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, Directiva 98/8/CE și Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, sau orice altă legislație pertinentă a Uniunii.

Primul paragraf se aplică, cu excepția cazului în care dispozițiile respective ar contraveni unor cerințe specifice ale părților importatoare sau ale altor țări importatoare.

(2) Dacă este cazul, se indică pe etichetă data expirării și data de fabricație a produselor chimice menționate la alineatul (1) sau incluse în anexa I și, dacă este necesar, se precizează data expirării pentru diverse zone climatice.

(3) La exportul produselor chimice menționate la alineatul (1), acestea sunt însoțite de o fișă tehnică de securitate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Exportatorul trimite o astfel de fișă tehnică de securitate fiecărei persoane fizice sau juridice care importă produse chimice către o parte sau o altă țară.

(4) Informațiile de pe etichetă și de pe fișa tehnică de securitate sunt oferite, în măsura posibilului, în limbile oficiale sau în una sau mai multe din limbile principale ale țării de destinație sau ale spațiului pentru care este prevăzută utilizarea.

Articolul 18

Obligații ale autorităților statelor membre cu privire la controlul importului și exportului

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritățile, cum ar fi autoritățile vamale, care au responsabilitatea de a controla importul și exportul produselor chimice enumerate în anexa I, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Comisia, sprijinită de agenție, și statele membre acționează în mod focalizat și coordonat pentru a controla respectarea prezentului regulament de către exportatori.

(2) Forumul pentru schimbul de informații privind aplicarea, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, este utilizat pentru a coordona o rețea a autorităților statelor membre responsabile cu aplicarea prezentului regulament.

(3) Fiecare stat membru include, în rapoartele sale periodice privind funcționarea procedurilor în sensul articolului 22 alineatul (1), detalii referitoare la activitățile autorităților sale în această privință.

Articolul 19

Obligații suplimentare ale exportatorilor

(1) Exportatorii produselor chimice care fac obiectul obligațiilor stabilite la articolul 8 alineatele (2) și (4) furnizează numerele de referință de identificare aplicabile în declarația de export (în căsuța 44 a documentului administrativ unic sau în rubrica aferentă din care prezintă declarația lor de export electronică), în conformitate cu articolul 161 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(2) Exportatorii de produse chimice scutiți, prin articolul 8 alineatul (5), de obligațiile stabilite la alineatele (2) și (4) de la articolul respectiv sau de produse chimice pentru care obligațiile respective au încetat în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) obțin un număr de referință de identificare special utilizând baza de date și înscriu numărul de referință de identificare în declarația lor de export.

(3) În cazul în care agenția solicită acest lucru, exportatorii folosesc baza de date pentru transmiterea informațiilor necesare în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 20

Schimbul de informații

(1) Comisia, asistată de agenție, și statele membre facilitează, după caz, furnizarea de informații științifice, tehnice, economice și juridice referitoare la produsele chimice care fac obiectul prezentului regulament, inclusiv informațiile toxicologice, ecotoxicologice și de securitate.

Comisia, dacă este necesar cu sprijinul statelor membre și al agenției, garantează, dacă este cazul, următoarele:

(a) furnizarea de informații publice privind actele normative pertinente pentru obiectivele convenției;

(b) furnizarea de informații părților și altor țări, direct sau prin intermediul secretariatului, referitoare la acele măsuri care restricționează considerabil una sau mai multe utilizări ale unui produs chimic.

(2) Comisia, statele membre și agenția protejează informațiile confidențiale primite de la o parte sau altă țară, în baza unui acord reciproc.

(3) Cu referire la transmiterea informațiilor în temeiul prezentului regulament, fără a se aduce atingere Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾, cel puțin informațiile următoare nu sunt considerate confidențiale:

- (a) informațiile specificate în anexa II și anexa IV;
  - (b) informațiile conținute de fișele tehnice de securitate menționate la articolul 17 alineatul (3);
  - (c) data expirării unui produs chimic;
  - (d) data de fabricație a unui produs chimic;
  - (e) informațiile privind măsurile de precauție, inclusiv categoria de risc, natura riscului și recomandările de securitate pertinente;
  - (f) rezumatul rezultatelor testelor toxicologice și ecotoxicologice;
  - (g) informații privind manipularea ambalajului după îndepărtarea produselor chimice.
- (4) Agenția realizează o dată la doi ani o sinteză a informațiilor comunicate.

Articolul 21

Asistență tehnică

Comisia, autoritățile naționale desemnate ale statelor membre și agenția cooperează, ținând seama, în special, de necesitățile țărilor în curs de dezvoltare și ale țărilor cu economii în tranziție, pentru promovarea acordării de asistență tehnică, inclusiv de formare profesională, pentru dezvoltarea infrastructurii, a capacității și cunoștințelor de specialitate necesare pentru administrarea corespunzătoare a produselor chimice pe toată durata ciclurilor lor de viață.

În special, pentru a permite țărilor menționate să pună în aplicare convenția, acordarea de asistență tehnică este promovată prin furnizarea de informații tehnice privind produsele chimice, prin promovarea schimburilor de experți, prin acordarea de sprijin pentru constituirea sau menținerea autorităților naționale desemnate și prin furnizarea de cunoștințe tehnice specializate pentru identificarea formulărilor de pesticide ce prezintă risc și pentru elaborarea notificărilor către secretariat.

Comisia și statele membre participă activ la activități internaționale de consolidare a capacităților în materie de gestionare

a produselor chimice, prin furnizarea de informații privind proiectele pe care le susțin sau finanțează pentru îmbunătățirea administrării produselor chimice în țările în curs de dezvoltare și în țările cu economii în tranziție. De asemenea, Comisia și statele membre au în vedere asistarea organizațiilor neguvernamentale.

Articolul 22

Monitorizarea și raportarea

(1) Statele membre și agenția furnizează o dată la trei ani Comisiei informații privind funcționarea procedurilor prevăzute în prezentul regulament, inclusiv controalele vamale, încălcarea acestor proceduri, sancțiunile și măsurile reparatorii, după caz. Comisia adoptă un act de punere în aplicare care prevede dinainte un format comun de raportare. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 27 alineatul (2).

(2) O dată la trei ani, Comisia redactează un raport privind îndeplinirea funcțiilor care îi revin în conformitate cu prezentul regulament și îl include într-un raport de sinteză care reunește informațiile prezentate de statele membre și de agenție în conformitate cu alineatul (1). Un rezumat al raportului, care se publică pe internet, este înaintat Parlamentului European și Consiliului.

(3) În ceea ce privește informațiile furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2), Comisia, statele membre și agenția respectă obligațiile care le revin privind protecția confidențialității și a dreptului de proprietate asupra datelor.

Articolul 23

Actualizarea anexelor

(1) Comisia revizuieste lista de produse chimice din anexa I cel puțin o dată pe an, în funcție de evoluția legislației Uniunii și în temeiul convenției.

(2) Pentru a stabili dacă un act normativ cu caracter definitiv la nivelul Uniunii constituie o interdicție sau o restricție severă, se evaluează efectul acestuia la nivelul subcategoriilor din categoriile „pesticide” și „produse chimice industriale”. În cazul în care actul normativ cu caracter definitiv interzice sau restricționează sever un produs chimic din oricare din subcategorii, acesta este inclus în anexa I partea 1.

Pentru a stabili dacă un act normativ cu caracter definitiv la nivelul Uniunii constituie o interdicție sau o restricție severă, astfel încât produsul chimic în cauză să corespundă criteriilor pentru notificarea PIC în conformitate cu articolul 11, se evaluează efectul actului respectiv la nivelul categoriilor „pesticide” și „produse chimice industriale”. În cazul în care actul normativ cu caracter definitiv interzice sau restricționează sever un produs chimic din oricare din categorii, acesta este de asemenea inclus în anexa I partea 2.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

(3) Decizia cu privire la înscrierea produselor chimice în anexa I sau modificarea acestei înscrieri, dacă este cazul, se adoptă în cel mai scurt timp.

(4) Pentru a adapta prezentul regulament la progresele tehnice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 26, în ceea ce privește următoarele măsuri:

- (a) includerea unui produs chimic în partea 1 sau 2 din anexa I în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, ca urmare a unor acte normative cu caracter definitiv adoptate la nivelul Uniunii și a altor modificări aduse anexei I, inclusiv modificări aduse rubricilor existente;
- (b) includerea în partea 1 din anexa V a unui produs chimic care se află sub incidența Regulamentului (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți⁽¹⁾;
- (c) includerea unui produs chimic care face deja obiectul unei interdicții la export la nivelul Uniunii în partea 2 din anexa V;
- (d) modificări ale rubricilor existente din anexa V;
- (e) modificări ale anexelor II, III, IV și VI.

Articolul 24

Bugetul agenției

(1) În sensul prezentului regulament, veniturile agenției constau în:

- (a) o subvenție din partea Uniunii, înregistrată în bugetul general al Uniunii (secțiunea Comisiei);
- (b) orice contribuție voluntară din partea statelor membre.

(2) Veniturile și cheltuielile cu activitățile prevăzute de prezentul regulament, precum și cele aferente unor activități prevăzute de alte regulamente se tratează separat, în secțiuni diferite ale bugetului agenției.

Veniturile agenției, menționate la alineatul (1), se utilizează pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin acesteia în temeiul prezentului regulament.

(3) În termen de cinci ani de la 1 martie 2014, Comisia analizează caracterul adecvat al percepției unei taxe de către agenție pentru serviciile prestate pentru exportatori și, dacă este necesar, înaintează o propunere pertinentă.

Articolul 25

Formatele și softurile pentru transmiterea de informații către agenție

Agenția indică formatele și pachetele de softuri și le pune la dispoziție cu titlu gratuit pe site-ul său web pentru orice transmitere de informații către agenție. Statele membre și alte părți care intră sub incidența prezentului regulament utilizează formatele și pachetele respective atunci când transmit informații agenției în temeiul prezentului regulament.

Articolul 26

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 23 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 martie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea competenței cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 23 alineatul (4) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 23 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 27

Procedura Comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat prin articolul 133 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ JO L 158, 30.4.2004, p. 7.

*Articolul 28***Sancțiuni**

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile care se aplică la încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea corectă a dispozițiilor menționate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Dacă nu au făcut deja acest lucru înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la 1 martie 2014 și notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară care le privește.

*Articolul 29***Perioada de tranziție privind clasificarea, etichetarea și ambalarea produselor chimice**

Trimiterile făcute în prezentul regulament la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 se interpretează, dacă este cazul, ca trimiteri la legislația Uniunii care se aplică în virtutea articolului 61 din regulamentul respectiv și în conformitate cu calendarul stabilit în respectivul regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 4 iulie 2012.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

*Articolul 30***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 689/2008 se abrogă cu efect de la 1 martie 2014.

Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 689/2008 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

*Articolul 31***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 martie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

A. D. MAVROYIANNIS

ANEXA I

LISTA PRODUSELOR CHIMICE

(menționate la articolul 7)

PARTEA 1

Lista produselor chimice care fac obiectul procedurii de notificare la export

(menționate la articolul 8)

Trebuie menționat că, în cazul în care produsele chimice enumerate în această parte a anexei fac obiectul procedurii PIC, nu se aplică obligațiile de notificare de export menționate la articolul 8 alineatele (2), (3) și (4), cu condiția îndeplinirii condițiilor menționate la articolul 8 alineatul (6) primul paragraf literele (b) și (c). Aceste produse chimice, identificate prin simbolul „#” în lista de mai jos, sunt enumerate din nou în partea 3 a anexei pentru ușurarea consultării.

De asemenea, mai trebuie menționat că, în cazul în care produsele chimice enumerate în prezenta anexă sunt indicate pentru notificarea PIC datorită naturii actului normativ al Uniunii cu caracter definitiv, produsele chimice respective sunt enumerate și în partea 2 a prezentei anexe. Aceste produse chimice sunt identificate în lista de mai jos prin simbolul „+”.

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einecs	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
1,1,1-Triclorețan	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	b	
1,2-Dibrometan (Dibrom etilenă) (#)	106-93-4	203-444-5	2903 31 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
1,2-Diclorețan (Diclor etilenă) (#)	107-06-2	203-458-1	2903 15 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
1,3-diclorpropenă (CIS) [(1Z)-1,3-diclor-1-propenă]	10061-01-5	233-195-8	2903 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
1,3-diclorpropenă (!) (*)	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
2-aminobutan	13952-84-6	237-732-7	2921 19 80	p(1)-p(2)	b-b	
2-Naftilamină (naftalen-2-amină) și sărurile sale (*)	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 și altele	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 și altele	2921 45 00	i(1) i(2)	b b	
Acid 2-naftiloxiacetic	120-23-0	204-380-0	2918 99 90	p(1)	b	
2,4,5-T și sărurile și esterii săi (#)	93-76-5 și altele	202-273-3 și altele	2918 91 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einesc	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
4-Aminodifenil (difenil-4-amină) și sărurile sale (*)	92-67-1, 2113-61-3 și altele	202-177-1 și altele	2921 49 80	i(1) i(2)	b b	
4-Nitrodifenil (*)	92-93-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	b b	
Acefat (*)	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Acifluorfen	50594-66-6	256-634-5	2916 39 00	p(1)-p(2)	b-b	
Alaclor (*)	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p(1)	b	
Aldicarb (*)	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	sr-b	
Ametrin	834-12-8	212-634-7	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Amitraz (*)	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Antrachinonă (*)	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p(1)-p(2)	b-b	
Compuși ai arsenului				p(2)	sr	
Fibre de azbest (*):	1332-21-4 și altele					A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Crocidolit (#)	12001-28-4		2524 10 00	i	b	
Amosit (#)	12172-73-5		2524 90 00	i	b	
Antofillit (#)	77536-67-5		2524 90 00	i	b	
Actinolit (#)	77536-66-4		2524 90 00	i	b	
Tremolit (#)	77536-68-6		2524 90 00	i	b	
Crisotil (*)	12001-29-5 sau 132207-32-0		2524 90 00	i	b	
Atrazin (*)	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p(1)	b	
Etilazinfos	2642-71-9	220-147-6	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Metilazinfos (*)	86-50-0	201-676-1	2933 99 90	p(1)	b	
Benfuracarb (*)	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
Bensultap	17606-31-4		2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einecs	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Benzen (3)	71-43-2	200-753-7	2902 20 00	i(2)	sr	
Benzidină și sărurile sale (+) Derivați de benzidină (+)	92-87-5, 36341-27-2 și altele	202-199-1, 252-984-8 și altele	2921 59 90	i(1)-i(2) i(2)	sr-b b	
Bifentrin	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
Binapacril (#)	485-31-4	207-612-9	2916 19 50	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Butralin (+)	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p(1)	b	
Cadmium și compușii săi	7440-43-9 și altele	231-152-8 și altele	8107 3206 49 30 și altele	i(1)	sr	
Cadusafos (+)	95465-99-9	n.a.	2930 90 85	p(1)	b	
Calciferol	50-14-6	200-014-9	2936 29 90	p(1)	b	
Captafol (#)	2425-06-1	219-363-3	2930 50 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Carbaril (+)	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p(1)-p(2)	b-b	
Carbofuran (+)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(1)	b	
Tetraclorură de carbon	56-23-5	200-262-8	2903 14 00	i(2)	b	
Carbosulfan (+)	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p(1)	b	
Cartap	15263-53-3		2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Chinometionat	2439-01-2	219-455-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Clorat (+)	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p(1)	b	
Clordimeform (#)	6164-98-3	228-200-5	2925 21 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einesc	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Clorfenapir (*)	122453-73-0		2933 99 90	p(1)	b	
Clorfenvinfos	470-90-6	207-432-0	2919 90 90	p(1)-p(2)	b-b	
Clormefos	24934-91-6	246-538-1	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Clorobenzilat (#)	510-15-6	208-110-2	2918 18 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Cloroform	67-66-3	200-663-8	2903 13 00	i(2)	b	
Clortal-dimetil (*)	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
Clozolinat (*)	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Colecalciferol	67-97-0	200-673-2	2936 29 90	p(1)	b	
Cumafuril	117-52-2	204-195-5	2932 29 85	p(1)-p(2)	b-b	
Creozot și substanțe înrudite cu creozotul	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-85-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00 3807 00 90	 i(2)	 b	
Crimidină	535-89-7	208-622-6	2933 59 95	p(1)	b	
Cianamidă (*)	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	b	
Cianazină	21725-46-2	244-544-9	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Cihalotrin	68085-85-8	268-450-2	2926 90 95	p(1)	b	
DBB (Di-μ-oxo-di-n-butilstaniu-hidroxi-boran/dioxostanbo-retan-4-ol)	75113-37-0	401-040-5	2931 00 95	i(1)	b	

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einecs	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Diazinon (*)	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p(1)	b	
Diclobenil (*)	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	b	
Dicloran (*)	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	b	
Diclorvos (*)	62-73-7	200-547-7	2919 90 90	p(1)	b	
Dicofol (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dicofol ce conține < 78 % p,p'-dicofol sau 1 g/kg DDT și compuși înrudiți cu DDT (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dimetenamid (*)	87674-68-8	n.a.	2934 99 90	p(1)	b	
Diniconazol-M (*)	83657-18-5	n.a.	2933 99 80	p(1)	b	
Dinitro-orto-crezol (DNOC) și sărurile acestuia (precum sărurile de amoniu, potasiu și sodiu) (#)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	208-601-1 221-037-0 — 219-007-7	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Dinobuton	973-21-7	213-546-1	2920 90 10	p(1)-p(2)	b-b	
Dinoseb și sărurile și esterii săi (#)	88-85-7 și altele	201-861-7 și altele	2908 91 00 2915 36 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Dinoterb (*)	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Difenilamină	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
Formulări sub formă de pudră prăfoasă ce conțin combinația: Benomil la sau peste 7 %	 17804-35-2	 241-775-7	3808 99 90 2933 99 90	 p(1)	 b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einesc	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Carbofuran la sau peste 10 %	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(2)	b	
Tiram la sau peste 15 % (#)	137-26-8	205-286-2	2930 30 00			
Endosulfan (*)	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p(1)	b	
Etalfluralin (*)	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p(1)	b	
Etion	563-12-2	209-242-3	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Etoxiquin (*)	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	b	
Oxid de etilenă (Oxiran) (#)	75-21-8	200-849-9	2910 10 00	p(1)	b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Fenarimol (*)	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
Fenitroton (*)	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p(1)	b	
Fenpropatrin	39515-41-8	254-485-0	2926 90 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fention (*)	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p(1)	sr	
Acetat de fentin (*)	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Hidroxid de fentin (*)	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fenvalerat	51630-58-1	257-326-3	2926 90 95	p(1)	b	
Ferbam	14484-64-1	238-484-2	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Floracetamidă (#)	640-19-7	211-363-1	2924 12 00	p(1)	b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Flurenol	467-69-6	207-397-1	2918 19 85	p(1)-p(2)	b-b	
Flurprimidol (*)	56425-91-3	n.a.	2933 59 95	p(1)	b	
Furatiocarb	65907-30-4	265-974-3	2932 99 85	p(1)-p(2)	b-b	
Guazatină (*)	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Hexacloretan	67-72-1	200-666-4	2903 19 80	i(1)	sr	

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einecs	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Hexazinonă	51235-04-2	257-074-4	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Iminoctadină	13516-27-3	236-855-3	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Acid indolilacetic (*)	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p(1)	b	
Izoxation	18854-01-8	242-624-8	2934 99 90	p(1)	b	
Malation	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	b	
(a) Hidrazidă maleică și sărurile acesteia, altele decât sărurile de colină, potasiu și sodiu	123-33-1	204-619-9	2933 99 90	p(1)	b	
(b) Săruri de colină, potasiu și sodiu ale hidrazidei maleice, ce conțin peste 1 mg/kg hidrazină liberă în echivalent acid	61167-10-0, 51542-52-0, 28330-26-9	257-261-0, 248-972-7	2933 99 90			
Compuși de mercur, inclusiv compuși de mercur anorganici, compuși alchil mercurici, alchiloxialchil mercurici și aril mercurici, cu excepția compușilor de mercur incluși în anexa V (#)	62-38-4, 26545-49-3 și altele	200-532-5, 247-783-7 și altele	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Metam	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
Metamidofos (?) (*)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
Metamidofos (formulări lichide solubile ale substanței ce depășesc 600 g de ingredient activ/l) (#)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00 3808 50 00	p(2)	b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Metidation	950-37-8	213-449-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Metomil	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	b	
Bromură de metil (*)	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	b-b	
Metil-paration (*) (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Metoxuron	19937-59-8	243-433-2	2924 21 90	p(1)-p(2)	b-b	
Monocrotofos (#)	6923-22-4	230-042-7	2924 12 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einecs	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Monolinurom	1746-81-2	217-129-5	2928 00 90	p(1)	b	
Monometil-dibromdifenil-metan; denumirea comercială: DBBT (*)	99688-47-8	402-210-1	2903 69 90	i(1)	b	
Monometil-diclorodifenilmetan; denumirea comercială: Ugilec 121 sau Ugilec 21 (*)	—	400-140-6	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monometil-tetraclorodifenilmetan; denumirea comercială: Ugilec 141 (*)	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monuron	150-68-5	205-766-1	2924 21 90	p(1)	b	
Nicotină (*)	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p(1)	b	
Nitrofen (*)	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)-p(2)	b-b	
Nonilfenoli $C_6H_4(OH)C_9H_{19}$ (*)	25154-52-3 (fenol, nonil-), 84852-15-3 (fenol, 4-nonil-, ramificat) 11066-49-2 (izononilfenol), 90481-04-2 (fenol, nonil-, ramificat), 104-40-5 (P-nonilfenol) și altele	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 și altele	2907 13 00	i(1)	sr	
Nonilfenoletoxilați $(C_2H_4O)_n C_{15}H_{24}O$ (*)	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 și altele		3402 13 00	i(1) p(1)-p(2)	sr b-b	
Octabromdifenil eter (*)	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i(1)	sr	
Ometoat	1113-02-6	214-197-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Oxidemeton-metil (*)	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p(1)	b	
Paraquat (*)	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p(1)	b	

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einecs	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Paration (#)	56-38-2	200-271-7	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Pebulat	1114-71-2	214-215-4	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Pentaclorfenol și sărurile și esterii acestuia (#)	87-86-5 și altele	201-778-6 și altele	2908 11 00 2908 19 00 și altele	p(1)-p(2)	b-sr	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Sulfonați de perfluorocetan (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ [X = OH, sare metalică (O-M+), halogenuri, amide și alți derivați, inclusiv polimeri] (*)	1763-23-1 2795-39-3 și altele	n.a.	2904 90 20 2904 90 20 și altele	i(1)	sr	
Permetrin	52645-53-1	258-067-9	2916 20 00	p(1)	b	
Fosalon (*)	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p(1)	b	
Fosfamidon (formulări lichide solubile ale substanței cu un conținut de substanță activă mai mare de 1 000 g/l) (#)	13171-21-6 [amestec de izomeri (E) și (Z)] 23783-98-4 [izomer(Z)] 297-99-4 [izomer(E)]	236-116-5	2924 12 00 3808 50 00	p(1)-p(2)	b-b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Bifenil-polibromurați (PBB), cu excepția hexabromdifenilului (#)	13654-09-6, 27858-07-7 și altele	237-137-2, 248-696-7 și altele	2903 69 90	i(1)	sr	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Trifenili policlorurați (PCT) (#)	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Procimidon (*)	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
Propaclor (*)	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p(1)	b	
Propanil	709-98-8	211-914-6	2924 29 98	p(1)	b	
Profam	122-42-9	204-542-0	2924 29 95	p(1)	b	
Propisoclor (*)	86763-47-5	n.a.	2924 29 98	p(1)	b	

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einecs	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Pirazofos (*)	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p(1)-p(2)	b-b	
Quintozen (*)	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Scilirozidă	507-60-8	208-077-4	2938 90 90	p(1)	b	
Simazin (*)	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p(1)-p(2)	b-b	
Stricnină	57-24-9	200-319-7	2939 99 00	p(1)	b	
Tecnazen (*)	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Terbufos	13071-79-9	235-963-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Tetraetil plumb (#)	78-00-2	201-075-4	2931 00 95	i(1)	sr	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Tetrametil plumb (#)	75-74-1	200-897-0	2931 00 95	i(1)	sr	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Sulfat de talii	7446-18-6	231-201-3	2833 29 90	p(1)	b	
Tiobencarb (*)	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p(1)	b	
Tiociclam	31895-22-4	250-859-2	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Tiodicarb (*)	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p(1)	b	
Tolifluanid (*)	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
Triazofos	24017-47-8	245-986-5	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Toți compușii tributilstaniici, inclusiv:			2931 00 95	p(2)	b	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Oxid de tributilstaniu	56-35-9	200-268-0	2931 00 95			
Fluorură de tributilstaniu	1983-10-4	217-847-9	2931 00 95			
Metacrilat de tributilstaniu	2155-70-6	218-452-4	2931 00 95			
Benzoat de tributilstaniu	4342-36-3	224-399-8	2931 00 95			
Clorură de tributilstaniu	1461-22-9	215-958-7	2931 00 95			
Linoleat de tributilstaniu	24124-25-2	246-024-7	2931 00 95			
Naftenat de tributilstaniu (#)	85409-17-2	287-083-9	2931 00 95			

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einesc	Codul NC	Subcategorie (*)	Restricții la utilizare (**)	Țări în cazul cărora notificarea nu este necesară
Triclorfon (*)	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Triciclazol (*)	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p(1)	b	
Tridemorf	24602-86-6	246-347-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Trifluralin (*)	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	
Compuși triorganostanici, cu excepția compușilor tributilstanici (*)	—	—	2931 00 95 și altele	p(2) i(2)	sr sr	
Fosfat de tri (2,3-dibrompropil) (#)	126-72-7	204-799-9	2919 10 00	i(1)	sr	A se vedea circulara PIC la: www.pic.int/
Triaziridinil-fosfinoxid (1,1',1'-fosforiltriaziridină) (*)	545-55-1	208-892-5	2933 99 90	i(1)	sr	
Vamidotion	2275-23-2	218-894-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Vinclozolin (*)	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p(1)	b	
Zineb	12122-67-7	235-180-1	2930 20 00 sau 3824 90 97	p(1)	b	

(*) Subcategoriile: p(1) – pesticide din grupul produselor fitosanitare; p(2) – alte pesticide, inclusiv biocidele; i(1) - produse chimice industriale pentru uz profesional; și i(2) – produse chimice industriale pentru uzul publicului.

(**) Restricții la utilizare: sr – sever restricționat; b – interzis (pentru subcategoria sau subcategoriile respective) în conformitate cu legislația Uniunii.

(1) Această intrare nu afectează intrarea existentă pentru cis-1,3-diclorpropenă (Nr. CAS 10061-01-5).

(2) Această intrare nu afectează intrarea existentă pentru formulele lichide solubile de metamidofos care depășesc 600 g de ingredient activ/l.

(3) Cu excepția carburanților care intră sub incidența Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

Nr. CAS Număr de înregistrare al Chemical Abstracts Service.

(#) Produs chimic care, parțial sau în totalitate, face obiectul procedurii PIC.

(*) Produs chimic indicat pentru notificarea PIC.

PARTEA 2

Lista produselor chimice indicate pentru notificarea PIC

(menționate la articolul 11)

Prezenta listă conține produsele chimice indicate pentru notificarea PIC. Aceasta nu include produsele chimice care fac deja obiectul procedurii PIC, care sunt enumerate în partea 3 a prezentei anexe.

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Eines	Codul NC	Categorie (*)	Restricții la utilizare (**)
1,3-diclorpropenă	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p	b
2-naftilamină (naftalen-2-amină) și sărurile sale	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 și altele	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 și altele	2921 45 00	i	b
4-aminodifenil (difenil-4-amină) și sărurile sale	92-67-1, 2113-61-3 și altele	202-177-1 și altele	2921 49 80	i	b
4-nitrodifenil	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	b
Acefat	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p	b
Alaclor	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p	b
Aldicarb	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p	sr
Amitraz	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p	b
Antrachinonă	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p	b
Fibre de azbest: Crisotil	12001-29-5 sau 132207-32-0		2524 90 00	i	b
Atrazin	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p	b
Metilazinfos	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
Benfuracarb	82560-54-1	n.a.	2932 99 00	p	b
Benzidină și sărurile acesteia	92-87-5, 36341-27-2 și altele	202-199-1, 252-984-8 și altele	2921 59 90	i	sr
Derivați de benzidină	—	—			

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einesc	Codul NC	Categorie (*)	Restricții la utilizare (**)
Butralin	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p	b
Cadusafos	95465-99-9	n.a.	2930 90 99	p	b
Carbaril	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p	b
Carbofuran	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	b
Carbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
Clorat	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p	b
Clorfenapir	122453-73-0		2933 99 90	p	sr
Clortal-dimetil	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
Clozolinat	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p	b
Cianamidă	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	sr
Diazinon	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
Diclobenil	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	b
Dicloran	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	b
Diclorvos	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
Dicofol	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dicofol ce conține < 78 % p, p'-dicofol sau 1 g/kg DDT și compuși înrudiți cu DDT	115-32-3	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dimetenamid	87674-68-8	n.a.	2934 99 90	p	b
Diniconazol-M	83657-18-5	n.a.	2933 99 80	p	b
Dinoterb	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p	b
Endosulfan	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p	b
Etalfluralin	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p	b

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Eines	Codul NC	Categorie (*)	Restricții la utilizare (**)
Etoxiquin	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	b
Fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
Fenitrotion	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
Fention	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p	sr
Acetat de fentin	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p	b
Hidroxid de fentin	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p	b
Flurprimidol	56425-91-3	n.a.	2933 59 95	p	b
Guazatină	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p	b
Acid indolilacetic	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p	b
Metamidofos (l)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
Bromură de metil	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	b
Metil paration (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p	b
Monometil-dibromdifenilmetan; denumirea comercială: DBBT	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	i	b
Monometil-diclordifenilmetan; denumirea comercială: Ugilec 121 sau Ugilec 21	—	400-140-6	2903 69 90	i	b
Monometil-tetraclordifenilmetan; denumirea comercială: Ugilec 141	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i	b
Nicotină	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p	b

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Einesc	Codul NC	Categorie (*)	Restricții la utilizare (**)
Nitrofen	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p	b
Nonilfenoli C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉	25154-52-3 (fenol, nonil-), 84852-15-3 (fenol, 4-nonil-, ramificat), 11066-49-2 (izononilfenol), 90481-04-2 (fenol, nonil-, ramificat), 104-40-5 (P-nonilfenol) și altele	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 și altele	2907 13 00	i	sr
Nonilfenoletoxilați (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 și altele		3402 13 00	i p	sr b
Octabromdifenil eter	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i	sr
Oxidemeton-metil	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p	b
Paraquat	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p	b
Sulfonați de perfluorocetan	1763-23-1	n.a.	2904 90 20	i	sr
(PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X [X = OH, sare metalică (O-M+), halogenuri, amide și alți derivați, inclusiv polimeri]	2795-39-3 și altele		2904 90 20 și altele		
Fosalon	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p	b
Procimidon	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
Propaclor	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p	b
Propisoclor	86763-47-5	n.a.	2924 29 98	p	b
Pirazofos	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p	b

Produs chimic	Nr. CAS	Cod Eines	Codul NC	Categorie (*)	Restricții la utilizare (**)
Quintozen	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p	b
Simazin	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p	b
Tecnazen	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p	b
Tiobencarb	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p	b
Tiodicarb	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p	b
Tolilfluamid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
Triclorfon	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p	b
Triciclazol	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	b
Trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b
Compuși triorganostanici, cu excepția compușilor tributilstanici	—	—	2931 00 95 și altele	p	sr
Vinclozolin	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(*) Categorie: p – pesticide; i – produs chimic industrial.

(**) Restricții la utilizare: sr – restricție severă; b – interdicție (pentru categoria sau categoriile respective).

Nr. CAS Număr de înregistrare al Chemical Abstracts Service.

(¹) Această intrare nu afectează intrarea din anexa I partea 3 pentru formulele lichide solubile ale metamidofos care depășesc 600 g de ingredient activ/l.

([#]) Produs chimic care, în totalitate sau parțial, face obiectul procedurii internaționale PIC.

PARTEA 3

Lista produselor chimice care fac obiectul procedurii PIC

(menționate la articolele 13 și 14)

(Categoriile menționate sunt cele specificate în convenție)

Produs chimic	Nr. CAS aplicabil(e)	Codul SA Substanță pură	Codul SA Amestecuri care conțin substanța	Categoria
2,4,5-T și săruri și esteri ai acestuia	93-76-5 (#)	2918.91	3808.50	Pesticid
Aldrin (*)	309-00-2	2903.52	3808.50	Pesticid
Binapacril	485-31-4	2916.19	3808.50	Pesticid
Captafol	2425-06-1	2930.50	3808.50	Pesticid
Clordan (*)	57-74-9	2903.52	3808.50	Pesticid
Clordimeform	6164-98-3	2925.21	3808.50	Pesticid
Clorobenzilat	510-15-6	2918.18	3808.50	Pesticid
DDT (*)	50-29-3	2903.62	3808.50	Pesticid
Dieldrin (*)	60-57-1	2910.40	3808.50	Pesticid
Dinitro-orto-crezol (DNOC) și sărurile acestuia (precum sărurile de amoniu, potasiu și sodiu)	534-52-1, 2980-64-5, 5787-96-2, 2312-76-7	2908.99	3808.91 3808.92 3808.93	Pesticid
Dinoseb și sărurile și esterii acestuia	88-85-7 (#)	2908.91	3808.50	Pesticid
1,2-dibrometan (EDB)	106-93-4	2903.31	3808.50	Pesticid
Diclor etilenă (1,2-diclorețan)	107-06-2	2903.15	3808.50	Pesticid
Oxid de etilenă	75-21-8	2910.10	3808.50 3824.81	Pesticid
Fluoracetamidă	640-19-7	2924.12	3808.50	Pesticid
HCH (amestec de izomeri) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	Pesticid
Heptaclor (*)	76-44-8	2903.52	3808.50	Pesticid

Produs chimic	Nr. CAS aplicabil(e)	Codul SA Substanță pură	Codul SA Amestecuri care conțin substanța	Categoria
Hexaclorbenzen (*)	118-74-1	2903.62	3808.50	Pesticid
Lindan (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	Pesticid
Compuși ai mercurului, inclusiv compuși anorganici ai mercurului, compuși alchil mercurici, alchiloxialchil mercurici și aril mercurici	10112-91-1, 21908-53-2 și altele A se vedea și: www.pic.int/	2852.00	3808.50	Pesticid
Monocrotofos	6923-22-4	2924.12	3808.50	Pesticid
Paration	56-38-2	2920.11	3808.50	Pesticid
Pentaclorfenol și sărurile și esterii acestuia	87-86-5 (#)	2908.11 2908.19	3808.50 3808.91 3808.92 3808.93 3808.94 3808.99	Pesticid
Toxafen (*)	8001-35-2	—	3808.50	Pesticid
Formulări sub formă de pudră prăfoasă ce conțin combinația: benomil la sau peste 7 %, carbofuran la sau peste 10 % și tiram la sau peste 15 %	17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	—	3808.92	Formulare de pesticid cu risc deosebit
Metamidofos (formulări lichide solubile ale substanței cu un conținut de substanță activă mai mare de 600 g/l)	10265-92-6	2930.50	3808.50	Formulare de pesticid cu risc deosebit
Metil-paration [concentrate emulsionabile (CE) cu un conținut de substanță activă de sau peste 19,5 % și prafuri cu un conținut de substanță activă de sau peste 1,5 %]	298-00-0	2920.11	3808.50	Formulare de pesticid cu risc deosebit
Fosfamidon (formulări lichide solubile ale substanței cu un conținut de substanță activă mai mare de 1 000 g/l)		2924.12	3808.50	Formulare de pesticid cu risc deosebit
Amestec, izomeri (E) și (Z)	13171-21-6			
Izomer(Z)	23783-98-4			
Izomer(E)	297-99-4			
Fibre de azbest		2524.10 2524.90	6811.40 6812.80 6812.91 6812.92 6812.93 6812.99 6813.20	Industrial

Produs chimic	Nr. CAS aplicabil(e)	Codul SA Substanță pură	Codul SA Amestecuri care conțin substanța	Categoria
Crocidolit	12001-28-4	2524.10		
Actinolit	77536-66-4	2524.90		
Antofilit	77536-67-5	2524.90		
Amosit	12172-73-5	2524.90		
Tremolit	77536-68-6	2524.90		
Difenili polibromurați (PBB)				
— (hexa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	Industrial
— (octa-)	27858-07-7			
— (deca-)	13654-09-6			
Difenili policlorurați (PCB) (*)	1336-36-3	—	3824.82	Industrial
Trifenili policlorurați (PCT)	61788-33-8	—	3824.82	Industrial
Tetraetil plumb	78-00-2	2931.00	3811.11	Industrial
Tetrametil plumb	75-74-1	2931.00	3811.11	Industrial
Toți compușii tributilstaniici, inclusiv:		2931.00	3808.99	Pesticid
Oxid de tributilstaniu	56-35-9	2931.00	3808.99	
Fluorură de tributilstaniu	1983-10-4	2931.00	3808.99	
Metacrilat de tributilstaniu	2155-70-6	2931.00	3808.99	
Benzoat de tributilstaniu	4342-36-3	2931.00	3808.99	
Clorură de tributilstaniu	1461-22-9	2931.00	3808.99	
Linoleat de tributilstaniu	24124-25-2	2931.00	3808.99	
Naftenat de tributilstaniu	85409-17-2	2931.00	3808.99	
Fosfat de tri (2,3-dibrompropil)	126-72-7	2919.10	3824.83	Industrial

(*) Aceste substanțe fac obiectul unei interdicții la export, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) și cu anexa V la prezentul regulament.

(#) Sunt enumerate doar numerele CAS ale compușilor părinți.

ANEXA II

NOTIFICAREA DE EXPORT

Următoarele informații sunt necesare în conformitate cu articolul 8:

1. identitatea substanței care urmează să fie exportată:
  - (a) denumirea din nomenclatura Uniunii internaționale de chimie pură și aplicată;
  - (b) alte denumiri (de exemplu denumiri ISO, denumiri uzuale, denumiri comerciale și abrevieri);
  - (c) numărul „European Inventory of Existing Chemical Substances” (Einecs) și numărul „Chemical Abstracts Services” (CAS);
  - (d) numărul CUS („European Customs Inventory of Chemical Substances”) și codul din Nomenclatura combinată;
  - (e) principalele impurități din substanță, dacă sunt de o importanță deosebită;
2. identitatea amestecului ce urmează să fie exportat:
  - (a) marca și/sau denumirea comercială a amestecului;
  - (b) pentru fiecare dintre substanțele enumerate în anexa I, procentul și detaliile specificate la punctul 1;
  - (c) numărul CUS (European Customs Inventory of Chemical Substances) și codul din Nomenclatura combinată;
3. identitatea articolului care urmează să fie exportat:
  - (a) numele și/sau denumirea comercială a articolului;
  - (b) pentru fiecare dintre substanțele enumerate în anexa I, procentul și detaliile specificate la punctul 1;
4. informații privind exportul:
  - (a) țara de destinație;
  - (b) țara de origine;
  - (c) data prevăzută pentru primul export din anul în curs;
  - (d) cantitatea de produs chimic care se estimează că va fi exportată spre țara respectivă în anul în curs;
  - (e) utilizarea care se intenționează să se dea produsului în țara de destinație, dacă este cunoscută, inclusiv informații privind categoria/categoriile din cadrul convenției în care se înscrie utilizarea;
  - (f) numele, adresa și alte amănunte pertinente privind persoana fizică sau juridică importatoare;
  - (g) numele, adresa și alte amănunte pertinente privind exportatorul;
5. autoritățile naționale desemnate:
  - (a) numele, adresa, numărul de telefon, telex, fax sau adresa de e-mail a autorității desemnate din Uniune de la care se pot obține informații suplimentare;
  - (b) numele, adresa, numărul de telefon, telex, fax sau adresa de e-mail a autorității desemnate din țara importatoare;
6. informații privind precauțiile care trebuie luate, inclusiv categoria de pericol și de risc și recomandări de securitate;
7. scurtă descriere a proprietăților fizico-chimice, toxicologice și ecotoxicologice;

8. utilizarea produsului chimic în Uniune:
    - (a) utilizările, categoria/categoriile în temeiul convenției și subcategoria/subcategoriile Uniunii care fac obiectul măsurii de control (interdicție sau restricție strictă);
    - (b) utilizările pentru care produsul chimic nu este interzis sau supus unor restricții stricte (categoriile și subcategoriile de utilizare astfel cum sunt definite în anexa I la prezentul regulament);
    - (c) estimarea, în cazul în care datele sunt disponibile, a cantităților de produs chimic produs, importat, exportat și utilizat;
  9. informații privind măsurile de precauție care trebuie luate pentru reducerea expunerii la produsul chimic și a emisiilor acestuia;
  10. scurtă prezentare a restricțiilor legislative și motivele acestora;
  11. rezumatul informațiilor precizate în anexa IV punctul 2 literele (a), (c) și (d);
  12. informații suplimentare furnizate de partea exportatoare fiindcă le consideră importante sau alte informații specificate în anexa IV, în cazul în care sunt solicitate de partea importatoare.
-

ANEXA III

Informații care trebuie furnizate Comisiei de autoritățile naționale desemnate ale statelor membre în conformitate cu articolul 10

1. Scurtă prezentare a cantităților de produse chimice (sub formă de substanțe, amestecuri și articole) enumerate în anexa I, exportate în anul anterior:

(a) anul în care au avut loc exporturile;

(b) tabel în care se rezumă cantitățile de produse chimice exportate (sub formă de substanțe, amestecuri și articole), în conformitate cu modelul care urmează:

Produs chimic	Țara importatoare	Cantitatea de substanță

2. Lista persoanelor fizice sau juridice care importă produse chimice către o parte sau o altă țară

Produs chimic	Țara importatoare	Persoana care importă	Adresa și alte amănunte relevante privind persoana care importă

ANEXA IV

Notificarea către secretariatul convenției cu privire la un produs chimic interzis sau sever restricționat

INFORMAȚII DE FURNIZAT ÎN CADRUL NOTIFICĂRILOR EFECTUATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 11

Notificările includ:

1. proprietăți, identificare și utilizări:

- (a) denumirea comună;
- (b) denumirea chimică în conformitate cu o nomenclatură recunoscută la nivel internațional [de exemplu Uniunea internațională de chimie pură și aplicată (IUPAC)], dacă există;
- (c) denumirile comerciale și denumirile amestecurilor;
- (d) numerele de cod: numărul Chemical Abstracts Service (CAS), codul din Sistemul armonizat al codului vamal și alte numere;
- (e) informații privind categoria de risc, dacă produsul chimic face obiectul unor cerințe de clasificare;
- (f) utilizarea sau utilizările produsului chimic;
  - în interiorul Uniunii;
  - în alte părți (dacă informația este cunoscută);
- (g) proprietățile fizico-chimice, toxicologice și ecotoxicologice;

2. actul normativ cu caracter definitiv:

- (a) informații specifice privind actul normativ cu caracter definitiv:
  - (i) scurtă descriere a actului normativ cu caracter definitiv;
  - (ii) trimitere la actul normativ;
  - (iii) data intrării în vigoare a actului normativ cu caracter definitiv;
  - (iv) se precizează dacă actul normativ cu caracter definitiv a fost adoptat pe baza evaluării riscului sau a gradului de pericolozitate și, în caz afirmativ, se furnizează informații cu privire la această evaluare, care conțin trimiteri la documentația pertinentă;
  - (v) justificarea actului normativ cu caracter definitiv din perspectiva sănătății oamenilor, inclusiv a sănătății consumatorilor și lucrătorilor, sau a mediului;
  - (vi) rezumat al pericolozității și riscurilor pe care produsul chimic le prezintă pentru sănătatea oamenilor, inclusiv pentru sănătatea consumatorilor și a lucrătorilor, sau pentru mediu și efectele prevăzute ale actului normativ cu caracter definitiv;
- (b) categoria sau categoriile pentru care s-a adoptat actul normativ cu caracter definitiv și pentru fiecare categorie în parte:
  - (i) utilizarea sau utilizările interzise prin actul normativ cu caracter definitiv;
  - (ii) utilizarea sau utilizările permise în continuare;
  - (iii) estimarea, în cazul în care datele sunt disponibile, a cantităților de produs chimic fabricat, importat, exportat și utilizat;

-
- (c) se specifică, în măsura posibilului, interesul eventual pe care actul normativ cu caracter definitiv l-ar avea pentru alte state și regiuni;
- (d) alte informații pertinente, cum ar fi:
- (i) evaluarea efectelor socioeconomice ale actului normativ cu caracter definitiv;
  - (ii) informații privind eventualele soluții de substituire, dacă există, și riscurile aferente acestora, cum ar fi:
    - strategii integrate de luptă împotriva dăunătorilor;
    - practici și procese industriale, inclusiv tehnologiile mai puțin poluante.
-

ANEXA V

Produse chimice și articole care fac obiectul unei interdicții la export

(menționate la articolul 15)

PARTEA 1

Poluanții organici persistenți enumerați în anexele A și B la Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenți ⁽¹⁾, în conformitate cu dispozițiile acesteia.

Descrierea produselor chimice/articolului (articolelor) care fac obiectul unei interdicții la export	Detalii suplimentare, dacă sunt pertinente (de exemplu numele produsului chimic, nr. CE, nr. CAS etc.)	
	Aldrin	Nr. CE 206-215-8, Nr. CAS 309-00-2, cod NC 2903 52 00
	Clordan	Nr. CE 200-349-0, Nr. CAS 57-74-9, cod NC 2903 52 00
	Clordeconă	Nr. CE 205-601-3, Nr. CAS 143-50-0, cod NC 2914 70 00
	Dieldrin	Nr. CE 200-484-5, Nr. CAS 60-57-1, cod NC 2910 40 00
	DDT [1,1,1-triclor-2,2 bis (p-clorfenil) etan]	Nr. CE 200-024-3, Nr. CAS 50-29-3, cod NC 2903 62 00
	Endrin	Nr. CE 200-775-7, Nr. CAS 72-20-8, cod NC 2910 90 00
	Heptabromodifenileter $C_{12}H_3Br_7O$	Nr. CE 273-031-2, Nr. CAS 68928-80-3 și altele, cod NC 2909 30 38
	Heptaclor	Nr. CE 200-962-3, Nr. CAS 76-44-8, cod NC 2903 52 00
	Hexabromdifenil	Nr. CE 252-994-2, Nr. CAS 36355-01-8, cod NC 2903 69 90
	Hexabromodifenileter $C_{12}H_4Br_6O$	Nr. CE 253-058-6, Nr. CAS 36483-60-0 și altele, cod NC 2909 30 38
	Hexaclorbenzen	Nr. CE 200-273-9, Nr. CAS 118-74-1, cod NC 2903 62 00
	Hexaclorciclohexani, inclusiv lindan	Nr. CE 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9, Nr. CAS 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608-73-1, cod NC 2903 51 00
	Mirex	Nr. CE 219-196-6, Nr. CAS 2385-85-5, cod NC 2903 59 80

⁽¹⁾ JO L 209, 31.7.2006, p. 3.

Descrierea produselor chimice/articolului (articolelor) care fac obiectul unei interdicții la export	Detalii suplimentare, dacă sunt pertinente (de exemplu numele produsului chimic, nr. CE, nr. CAS etc.)	
	Pentabromodifenileter $C_{12}H_5Br_5O$	Nr. CE 251-084-2 și altele, Nr. CAS 32534-81-9 și altele, cod NC 2909 30 31
	Pentaclorbenzen	Nr. CE 210-172-5, Nr. CAS 608-93-5, cod NC 2903 69 90
	Difenili policlorurați (PCB)	Nr. CE 215-648-1 și altele, Nr. CAS 1336-36-3 și altele, cod NC 2903 69 90
	Tetrabromodifenileter $C_{12}H_6Br_4O$	Nr. CE 254-787-2 și altele, Nr. CAS 40088-47-9 și altele, cod NC 2909 30 38
	Toxafen (camfeclor)	Nr. CE 232-283-3, Nr. CAS 8001-35-2, cod NC 3808 50 00

PARTEA 2

Produse chimice, altele decât poluanții organici persistenti enumerați în anexele A și B la Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenti, în conformitate cu dispozițiile acesteia.

Descrierea produselor chimice/articolului (articolelor) care fac obiectul unei interdicții la export	Detalii suplimentare, dacă sunt pertinente (de exemplu numele produsului chimic, nr. CE, nr. CAS etc.)
Săpunurile cosmetice care conțin mercur	Codurile NC 3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00
Compuși de mercur, cu excepția compușilor exportați în scopul utilizării în domeniul cercetării și dezvoltării, în domeniul medical sau pentru analize	Minereu de cinabru, clorură de mercur (I) (Hg_2Cl_2 , nr. CAS 10112-91-1), oxid de mercur (II) (HgO , nr. CAS 21908-53-2); cod NC 2852 00 00
Mercur metallic și amestecuri de mercur metallic cu alte substanțe, inclusiv aliaje de mercur, cu o concentrație de mercur de cel puțin 95 % fracție masică	Nr. CAS 7439-97-6, cod NC 2805 40

ANEXA VI

Lista părților la convenție care solicită informații privind circulația de tranzit a produselor chimice supuse procedurii PIC*(menționate la articolul 16)*

Țara	Informații solicitate

ANEXA VII

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 689/2008	Prezentul regulament
—	Articolul 1
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)
—	Articolul 2
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
—	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
—	Articolul 5
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (3)
—	Articolul 6
—	Articolul 6 alineatul (1)
—	Articolul 6 alineatul (2)
—	Articolul 7
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3)
—	Articolul 8
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (6)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 8 alineatul (7)
Articolul 7 alineatul (8)	Articolul 8 alineatul (8)
—	Articolul 9
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)
—	Articolul 10
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)

Regulamentul (CE) nr. 689/2008	Prezentul regulament
—	Articolul 11
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 11 alineatul (4)
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 11 alineatul (5)
Articolul 10 alineatul (6)	Articolul 11 alineatul (6)
Articolul 10 alineatul (7)	Articolul 11 alineatul (7)
Articolul 10 alineatul (8)	Articolul 11 alineatul (8)
Articolul 11	Articolul 12
—	Articolul 13
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (6)	Articolul 13 alineatul (6)
—	Articolul 14
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (4)	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (5)	Articolul 14 alineatul (5)
Articolul 13 alineatul (6)	Articolul 14 alineatul (6)
Articolul 13 alineatul (7)	Articolul 14 alineatul (7)
Articolul 13 alineatul (8)	Articolul 14 alineatul (8)
Articolul 13 alineatul (9)	Articolul 14 alineatul (9)
Articolul 13 alineatul (10)	Articolul 14 alineatul (10)
Articolul 13 alineatul (11)	Articolul 14 alineatul (11)
—	Articolul 15
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)
—	Articolul 16
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (4)
—	Articolul 17
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)

Regulamentul (CE) nr. 689/2008	Prezentul regulament
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 17 alineatul (4)
—	Articolul 18
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1)
—	Articolul 18 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (3)
—	Articolul 19
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (1)
—	Articolul 19 alineatul (2)
—	Articolul 19 alineatul (3)
—	Articolul 20
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 20 alineatul (3)
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 20	Articolul 21
—	Articolul 22
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (3)
—	Articolul 23
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 22 alineatul (4)	Articolul 23 alineatul (4)
—	Articolul 24
—	Articolul 24 alineatul (1)
—	Articolul 24 alineatul (2)
—	Articolul 24 alineatul (3)
—	Articolul 25
—	Articolul 26
—	Articolul 26 alineatul (1)
—	Articolul 26 alineatul (2)
—	Articolul 26 alineatul (3)
—	Articolul 26 alineatul (4)
—	Articolul 26 alineatul (5)
—	Articolul 27
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 27 alineatul (1)
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 27 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 28

Regulamentul (CE) nr. 689/2008	Prezentul regulament
—	Articolul 29
Articolul 25	Articolul 30
Articolul 26	Articolul 31
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa III
Anexa IV	Anexa IV
Anexa V	Anexa V
Anexa VI	Anexa VI

REGULAMENTUL (UE) NR. 650/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 4 iulie 2012

privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor. Pentru instituirea treptată a acestuia, Uniunea urmează să adopte măsuri privind cooperarea judiciară în materie civilă având implicații transfrontaliere, în special atunci când sunt necesare pentru buna funcționare a pieței interne.
- (2) În conformitate cu articolul 81 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, printre astfel de măsuri s-ar putea număra măsuri menite să asigure compatibilitatea normelor privind conflictul de legi și de competență aplicabile în statele membre.
- (3) Consiliul European reunit la Tampere la 15 și 16 octombrie 1999 a aprobat principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a altor hotărâri ale autorităților judiciare, ca fundament al cooperării judiciare în materie civilă, și a invitat Consiliul și Comisia să adopte un program de măsuri destinate punerii în aplicare a acestui principiu.
- (4) La 30 noiembrie 2000 a fost adoptat un program de măsuri privind punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie

civilă și comercială ⁽³⁾, comun pentru Comisie și Consiliu. Programul respectiv identifică măsuri legate de armonizarea normelor privind conflictul de legi, menite să faciliteze recunoașterea reciprocă a hotărârilor, și prevede elaborarea unui instrument în materie de testamente și succesiuni.

- (5) Consiliul European, reunit la Bruxelles în perioada 4-5 noiembrie 2004, a adoptat un nou program intitulat „Programul de la Haga: consolidarea libertății, a securității și a justiției în Uniunea Europeană” ⁽⁴⁾. Respectivul program subliniază necesitatea adoptării unui instrument în materie de succesiuni privind, în special, chestiunea conflictului de legi, competența, recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor în domeniul succesiunilor și un certificat european de moștenitor.

- (6) Cu ocazia reuniunii sale de la Bruxelles din 10-11 decembrie 2009, Consiliul European a adoptat un nou program multianual intitulat „Programul de la Stockholm – O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora” ⁽⁵⁾. În programul respectiv, Consiliul European a considerat că recunoașterea reciprocă ar trebui extinsă la domenii care nu sunt încă incluse, dar care sunt esențiale pentru viața cotidiană, cum ar fi succesiunile și testamentele, ținând seama în egală măsură de sistemele juridice ale statelor membre, inclusiv de ordinea publică și de tradițiile naționale în acest domeniu.

- (7) Funcționarea corespunzătoare a pieței interne ar trebui facilitată prin eliminarea obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor care se confruntă în prezent cu dificultăți în exercitarea propriilor drepturi în contextul unei succesiuni cu elemente de extraneitate. În spațiul european de justiție, cetățenii trebuie să își poată organiza din timp succesiunea. Trebuie garantate într-un mod eficient drepturile moștenitorilor și legatarilor, ale altor persoane apropiate defunctului, precum și ale creditorilor succesiunii.

- (8) Pentru a atinge obiectivele respective, prezentul regulament ar trebui să reunească dispoziții privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea — sau, după caz, acceptarea —, forța executorie și executarea hotărârilor judecătorești, a actelor autentice și a tranzacțiilor judiciare și privind crearea unui certificat european de moștenitor.

⁽¹⁾ JO C 44, 11.2.2011, p. 148.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 13 martie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 iunie 2012.⁽³⁾ JO C 12, 15.1.2001, p. 1.⁽⁴⁾ JO C 53, 3.3.2005, p. 1.⁽⁵⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

- (9) Domeniul de aplicare a prezentului regulament ar trebui să includă toate aspectele de drept civil referitoare la patrimoniul unei persoane decedate, și anume la toate formele de transfer de bunuri, drepturi și obligații din cauză de deces, fie că este vorba de un act voluntar de transfer în temeiul unei dispoziții pentru cauză de moarte, fie de un transfer sub forma succesiunii ab intestat.
- (10) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice aspectelor privind veniturile sau aspectelor administrative a căror natură ține de dreptul public. Prin urmare, legislația națională ar trebui să stabilească, de exemplu, modul de calcul și de plată a impozitelor și a celorlalte datorii care țin prin natura lor de dreptul public, fie că este vorba de impozite datorate de decedat la data decesului sau de orice fel de taxe legate de succesiune de achitat din patrimoniul succesoral sau de către beneficiari. Tot legislația națională ar trebui să stabilească dacă transferul de bunuri din patrimoniul succesoral către beneficiari în temeiul prezentului regulament sau înscrierea într-un registru a unui bun din patrimoniul succesoral se face cu condiția achitării unor taxe.
- (11) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice altor domenii de drept civil decât succesiunilor. Din motive de claritate, o serie de chestiuni care ar putea fi văzute ca având o legătură cu materia succesiunilor ar trebui excluse în mod explicit din domeniul de aplicare a prezentului regulament.
- (12) În mod corespunzător, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice aspectelor patrimoniale ale regimurilor matrimoniale, inclusiv convențiilor matrimoniale, astfel cum sunt cunoscute în unele sisteme juridice, în măsura în care astfel de regimuri nu au ca obiect chestiuni referitoare la succesiuni, și aspectelor patrimoniale ale relațiilor considerate ca având efecte comparabile cu cele ale căsătoriei. Autoritățile competente cu privire la o anumită succesiune în temeiul prezentului regulament ar trebui, totuși, în funcție de situație, să ia în considerare soluționarea aspectelor patrimoniale ale regimului matrimonial sau ale unui regim patrimonial similar al defunctului la stabilirea patrimoniului succesoral al defunctului și a respectivelor cote-părți ale beneficiarilor.
- (13) Din domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui, de asemenea, excluse chestiunile privind constituirea, administrarea și dizolvarea trusturilor. Acest lucru nu ar trebui înțeles ca o excludere generală a trusturilor. În situația în care un trust este constituit ca urmare a unui testament sau a unei legi cu privire la succesiunea ab intestat, legea aplicabilă succesiunii în temeiul prezentului regulament ar trebui să se aplice în ceea ce privește devoluțiunea succesorală și vocația succesorală a beneficiarilor.
- (14) Drepturile de proprietate și bunurile constituite sau transferate altfel decât prin succesiune, de exemplu prin liberalități, ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament. Cu toate acestea, legea specificată în prezentul regulament drept lege aplicabilă succesiunii este aceea care stabilește dacă liberalitățile sau alte forme de dispoziții *inter vivos* având ca efect constituirea unui drept real înaintea decesului ar trebui să facă obiectul unui raport sau al unei reduțiuni cu ocazia calculării cotelor-părți din succesiune ale beneficiarilor, în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii.
- (15) Prezentul regulament ar trebui să permită constituirea sau transferul prin succesiune al unui drept asupra unor bunuri imobile sau mobile, astfel cum prevede legea aplicabilă succesiunii. Totuși, regulamentul nu ar trebui să aducă atingere numărului limitat (*numerus clausus*) al drepturilor reale cunoscute în dreptul național al anumitor state membre. Unui stat membru nu ar trebui să i se solicite să recunoască un drept real referitor la bunuri situate în respectivul stat membru dacă dreptul real în cauză este inexistent în dreptul său.
- (16) Totuși, pentru a permite beneficiarilor să se bucure, într-un alt stat membru, de drepturile care au fost create sau care le-au fost transferate prin succesiune, prezentul regulament ar trebui să prevadă adaptarea unui drept real necunoscut la cel mai apropiat drept real echivalent în temeiul legislației celui alt stat membru. Atunci când se procedează la o astfel de adaptare, ar trebui luate în considerare obiectivele și interesele urmărite de dreptul real specific și efectele produse de acesta. În vederea determinării celui mai apropiat drept real echivalent în dreptul național, autoritățile sau persoanele competente din statul a cărui lege s-a aplicat succesiunii pot fi contactate pentru informații suplimentare asupra naturii și a efectelor dreptului respectiv. În acest scop, ar putea să se utilizeze rețelele existente în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și comercială, precum și orice alte mijloace disponibile care facilitează înțelegerea legislației străine.
- (17) Adaptarea drepturilor reale necunoscute, astfel cum este prevăzută în mod explicit în prezentul regulament, nu ar trebui să excludă alte forme de adaptare în contextul aplicării prezentului regulament.
- (18) Cerințele privind înscrierea într-un registru a unui drept asupra unor bunuri imobile sau mobile ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament. Ar trebui deci ca legea statului membru în care este ținut registrul (pentru bunurile imobiliare, *lex rei sitae*) să fie aceea care stabilește în ce condiții juridice și în ce mod trebuie efectuată înscrierea și care sunt autoritățile, cum ar fi oficiile cadastrale sau notarii, responsabile de verificarea îndeplinirii tuturor cerințelor și a faptului că documentația prezentată sau întocmită este suficientă sau conține informațiile necesare. În special, autoritățile pot verifica dacă dreptul defunctului la bunurile succesoriale menționate în documentul prezentat spre înregistrare este un drept înscris ca atare în registru sau care este altfel dovedit în conformitate cu legea statului membru în care este ținut registrul. Pentru a evita duplicarea documentelor, autoritățile responsabile cu înregistrarea ar trebui să accepte astfel de documente întocmite de către autoritățile competente din alt stat membru, a căror circulație este prevăzută în prezentul regulament. În special, certificatul european de moștenitor emis în temeiul prezentului regulament ar trebui să constituie un document valabil pentru înregistrarea bunurilor succesoriale într-un registru al unui stat membru. Acest lucru

- nu ar trebui să excludă posibilitatea ca autoritățile implicate în operația de înregistrare să-i ceară persoanei care solicită înscrierea să furnizeze astfel de informații sau documente suplimentare, necesare în temeiul legii statului membru în care este ținut registrul, de exemplu informații sau documente referitoare la plata obligațiilor fiscale. Autoritatea competentă poate indica persoanei care solicită înscrierea cum să furnizeze informațiile sau documentele lipsă.
- (19) Efectele înscrierii unui drept într-un registru ar trebui de asemenea excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament. Prin urmare, legea statului membru unde este ținut registrul ar trebui să fie cea care determină dacă înregistrarea are, de exemplu, efect declarativ sau constitutiv. Prin urmare, atunci când, de exemplu, dobândirea unui drept asupra unor bunuri imobile determină înscrierea într-un registru în temeiul legii statului membru pe teritoriul căruia este ținut registrul, pentru garantarea efectului *erga omnes* al registrelor sau protejarea tranzacțiilor juridice, momentul în care are loc dobândirea ar trebui să facă obiectul legii respectivului stat membru.
- (20) Prezentul regulament ar trebui să respecte diferitele sisteme de abordare a materiei succesiunilor aplicate în statele membre. În sensul prezentului regulament, termenul de „instanță judecătorească” ar trebui, în consecință, să aibă un sens larg, pentru a include nu numai instanțe judecătorești în adevăratul sens al cuvântului, care exercită atribuții judiciare, ci și notari sau registre de publicitate imobiliară din unele state membre care, în anumite chestiuni de succesiuni, exercită atribuții judiciare asemenea instanțelor judecătorești, precum și notari și profesioniști din domeniul juridic, care, în anumite state membre, exercită atribuții judiciare într-un anumit caz de succesiune prin delegarea de competențe de către o instanță judecătorească. Toate instanțele judecătorești, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, ar trebui să intre sub incidența normelor în materie de competență stabilite de prezentul regulament. În schimb, noțiunea de „instanță judecătorească” nu ar trebui să includă autoritățile extra-judiciare dintr-un stat membru, competente în materie de succesiuni în temeiul legislației naționale, cum ar fi notarii, care, în majoritatea statelor membre, cum este de obicei cazul, nu exercită atribuții judiciare.
- (21) Prezentul regulament ar trebui să permită tuturor notarilor care sunt competenți în materie de succesiuni în statele membre să exercite astfel de competențe. Dacă notarii dintr-un anumit stat membru intră sau nu sub incidența normelor în materie de competență stabilite în prezentul regulament ar trebui să depindă de intrarea sau nu a acestora sub incidența definiției noțiunii de „instanță judecătorească” în sensul prezentului regulament.
- (22) Actele emise de notari în materie de succesiuni în statele membre ar trebui să circule în temeiul prezentului regulament. Atunci când notarii exercită atribuții judiciare, ei intră sub incidența normelor în materie de competență, iar hotărârile pe care le pronunță ar trebui să circule în conformitate cu dispozițiile privind recunoașterea, forța executorie și executarea hotărârilor judecătorești. Atunci când notarii nu exercită atribuții judiciare, ei nu intră sub incidența normelor în materie de competență, iar actele autentice pe care le emit ar trebui să circule în conformitate cu dispozițiile privind actele autentice.
- (23) Având în vedere mobilitatea tot mai mare a cetățenilor și pentru a asigura administrarea corectă a justiției în cadrul Uniunii și a asigura că există un factor de legătură real între succesiune și statul membru în care se exercită competența, prezentul regulament ar trebui să prevadă că factorul general de legătură, în vederea stabilirii atât a instanței competente, cât și a legii aplicabile, ar trebui să fie reședința obișnuită a defunctului la data decesului. Pentru a stabili reședința obișnuită, autoritatea care se ocupă de succesiune ar trebui să efectueze o evaluare de ansamblu a circumstanțelor vieții defunctului în cursul anilor anteriori decesului său și la momentul decesului, luând în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata și regularitatea prezenței defunctului în statul vizat, precum și condițiile și motivele acestei prezențe. Reședința obișnuită astfel stabilită ar trebui să demonstreze o legătură apropiată și stabilă cu statul în chestiune, luând în considerare obiectivele specifice ale prezentului regulament.
- (24) În anumite cazuri poate fi dificil de stabilit reședința obișnuită a defunctului. Un astfel de caz poate apărea, în special, atunci când defunctul a plecat din motive profesionale sau economice să trăiască și să lucreze într-un alt stat, uneori pentru o perioadă lungă, dar a menținut o legătură strânsă și stabilă cu statul de origine. Într-un astfel de caz, s-ar putea considera, în funcție de circumstanțele cazului, că defunctul își are încă reședința obișnuită în statul său de origine în care s-a aflat centrul de interes al familiei sale și și-a desfășurat viața socială. Alte cazuri complexe pot apărea și atunci când defunctul a trăit alternativ în mai multe state sau a călătorit dintr-un stat în altul fără a se fi stabilit permanent într-un anumit stat. În cazul în care defunctul era cetățean al unuia dintre statele respective sau își avea toate bunurile principale în unul dintre acele state, cetățenia sa sau locul unde sunt situate bunurile sale ar putea constitui un factor special în evaluarea de ansamblu a tuturor circumstanțelor de fapt.
- (25) În ceea ce privește stabilirea legii aplicabile succesiunii, autoritatea care se ocupă de succesiune poate, în cazuri excepționale când, de exemplu, defunctul s-a mutat în statul reședinței sale obișnuite destul de recent înainte de deces, iar toate circumstanțele cazului indică faptul că acesta avea în mod evident o legătură mai strânsă cu un alt stat, să ajungă la concluzia că legea aplicabilă succesiunii nu ar trebui să fie legea statului în care defunctul își avea reședința obișnuită, ci mai degrabă legea statului cu care defunctul avea în mod evident o legătură mai strânsă. Totuși, nu ar trebui să se recurgă la utilizarea legăturii celei mai strânse în mod evident drept factor de legătură subsidiar ori de câte ori se dovedește complicată stabilirea reședinței obișnuite a defunctului în momentul decesului.

- (26) Nimic din prezentul regulament nu ar trebui să împiedice o instanță judecătorească să aplice mecanismele menite să soluționeze ocolirea dispozițiilor legale, precum fraudarea legii în contextul dreptului internațional privat.
- (27) Normele prezentului regulament sunt concepute astfel încât să asigure faptul că autoritatea care se ocupă de succesiune va aplica, în cele mai multe situații, propria lege. În consecință, prezentul regulament prevede o serie de mecanisme care să fie activate atunci când defunctul a ales ca succesiunea să îi fie reglementată de legea unui stat membru a cărui cetățenie o deținea.
- (28) Un astfel de mecanism ar trebui să le permită părților să încheie un acord de alegere a forului în favoarea instanțelor judecătorești ale statului membru pentru a cărui lege s-a optat. Ar trebui să se stabilească de la caz la caz, în funcție, în special, de chestiunea reglementată de acordul de alegere a forului, dacă acordul ar trebui încheiat între toate părțile vizate de succesiune sau dacă unele dintre acestea ar putea conveni să aducă o chestiune specifică înaintea instanței judecătorești alese într-o situație în care decizia adoptată de acea instanță judecătorească cu privire la chestiunea respectivă nu ar afecta drepturile celorlalte părți la succesiune.
- (29) În cazul în care o instanță judecătorească s-a sesizat din oficiu într-o cauză succesorală, astfel cum este cazul în anumite state membre, respectiva instanță ar trebui să încheie procedurile dacă părțile convin să soluționeze pe cale amiabilă succesiunea printr-o tranzacție extrajudiciară în statul membru pentru a cărui lege s-a optat. În cazul în care o instanță judecătorească nu se sesizează din oficiu într-o cauză succesorală, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice părțile să soluționeze succesiunea pe cale amiabilă printr-o tranzacție extrajudiciară, de exemplu o tranzacție în fața unui notar, într-un stat membru ales de acestea, în cazul în care acest lucru este posibil în temeiul dreptului statului membru respectiv. Acest lucru ar trebui să se aplice chiar dacă legea aplicabilă succesiunii nu face parte din legislația statului respectiv.
- (30) Pentru a asigura faptul că instanțele judecătorești din toate statele membre pot, din aceleași motive, să își exercite competența cu privire la succesiunea persoanelor care nu își au reședința obișnuită într-un stat membru la momentul decesului, prezentul regulament ar trebui să enumere, în mod exhaustiv, în ordine ierarhică, motivele pentru care poate fi exercitată o astfel de competență subsidiară.
- (31) Pentru a se remedia în special situațiile de denegare de dreptate, în prezentul regulament ar trebui să se prevadă un *forum necessitatis* prin care se permite unei instanțe judecătorești a unui stat membru, în cazuri excepționale, să se pronunțe cu privire la o succesiune care prezintă o legătură strânsă cu un stat terț. Un astfel de caz excepțional ar putea fi considerată situația în care o acțiune se dovedește a fi imposibil de realizat în statul terț respectiv, de exemplu din cauza unui război civil, sau situația în care, în mod rezonabil, nu se poate aștepta ca un beneficiar să inițieze sau să efectueze o acțiune în acel stat. Cu toate acestea, competența întemeiată pe *forum necessitatis* ar trebui să fie exercitată doar în cazul în care cauza prezintă o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate.
- (32) Pentru a simplifica viața moștenitorilor și a legatarilor care își au reședința obișnuită într-un alt stat membru decât acela în care se soluționează sau se va soluționa succesiunea, prezentul regulament ar trebui să permită oricărei persoane îndrituite în temeiul legii aplicabile succesiunii să facă declarații privind acceptarea succesiunii, a unui legat sau a unei rezerve succesoriale sau renunțarea la acestea, sau privind limitarea răspunderii pentru datorii în cadrul succesiunii, să facă astfel de declarații sub forma prevăzută în legea statului membru în care își are reședința obișnuită în fața instanțelor judecătorești ale statului membru respectiv. Aceasta nu ar trebui să excludă efectuarea de astfel de declarații în fața altor autorități din acel stat membru care sunt competente să primească declarații în temeiul dreptului național. Persoanele care aleg să facă uz de posibilitatea de a face declarații în statul membru al reședinței lor obișnuite ar trebui să informeze, ele însele, instanța judecătorească sau autoritatea care se ocupă sau care se va ocupa cu succesiunea cu privire la existența unor astfel de declarații, în termenul stabilit de legea aplicabilă succesiunii.
- (33) Nu ar trebui să fie posibil pentru o persoană care dorește să își limiteze răspunderea cu privire la datoriile succesiunii să facă acest lucru printr-o simplă declarație în acest sens, în fața instanțelor sau a altor autorități competente din statul membru în care își are reședința obișnuită, în situația în care legea aplicabilă succesiunii o obligă să inițieze o procedură judiciară specifică în fața instanței judecătorești competente, de exemplu proceduri privind inventarierea. O declarație făcută în astfel de condiții de către o persoană în statul membru în care își are reședința obișnuită, sub forma prevăzută de legislația statului membru respectiv, nu ar trebui, prin urmare, să fie considerată ca îndeplinind condițiile de formă în sensul prezentului regulament. De asemenea, nici actele de sesizare a instanței nu ar trebui să fie considerate declarații în sensul prezentului regulament.
- (34) În interesul funcționării armonioase a justiției, ar trebui evitată pronunțarea de hotărâri contradictorii în state membre diferite. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme generale de procedură similare celor proprii altor instrumente ale Uniunii din domeniul cooperării judiciare în materie civilă.
- (35) O astfel de normă procedurală este norma privind litispendența care va fi aplicată dacă aceeași cauză succesorală este introdusă la diferite instanțe judecătorești din diferite state membre. Prin norma respectivă se va stabili care instanță judecătorească ar trebui să continue soluționarea cauzei succesoriale.

- (36) Dat fiind faptul că în unele state membre chestiunile referitoare la succesiuni ar putea fi de competența unor autorități nejudiciare, precum notarii, cărora nu li se aplică normele privind competența în temeiul prezentului regulament, nu se poate exclude eventualitatea ca în diferite state membre se fie inițiate, în paralel, o tranzacție extrajudiciară și proceduri în instanță referitoare la aceeași succesiune sau două tranzacții extrajudiciare privind aceeași succesiune. Într-o astfel de situație, în momentul în care iau cunoștință de desfășurarea unor proceduri paralele, părțile implicate ar trebui să convină cu privire la modul în care ar trebui să acționeze. Dacă acestea nu pot să ajungă la un acord, succesiunea ar trebui să fie de competența și ar trebui soluționată de instanțele judecătorești competente în temeiul prezentului regulament.
- (37) Pentru a permite cetățenilor să profite, în condiții de securitate juridică, de avantajele oferite de piața internă, prezentul regulament ar trebui să le permită cunoașterea din timp a legii aplicabile succesiunii lor. Ar trebui introduse norme armonizate privind conflictele de legi, pentru evitarea rezultatelor contradictorii. Regula principală ar trebui să asigure că succesiunea este reglementată de o lege previzibilă, cu care succesiunea are legături strânse. Din motive de securitate juridică și pentru a evita fragmentarea succesiunii, acea lege ar trebui să reglementeze succesiunea în ansamblul său, adică totalitatea bunurilor care fac parte din patrimoniul succesoral, indiferent de natura acestora și indiferent dacă ele sunt situate într-un alt stat membru sau într-un stat terț.
- (38) Prezentul regulament ar trebui să permită cetățenilor să își organizeze din timp succesiunea, alegând legea aplicabilă succesiunii lor. Această alegere ar trebui limitată la legea unui stat a cărui cetățenie o dețin, pentru a asigura o legătură între defunct și legea aleasă și pentru a evita ca o lege să fie aleasă cu intenția de a înșela așteptările legitime ale persoanelor care au dreptul la o cotă-parte.
- (39) Alegerea legii ar trebui făcută în mod expres, printr-o declarație sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte, sau ar trebui demonstrată prin clauzele unei astfel de dispoziții. Alegerea unei legi ar putea fi considerată ca fiind demonstrată printr-o dispoziție pentru cauză de moarte în situația în care, de exemplu, defunctul a făcut trimitere în cuprinsul dispoziției sale la prevederi specifice din legea statului a cărui cetățenie o deține sau în situația în care a menționat în alt fel respectiva lege.
- (40) În temeiul prezentului regulament, o alegere a legii ar trebui să fie valabilă chiar dacă legea aleasă nu prevede posibilitatea alegerii legii în materie de succesiuni. Totuși, ar trebui ca legea aleasă să fie cea care determină condițiile de fond ale actului prin care se face alegerea, adică dacă se poate considera că persoana care face alegerea a înțeles și a consimțit cu privire la ceea ce făcea. Același lucru ar trebui să fie valabil și în ceea ce privește actul de modificare sau de revocare a alegerii legii.
- (41) În sensul aplicării prezentului regulament, stabilirea cetățeniei sau a cetățeniilor multiple ale unei persoane ar trebui soluționată ca o chestiune preliminară. Chestiunea considerării unei persoane ca cetățean al unui stat nu se încadrează în domeniul de aplicare a prezentului regulament și este reglementată de legislația națională, inclusiv, după caz, de convențiile internaționale, cu respectarea deplină a principiilor generale ale Uniunii Europene.
- (42) Legea stabilită drept lege aplicabilă succesiunii ar trebui să reglementeze succesiunea de la deschiderea acesteia până la transferul proprietății asupra bunurilor care fac parte din patrimoniul succesoral către beneficiari, astfel cum stabilește legea respectivă. Legea ar trebui să includă chestiuni referitoare la administrarea patrimoniului succesoral și la răspunderea pentru datorii în cadrul succesiunii. Plata datoriilor în cadrul succesiunii poate include luarea în considerare a rangului specific al creditorilor, îndeosebi în funcție de legea aplicabilă succesiunii.
- (43) Normele în materie de jurisdicție stabilite prin prezentul regulament ar putea, în anumite cazuri, să conducă la o situație în care instanța, competentă să se pronunțe într-o succesiune, nu va aplica propria sa legislație. Atunci când o astfel de situație survine într-un stat membru a cărui legislație prevede numirea obligatorie a unui administrator al patrimoniului succesoral, prezentul regulament ar trebui să permită instanței respectivului stat membru ca, atunci când este sesizată, să numească unul sau mai mulți astfel de administratori în conformitate cu legislația proprie. Toate acestea nu ar trebui să aducă atingere niciunei alegeri făcute de părți pentru soluționarea pe cale amiabilă a succesiunii printr-o tranzacție extrajudiciară într-un alt stat membru a cărui legislație prevede o astfel de posibilitate. Pentru a asigura coordonarea lipsită de dificultăți între legea aplicabilă succesiunii și legea statului membru în care se află instanța care numește administratorii, instanța ar trebui să numească persoana care ar fi îndrituită (persoanele îndrituite) să administreze patrimoniul succesoral, cum ar fi, de exemplu, executorul testamentului defunctului ori înșiși moștenitorii sau, dacă legea aplicabilă succesiunii o impune, un administrator terț, în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii. În cazuri specifice, în care legislația proprie o reclamă, instanțele pot numi ca administrator o parte terță, chiar dacă o astfel de numire nu este prevăzută de legea aplicabilă succesiunii. În cazul în care defunctul a numit un executor testamentar, persoana respectivă nu poate fi lipsită de puterile sale decât dacă legea aplicabilă succesiunii permite terminarea mandatului său.
- (44) Puterile exercitate de administratorii numiți în statele membre de instanța sesizată ar trebui să fie puterile de administrare pe care le pot exercita în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii. Astfel, dacă, de exemplu, moștenitorul este numit ca administrator, acesta ar trebui să dispună de puterile de administrare a patrimoniului succesoral la care un moștenitor ar fi îndrituit

în conformitate cu acea lege. Atunci când puterile de administrare care pot fi exercitate în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii nu sunt suficiente pentru a prezerva bunurile din patrimoniul succesoral sau pentru a proteja drepturile creditorilor sau pe acelea ale altor persoane care au garantat datoriile defunctului, administratorul (administratorii) numit (numiți) în statul membru în care se află instanța sesizată poate (pot) administra, pe bază reziduală, puteri de administrare în acest scop prevăzute în legea aceluia stat membru. Printre aceste competențe reziduale se pot număra, de exemplu, întocmirea unei liste a bunurilor și datoriilor succesiunii, informarea creditorilor cu privire la deschiderea succesiunii și invitația adresată acestora de a-și face cunoscute pretențiile, precum și luarea oricăror măsuri temporare, inclusiv de protecție, destinate să prezerve bunurile din patrimoniul succesoral. Actele asumate de administrator în temeiul competențelor sale reziduale ar trebui să respecte legea aplicabilă succesiunii în ceea ce privește transferul de proprietate asupra bunurilor successorale, inclusiv orice tranzacție încheiată de beneficiari înainte de numirea administratorului, răspunderea în ceea ce privește datoriile successorale și drepturile beneficiarilor, inclusiv, atunci când este cazul, dreptul de a accepta sau de a renunța la succesiune. Aceste acte ar putea, de exemplu, atrage după ele numai înstrăinarea bunurilor sau plata datoriilor, în cazul în care legea aplicabilă succesiunii o permite. Atunci când, în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii, numirea unui administrator terț modifică răspunderea moștenitorilor, aceste modificări în materie de răspundere ar trebui respectate.

- (45) Prezentul regulament nu ar trebui să excludă posibilitatea ca creditorii, de exemplu prin intermediul unui reprezentant, să îndeplinească acțiunile suplimentare prevăzute de legislația națională, dacă este cazul, în concordanță cu instrumentele relevante ale Uniunii, pentru salvagardarea drepturilor lor.
- (46) Prezentul regulament ar trebui să permită ca potențialii creditori din alte state membre în care sunt situate bunurile să fie informați în legătură cu deschiderea succesiunii. Pentru aplicarea prezentului regulament, ar trebui, prin urmare, să se ia în considerare posibilitatea instituirii unui mecanism, după caz, prin intermediul portalului e-justiție, pentru a le permite creditorilor potențiali din alte state membre să acceseze informațiile pertinente, astfel încât să-și facă cunoscute pretențiile.
- (47) Legea aplicabilă succesiunii ar trebui să determine care sunt beneficiarii în orice caz de succesiune. În temeiul celor mai multe legi, termenul „beneficiari” s-ar referi la moștenitori și legatari, precum și la persoane care au dreptul la o rezervă succesorală, deși, de exemplu, situația juridică a legatarilor nu este aceeași în temeiul tuturor sistemelor de drept. În temeiul anumitor sisteme de legi, legatarul poate primi o cotă-parte

directă din patrimoniul succesoral, în timp ce, în temeiul altora, legatarul poate dobândi numai o creanță față de moștenitori.

- (48) Pentru a asigura securitatea juridică pentru persoanele care doresc să își planifice succesiunea din timp, prezentul regulament ar trebui să prevadă o normă specifică privind conflictul de legi referitoare la admisibilitatea și condițiile de fond ale dispozițiilor pentru cauză de moarte. Pentru a asigura aplicarea uniformă a respectivei norme, prezentul regulament ar trebui să enumere elementele care ar trebui să fie considerate drept elemente care se referă la condițiile de fond. Examinarea condițiilor de fond ale unei dispoziții pentru cauză de moarte poate duce la concluzia că dispoziția respectivă nu există din punct de vedere juridic.
- (49) Un pact asupra unei succesiuni viitoare reprezintă un tip de dispoziție pentru cauză de moarte ale cărui admisibilitate și acceptare variază între statele membre. Pentru a facilita acceptarea în statele membre a drepturilor successorale dobândite ca rezultat al unui pact asupra unei succesiuni viitoare, în prezentul regulament ar trebui să se precizeze care lege va reglementa admisibilitatea acestui tip de pact, condițiile de fond și caracterul obligatoriu între părți, inclusiv condițiile pentru desfacerea sa.
- (50) Legea care, în temeiul prezentului regulament, va reglementa admisibilitatea și condițiile de fond ale unei dispoziții pentru cauză de moarte și, în ceea ce privește pactele asupra unei succesiuni viitoare, caracterul obligatoriu între părți al unui asemenea pact nu ar trebui să aducă atingere drepturilor niciunei persoane care, în temeiul legii aplicabile succesiunii, are dreptul la o rezervă succesorală sau un alt drept pe care nu îl poate pierde din cauza persoanei al cărei patrimoniu succesoral este vizat.
- (51) Acolo unde, în prezentul regulament, se face trimitere la legea care s-ar fi aplicat succesiunii persoanei care a întocmit o dispoziție pentru cauză de moarte dacă aceasta ar fi decedat în ziua întocmirii, modificării sau, respectiv, a revocării dispoziției, o astfel de trimitere ar trebui înțeleasă ca trimitere fie la legea statului în care își avea reședința obișnuită persoana respectivă în ziua respectivă, fie la legea statului a cărui cetățenie o deținea în ziua respectivă, dacă a făcut o alegere a legii în temeiul prezentului regulament.
- (52) Prezentul regulament ar trebui să reglementeze condițiile de formă ale tuturor dispozițiilor pentru cauză de moarte întocmite în formă scrisă prin normele care respectă prevederile Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 privind conflictele de legi referitoare la forma dispozițiilor testamentare. Atunci când stabilește dacă o anumită dispoziție pentru cauză de moarte îndeplinește condițiile de formă în temeiul prezentului regulament, autoritatea competentă nu ar trebui să țină seama de crearea frauduloasă a unui element internațional pentru eludarea normelor privind condițiile de formă.

- (53) În sensul prezentului regulament, ar trebui să se considere că orice dispoziție de drept care limitează formele permise de dispoziții pentru cauză de moarte prin trimitere la anumite caracteristici personale ale persoanei care a întocmit dispoziția, precum vârsta, aparține chestiunilor de formă. Acest lucru nu ar trebui interpretat ca însemnând că legea aplicabilă condițiilor de formă ale unei dispoziții pentru cauză de moarte în temeiul prezentului regulament ar trebui să stabilească dacă un minor are capacitatea de a întocmi o dispoziție pentru cauză de moarte sau nu. Respectiva lege ar trebui să stabilească numai dacă un aspect personal, precum acela al minoratului, ar trebui să împiedice o persoană să întocmească o dispoziție pentru cauză de moarte într-o anumită formă.
- (54) Din motive economice, familiale sau sociale, anumite bunuri imobile, anumite întreprinderi și alte categorii speciale de bunuri fac obiectul unor norme speciale în statul membru în care sunt situate; aceste norme speciale stabilesc restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile, în ceea ce privește acele bunuri. Prezentul regulament ar trebui să asigure aplicarea acestui tip de norme speciale. Totuși, această excepție în aplicarea legii aplicabile succesiunii necesită o interpretare strictă, pentru a păstra compatibilitatea cu obiectivul general al prezentului regulament. În consecință, nici normele care reglementează conflictul de legi care supun bunurile imobile unei legi diferite de cea aplicabilă bunurilor mobile, nici dispozițiile care prevăd o rezervă succesorală mai mare decât cea prevăzută în legea aplicabilă succesiunii în temeiul prezentului regulament nu pot fi considerate drept norme speciale instituind restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește anumite bunuri.
- (55) Pentru a asigura rezolvarea uniformă a unei situații în care nu este sigur în ce ordine au decedat două sau mai multe persoane a căror succesiune ar fi reglementată de legi diferite, prezentul regulament ar trebui să prevadă o normă prin care să se stabilească faptul că niciunul dintre defuncți nu ar trebui să aibă niciun fel de drepturi succesoriale față de celălalt sau de ceilalți.
- (56) În unele situații, o succesiune poate fi vacantă. Pentru astfel de situații, în legi diferite există prevederi diferite. În temeiul unor legi, statul va putea să revendice succesiunea vacantă în calitate de moștenitor, indiferent de locul în care sunt situate bunurile. În temeiul altor legi, statul va putea să intre numai în posesia bunurilor situate pe propriul teritoriu. În consecință, prezentul regulament ar trebui să conțină o normă prin care să se stabilească că aplicarea normei aplicabile succesiunii nu ar trebui să împiedice un stat membru să dobândească proprietatea asupra bunurilor situate pe teritoriul său, în temeiul legii sale. Cu toate acestea, pentru a asigura faptul că această normă nu este în detrimentul creditorilor succesiunii, ar trebui adăugată o clauză condițională conform căreia creditorii succesiunii ar putea să solicite satisfacerea creanțelor lor din întregul patrimoniu succesoral, indiferent de locul unde sunt situate bunurile care constituie acest patrimoniu succesoral.
- (57) Normele privind conflictul de legi prevăzute în prezentul regulament pot duce la aplicarea legii unui stat terț. În astfel de cazuri, ar trebui să se țină seama de normele de drept internațional privat din legislația statului respectiv. În cazul în care respectivele norme prevăd fie retrimiteră la legea unui stat membru, fie retrimiteră la legea unui stat terț care ar aplica succesiunii propria lege, o astfel de retrimiteră ar trebui acceptată pentru a asigura coerența la nivel internațional. Totuși, retrimiteră ar trebui să fie exclusă în situațiile în care defunctul a ales legea unui stat terț.
- (58) În circumstanțe excepționale, considerații de interes public ar trebui să dea instanțelor judecătorești și altor autorități competente în materie de succesiuni din statele membre posibilitatea de a nu ține seama de anumite dispoziții din legea străină atunci când, într-un anumit caz, aplicarea unor astfel de prevederi ar fi vădit incompatibilă cu ordinea publică a statului membru în cauză. Cu toate acestea, instanțele sau celelalte autorități competente nu ar trebui să poată aplica excepția de ordine publică pentru a lăsa deoparte legea unui alt stat membru sau pentru a refuza să recunoască — sau, dacă este cazul, să accepte — sau să execute o hotărâre, un act autentic sau o tranzacție judiciară dintr-un alt stat membru, dacă în felul acesta ar încălca dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 21, care interzice toate formele de discriminare.
- (59) Având în vedere obiectivul său general, care este recunoașterea reciprocă a hotărârilor pronunțate în statele membre în materie de succesiuni, indiferent dacă astfel de hotărâri au fost pronunțate în cadrul unor proceduri contencioase sau al unor proceduri necontencioase, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme cu privire la recunoașterea, forța executorie și executarea hotărârilor judecătorești similare celor ale altor instrumente ale Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă.
- (60) Pentru a se ține seama de diferitele modalități de soluționare a aspectelor legate de succesiune în statele membre, prezentul regulament ar trebui să asigure recunoașterea și executarea, în toate statele membre, a actelor autentice în materie de succesiuni.
- (61) Actele autentice ar trebui să aibă aceleași efecte probatorii în alt stat membru pe care le au în statul membru de origine sau efectele cele mai apropiate. Atunci când se stabilesc efectele probatorii sau efectele cele mai apropiate ale unui anumit act autentic într-un alt stat membru, ar trebui să se facă trimitere la natura și amploarea efectelor probatorii ale actului autentic în statul membru de origine. În consecință, legea statului membru de origine va fi cea care va stabili ce efecte probatorii ar trebui să aibă un anumit act autentic într-un alt stat membru.

- (62) „Caracterul autentic” al unui act autentic ar trebui să fie un concept autonom care să se refere la elemente cum ar fi autenticitatea actului, cerințele de formă ale actului, competențele autorității care întocmește actul și procedura utilizată pentru întocmirea actului. Acesta ar trebui să privească, de asemenea, elementele de fapt înscrise în actul autentic de autoritatea implicată, precum faptul că părțile indicate s-au înfățișat la data indicată în fața autorității respective și că acestea au făcut declarațiile indicate. Partea care dorește să conteste caracterul autentic al unui act autentic ar trebui să facă acest lucru în fața instanței judecătorești competente în statul membru de origine al actului autentic în temeiul dreptului statului membru respectiv.
- (63) Sintagma „actele juridice sau rapoartele juridice înregistrate de un act autentic” ar trebui interpretată ca o trimitere la conținutul pe fond înregistrat în actul autentic. Actele juridice înregistrate într-un act autentic ar putea fi, de exemplu, acordul dintre părți privind partajul succesoral sau repartizarea succesiunii, un testament, un pact asupra unei succesiuni viitoare sau o altă declarație de intenție. Rapoartele juridice ar putea fi, de exemplu, vocația succesorală a moștenitorilor sau a altor beneficiari, în funcție de legea aplicabilă succesiunii, stabilirea cotelor-părți respective ale acestora și a existenței unei rezerve succesoriale sau orice alt element stabilit în temeiul legii aplicabile succesiunii. O parte care dorește să conteste actele juridice sau rapoartele juridice înregistrate într-un act autentic ar trebui să facă acest lucru în fața instanțelor judecătorești competente în temeiul prezentului regulament, care ar trebui să soluționeze contestarea în temeiul legii aplicabile succesiunii.
- (64) Dacă o chestiune legată de actele juridice sau rapoartele juridice înregistrate într-un act autentic este invocată pe cale accesorie înaintea unei instanțe judecătorești a unui stat membru, instanța judecătorească respectivă ar trebui să fie competentă în materie.
- (65) Un act autentic care este contestat nu ar trebui să producă efecte probatorii într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rol. Dacă acțiunea de contestare se referă numai la o chestiune specifică cu privire la actele juridice sau rapoartele juridice înregistrate într-un act autentic, actul autentic contestat nu ar trebui să aibă efecte probatorii, în ceea ce privește chestiunea contestată, într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rol. Un act autentic care, ca urmare a unei contestații, este declarat nul ar trebui să înceteze să mai producă efecte probatorii.
- (66) O autoritate căreia, pentru aplicarea prezentului regulament, i s-ar prezenta două acte autentice incompatibile ar trebui să evalueze dacă ar trebui să se acorde prioritate unuia dintre actele autentice și căruia dintre acestea ar trebui să i se acorde prioritate, luând în considerare circumstanțele cazului particular. În cazul în care, din aceste circumstanțe, nu reiese clar dacă ar trebui să se acorde prioritate unuia dintre actele autentice și căruia dintre acestea ar trebui să i se acorde prioritate, instanțele judecătorești competente în temeiul prezentului regulament ar trebui să soluționeze chestiunea sau, în cazul în care chestiunea este invocată pe cale accesorie în cursul acțiunii, instanța sesizată ar trebui să soluționeze chestiunea. În cazul unei incompatibilități între un act autentic și o hotărâre, ar trebui să se ia în considerare motivele de nerecunoaștere a hotărârilor în temeiul prezentului regulament.
- (67) Pentru ca o succesiune cu elemente de extraneitate în Uniune să fie soluționată într-o manieră rapidă, simplă și eficace, moștenitorii, legatarii, executorii testamentari sau administratorii patrimoniului succesoral ar trebui să își poată dovedi cu ușurință statutul și/sau drepturile și competențele într-un alt stat membru, de exemplu într-un stat membru unde se situează bunurile succesoriale. Pentru a le permite aceasta, prezentul regulament ar trebui să prevadă crearea unui certificat uniform, certificatul european de moștenitor (denumit în continuare „certificatul”), care să fie emis pentru a fi utilizat în alt stat membru. Pentru a respecta principiul subsidiarității, certificatul nu ar trebui să înlocuiască documentele interne care pot exista în scopuri similare în statele membre.
- (68) Autoritatea care emite certificatul ar trebui să aibă în vedere formalitățile necesare pentru înregistrarea bunurilor imobiliare în statul membru în care este ținut registrul. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă un schimb de informații cu privire la aceste formalități între statele membre.
- (69) Utilizarea certificatului nu ar trebui să fie obligatorie. Aceasta înseamnă că persoanele în măsură să solicite un certificat nu ar trebui să aibă obligația să facă acest lucru, dar ar trebui să aibă libertatea să folosească celelalte instrumente disponibile în temeiul prezentului regulament (hotărâri, acte autentice și tranzacții judiciare). Cu toate acestea, nicio autoritate sau persoană căreia i se prezintă un certificat emis într-un alt stat membru nu ar trebui să poată solicita să i se prezinte, în locul certificatului, o hotărâre, un act autentic sau o tranzacție judiciară.
- (70) Certificatul ar trebui să fie emis în statul membru al cărui instanțe judecătorești sunt competente în temeiul prezentului regulament. Fiecare stat membru ar trebui să stabilească în legislația internă ce autorități ar trebui să fie competente să elibereze certificatul, și anume instanțele judecătorești, astfel cum sunt definite în sensul prezentului regulament, sau alte autorități competente în materie de succesiuni, de exemplu, notarii. De asemenea, ar trebui ca fiecare stat membru să stabilească în legislația sa internă dacă autoritatea emitentă poate implica alte organisme competente în procesul de emitere, de exemplu organisme competente să primească declarații solemne în loc de jurământ.

Statele membre ar trebui să comunice Comisiei informațiile relevante cu privire la autoritățile emitente, pentru ca aceste informații să poată fi puse la dispoziția publicului.

- (71) Certificatul ar trebui să producă aceleași efecte în toate statele membre. Certificatul nu ar trebui să aibă forță executorie în sine, ci efect probatoriu, și ar trebui să se considere că certificatul dovedește în mod fidel elementele stabilite în temeiul legii aplicabile succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile elementelor specifice, precum condițiile de fond ale dispoziției pentru cauză de moarte. Efectele probatorii ale certificatului nu ar trebui să fie extinse la elemente care nu sunt reglementate prin prezentul regulament, cum ar fi, de exemplu, problema filiației sau, în cazul unui anumit bun, aceea de a stabili dacă acesta a aparținut sau nu defunctului. Orice persoană care face plăți sau care transmite bunuri succesoriale unei persoane indicate în certificat ca având dreptul să accepte astfel de plăți sau bunuri în calitate de moștenitor sau de legatar ar trebui să beneficieze de o protecție adecvată dacă acționează cu bună-credință, pe baza exactității informațiilor atestate în certificat. Aceeași protecție ar trebui garantată oricărei persoane care, pe baza exactității informațiilor atestate în certificat, cumpără sau primește bunuri succesoriale de la o persoană indicată în certificat ca având dreptul să dispună de astfel de bunuri. Protecția ar trebui asigurată dacă sunt prezentate copii certificate încă valabile. Dacă dobândirea unor astfel de bunuri de către o persoană terță are sau nu efect este o chestiune ce nu ar trebui să fie stabilită prin prezentul regulament.
- (72) Autoritatea competentă ar trebui să emită certificatul la cerere. Certificatul în original ar trebui să rămână la autoritatea emitentă, care ar trebui să elibereze solicitantului și oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim una sau mai multe copii certificate ale certificatului. Aceasta nu ar trebui să împiedice un stat membru, în conformitate cu normele sale naționale privind accesul publicului la documente, să permită difuzarea unor copii ale certificatului către persoane aparținând publicului. Prezentul regulament ar trebui să prevadă o cale de atac împotriva hotărârilor autorității emitente, inclusiv a hotărârilor prin care se respinge eliberarea unui certificat. Atunci când certificatul este rectificat, modificat sau retras, autoritatea emitentă ar trebui să informeze persoanele cărora le-au fost eliberate copii certificate, astfel încât să se evite utilizarea abuzivă a acestora.
- (73) Respectarea angajamentelor internaționale pe care statele membre și le-au asumat impune ca prezentul regulament să nu aducă atingere aplicării convențiilor internaționale la care unul sau mai multe state membre sunt părți la data adoptării prezentului regulament. În special, statele membre care sunt părți contractante la Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 privind conflictele de legi în materia condițiilor de formă ale dispozițiilor testamentare ar trebui să poată aplica în continuare dispozițiile respectivei convenții în locul dispozițiilor prezentului regulament în ceea ce privește condițiile de formă ale testamentelor și ale testamentelor conjunctive. Coerența
- cu obiectivele generale ale prezentului regulament impune totuși ca prezentul regulament să prevaleze între statele membre asupra convențiilor încheiate exclusiv între două sau mai multe state membre, în măsura în care aceste convenții vizează aspecte reglementate de prezentul regulament.
- (74) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre care sunt părți la Convenția din 19 noiembrie 1934 încheiată între Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia conținând dispoziții de drept internațional privat cu privire la succesiuni, testamente și administrarea succesiunii, astfel cum a fost modificată prin acordul interguvernamental dintre statele părți la convenție, să aplice în continuare anumite dispoziții ale convenției respective.
- (75) Pentru a facilita aplicarea prezentului regulament, este oportun să se prevadă obligația statelor membre de a comunica anumite informații privind propriile legislații și proceduri referitoare la succesiuni în cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială, înființată prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului⁽¹⁾. Pentru a permite publicarea la timp în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a tuturor informațiilor relevante pentru aplicarea practică a prezentului regulament, statele membre ar trebui, de asemenea, să comunice Comisiei aceste informații înainte de data aplicării prezentului regulament.
- (76) Tot pentru a facilita aplicarea prezentului regulament și pentru a permite utilizarea tehnologiilor moderne de comunicare, ar trebui prevăzute formulare standard pentru atestate în ceea ce privește cererea de încuviințare a executării unei hotărâri, a unui act autentic sau a unei tranzacții judiciare și pentru cererea de certificat european de moștenitor, precum și pentru certificatul propriu-zis.
- (77) Pentru calcularea perioadelor și termenelor stabilite prin prezentul regulament ar trebui să se aplice dispozițiile Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea normelor aplicabile perioadelor, datelor și termenelor⁽²⁾.
- (78) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește crearea și modificarea ulterioară a atestatelor și formularelor referitoare la încuviințarea executării hotărârilor judecătorești, la tranzacțiile judiciare, la actele autentice și la certificatul european de moștenitor. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului

⁽¹⁾ JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

⁽²⁾ JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.

- (79) Ar trebui să se folosească procedura de consultare pentru adoptarea actelor de punere în aplicare privind stabilirea și modificarea ulterioară a atestatelor și a formularelor prevăzute în prezentul regulament, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (80) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume libera circulație a persoanelor, posibilitatea ca cetățenii europeni să își organizeze din timp succesiunea într-un context UE și protecția drepturilor moștenitorilor și legatarilor, ale altor persoane apropiate defunctului, precum și ale creditorilor succesiunii, nu pot fi îndeplinite suficient de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele prezentului regulament, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (81) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Prezentul regulament trebuie aplicat de instanțele judecătorești și de alte autorități competente ale statelor membre respectând aceste drepturi și principii.
- (82) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nu fac obiectul aplicării sale. Toate acestea nu aduc atingere posibilității ca Regatul Unit și Irlanda să își notifice intenția de a accepta prezentul regulament după adoptare, în conformitate cu articolul 4 din protocolul menționat anterior.
- (83) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică succesiunilor privind patrimoniile persoanelor decedate. Regulamentul nu se aplică în materie fiscală, vamală sau administrativă.
- (2) Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament:
- (a) statutul persoanelor fizice, precum și relațiile de familie și relațiile care, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, sunt considerate ca având efecte comparabile;
  - (b) capacitatea juridică a persoanelor fizice, fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (2) litera (c) și articolului 26;
  - (c) chestiunile referitoare la dispariția, absența sau moartea prezumată a unei persoane fizice;
  - (d) chestiunile legate de aspectele patrimoniale ale regimurilor matrimoniale și de aspectele patrimoniale ale relațiilor care sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile cu cele ale căsătoriei;
  - (e) obligațiile de întreținere, altele decât cele pentru cauză de moarte;
  - (f) condițiile de formă ale dispozițiilor privind aspecte patrimoniale pentru cauză de moarte întocmite în formă verbală;
  - (g) drepturile de proprietate și bunurile constituite sau transferate altfel decât prin succesiune, de exemplu prin liberalități, prin proprietatea comună căreia i se aplică dreptul partenerului supraviețuitor, prin planurile de pensii, prin contractele de asigurare și acordurile similare, fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (2) litera (i);
  - (h) chestiunile reglementate de dreptul societăților comerciale și al altor organisme, constituite ca persoane juridice sau nu, cum ar fi clauzele incluse în actele constitutive și în statutele societăților comerciale și al altor organisme, constituite ca persoane juridice sau nu, care stabilesc ce anume se va întâmpla cu acțiunile în cazul decesului membrilor acestora;

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (i) dizolvarea, expirarea duratei și fuzionarea societăților comerciale și a altor organisme, constituite ca persoane juridice sau nu;
- (j) constituirea, administrarea și dizolvarea trusturilor;
- (k) natura drepturilor reale; și
- (l) orice înscriere într-un registru al drepturilor de proprietate asupra unor bunuri imobile sau mobile, inclusiv cerințele legale pentru o astfel de înscriere, precum și efectele înregistrării sau ale lipsei înregistrării unor astfel de drepturi într-un registru.

Articolul 2

Competențele în materie de succesiuni în cadrul statelor membre

Prezentul regulament nu aduce atingere competenței autorităților statelor membre în materie succesorală.

Articolul 3

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament:
  - (a) „succesiune” înseamnă succesiunea privind patrimoniul unei persoane decedate și acoperă orice formă de transfer de bunuri, drepturi și obligații pentru cauză de moarte, fie că este vorba de un act voluntar de transfer, sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte, fie de un transfer sub forma succesiunii ab intestat;
  - (b) „pact asupra unei succesiuni viitoare” înseamnă un acord, inclusiv un acord rezultat din testamente reciproce, care creează, modifică sau încetează, cu sau fără contraprestație, drepturi asupra patrimoniului sau patrimoniilor viitoare ale uneia sau mai multor persoane care sunt părți la acord;
  - (c) „testament conjunctiv” înseamnă un testament întocmit de două sau mai multe persoane într-un singur act;
  - (d) „dispoziție pentru cauză de moarte” înseamnă un testament, un testament conjunctiv sau un pact asupra unei succesiuni viitoare;
  - (e) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care a fost pronunțată hotărârea, a fost aprobată sau încheiată

tranzacția judiciară ori a fost întocmit actul autentic sau a fost emis certificatul european de moștenitor, după caz;

- (f) „stat membru de executare” înseamnă statul membru în care se solicită încuviințarea executării sau executarea hotărârii, a tranzacției judiciare sau a actului autentic;
- (g) „hotărâre” înseamnă orice hotărâre în materie de succesiuni pronunțată de o instanță judecătorească dintr-un stat membru, indiferent de denumirea acesteia, inclusiv o hotărâre privind stabilirea de către un grefier a cheltuielilor de judecată;
- (h) „tranzacție judiciară” înseamnă o tranzacție în materie de succesiuni aprobată de o instanță judecătorească sau încheiată în fața unei instanțe judecătorești în cursul unei proceduri;
- (i) „act autentic” înseamnă un document în materie de succesiuni întocmit sau înregistrat în mod formal ca act autentic într-un stat membru și a cărui autenticitate:

- (i) se referă la semnătura și conținutul actului autentic; și
- (ii) a fost întocmit de către o autoritate publică sau orice autoritate abilitată în acest sens de către statul membru de origine.

(2) În sensul prezentului regulament, termenul „instanță judecătorească” include orice autoritate judiciară și toate celelalte autorități și profesioniști din domeniul juridic competenți în materie de succesiuni, care exercită atribuții judiciare sau acționează în baza delegării de competențe de către o autoritate judiciară sau acționează sub controlul unei autorități judiciare, cu condiția ca aceste autorități și profesioniști din domeniul juridic să ofere garanții în ceea ce privește imparțialitatea și dreptul tuturor părților de a fi audiate și cu condiția ca hotărârile pronunțate de aceștia în temeiul legii statului membru în care își exercită activitatea:

- (a) să poată face obiectul unei căi de atac sau al unui control de către o autoritate judiciară; și
- (b) să aibă o forță și un efect similare cu cele ale unei hotărâri a unei autorități judiciare privind aceleași aspecte.

Statele membre notifică Comisiei care sunt celelalte autorități și profesioniști din domeniul juridic menționați la primul paragraf în conformitate cu articolul 79.

CAPITOLUL II

COMPETENȚA

Articolul 4

Competența generală

Instanțele judecătorești din statul membru în care defunctul își avea reședința obișnuită în momentul decesului sunt competente să hotărască cu privire la succesiune în ansamblul său.

Articolul 5

Acordul de alegere a forului

(1) În cazul în care legea aleasă de către defunct pentru a se aplica succesiunii sale în temeiul articolului 22 este legea unui stat membru, părțile vizate pot conveni ca o instanță sau instanțele judecătorești din statul membru respectiv să aibă competență exclusivă de a se pronunța cu privire la orice chestiune referitoare la succesiune.

(2) Un astfel de acord de alegere a forului este redactat în scris, datat și semnat de părțile interesate. Orice comunicare sub formă electronică care permite consemnarea durabilă a acordului este considerată echivalentă formei scrise.

Articolul 6

Declinarea competenței în cazul în care s-a optat pentru o lege

În cazul în care legea aleasă de defunct pentru a se aplica succesiunii sale în temeiul articolului 22 este legea unui stat membru, instanța judecătorească sesizată în temeiul articolului 4 sau al articolului 10:

(a) poate, la solicitarea unei părți la proceduri, să își decline competența în cazul în care consideră că instanțele judecătorești din statul membru pentru a cărui lege s-a optat sunt mai în măsură să hotărască cu privire la succesiune, având în vedere circumstanțele de natură practică ale succesiunii, precum reședința obișnuită a părților și locul unde sunt situate bunurile; sau

(b) își declină competența în cazul în care părțile la proceduri au convenit, în conformitate cu articolul 5, să confere competență unei instanțe sau instanțelor judecătorești din statul membru pentru a cărui lege s-a optat.

Articolul 7

Competența în cazul în care s-a optat pentru o lege

Instanțele judecătorești din statul membru pentru a cărui lege a optat defunctul în temeiul articolului 22 sunt competente să hotărască cu privire la succesiune în cazul în care:

(a) o instanță judecătorească sesizată anterior și-a declinat competența cu privire la aceeași cauză în temeiul articolului 6;

(b) părțile la proceduri au convenit, în conformitate cu articolul 5, să confere competență unei instanțe sau instanțelor judecătorești din statul membru respectiv; sau

(c) părțile la proceduri au recunoscut în mod expres competența instanței judecătorești sesizate.

Articolul 8

Încheierea procedurilor din oficiu în cazul în care s-a optat pentru o lege

O instanță judecătorească care s-a sesizat din oficiu într-o cauză succesorală în temeiul articolului 4 sau al articolului 10 încheie procedurile în cazul în care părțile la proceduri au convenit să soluționeze succesiunea pe cale amiabilă printr-o tranzacție extrajudiciară în statul membru pentru a cărui lege a optat defunctul în temeiul articolului 22.

Articolul 9

Competența întemeiată pe înfățișare

(1) În cazul în care, în cursul procedurilor în fața instanței judecătorești a unui stat membru care își exercită competența în temeiul articolului 7, reiese că nu toate părțile la respectivele proceduri au fost și părți la acordul de alegere a forului, instanța continuă să își exercite competența dacă părțile la proceduri care nu au fost părți la acordul de alegere a forului se înfățișează fără a contesta competența instanței.

(2) În cazul în care părțile la proceduri care nu au fost părți la acordul de alegere a forului contestă competența instanței judecătorești menționate la alineatul (1), aceasta își declină competența.

În această situație, competența de a hotărî cu privire la succesiune revine instanțelor judecătorești competente în temeiul articolului 4 sau al articolului 10.

Articolul 10

Competența subsidiară

(1) În cazul în care reședința obișnuită a defunctului în momentul decesului nu este situată într-un stat membru, instanțele unui stat membru în care sunt situate bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral sunt totuși competente să se pronunțe asupra succesiunii în ansamblu său, în măsura în care:

(a) defunctul avea cetățenia aceluși stat membru la data decesului; sau, dacă această condiție nu este îndeplinită,

(b) defunctul își avea anterior reședința obișnuită în statul membru respectiv, cu condiția ca, în momentul sesizării instanței, să nu fi trecut mai mult de cinci ani de la schimbarea reședinței obișnuite.

(2) În cazul în care nicio instanță judecătorească a vreunui stat membru nu este competentă în temeiul alineatului (1), instanțele statului membru în care se situează bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral sunt totuși competente să se pronunțe asupra respectivelor bunuri.

Articolul 11

Forum necessitatis

În cazul în care nicio instanță judecătorească a vreunui stat membru nu este competentă în temeiul altor dispoziții ale prezentului regulament, instanțele judecătorești ale unui stat membru se pot pronunța, în cazuri excepționale, asupra succesiunii în situația în care procedurile nu pot fi în mod rezonabil inițiate sau nu se pot desfășura în mod rezonabil sau ar fi imposibile într-un stat terț cu care cauza are o legătură strânsă.

Cauza trebuie să aibă o legătură suficientă cu statul membru al instanței judecătorești sesizate.

Articolul 12

Limitarea procedurilor

(1) În cazul în care patrimoniul defunctului cuprinde bunuri situate într-un stat terț, la cererea uneia dintre părți, instanța judecătorească sesizată să hotărască cu privire la succesiune poate decide să nu se pronunțe cu privire la unul sau mai multe dintre respectivele bunuri dacă se preconizează că hotărârea sa cu privire la acele bunuri nu va fi recunoscută și, după caz, declarată executorie în acel stat terț.

(2) Alineatul (1) nu afectează dreptul părților de a limita domeniul de aplicare a procedurilor în temeiul legii statului membru al instanței judecătorești sesizate.

Articolul 13

Acceptarea sau renunțarea la succesiune, la legat sau la rezerva succesorală

Pe lângă instanța judecătorească competentă să hotărască cu privire la succesiune în temeiul prezentului regulament, instanțele statului membru în care își are reședința obișnuită orice persoană care, în temeiul legii aplicabile succesiunii, poate face, în fața unei instanțe judecătorești, o declarație de acceptare sau de renunțare la succesiune, la un legat sau la rezerva succesorală sau o declarație care limitează răspunderea persoanei în cauză cu privire la sarcinile succesiunii sunt competente să primească astfel de declarații în cazul care, în temeiul legii respectivului stat membru, acestea pot fi făcute în fața unei instanțe judecătorești.

Articolul 14

Sesizarea unei instanțe judecătorești

În sensul prezentului capitol, se consideră că o instanță judecătorească este sesizată:

(a) la data la care actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent a fost depus la instanță, cu condiția ca reclamantul să nu fi omis ulterior să ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie notificat sau comunicat părâtului;

(b) în cazul în care actul trebuie notificat înainte de fi depus la instanță, la data primirii acestuia de către autoritatea responsabilă pentru notificare sau comunicare, cu condiția ca reclamantul să nu fi omis ulterior să ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie depus la instanță; sau

(c) dacă procedurile sunt inițiate de instanța judecătorească din oficiu, la data adoptării deciziei de inițiere a procedurilor de către instanță sau, în cazul în care o astfel de decizie nu este necesară, la data înregistrării dosarului de către instanță.

Articolul 15

Verificarea competenței

Atunci când o instanță judecătorească dintr-un stat membru este sesizată într-o cauză succesorală cu privire la care nu este competentă în temeiul prezentului regulament, aceasta își declină, din oficiu, competența.

Articolul 16

Verificarea admisibilității

(1) Atunci când părâtul, care își are reședința obișnuită într-un alt stat decât statul membru în care s-a intentat acțiunea, nu se prezintă în fața instanței judecătorești, instanța competentă suspendă procedura până când se demonstrează că părâtul a fost în măsură să primească actul de sesizare a instanței sau un act echivalent în timp util pentru a-și pregăti apărarea sau că au fost întreprinse toate demersurile necesare în acest scop.

(2) Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) ⁽¹⁾ se aplică în locul alineatului (1) al prezentului articol dacă actul de sesizare a instanței sau un act echivalent acestuia a trebuit să fie transmis dintr-un stat membru către un altul în temeiul respectivului regulament.

⁽¹⁾ JO L 324, 10.12.2007, p. 79.

(3) În cazul în care Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 nu se aplică, articolul 15 din Convenția de la Haga din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială se aplică în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent acestuia a trebuit să fie transmis în străinătate în temeiul respectivei convenții.

Articolul 17

Litispendență

(1) În cazul în care sunt introduse acțiuni având același obiect și aceleași părți în instanțe judecătorești din state membre diferite, instanța sesizată ulterior își suspendă din oficiu judecata până în momentul în care se stabilește competența primei instanțe sesizate.

(2) Dacă se constată că prima instanță judecătorească sesizată este competentă, instanța sesizată ulterior își declină competența în favoarea acesteia.

Articolul 18

Conexitate

(1) În cazul în care acțiuni conexe sunt pe rolul unor instanțe judecătorești aflate în state membre diferite, oricare dintre acestea, cu excepția primei instanțe sesizate, poate suspenda judecata.

(2) În cazul în care respectivele acțiuni sunt pe rol înaintea primei instanțe, orice instanță, cu excepția primei instanțe sesizate, poate, de asemenea, la cererea uneia dintre părți, să-și decline competența, cu condiția ca acțiunile să fie de competența primei instanțe sesizate și ca legea acesteia să permită conexarea acțiunilor.

(3) În sensul prezentului articol, sunt considerate conexe acele acțiuni care sunt atât de strâns legate între ele, încât este de dorit ca acestea să fie instrumentate și judecate împreună, pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri contradictorii în cauze judecate separat.

Articolul 19

Măsuri provizorii, inclusiv măsuri asigurătorii

Instanțelor judecătorești dintr-un stat membru le pot fi solicitate măsuri provizorii, inclusiv măsuri asigurătorii, prevăzute în legislația statului în cauză, chiar dacă, în temeiul prezentului regulament, judecarea cauzei pe fond ține de competența instanțelor dintr-un alt stat membru.

CAPITOLUL III

LEGEA APLICABILĂ

Articolul 20

Aplicare universală

Orice lege menționată în prezentul regulament se aplică indiferent dacă este sau nu legea unui stat membru.

Articolul 21

Norma generală

(1) Sub rezerva cazului în care prezentul regulament cuprinde dispoziții contrare, legea aplicabilă succesiunii în ansamblul său este cea a statului în care defunctul își avea reședința obișnuită în momentul decesului.

(2) În cazul în care, cu titlu de excepție, toate circumstanțele cazului indică în mod clar că, în momentul decesului, defunctul avea în mod evident o legătură mai strânsă cu un alt stat decât statul a cărui lege ar fi aplicabilă în temeiul alineatului (1), legea aplicabilă succesiunii este legea aceluși alt stat.

Articolul 22

Alegerea legii

(1) O persoană poate să aleagă ca legea care să se aplice succesiunii sale în ansamblul său să fie legea statului a cărui cetățenie o deține în momentul alegerii legii sau la data decesului.

O persoană care deține mai multe cetățenii poate să aleagă legea oricăruia dintre statele al căror cetățean este în momentul alegerii legii sau la momentul decesului.

(2) Alegerea legii trebuie exprimată în mod explicit, printr-o declarație sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte sau trebuie să rezulte din clauzele unei astfel de dispoziții.

(3) Condițiile de fond ale actului prin care s-a făcut alegerea legii sunt reglementate de legea aleasă.

(4) Orice modificare sau revocare a alegerii legii trebuie să îndeplinească condițiile de formă pentru modificarea sau revocarea unei dispoziții pentru cauză de moarte.

Articolul 23

Domeniul de aplicare a legii aplicabile

(1) Legea stabilită în temeiul articolelor 21 sau 22 reglementează succesiunea în ansamblul său.

- (2) Această lege reglementează, în special:
- (a) cauzele, momentul și locul deschiderii succesiunii;
  - (b) vocația succesorală a beneficiarilor, stabilirea cotelor-părți ce le revin acestora, a obligațiilor care le pot fi impuse de către defunct, precum și a altor drepturi privind succesiunea, inclusiv drepturile succesoriale ale soțului sau ale partenerului supraviețuitor;
  - (c) capacitatea succesorală;
  - (d) dezmoștenirea și nedemnitățile;
  - (e) transferul către moștenitori și, după caz, către legatari al bunurilor, drepturilor și obligațiilor din care se compune patrimoniul succesoral, inclusiv condițiile și efectele acceptării succesiunii sau a unui legat sau ale renunțării la acestea;
  - (f) puterile conferite moștenitorilor, executorilor testamentari și altor administratori ai patrimoniului succesoral, în special cu privire la vânzarea bunurilor și plata creditorilor, fără a aduce atingere atribuțiilor menționate la articolul 29 alineatele (2) și (3);
  - (g) răspunderea pentru datoriile succesiunii;
  - (h) partea din patrimoniul succesoral de care se poate dispune, rezervele succesoriale și alte restricții privind libertatea de a dispune pentru cauză de moarte, precum și pretențiile pe care persoanele apropiate defunctului le-ar putea avea față de patrimoniul succesoral sau față de moștenitori;
  - (i) obligațiile privind raportul sau reducțiunea liberalităților la calcularea cotelor-părți din succesiune ale diverșilor beneficiari; și
  - (j) partajul succesoral.

Articolul 24

Dispoziții pentru cauză de moarte, altele decât pactele asupra unei succesiuni viitoare

- (1) O dispoziție pentru cauză de moarte, alta decât un pact asupra unei succesiuni viitoare, este reglementată, în privința admisibilității sale și a condițiilor de fond, de legea care, în temeiul prezentului regulament, ar fi fost aplicabilă succesiunii persoanei care a întocmit dispoziția, în cazul în care aceasta ar fi decedat în ziua întocmirii dispoziției.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), o persoană poate alege ca lege care să îi reglementeze dispoziția pentru cauză

de moarte, cu privire la admisibilitatea și condițiile de fond ale acesteia, legea pe care acea persoană ar fi putut să o aleagă în conformitate cu articolul 22, în condițiile stabilite de respectivul articol.

- (3) Alineatul (1) se aplică, după caz, modificării sau revocării dispoziției pentru cauză de moarte, alta decât un pact asupra unei succesiuni viitoare. În eventualitatea alegerii legii în conformitate cu alineatul (2), modificarea sau revocarea este reglementată de legea aleasă.

Articolul 25

Pactele asupra unei succesiuni viitoare

- (1) Un pact asupra unei succesiuni viitoare referitor la succesiunea unei persoane este reglementat, în privința admisibilității sale, a condițiilor de fond ale acestuia, a caracterului obligatoriu între părți și a condițiilor pentru desfacerea sa, de legea care, în temeiul prezentului regulament, ar fi fost aplicabilă succesiunii persoanei respective, în cazul în care aceasta ar fi decedat în ziua încheierii pactului.
- (2) Un pact asupra unei succesiuni viitoare referitor la succesiunea mai multor persoane este admisibil numai dacă este admisibil în conformitate cu toate legile care, în temeiul prezentului regulament, ar fi fost aplicabile succesiunii tuturor persoanelor implicate, în cazul în care acestea ar fi decedat în ziua încheierii pactului.

Un pact asupra unei succesiuni viitoare care este admisibil în temeiul primului paragraf este reglementat, în ceea ce privește condițiile de fond, caracterul obligatoriu între părți și condițiile pentru desfacerea sa, de legea cu care are cea mai strânsă legătură dintre cele enumerate la primul paragraf.

- (3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), părțile pot alege ca lege care să reglementeze pactul asupra unei succesiuni viitoare, în ceea ce privește admisibilitatea, condițiile de fond, caracterul obligatoriu între părți și condițiile pentru desfacerea sa, legea pe care persoana sau una dintre persoanele al căror patrimoniu este vizat ar fi putut să o aleagă în conformitate cu articolul 22, în condițiile stabilite de respectivul articol.

Articolul 26

Condițiile de fond ale dispozițiilor pentru cauză de moarte

- (1) În sensul articolelor 24 și 25, următoarele elemente se referă la condițiile de fond:
- (a) capacitatea persoanei care întocmește dispoziția pentru cauză de moarte de a întocmi o astfel de dispoziție;

- (b) cauzele speciale care împiedică persoana care întocmește dispoziția să dispună în beneficiul anumitor persoane sau care împiedică o persoană să primească bunuri succesoriale de la persoana care întocmește dispoziția;
  - (c) admisibilitatea reprezentării în vederea întocmirii unei dispoziții pentru cauză de moarte;
  - (d) interpretarea dispoziției; sau
  - (e) dolul, violența, eroarea și oricare alte aspecte referitoare la consimțământul sau la intenția persoanei care întocmește dispoziția.
- (2) În cazul în care o persoană are capacitatea de a întocmi o dispoziție pentru cauză de moarte în temeiul legii aplicabile în conformitate cu articolele 24 sau 25, schimbarea ulterioară a legii aplicabile nu afectează capacitatea sa de a modifica sau de a revoca o astfel de dispoziție.

Articolul 27

Condițiile de formă ale dispozițiilor pentru cauză de moarte întocmite în formă scrisă

- (1) O dispoziție pentru cauză de moarte întocmită în formă scrisă îndeplinește condițiile de formă în cazul în care forma sa respectă legea:
- (a) statului în care a fost întocmită dispoziția sau în care a fost încheiat pactul asupra unei succesiuni viitoare;
  - (b) statului a cărui cetățenie o posedă testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului;
  - (c) statului în care își are domiciliul testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului;
  - (d) statului în care își are reședința obișnuită testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului; sau
  - (e) în ceea ce privește bunurile imobile, a statului în care acestea sunt situate.

Stabilirea faptului dacă testatorul sau persoanele a căror succesiune este vizată de pactul asupra unei succesiuni viitoare au avut domiciliul într-un anume stat este reglementată de legea statului respectiv.

(2) Alineatul (1) se aplică de asemenea dispozițiilor pentru cauză de moarte care modifică sau revocă o dispoziție anterioară. Modificarea sau revocarea îndeplinește de asemenea condițiile de formă dacă respectă oricare dintre legile în conformitate cu care, în temeiul alineatului (1), dispoziția pentru cauză de moarte care a fost modificată sau revocată era valabilă.

(3) În sensul prezentului articol, se consideră că orice dispoziție de drept care limitează formele permise de dispoziții pentru cauză de moarte prin trimitere la vârstă, cetățenie sau alte condiții personale ale testatorului sau ale persoanelor a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare aparține chestiunilor de formă. Același lucru este valabil și pentru calificările pe care trebuie să le posede martorii, necesare pentru validitatea unei dispoziții pentru cauză de moarte.

Articolul 28

Condițiile de formă ale unei declarații privind acceptarea sau renunțarea la succesiune

O declarație privind acceptarea succesiunii, a unui legat sau a unei rezerve succesoriale sau renunțarea la acestea sau o declarație concepută să limiteze răspunderea declarantului este valabilă, în ceea ce privește forma, dacă respectă cerințele impuse de:

- (a) legea aplicabilă succesiunii în temeiul articolelor 21 sau 22; sau
- (b) legea statului în care declarantul își are reședința obișnuită.

Articolul 29

Norme speciale privind numirea și puterile unui administrator al patrimoniului succesoral în anumite situații

(1) Atunci când numirea unui administrator este obligatorie sau obligatorie la cerere, în temeiul legii statului membru în care se află instanțele judecătorești competente să se pronunțe asupra succesiunii în temeiul prezentului regulament, iar legea aplicabilă succesiunii este o lege străină, instanțele din acel stat membru pot, atunci când sunt sesizate, să numească unul sau mai mulți administratori ai patrimoniului succesoral în conformitate cu propria lor lege, cu respectarea condițiilor prevăzute în acest articol.

Administratorul numit (administratorii numiți) în conformitate cu prezentul alineat este îndrituit (sunt îndrituiți) să execute testamentul defunctului și/sau să administreze patrimoniul acestuia în condițiile legii aplicabile succesiunii. În cazul în care legea respectivă nu prevede administrarea patrimoniului de o persoană care nu are calitatea de beneficiar, instanțele judecătorești din statul membru în care urmează să fie numit administratorul pot desemna un administrator terț în conformitate cu propria lor lege, dacă respectiva lege nu dispune altfel și dacă există un conflict grav de interese între beneficiari sau între beneficiari și creditorii sau alte persoane care au garantat datoriile defunctului, un dezacord între beneficiari cu privire la administrarea patrimoniului sau un patrimoniu dificil de administrat din cauza naturii bunurilor.

Administratorul numit (administratorii numiți) în conformitate cu prezentul alineat este singura persoană (sunt singurele persoane) îndrituită (îndrituite) să exercite puterile menționate la alineatele (2) sau (3).

(2) Persoana numită ca administrator (persoanele numite ca administratori) în conformitate cu alineatul (1) exercită acele puteri de administrare a patrimoniului pe care le poate (pot) exercita în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii. Instanța care face numirea stabilește, în cuprinsul hotărârii sale, condițiile de exercitare a acestor puteri în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii.

Atunci când legea aplicabilă succesiunii nu conferă competențe suficiente pentru prezervarea bunurilor din patrimoniul succesoral sau pentru protejarea drepturilor creditorilor sau ale altor persoane care au garantat datoriile defunctului, instanța care face numirea poate hotărî să permită administratorului (administratorilor) să exercite, pe bază reziduală, puterile prevăzute în acest scop în legea proprie și poate stabili, în hotărârea sa, condiții specifice pentru exercitarea respectivelor puteri în conformitate cu acea lege.

Atunci când exercită astfel de puteri reziduale, administratorul (administratorii) trebuie însă să respecte legea aplicabilă succesiunii în ceea ce privește transferul de proprietate asupra patrimoniului succesoral, răspunderea pentru datoriile succesiunii, drepturile beneficiarilor, inclusiv, atunci când este cazul, dreptul de a accepta sau de a renunța la succesiune și puterile executorului testamentar al defunctului.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), instanța care numește unul sau mai mulți administratori în conformitate cu alineatul (1) poate hotărî, cu titlu de excepție, atunci când legea aplicabilă succesiunii este legea unui stat terț, să confere respectivilor administratori toate puterile de administrare prevăzute în legea statului membru în care sunt numiți.

Atunci când exercită astfel de puteri, administratorii trebuie însă să respecte, în special, vocația succesorală a beneficiarilor și stabilirea drepturilor lor succesoriale, inclusiv drepturile lor la o rezervă succesorală sau la pretenții asupra patrimoniului sau în contra moștenitorilor în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii.

Articolul 30

Norme speciale impunând restricții cu privire la succesiune sau care afectează succesiunea sub anumite aspecte

În cazul în care legea statului în care sunt situate anumite bunuri imobile, anumite întreprinderi sau alte categorii speciale de bunuri conține norme speciale care, din motive economice, familiale sau sociale, stabilesc restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri, acele norme speciale se aplică succesiunii în măsura în care, în temeiul legii aceluia stat, respectivele norme sunt aplicabile indiferent de legea aplicabilă succesiunii.

Articolul 31

Adaptarea drepturilor reale

În situația în care o persoană invocă un drept real la care este îndrituită în temeiul legii aplicabile succesiunii, iar în legislația statului membru unde este invocat dreptul real nu este prevăzut dreptul real în cauză, respectivul drept se adaptează, dacă este necesar și în măsura în care acest lucru este posibil, la cel mai apropiat drept real echivalent în temeiul legislației statului respectiv, luând în considerare obiectivele și interesele urmărite de dreptul real specific și efectele acestuia.

Articolul 32

Comorienți

În cazul în care două sau mai multe persoane ale căror succesiuni sunt reglementate de legi diferite decedează în împrejurări în care nu se poate stabili cu precizie ordinea în care au survenit decesele și în cazul în care legile respective soluționează diferit această situație sau nu cuprind dispoziții în acest sens, niciun defunct nu are drepturi la succesiunea celuilalt sau a celorlalți defuncți.

Articolul 33

Sucesiunea vacantă

În măsura în care, conform legii aplicabile succesiunii în temeiul prezentului regulament, nu există niciun moștenitor sau niciun legatar pentru bunurile desemnate printr-o dispoziție pentru cauză de moarte și nicio persoană fizică nu are calitatea de moștenitor în temeiul legii, aplicarea legii astfel determinate nu aduce atingere dreptului unui stat membru sau al unei entități desemnate în acest scop de respectivul stat să dobândească, în temeiul legii sale, bunurile din patrimoniul succesoral situate pe teritoriul său, cu condiția ca creditorii să aibă dreptul să solicite satisfacerea creanțelor lor din patrimoniul succesoral în ansamblul său.

*Articolul 34***Retrimiteri**

(1) Aplicarea legii oricărui stat terț precizate în prezentul regulament înseamnă aplicarea normelor de drept în vigoare în statul respectiv, inclusiv a normelor sale de drept internațional privat, în măsura în care respectivele norme retrimite la:

- (a) legea unui stat membru; sau
- (b) legea unui alt stat terț care ar aplica propria lege.

(2) Retrimiteri nu se aplică cu privire la legile menționate la articolul 21 alineatul (2), articolul 22, articolul 27, articolul 28 litera (b) și articolul 30.

*Articolul 35***Ordinea publică**

Aplicarea unei dispoziții din legea oricărui stat specificată în prezentul regulament nu poate fi refuzată decât dacă o astfel de aplicare este vădit incompatibilă cu ordinea publică a forului.

*Articolul 36***State cu mai multe sisteme juridice – conflicte de legi teritoriale**

(1) În cazul în care legea specificată în prezentul regulament este aceea a unui stat care cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriile sale norme de drept privind succesiunea, normele interne privind conflictele de legi ale statului respectiv stabilesc unitatea teritorială relevantă ale cărei norme de drept se aplică.

(2) În absența unor astfel de norme interne privind conflictele de legi:

- (a) orice trimitere la legea statului menționată la alineatul (1) se interpretează, în sensul stabilirii legii aplicabile în temeiul dispozițiilor privind reședința obișnuită a defunctului, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale în care își avea reședința obișnuită defunctul la momentul decesului;
- (b) orice trimitere la legea statului menționată la alineatul (1) se interpretează, în sensul stabilirii legii aplicabile în temeiul dispozițiilor privind cetățenia defunctului, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale cu care defunctul a avut cea mai strânsă legătură;

(c) orice trimitere la legea statului menționată la alineatul (1) se interpretează, în sensul stabilirii legii aplicabile în temeiul oricăror altor dispoziții privind alte elemente ca factori de legătură, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale în care se situează elementul relevant.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), orice trimitere la legea statului menționată la alineatul (1) se interpretează, în sensul stabilirii legii relevante în temeiul articolului 27, în absența unor norme interne privind conflictele de legi în acel stat, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale cu care testatorul sau persoanele a căror succesiune este vizată de pactul asupra unei succesiuni viitoare au avut cea mai strânsă legătură.

*Articolul 37***State cu două sau mai multe sisteme juridice – conflicte de legi interpersonale**

În privința unui stat care are două sau mai multe sisteme de drept sau ansambluri de norme aplicabile diferitelor categorii de persoane în ceea ce privește succesiunea, orice trimitere la legea unui astfel de stat se interpretează ca făcând trimitere la sistemul de drept sau la ansamblul de norme determinate de normele în vigoare în acel stat. În lipsa unor astfel de norme, se aplică sistemul de drept sau ansamblul de norme cu care defunctul a avut cea mai strânsă legătură.

*Articolul 38***Neaplicarea prezentului regulament la conflictele de legi interne**

Un stat membru care conține mai multe unități teritoriale care au, fiecare în parte, propriile lor norme de drept în materie de succesiuni nu este obligat să aplice prezentul regulament în cazul conflictelor de legi care privesc exclusiv aceste unități teritoriale.

CAPITOLUL IV

RECUNOAȘTEREA, FORȚA EXECUTORIE ȘI EXECUTAREA HOTĂRÂRIILOR*Articolul 39***Recunoașterea**

(1) Hotărârile pronunțate într-un stat membru sunt recunoscute în celelalte state membre fără să fie necesar să se recurgă la o procedură specială.

(2) În cazul unei contestații, orice parte interesată care invocă pe cale principală recunoașterea unei hotărâri poate solicita, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 45-58, ca hotărârea să fie recunoscută.

(3) Dacă recunoașterea este invocată pe cale accesorie înaintea unei instanțe a unui stat membru, aceasta din urmă este competentă în materie.

Articolul 40

Motive de nerecunoaștere

O hotărâre nu este recunoscută dacă:

- (a) recunoașterea este vădit contrară ordinii publice a statului membru în care este solicitată recunoașterea;
- (b) a fost pronunțată în lipsă, în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent acestuia nu a fost comunicat sau notificat pârâtului în timp util și într-o manieră care să îi fi permis să își pregătească apărarea, dacă pârâtul nu a introdus o acțiune împotriva hotărârii atunci când a avut posibilitatea să o facă;
- (c) este contradictorie cu o hotărâre pronunțată în cadrul unor proceduri între aceleași părți în statul membru în care se solicită recunoașterea;
- (d) este contradictorie cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat membru sau într-un stat terț în cadrul unor proceduri între aceleași părți și având același obiect, atunci când hotărârea pronunțată anterior întrunește condițiile necesare pentru recunoașterea sa în statul membru în care se solicită recunoașterea.

Articolul 41

Lipsa revizuirilor pe fond

O hotărâre pronunțată într-un stat membru nu poate face, în niciun caz, obiectul unei revizuiți pe fond.

Articolul 42

Suspendarea procedurii de recunoaștere

Instanța judecătorească dintr-un stat membru sesizată cu o cerere de recunoaștere a unei hotărâri judecătorești pronunțate într-un alt stat membru poate suspenda procedura în cazul în care aceasta face obiectul unei căi de atac ordinare în statul membru de origine.

Articolul 43

Forța executorie

Hotărârile pronunțate într-un stat membru și executorii în acel stat membru au forță executorie în alte state membre atunci când, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, a fost încuviințată executarea acestora în statele respective în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 45-58.

Articolul 44

Stabilirea domiciliului

Pentru a stabili dacă, în sensul procedurii prevăzute la articolele 45-58, o parte își are domiciliul în statul membru de executare, instanța judecătorească sesizată aplică legea internă a statului membru respectiv.

Articolul 45

Competența instanțelor locului

- (1) Cererea de încuviințare a executării se prezintă instanței judecătorești sau autorității competente din statul membru de executare, comunicată Comisiei de către statul membru respectiv în conformitate cu articolul 78.
- (2) Competența teritorială este determinată de locul de domiciliu al părții împotriva căreia se solicită executarea sau de locul de executare.

Articolul 46

Procedura

- (1) Procedura de depunere a cererii este reglementată de legislația statului membru de executare.
- (2) Reclamantul nu are obligația de a avea o adresă poștală sau un reprezentant autorizat în statul membru de executare.
- (3) Cererea este însoțită de următoarele documente:
  - (a) o copie a hotărârii care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale;
  - (b) atestatul eliberat de instanța judecătorească sau autoritatea competentă din statul membru de origine în forma stabilită în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 81 alineatul (2), fără a aduce atingere articolului 47.

Articolul 47

Neprezentarea atestatului

(1) În cazul neprezentării atestatului prevăzut la articolul 46 alineatul (3) litera (b), instanța sau autoritatea competentă poate să fixeze un termen pentru prezentarea acestuia sau să accepte un document echivalent sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, să se dispenseze de prezentarea acestui document.

(2) La cererea instanței judecătorești sau a autorității competente, se prezintă traducerea documentelor. Traducerea se efectuează de către o persoană autorizată în acest scop în unul dintre statele membre.

Articolul 48

Încuviințarea executării

Hotărârea este declarată ca executorie imediat după îndeplinirea formalităților prevăzute la articolul 46, fără a fi revizuită în conformitate cu articolul 40. Partea împotriva căreia se solicită executarea nu poate formula apărări în această etapă a procedurii.

Articolul 49

Comunicarea hotărârii privind cererea de încuviințare a executării

(1) Hotărârea privind cererea de încuviințare a executării este adusă de îndată la cunoștința reclamantului, în conformitate cu procedura prevăzută de legea statului membru de executare.

(2) Hotărârea de încuviințare a executării este comunicată părții împotriva căreia se solicită executarea, însoțită de hotărârea pentru care s-a solicitat executarea, în cazul în care aceasta nu a fost deja comunicată părții în cauză.

Articolul 50

Calea de atac împotriva hotărârii privind cererea de încuviințare a executării

(1) Oricare dintre părți poate exercita o cale de atac împotriva hotărârii privind cererea de încuviințare a executării.

(2) Acțiunea se introduce la instanța judecătorească comunicată Comisiei de către statul membru respectiv, în conformitate cu articolul 78.

(3) Acțiunea se soluționează în conformitate cu normele care reglementează procedura contradictorie.

(4) Dacă partea împotriva căreia se solicită executarea nu se înfățișează în fața instanței judecătorești sesizate cu calea de atac declarată de reclamant, se aplică dispozițiile articolului 16 chiar

și în cazul în care partea împotriva căreia se solicită executarea nu își are domiciliul în unul dintre statele membre.

(5) Acțiunea împotriva hotărârii de încuviințare a executării se introduce în termen de 30 de zile de la data notificării sau a comunicării acesteia. Dacă partea împotriva căreia se solicită executarea are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care s-a pronunțat hotărârea de încuviințare a executării, termenul pentru exercitarea căii de atac este de 60 de zile și începe să curgă de la data notificării sau a comunicării care a fost fie înmănată direct persoanei respective, fie trimisă la reședința acesteia. Acest termen nu poate fi prelungit pe motiv de distanță.

Articolul 51

Procedura de contestare a hotărârii pronunțate ca urmare a exercitării căii de atac

Hotărârea pronunțată ca urmare a exercitării căii de atac poate fi contestată numai prin procedura comunicată Comisiei de către statul membru respectiv, în conformitate cu articolul 78.

Articolul 52

Refuzul sau revocarea unei hotărâri de încuviințare a executării

Instanța sesizată cu calea de atac prevăzută la articolul 50 sau la articolul 51 nu poate refuza sau revoca o hotărâre de încuviințare a executării decât pentru unul dintre motivele prevăzute la articolul 40. Instanța se pronunță fără întârziere.

Articolul 53

Suspendarea procedurilor

Instanța sesizată cu calea de atac prevăzută la articolele 50 sau 51 suspendă procedurile la cererea părții împotriva căreia se solicită executarea, dacă se suspendă încuviințarea executării hotărârii judecătorești în statul membru de origine ca urmare a exercitării unei căi de atac.

Articolul 54

Măsuri provizorii, inclusiv măsuri asiguratorii

(1) În cazul în care o hotărâre trebuie să fie recunoscută în conformitate cu prezentul capitol, nimic nu îl împiedică pe reclamant să solicite aplicarea de măsuri provizorii, inclusiv de măsuri asiguratorii, prevăzute de legea statului membru de executare fără să fie necesară încuviințarea executării hotărârii respective în temeiul articolului 48.

(2) Hotărârea de încuviințare a executării determină de drept autorizarea luării oricăror măsuri asiguratorii.

(3) Pe durata termenului prevăzut pentru introducerea unei căi de atac împotriva hotărârii de încuviințare a executării în conformitate cu articolul 50 alineatul (5) și până la pronunțarea unei hotărâri nu se pot lua decât măsuri asigurătorii privind bunurile părții împotriva căreia se solicită executarea.

Articolul 55

Forța executorie parțială

(1) Dacă o hotărâre statuează asupra mai multor capete de cerere și hotărârea de încuviințare a executării nu poate fi pronunțată în cazul tuturor acestora, instanța judecătorească sau autoritatea competentă se pronunță în cazul unuia sau al mai multora dintre aceste capete de cerere.

(2) Reclamantul poate solicita ca hotărârea de încuviințare a executării să se limiteze la anumite părți din hotărâre.

Articolul 56

Asistența juridică

Reclamantul care a beneficiat, integral sau parțial, de asistență juridică sau de o scutire de taxe sau cheltuieli de judecată în statul membru de origine este îndreptățit să beneficieze, în cadrul oricărei acțiuni introduse pentru încuviințarea executării hotărârii, la asistența juridică cea mai favorabilă sau de scutire de taxe și cheltuieli de judecată cea mai extinsă prevăzută de legea statului membru de executare.

Articolul 57

Lipsa cauțiunii sau a garanției

Nicio cauțiune sau garanție, indiferent de denumire, nu poate fi impusă unei părți care, într-un stat membru, solicită recunoașterea, încuviințarea executării sau executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru pe motiv că este resortisant străin sau că nu își are domiciliul sau reședința în statul membru de executare.

Articolul 58

Scutirea de impozite, prelevări sau taxe

În cadrul acțiunii introduse pentru încuviințarea executării hotărârii, în statul membru de executare nu pot fi percepute niciun fel de impozite, prelevări sau taxe calculate proporțional cu valoarea litigiului.

CAPITOLUL V

ACTE AUTENTICE ȘI TRANZACȚII JUDICIARE

Articolul 59

Recunoașterea actelor autentice

(1) Un act autentic întocmit într-un stat membru are aceleași efecte probatorii în alt stat membru pe care le are în statul

membru de origine sau efectele cele mai apropiate, cu condiția să nu contravină în mod vădit ordinii publice din statul membru în cauză.

Persoana care dorește să utilizeze un act autentic într-un alt stat membru poate solicita autorității care întocmește actul autentic în statul membru de origine să completeze formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 81 alineatul (2), care descrie efectele probatorii pe care actul autentic le produce în statul membru de origine.

(2) Orice contestare a caracterului autentic al unui act autentic se face în fața instanțelor judecătorești din statul membru de origine și se soluționează în temeiul dreptului statului respectiv. Actul autentic contestat nu produce efecte probatorii într-un alt stat membru atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rolul instanței judecătorești competente.

(3) Orice contestare a actelor juridice sau a rapoartelor juridice înregistrate de un act autentic se face în fața instanțelor judecătorești competente în temeiul prezentului regulament și se soluționează în temeiul legii aplicabile în conformitate cu capitolul III. Actul autentic contestat nu produce efecte probatorii într-un stat membru, altul decât statul membru de origine, în ceea ce privește chestiunea contestată, atât timp cât acțiunea de contestare se află pe rolul instanței judecătorești competente.

(4) Dacă actele juridice sau raporturile juridice înregistrate într-un act autentic în materie de succesiuni sunt invocate pe cale accesorie înaintea unei instanțe judecătorești a unui stat membru, aceasta din urmă este competentă în materie.

Articolul 60

Forța executorie a actelor autentice

(1) Executarea unui act autentic care este executoriu în statul membru de origine este încuviințată în alt stat membru la cererea oricărei părți interesate în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 45-58.

(2) În sensul articolului 46 alineatul (3) litera (b), la cererea oricărei părți interesate, autoritatea care a întocmit actul autentic eliberează un atestat folosind formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 81 alineatul (2).

(3) Instanța judecătorească sesizată cu un recurs în temeiul articolelor 50 sau 51 refuză sau revocă hotărârea de încuviințare a executării numai dacă executarea actului autentic este vădit contrară ordinii publice din statul membru de executare.

Articolul 61

Forța executorie a tranzacțiilor judiciare

(1) Tranzacțiile judiciare care sunt executorii în statul membru de origine sunt declarate executorii în alt stat membru la cererea oricărei părți interesate în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 45-58.

(2) În sensul articolului 46 alineatul (3) litera (b), la cererea oricărei părți interesate, instanța judecătorească care a aprobat tranzacția judiciară sau în fața căreia aceasta a fost încheiată eliberează un atestat folosind formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 81 alineatul (2).

(3) Instanța judecătorească sesizată cu un recurs în temeiul articolelor 50 sau 51 refuză sau revocă hotărârea de încuviințare a executării numai dacă executarea actului autentic este vădit contrară ordinii publice din statul membru de executare.

CAPITOLUL VI

CERTIFICATUL EUROPEAN DE MOȘTENITOR

Articolul 62

Crearea unui certificat european de moștenitor

(1) Prezentul regulament creează un certificat european de moștenitor (denumit în continuare „certificatul”), care este emis spre utilizare într-un alt stat membru și care produce efectele enumerate la articolul 69.

(2) Utilizarea certificatului nu este obligatorie.

(3) Certificatul nu înlocuiește documentele interne utilizate în scopuri similare în statele membre. Cu toate acestea, un certificat emis în scopul utilizării într-un alt stat membru produce efectele enumerate la articolul 69 și în statul membru ale cărui autorități au eliberat certificatul în temeiul prezentului capitol.

Articolul 63

Scopul certificatului

(1) Certificatul este destinat utilizării de către moștenitori, de către legatari cu drepturi directe la succesiune și de către executori testamentari sau administratori ai patrimoniului succesoral care trebuie să își dovedească într-un alt stat membru statutul sau să își exercite dreptul respectiv de moștenitor sau legatar și/sau atribuțiile de executor testamentar sau administrator al patrimoniului succesoral.

(2) Certificatul poate fi utilizat, în special, pentru a proba unul sau mai multe dintre următoarele:

- (a) statutul și/sau drepturile fiecărui moștenitor sau, după caz, ale fiecărui legatar menționat în certificat și cotele-părți respective din patrimoniul succesoral;
- (b) atribuirea unui bun anume sau a anumitor bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral moștenitorului/moștenitorilor sau, după caz, legatarului menționat (legatarilor menționați) în certificat;
- (c) atribuțiile persoanei menționate în certificat ca executor testamentar sau ca administrator al patrimoniului succesoral.

Articolul 64

Competența de a elibera certificatul

Certificatul se eliberează în statul membru ale cărui instanțe judecătorești sunt competente în temeiul articolului 4, 7, 10 sau 11. Autoritatea emitentă este:

- (a) o instanță judecătorească, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (2); sau
- (b) o altă autoritate care, în temeiul legislației interne, este competentă în materie de succesiuni.

Articolul 65

Solicitarea unui certificat

(1) Certificatul este emis la cererea oricărei persoane menționate la articolul 63 alineatul (1) (denumită în continuare „solicitantul”).

(2) În scopul prezentării cererii, solicitantul poate utiliza formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 81 alineatul (2).

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile enumerate mai jos, în măsura în care solicitantul deține astfel de informații și în măsura în care aceste informații sunt necesare autorității emitente pentru a atesta elementele pe care solicitantul dorește să le ateste, și trebuie să fie însoțită de toate documentele pertinente, fie în original, fie sub formă de copii care îndeplinesc condițiile necesare pentru a le stabili autenticitatea, fără a aduce atingere articolului 66 alineatul (2):

- (a) informații privind defunctul: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (dacă este cazul), adresa la data decesului, data și locul decesului;
- (b) informații privind solicitantul: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (dacă este cazul), adresa și relația cu defunctul, dacă este cazul;

- (c) informații privind reprezentantul solicitantului, dacă este cazul: numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, adresa și capacitatea de reprezentare;
- (d) informații privind soțul/soția sau partenerul defunctului și, dacă este cazul, privind fostul soț/foștii soți, fosta soție/fostele soții sau fostul partener/foștii parteneri: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (după caz) și adresa;
- (e) informații privind alți posibili beneficiari în temeiul unei dispoziții pentru cauză de moarte sau în temeiul legii: numele și prenumele sau numele organizației, codul numeric personal (dacă este cazul) și adresa;
- (f) scopul preconizat al certificatului în conformitate cu articolul 63;
- (g) coordonatele instanței judecătorești sau ale altei autorități competente care s-a ocupat sau care se ocupă cu succesiunea propriu-zisă, după caz;
- (h) elementele în baza cărora solicitantul revendică, după caz, dreptul său la succesiune în calitate de beneficiar și/sau dreptul de a executa testamentul defunctului și/sau dreptul de a administra patrimoniul defunctului;
- (i) o indicație care să precizeze dacă defunctul a întocmit o dispoziție pentru cauză de moarte; dacă nu se anexează nici originalul, nici o copie, indicații referitoare la locul unde se află originalul;
- (j) o indicație care să precizeze dacă defunctul a încheiat o convenție matrimonială sau o convenție privind o relație care ar putea produce efecte similare căsătoriei; dacă nu se anexează nici originalul, nici o copie a convenției, indicații referitoare la locul unde se află originalul;
- (k) o indicație care să precizeze dacă vreunul dintre beneficiari a făcut o declarație privind acceptarea succesiunii sau renunțarea la aceasta;
- (l) o declarație prin care se atestă că, în conformitate cu cunoștințele de care dispune solicitantul, nu există cauze pendinte referitoare la elementele care urmează să fie atestate;
- (m) orice alte informații pe care solicitantul le consideră utile în scopul emiterii certificatului.

Articolul 66

Examinarea cererii

(1) La primirea cererii, autoritatea emitentă verifică informațiile și declarațiile solicitantului, precum și documentele și celelalte mijloace de probă furnizate de acesta. Aceasta efectuează anchetele necesare pentru verificarea respectivă, din oficiu, atunci când acest lucru este prevăzut în propria legislație sau atunci când este autorizat de aceasta sau îl invită pe solicitant să furnizeze orice alte dovezi pe care le consideră necesare.

(2) Atunci când solicitantul nu este în măsură să furnizeze copii ale documentelor relevante care îndeplinesc condițiile necesare pentru stabilirea autenticității, autoritatea emitentă poate decide să accepte probe sub alte forme.

(3) Atunci când acest lucru este stipulat de legislația statului respectiv și sub rezerva condițiilor stabilite de aceasta, autoritatea emitentă poate solicita formularea unor declarații sub jurământ sau sub formă de declarație solemnă în loc de jurământ.

(4) Autoritatea emitentă ia toate măsurile necesare pentru a informa beneficiarii cu privire la cererea de emiterie a unui certificat. Dacă este necesar pentru stabilirea elementelor care urmează a fi certificate, aceasta audiază orice persoană implicată și orice executor sau administrator și face anunțuri publice prin care oferă altor posibili beneficiari ocazia să își invoce drepturile.

(5) În sensul prezentului articol, autoritatea competentă a unui stat membru furnizează, la cerere, autorității emitente a unui alt stat membru informații cuprinse în special în registrele funciare, în registrul stării civile și în registrele cuprinzând documente și elemente de fapt relevante pentru succesiune sau pentru aspectele patrimoniale ale regimului matrimonial sau ale unui regim patrimonial echivalent aplicat defunctului, în cazul în care respectiva autoritate competentă ar fi autorizată, în temeiul legislației naționale, să furnizeze astfel de informații unei alte autorități naționale.

Articolul 67

Eliberarea certificatului

(1) Autoritatea emitentă eliberează fără întârziere certificatul, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul capitol, atunci când elementele care trebuie certificate au fost stabilite în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile unor elemente specifice. Aceasta utilizează formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 81 alineatul (2).

Autoritatea emitentă nu eliberează certificatul mai ales dacă:

- (a) elementele care trebuie certificate fac obiectul unei contestații; sau
  - (b) certificatul nu ar fi în conformitate cu o hotărâre referitoare la aceleași elemente.
- (2) Autoritatea emitentă ia toate măsurile necesare pentru a informa beneficiarii cu privire la eliberarea certificatului.

Articolul 68

Conținutul certificatului

Certificatul cuprinde următoarele informații, în măsura în care acestea sunt necesare în scopul pentru care se eliberează certificatul:

- (a) denumirea și adresa autorității emitente;
  - (b) numărul de referință al dosarului;
  - (c) elementele pe baza cărora autoritatea emitentă se consideră competentă să elibereze certificatul;
  - (d) data eliberării;
  - (e) informații privind solicitantul: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (dacă este cazul), adresa și relația cu defunctul, dacă este cazul;
  - (f) informații privind defunctul: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (dacă este cazul), adresa la data decesului, data și locul decesului;
  - (g) informații privind beneficiarii: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele și codul numeric personal (dacă este cazul);
  - (h) informații privind o convenție matrimonială încheiată de defunct sau, după caz, privind o convenție încheiată de defunct privind o relație care, în conformitate cu legea care îi este aplicabilă, produce efecte similare căsătoriei și informații privind aspectele patrimoniale ale regimului matrimonial sau ale unui alt regim patrimonial echivalent;
  - (i) legea aplicabilă succesiunii și elementele pe baza cărora a fost stabilită acea lege;
- (j) informații care să ateste dacă succesiunea este ab intestat sau se întemeiază pe o dispoziție pentru cauză de moarte, inclusiv informații despre elementele din care decurg drepturile și/sau prerogativele moștenitorilor, legatarilor, executorilor testamentari sau ale administratorilor patrimoniului succesoral;
  - (k) dacă este cazul, informații privind natura acceptării succesiunii sau a renunțării la aceasta de către fiecare beneficiar;
  - (l) cota-parte care îi revine fiecărui moștenitor și, după caz, lista drepturilor și/sau a bunurilor care revin unui anumit moștenitor;
  - (m) lista drepturilor și/sau a bunurilor care revin unui anumit legatar;
  - (n) restricțiile aplicate drepturilor moștenitorului (moștenitorilor) și, după caz, legatarului (legatarilor) în temeiul legii aplicabile succesiunii și/sau în conformitate cu dispoziția pentru cauză de moarte;
  - (o) puterile executorului testamentar și/sau ale administratorului patrimoniului succesoral și limitele acestora în temeiul legii aplicabile succesiunii și/sau în temeiul dispoziției pentru cauză de moarte.

Articolul 69

Efectele certificatului

(1) Certificatul produce efecte în fiecare stat membru fără a fi necesară nicio procedură specială.

(2) Se prezumă că certificatul probează cu exactitate elementele stabilite în temeiul legii aplicabile succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile elementelor specifice. Se prezumă că persoana menționată în certificat drept moștenitor, legatar, executor testamentar sau administrator al patrimoniului succesoral are statutul menționat în certificat și/sau este titular al drepturilor sau al puterilor stipulate în certificat, fără alte condiții și/sau restricții aferente acelor drepturi sau puteri decât cele stipulate în certificat.

(3) Se consideră că orice persoană care, acționând pe baza informațiilor atestate în certificat, efectuează plăți sau transmite bunuri unei persoane menționate în certificat drept persoană autorizată să accepte plăți sau bunuri a încheiat tranzacții cu o persoană autorizată să accepte plăți sau bunuri, cu excepția cazului în care această persoană știe că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei neglijențe grave.

(4) În cazul în care o persoană menționată într-un certificat drept persoană autorizată să dispună de bunurile succesoriale dispune de aceste bunuri în favoarea unei alte persoane, dacă acționează pe baza informațiilor atestate în certificat, se consideră că acea persoană devine parte într-o tranzacție cu o persoană autorizată să dispună de bunurile vizate, cu excepția cazului în care această persoană știe că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei neglijențe grave.

(5) Certificatul constituie un titlu valabil pentru înscrierea bunurilor succesoriale în registrul corespunzător al unui stat membru, fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2) literele (k) și (l).

Articolul 70

Copii certificate ale certificatului

(1) Autoritatea emitentă păstrează originalul certificatului și eliberează una sau mai multe copii certificate solicitantului și oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim.

(2) În sensul articolului 71 alineatul (3) și al articolului 73 alineatul (2), autoritatea emitentă păstrează o listă a persoanelor cărora le-au fost eliberate copii certificate în temeiul alineatului (1).

(3) Copiile certificate eliberate sunt valabile pentru o perioadă limitată de șase luni, de indicat în copia certificată sub forma unei date de expirare. În cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător, autoritatea emitentă poate hotărî, prin derogare, ca perioada de valabilitate să fie mai lungă. După expirarea acestei perioade, pentru a fi în măsură să utilizeze certificatul în sensul indicat la articolul 63, orice persoană care deține o copie certificată trebuie să solicite prelungirea perioadei de valabilitate a copiei certificate sau să solicite o nouă copie certificată de la autoritatea emitentă.

Articolul 71

Rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului

(1) La cererea oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim sau din proprie inițiativă, autoritatea emitentă rectifică certificatul în cazul unei erori de redactare.

(2) La cererea unei persoane care dovedește că are un interes legitim sau, în cazurile în care acest lucru este posibil, în temeiul dreptului intern, autoritatea emitentă, din proprie inițiativă, modifică sau retrage certificatul în situația în care s-a stabilit că certificatul sau anumite elemente din certificat nu corespund realității.

(3) Autoritatea emitentă informează fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost eliberate copii certificate ale certificatului în temeiul articolului 70 alineatul (1) cu privire la orice rectificare, modificare sau retragere a acestuia.

Articolul 72

Căi de atac

(1) Hotărârile luate de autoritatea emitentă în temeiul articolului 67 pot fi contestate de orice persoană care are dreptul să solicite un certificat.

Hotărârile luate de autoritatea emitentă în temeiul articolului 71 și al articolului 73 alineatul (1) litera (a) pot fi contestate de orice persoană care dovedește că are un interes legitim.

Contestația se înaintează unei autorități judiciare din statul membru al autorității emitente, în conformitate cu legislația aceluia stat.

(2) În cazul în care, ca urmare a contestației menționate la alineatul (1), se stabilește faptul că certificatul nu corespunde realității, autoritatea judiciară competentă rectifică, modifică sau retrage certificatul sau asigură rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului de către autoritatea emitentă.

În cazul în care, ca rezultat al contestației menționate la alineatul (1), se stabilește că eliberarea certificatului a fost refuzată în mod nejustificat, autoritatea judiciară competentă eliberează certificatul sau se asigură că autoritatea emitentă reexaminează cazul și ia o nouă hotărâre.

Articolul 73

Suspendarea efectelor certificatului

(1) Efectele certificatului pot fi suspendate de către:

(a) autoritatea emitentă, la cererea oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim, în cursul unei modificări sau retrageri a certificatului în temeiul articolului 71; sau

(b) autoritatea judiciară, la cererea oricărei persoane care are dreptul să conteste o hotărâre adoptată de autoritatea emitentă în temeiul articolului 72, în cursul unei astfel de contestații.

(2) Autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea judiciară informează fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost eliberate copii certificate ale certificatului în temeiul articolului 70 alineatul (1) cu privire la orice suspendare a efectelor certificatului.

Pe durata suspendării efectelor certificatului nu se mai pot elibera alte copii certificate ale certificatului.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 74

Legalizarea și alte formalități similare

Pentru documentele eliberate într-un stat membru în contextul prezentului regulament nu este necesară nicio legalizare sau vreo altă condiție de formă similară.

Articolul 75

Raportul cu convențiile internaționale existente

(1) Prezentul regulament nu afectează aplicarea convențiilor internaționale la care unul sau mai multe state membre sunt părți la data adoptării prezentului regulament și care privesc aspectele reglementate de prezentul regulament.

În special, statele membre care sunt părți contractante la Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 privind conflictele de legi în materia condițiilor de formă ale dispozițiilor testamentare continuă să aplice dispozițiile respectivei convenții în locul articolului 27 din prezentul regulament în ceea ce privește condițiile de formă ale testamentelor și ale testamentelor conjunctive.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), între statele membre, prezentul regulament prevalează în raport cu convențiile încheiate exclusiv între două sau mai multe state membre, în măsura în care aceste convenții vizează aspecte reglementate de prezentul regulament.

(3) Prezentul regulament nu împiedică aplicarea Convenției din 19 noiembrie 1934 încheiată între Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia conținând dispoziții de drept internațional privat cu privire la succesiuni, testamente și administrarea patrimoniului succesoral, astfel cum a fost modificată prin acordul interguvernamental dintre acele state din 1 iunie 2012, de statele membre care sunt părți la convenție, în măsura în care respectiva convenție prevede:

(a) norme privind aspectele procedurale ale administrării patrimoniului succesoral, astfel cum au fost definite în convenție, și asistență în această privință din partea autorităților statelor care sunt părți contractante la convenție; și

(b) proceduri simplificate și mai rapide pentru recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de succesiuni.

Articolul 76

Raportul cu Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului

Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență ⁽¹⁾.

Articolul 77

Informații puse la dispoziția publicului

Pentru a se pune la dispoziția publicului informațiile în cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială, statele membre transmit Comisiei un scurt rezumat al legislației naționale și al procedurilor referitoare la succesiuni, inclusiv informații referitoare la tipul de autorități competente în materie de succesiuni și informații referitoare la tipul de autorități competente să primească declarațiile privind acceptarea succesiunii, a legatului sau a rezervei succesoriale sau privind renunțarea la acestea.

Statele membre furnizează, de asemenea, fișe informative care să enumere toate documentele și/sau informațiile solicitate în mod normal în scopul înregistrării bunurilor imobile aflate pe teritoriul lor.

Statele membre actualizează în permanență informațiile respective.

Articolul 78

Informații privind datele de contact și procedurile

(1) Până la 16 ianuarie 2014, statele membre comunică Comisiei:

(a) denumirea și coordonatele instanțelor judecătorești competente sau ale autorităților competente în ceea ce privește cererile de încuviințare a executării în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) și în ceea ce privește căile de atac exercitate împotriva hotărârilor cu privire la aceste cereri în conformitate cu articolul 50 alineatul (2);

(b) procedura menționată la articolul 51 de contestare a hotărârii pronunțate ca urmare a exercitării căii de atac;

(c) informații relevante referitoare la autoritățile competente să elibereze certificatul în temeiul articolului 64; și

(d) căile de atac menționate la articolul 72.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestor informații.

⁽¹⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

(2) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), cu excepția adreselor și a coordonatelor instanțelor judecătorești și a autorităților menționate la alineatul (1) litera (a).

(3) Comisia pune la dispoziția publicului toate informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1) prin orice alte mijloace corespunzătoare, în special prin intermediul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială.

Articolul 79

Stabilirea și modificarea ulterioară a listei cuprinzând informațiile menționate la articolul 3 alineatul (2)

(1) Pe baza notificărilor din partea statelor membre, Comisia stabilește lista celorlalte autorități și profesioniști din domeniul juridic menționați la articolul 3 alineatul (2).

(2) Statele membre notifică Comisiei orice modificare ulterioară a informațiilor conținute în această listă. Comisia modifică lista în consecință.

(3) Comisia publică lista și orice modificări ulterioare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Comisia pune la dispoziția publicului toate informațiile notificate în conformitate cu alineatele (1) și (2) prin orice alte mijloace adecvate, în special prin Rețeaua Judiciară Europeană în materie civilă și comercială.

Articolul 80

Stabilirea și modificarea ulterioară a atestatelor și a formularelor menționate la articolele 46, 59, 60, 61, 65 și 67

Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind stabilirea și modificarea ulterioară a atestatelor și a formularelor menționate la articolele 46, 59, 60, 61, 65 și 67. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 81 alineatul (2).

Articolul 81

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 82

Revizuirea

Până la 18 august 2025, Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament, inclusiv o evaluare a dificultăților practice apărute în privința cazurilor paralele de tranzacții extrajudiciare în domeniul succesiunilor în state membre diferite sau în privința unei tranzacții extrajudiciare dintr-un stat membru realizată în paralel cu o tranzacție în instanță în alt stat membru. Raportul este însoțit, după caz, de propuneri de modificare.

Articolul 83

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament se aplică succesiunilor persoanelor care au decedat la data de 17 august 2015 sau după data respectivă.

(2) În cazul în care defunctul a ales legea aplicabilă succesiunii sale înainte de 17 august 2015, această alegere este valabilă dacă îndeplinește condițiile prevăzute în capitolul III sau dacă este valabilă în aplicarea normelor de drept internațional privat care erau în vigoare, la data efectuării alegerii, în statul în care defunctul își avea reședința obișnuită sau în oricare dintre statele a căror cetățenie o avea.

(3) O dispoziție pentru cauză de moarte întocmită înainte de 17 august 2015 este admisibilă și valabilă pe fond și în privința formei dacă îndeplinește condițiile prevăzute în capitolul III sau dacă este admisibilă și valabilă pe fond și în privința formei în aplicarea normelor de drept internațional privat care erau în vigoare în momentul întocmirii dispoziției, în statul în care defunctul își avea reședința obișnuită sau în oricare dintre statele a căror cetățenie o avea sau în statul membru în care se află autoritatea care se ocupă de succesiune.

(4) În cazul în care o dispoziție pentru cauză de moarte a fost făcută înainte de 17 august 2015 în conformitate cu legea pe care defunctul ar fi putut să o aleagă în conformitate cu prezentul regulament, se consideră că acea lege a fost aleasă ca lege aplicabilă succesiunii.

*Articolul 84***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 17 august 2015, cu excepția articolelor 77 și 78, care se aplică de la 16 ianuarie 2014, precum și a articolelor 79, 80 și 81, care se aplică de la 5 iulie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 4 iulie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A. D. MAVROYIANNIS

REGULAMENTUL (UE) NR. 651/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 4 iulie 2012

privind emiterea de monede euro

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 133,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Concluziile Consiliului din 23 noiembrie 1998 și din 5 noiembrie 2002 privind monedele euro destinate colecționării, Recomandarea 2009/23/CE a Comisiei din 19 decembrie 2008 privind orientările comune pentru fețele naționale ale monedelor euro și emiterea de monede euro destinate circulației ⁽³⁾, aprobată prin concluziile Consiliului din 10 februarie 2009, și Recomandarea 2010/191/UE a Comisiei din 22 martie 2010 privind domeniul de aplicare și efectele statutului de mijloc legal de plată al bancnotelor și monedelor euro ⁽⁴⁾ recomandă practici privind emiterea de monede euro destinate circulației, inclusiv de monede euro comemorative, consultarea anterioară distrugerii monedelor euro proprii circulației și utilizarea monedelor euro de colecție.
- (2) Lipsa dispozițiilor obligatorii privind emiterea de monede euro poate avea ca efect existența unor practici diferite de la un stat membru la altul și nu creează un cadru suficient de integrat pentru moneda unică. Prin urmare, în interesul transparenței și al securității juridice, este necesar să se introducă norme obligatorii privind emiterea de monede euro.

(3) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind introducerea euro ⁽⁵⁾, monedele denumite în euro și cenți, care respectă valorile nominale și specificațiile tehnice stabilite de Consiliu, au statut de mijloc legal de plată în toate statele membre participante a căror monedă este euro. Valorile nominale și specificațiile tehnice ale acestora sunt stabilite în Regulamentul (CE) nr. 975/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație ⁽⁶⁾.

(4) Statele membre a căror monedă este euro ar trebui să poată emite și monede comemorative de 2 euro, în limitele stabilite pe an și per stat membru emitent pentru numărul de emisiuni de astfel de monede. Este necesară stabilirea anumitor limite de volum pentru monedele comemorative euro, pentru a se asigura faptul că astfel de monede reprezintă un procent minor din numărul total de monede de 2 euro aflate în circulație. Aceste limite de volum ar trebui totuși să permită emiterea unui volum suficient de monede, astfel încât să se asigure circulația efectivă a monedelor comemorative euro.

(5) De asemenea, statele membre a căror monedă este euro ar trebui să poată emite monede de colecție euro, care nu sunt destinate circulației și care ar trebui să poată fi distinse cu ușurință de monedele de circulație. Monedele de colecție euro ar trebui să aibă statut de mijloc legal de plată numai în statul membru emitent și nu ar trebui emise în vederea intrării lor în circulație.

(6) Este oportun ca emisiunile de monede de colecție euro să fie luate în considerare în cadrul volumului de monede care trebuie aprobat de Banca Centrală Europeană, dar mai degrabă în mod agregat decât pentru fiecare emisiune individuală.

(7) Folosirea diferitelor valori nominale ale monedelor euro și ale bancnotelor euro, astfel cum este practică în prezent, ar trebui examinată periodic și cu atenție de instituțiile competente pe baza criteriilor de cost și de acceptabilitate de către public. În special, Comisia ar trebui să realizeze o evaluare a impactului privind continuarea emiterii de monede de 1 și de 2 cenți.

(8) Pentru a evita ca monede euro proprii circulației să fie distruse într-un stat membru în condițiile în care acestea ar putea fi necesare în alt stat membru, statele membre ar trebui să se consulte între ele înainte de distrugerea acestor monede,

⁽¹⁾ JO C 273, 16.9.2011, p. 2.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 22 mai 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 iunie 2012.

⁽³⁾ JO L 9, 14.1.2009, p. 52.

⁽⁴⁾ JO L 83, 30.3.2010, p. 70.

⁽⁵⁾ JO L 139, 11.5.1998, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 139, 11.5.1998, p. 6.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „monede de circulație” înseamnă monede euro destinate circulației, ale căror valori nominale și specificații tehnice sunt stabilite în Regulamentul (CE) nr. 975/98;
2. „monede comemorative” înseamnă monede de circulație care sunt destinate comemorării unui eveniment specific, după cum se specifică la articolul 1h din Regulamentul (CE) nr. 975/98;
3. „monede de colecție” înseamnă monede euro destinate colecționării, care nu sunt emise în vederea intrării lor în circulație.

Articolul 2

Tipuri de monede euro

- (1) Statele membre pot emite două tipuri de monede euro: monede de circulație și monede de colecție.
- (2) Comisia realizează o evaluare a impactului privind continuarea emiterii de monede de 1 și de 2 cenți. Respectiva evaluare a impactului include o analiză cost-beneficiu care ia în considerare costurile reale de producție a acestor monede în raport cu valoarea și beneficiile acestora.

Articolul 3

Emiterea monedelor de circulație

- (1) Monedele de circulație se emit și se pun în circulație la valoarea nominală.
- (2) O proporție minoră, care nu depășește 5 % din totalul valorii nete cumulate și al volumului de monede de circulație emise de un stat membru, ținând seama doar de anii cu emisiune netă pozitivă, poate fi introdusă pe piață la o valoare mai mare decât valoarea nominală, dacă acest lucru este justificat de calitatea specială a monedei, de un ambalaj special sau de orice serviciu suplimentar furnizat.

Articolul 4

Emiterea monedelor comemorative

- (1) Fiecare stat membru a cărui monedă este euro poate emite într-un an numai două monede comemorative, cu excepția cazurilor în care:
  - (a) monedele comemorative sunt emise colectiv de către toate statele membre a căror monedă este euro; sau

- (b) o monedă comemorativă este emisă cu ocazia neocupării temporare sau a ocupării provizorii a funcției de șef de stat.

- (2) Numărul total de monede comemorative puse în circulație pentru fiecare dintre emisiunile individuale nu trebuie să depășească următoarele două plafoane:

- (a) 0,1 % din numărul total net cumulat de monede de 2 euro puse în circulație de către toate statele membre a căror monedă este euro până la începutul anului care precedă anul de emiterie a monedei comemorative; acest plafon poate fi majorat la 2,0 % din numărul total net cumulat de monede de 2 euro din toate statele membre a căror monedă este euro dacă se comemorează un eveniment de largă recunoaștere și cu înaltă valoare simbolică, caz în care statul membru emitent se abține, în următorii patru ani, de la lansarea, utilizând plafonul majorat, a unei alte emisiuni de monede comemorative și precizează motivele pentru care a ales plafonul majorat; sau
- (b) 5,0 % din numărul total net cumulat de monede de 2 euro puse în circulație de către statul membru respectiv până la începutul anului care precede anul de emiterie a monedei comemorative.

- (3) Decizia de emiterie colectivă a unor monede comemorative cu un model comun de către toate statele membre a căror monedă este euro se adoptă de către Consiliu. Drepturile de vot ale statelor membre a căror monedă nu este euro se suspendă pentru adoptarea respectivei decizii.

Articolul 5

Emiterea monedelor de colecție

- (1) Monedele de colecție au statut de mijloc legal de plată numai în statul membru emitent.

Identitatea statului membru emitent poate fi recunoscută clar și cu ușurință pe monedă.

- (2) Pentru a se distinge cu ușurință de monedele de circulație, monedele de colecție îndeplinesc toate criteriile următoare:

- (a) valoarea lor nominală trebuie să fie diferită de valorile nominale ale monedelor de circulație;
- (b) imaginile lor nu pot să fie similare cu fețele comune ale monedelor de circulație și, dacă imaginile sunt similare cu oricare dintre fețele naționale ale monedelor de circulație, înfățișarea lor de ansamblu trebuie să poată fi cu ușurință diferențiată;

- (c) culoarea, diametrul și greutatea lor sau cel puțin două dintre aceste trei caracteristici trebuie să difere semnificativ de cele ale monedelor de circulație; se consideră că diferența este semnificativă dacă valorile, inclusiv toleranțele, se situează în afara marjelor de toleranță stabilite pentru monedele de circulație; și
- (d) nu pot să aibă o muchie cu creștături fine sau o formă de „floare spaniolă”.
- (3) Monedele de colecție pot fi introduse pe piață la valoarea nominală sau la o valoare superioară acesteia.
- (4) Emisiunile de monede de colecție se iau în considerare în mod agregat în cadrul volumului emisiunilor de monede care este aprobat de Banca Centrală Europeană.
- (5) Statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a descuraja utilizarea monedelor de colecție ca mijloc de plată.

Articolul 6

Consultarea anterioară distrugerii monedelor de circulație

Înainte de distrugerea monedelor de circulație, care nu sunt monede euro impropriei circulației în sensul articolului 2 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro impropriei circulației ⁽¹⁾, statele membre se consultă între ele în cadrul subcomitetului competent al Comitetului Economic și Financiar și informează directorii de monetării din statele membre a căror monedă este euro.

Articolul 7

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 4 iulie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ JO L 339, 22.12.2010, p. 1.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (UE) Nr. 1235/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind modificarea, în ceea ce privește farmacovigilența medicamentelor de uz uman, a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente și a Regulamentului (CE) nr. 1394/2007 privind medicamentele pentru terapie avansată

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 348 din 31 decembrie 2010)

La pagina 6, articolul 1 punctul 7:

în loc de: „7. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

«Articolul 16

[...]

(3) Titularul autorizației de introducere pe piață se asigură că informațiile privind medicamentul sunt actualizate în funcție de cunoștințele științifice cele mai recente, inclusiv concluziile evaluării și recomandările puse la dispoziția publicului prin intermediul portalului web european privind medicamentele creat în conformitate cu articolul 26.

(4) Pentru a putea evalua în permanență raportul riscuri/beneficii, agenția poate oricând să ceară titularului autorizației de introducere pe piață să comunice date care să demonstreze că raportul riscuri/beneficii rămâne favorabil. Titularul autorizației de introducere pe piață transmite un răspuns prompt și exhaustiv la orice astfel de solicitare.

Agenția poate oricând să solicite titularului autorizației de introducere pe piață să transmită o copie a dosarului standard al sistemului de farmacovigilență. Titularul autorizației de introducere pe piață transmite copia respectivă în termen de șapte zile de la primirea solicitării.»

se va citi: „7. La articolul 16, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

«Articolul 16

[...]

(3) Titularul autorizației de introducere pe piață se asigură că informațiile privind medicamentul sunt actualizate în funcție de cunoștințele științifice cele mai recente, inclusiv concluziile evaluării și recomandările puse la dispoziția publicului prin intermediul portalului web european privind medicamentele creat în conformitate cu articolul 26.

(3a) Pentru a putea evalua în permanență raportul riscuri/beneficii, agenția poate oricând să ceară titularului autorizației de introducere pe piață să comunice date care să demonstreze că raportul riscuri/beneficii rămâne favorabil. Titularul autorizației de introducere pe piață transmite un răspuns prompt și exhaustiv la orice astfel de solicitare.

Agenția poate oricând să solicite titularului autorizației de introducere pe piață să transmită o copie a dosarului standard al sistemului de farmacovigilență. Titularul autorizației de introducere pe piață transmite copia respectivă în termen de șapte zile de la primirea solicitării.»

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

